Uradni list
Evropske unije

SL
Serija L

2026/2108

19.9.2026

UREDBA (EU) 2026/2108 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. septembra 2026

o carinskem zakoniku Unije in carinskem organu Evropske unije ter o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 952/2013

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov 33, 114 in 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Unija in delovanje notranjega trga temeljita na carinski uniji. V interesu tako gospodarskih subjektov kot carinskih organov v Uniji je bila z Uredbo (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) v enem samem aktu, carinskem zakoniku Unije, združena carinska zakonodaja, ki je bila prej vsebovana v več različnih pravnih aktih. Navedena uredba vsebuje splošna pravila in postopke za zagotavljanje izvajanja tarifnih ukrepov in drugih ukrepov, uvedenih na ravni Unije v zvezi s trgovino z blagom med Unijo in državami ali ozemlji zunaj carinskega območja Unije, ter določbe v zvezi s pobiranjem uvoznih dajatev. Carinski organi držav članic so odgovorni za izvajanje teh pravil z operativnimi nalogami, kot so uporaba carinskih postopkov, izvajanje analize tveganja in kontrol ter uporaba kazni v primeru kršitev carinske zakonodaje.

(2) Izvajanje Uredbe (EU) št. 952/2013 je razkrilo pomanjkljivosti na več področjih. Te pomanjkljivosti vključujejo: nezadostne ali neučinkovite ukrepe za zaščito Unije in njenih državljanov pred nefinančnimi tveganji, ki obstajajo za blago v okviru politik Unije, ki niso carinska zakonodaja; omejeno zmogljivost carinskih organov za učinkovito obvladovanje vse večjega obsega blaga, uvoženega iz tretjih držav, s prodajo na daljavo (transakcije e-trgovanja); omejeno zmogljivost arhitekture informacijskih sistemov, vzpostavljene z Uredbo (EU) št. 952/2013, za digitalizacijo carinskih postopkov, da bi se odzvali na tehnološki napredek, in predvsem tehnologij, ki temeljijo na izkoriščanju podatkov, ter pomanjkanje učinkovitih struktur upravljanja carinske unije, kar povzroča različne prakse in neenotno izvajanje carinskih predpisov v državah članicah. Te pomanjkljivosti zaradi notranjih in zunanjih tveganj in groženj povzročajo ovire za pravilno delovanje carinske unije in s tem notranjega trga.

([1]) UL C, C/2023/864, 8.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/864/oj.
([2]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2024 (UL C, C/2025/1035, 27.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1035/oj) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 3. septembra 2026 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. septembra 2026 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
([3]) Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

(3) Primerno je, da carinska zakonodaja upošteva hiter razvoj svetovnih vzorcev trgovanja, tehnologije, poslovnih modelov in potreb deležnikov, vključno s podjetji, potrošniki in prebivalci. Zato so potrebne številne spremembe Uredbe (EU) št. 952/2013. Zaradi jasnosti bi bilo treba navedeno uredbo razveljaviti in nadomestiti.

(4) Da bi zagotovili učinkovita sredstva za doseganje ciljev carinske unije, bi bilo treba revidirati, poenostaviti in uskladiti številna pravila in postopke, ki urejajo vnos blaga na carinsko območje Unije ali iznos blaga z njega. Zagotoviti bi bilo treba sodoben, integriran sklop interoperabilnih elektronskih storitev za zbiranje, obdelavo in izmenjavo informacij, pomembnih za izvajanje carinske zakonodaje, in sicer vozlišče Evropske unije za carinske podatke (v nadaljnjem besedilu: carinsko podatkovno vozlišče EU). Kot centralen operativni organ, ki zagotavlja zmogljivosti za usklajeno upravljanje carinske unije na posebnih področjih, bi bilo treba ustanoviti Carinski organ Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: carinski organ EU).

(5) Od sprejetja Uredbe (EU) št. 952/2013 se je vloga carinskih organov razvila tako, da vse bolj zajema uporabo prava Unije in nacionalnega prava, ki določata zahteve za blago, ki je predmet carinskega nadzora, zlasti nefinančne zahteve za blago, ki so potrebne za vstop tega blaga na notranji trg in za kroženje na njem. Take nefinančne zahteve so se z leti eksponentno povečale v skladu z naraščajočimi pričakovanji podjetij in prebivalcev Unije glede varnosti, varstva, dostopnosti za invalide, trajnostnosti, zdravja in življenja ljudi, živali in rastlin, okolja, varstva človekovih pravic in pravic intelektualne lastnine ter vrednot Unije. Vzpostaviti je treba nova orodja, kot je digitalni potni list izdelka, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2024/1781 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]), za zagotovitev, da bo druga zakonodaja, ki jo uporabljajo carinski organi, kakor je opredeljena v tej uredbi, v zvezi s proizvodi, še naprej ustrezala tem pričakovanjem. Zato je treba upoštevati vse večje število in zapletenost nefinančnih tveganj, tako da se v naloge carinskih organov vključi posebno sklicevanje na zaščito javnega interesa v okviru njihove pristojnosti in po potrebi v tesnem sodelovanju z drugimi pristojnimi organi.

(6) Glede na razvoj vloge carinskih organov in poslovnih modelov, v katerih delujejo, ter da bi carinski organi delovali enotno in prispevali k nemotenemu delovanju notranjega trga, je treba bolj podrobno opisati naloge, ki jih morajo izpolniti, tako da se natančneje navedejo njihovi cilji in naloge. Poleg tega bo hiter tehnološki razvoj, zlasti umetne inteligence, pomembno vplival na dejavnosti carinskih organov, tudi na področju analize tveganja v realnem času.

(7) Carinski organi bi si morali ob prizadevanju za izpolnitev svojih nalog prizadevati tudi za stroškovno učinkovitost s preprečevanjem podvajanja ter spodbujanjem učinkovitosti carinskih postopkov ter učinkovite uporabe s tem povezanih virov na ravni Unije in nacionalni ravni. Morali bi zbirati, analizirati in izmenjavati ustrezne informacije za podporo odločanju na podlagi dokazov. Kadar je aktiviran način za izredne razmere na notranjem trgu v skladu z Uredbo (EU) 2024/2747 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]), lahko carinski organi prispevajo k pretoku v krizi pomembnega blaga.

([4]) Uredba (EU) 2024/1781 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o vzpostavitvi okvira za določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovo za trajnostne izdelke, spremembi Direktive (EU) 2020/1828 in Uredbe (EU) 2023/1542 ter razveljavitvi Direktive 2009/125/ES (UL L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([5]) Uredba (EU) 2024/2747 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2024 o vzpostavitvi okvira ukrepov glede izrednih razmer na notranjem trgu in njegovi odpornosti ter spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2679/98 (Akt o izrednih razmerah na notranjem trgu in njegovi odpornosti) (UL L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj).

(8) Primerno je, da se v tej uredbi ohrani pravni okvir za uporabo nekaterih določb carinske zakonodaje za trgovino z blagom Unije med deli carinskega območja, za katere se uporablja Direktiva Sveta 2006/112/ES ([6]) ali (EU) 2020/262 ([7]), in deli navedenega območja, za katere se navedeni direktivi ne uporabljata, oziroma za trgovino z unijskim blagom med deli navedenega območja, za katere se navedeni direktivi ne uporabljata. Glede na to, da gre pri zadevnem blagu, s katerim se trguje, za unijsko blago, in ob upoštevanju fiskalne narave ukrepov, ki zadevajo to trgovino znotraj Unije, je upravičeno, da se uvedejo ustrezne poenostavitve carinskih formalnosti, ki se uporabljajo za tako blago.

(9) Nekatere opredelitve pojmov iz Uredbe (EU) št. 952/2013 bi bilo treba prilagoditi, da se upošteva širše področje uporabe te uredbe, da se uskladijo z opredelitvami pojmov iz drugih pravnih aktov Unije in da se razjasni terminologija, ki ima v drugih sektorjih drugačen pomen. V carinsko zakonodajo bi bilo treba vključiti nove opredelitve pojmov, da se pojasnijo vloge in odgovornosti nekaterih akterjev v carinskih postopkih. V primeru uvoznika in izvoznika bi bilo treba z novimi opredelitvami pojmov določiti, da so navedene osebe odgovorne carinskim organom za skladnost blaga, s katerim te osebe trgujejo, vključno s finančnimi in nefinančnimi tveganji, v skladu z zakonodajo za posamezne proizvode, da bi se okrepil carinski nadzor. V zvezi z novim konceptom „uvoznika za prodajo na daljavo“ bi morale nove opredelitve pojmov zagotoviti, da se v nekaterih primerih v okviru spletne prodaje iz držav zunaj Unije gospodarski subjekt v nasprotju s potrošnikom šteje za uvoznika in je dolžan prevzeti ustrezne odgovornosti, zagotoviti pa bi morale tudi, da je zadevni gospodarski subjekt dolžan spoštovati ustrezno carinsko zakonodajo in drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi pri vstopu blaga v carinsko območje Unije ali izstopu iz njega, ter da predloži in daje na voljo ter vodi ustrezne evidence o takem spoštovanju. Uvesti bi bilo treba tudi nove opredelitve pojmov v zvezi s širšim področjem uporabe določb o carinskem nadzoru, obvladovanju tveganja in carinskih kontrolah. Pojasniti bi bilo treba tudi, da kadar se opredelitve pojmov iz carinske zakonodaje Unije nanašajo na carinske določbe iz mednarodnih sporazumov, to vključuje ustrezne večstranske okoljske sporazume, katerih pogodbenice so Unija in države članice, kolikor ti sporazumi urejajo skladnost blaga.

(10) Carinski organi imajo poleg tradicionalne vloge pobiranja carinskih dajatev, DDV in trošarin ter uporabe carinske zakonodaje tudi ključno vlogo pri izvrševanju drugih pravnih aktov Unije in po potrebi druge ustrezne nacionalne zakonodaje. Uvesti bi bilo treba opredelitev „druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi“, da se vzpostavi učinkovit okvir za urejanje uporabe in nadzora posebnih zahtev za blago, določenih v navedenih pravnih aktih. Pojem druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, bi moral vključevati ukrepe, utemeljene na podlagi javne morale, javnega reda ali javne varnosti, varovanja zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstva okolja, varstva narodnega bogastva umetniške, zgodovinske ali arheološke vrednosti in varstva industrijske ali poslovne lastnine ter drugih javnih interesov, vključno s kontrolami predhodnih sestavin za prepovedane droge, blaga, ki krši nekatere pravice intelektualne lastnine, in gotovine, pa tudi ukrepe trgovinske politike ter ukrepe za ohranjanje in upravljanje ribištva ter omejevalne ukrepe, sprejete na podlagi člena 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Razlike v nacionalnih seznamih prepovedi in omejitev povzročajo znatne težave pri uvažanju v več držav članic. Da bi olajšali trgovino in delovanje carinskih organov, je pomembno, da si Unija prizadeva za postopno uskladitev nacionalnih seznamov prepovedi in omejitev. Poleg tega je pomembno, da se sprejme usklajene opredelitve pravnih izrazov, ki se uporabljajo, kadar se določajo prepovedi in omejitve, da bi se izognili različnim razlagam v državah članicah.

([6]) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

([7]) Direktiva Sveta (EU) 2020/262 z dne 19. decembra 2019 o določitvi splošnega režima za trošarino (UL L 58, 27.2.2020, str. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/262/oj).

(11) Za večjo pravno jasnost bi bilo treba spremeniti nekatera pravila v zvezi s carinskimi odločbami. Prvič, primerno je pojasniti, da je carinski organ, ki je pristojen za sprejetje carinske odločbe, pristojni carinski organ, v katerem ima vložnik sedež, saj je določitev sedeža glavno načelo, v skladu s katerim lahko nekateri gospodarski subjekti pod določenimi pogoji in v vnaprej določenem časovnem okviru, ki ga je treba pregledati, izkoristijo poenostavitve, uvedene s to uredbo, in plačajo carine tam, kjer imajo sedež. Drugič, zaradi celovitosti in pravne jasnosti bi bilo treba uvesti tudi rok 30 dni, do katerega mora vložnik carinskim organom predložiti dodatne informacije, če ti menijo, da zahtevek za carinsko odločbo ne vsebuje vseh zahtevanih informacij.

(12) Pojasniti bi bilo treba, kakšne so posledice, če carinski organ ne sprejme odločbe o zahtevku v določenih rokih. Določiti bi bilo treba tudi načelo, da se v takih primerih šteje, da je zahtevek predmet negativne odločbe, in da lahko vložnik vloži pritožbo v skladu s splošnimi pravili o carinskih odločbah.

(13) Kot je izpostavilo Računsko sodišče v svojem posebnem poročilu št. 4/2021 z naslovom „Carinske kontrole: nezadostna usklajenost ovira finančne interese EU“ in v oceni izvajanja Uredbe (EU) št. 952/2013, je zaželeno, da se obravnava tudi pomanjkanje enotnega spremljanja izpolnjevanja meril in obveznosti, določenih v carinskih odločbah, in sicer z okrepitvijo ustreznih določb. Po eni strani bi morali imetniki carinskih odločb ne le izpolnjevati obveznosti iz zadevne odločbe, temveč tudi stalno spremljati izpolnjevanje teh obveznosti in zagotavljati notranjo organizacijo, prek katere lahko take dejavnosti notranjega spremljanja preprečijo, ublažijo ali odpravijo morebitne napake v njihovih carinskih postopkih. Po drugi strani bi morali carinski organi redno spremljati, kako imetniki carinskih odločb izvajajo take odločbe – zlasti kadar so ti imetniki določili sedež na carinskem območju Unije za manj kot tri leta in je zato potencialno predstavljajo večje tveganje, da bi zagotovili, da imetnik odločbe izpolnjuje obveznosti, določene v tej odločbi. Kadar carinski organi ugotovijo, da imetnik carinske odločbe ne izpolnjuje več meril ali ne izpolnjuje več obveznosti iz navedene odločbe, bi morali brez nepotrebnega odlašanja ustrezno ukrepati v skladu z veljavnimi pravili. To je zlasti pomembno, kadar imajo te osebe poseben status, kot je status pooblaščenega gospodarskega subjekta ali zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, in so zato upravičene do določenih poenostavitev v carinskih postopkih. Da bi se okrepilo obvladovanje tveganja na ravni Unije, bi morali poleg tega carinski organi carinski organ EU uradno obvestiti o vseh carinskih odločbah, sprejetih na podlagi zahtevka, in ga obvestiti o dejavnostih spremljanja, da se lahko te informacije upoštevajo za namene obvladovanja tveganja.

(14) Poleg odločb v zvezi z zavezujočo tarifno informacijo (v nadaljnjem besedilu: odločbe ZTI) in odločb v zvezi z zavezujočimi informacijami o poreklu blaga (v nadaljnjem besedilu: odločbe ZIPB), ki so jih carinski organi sprejeli na podlagi zahtevka in pod določenimi pogoji, so bile z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/1072 ([8]) v carinsko zakonodajo vnesene odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami o vrednotenju (v nadaljnjem besedilu: odločbe ZIV). V interesu uporabnikov carinske zakonodaje je primerno, da se v istem pravnem aktu določijo pravila v zvezi s temi tremi vrstami odločb, ki se nanašajo na zavezujoče informacije.

([8]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2024/1072 z dne 25. januarja 2024 o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2015/2446 glede odločb v zvezi z zavezujočimi informacijami na področju carinskega vrednotenja ter odločb v zvezi z zavezujočimi informacijami o poreklu (UL L, 2024/1072, 15.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1072/oj).

(15) Pravice in obveznosti oseb, odgovornih za blago, ki vstopa na carinsko območje Unije in izstopa z njega, bi bilo treba jasneje opredeliti. Osebe, ki opravljajo redne carinske operacije, bi morale biti še naprej registrirane pri carinskih organih, pristojnih v kraju, kjer imajo sedež. Enotna registracija bi morala veljati za celotno carinsko unijo, vendar bi jo bilo treba posodabljati. Gospodarski subjekti bi zato morali imeti obveznost, da carinske organe obvestijo o vsaki spremembi svojih podatkov o registraciji. Osebe, ki so odgovorne za blago, ki vstopa na carinsko območje Unije in z njega izstopa, bi morale zagotoviti, da je blago v skladu z veljavnim pravom, vključno s pravili za zagotavljanje varstva in varnosti prebivalcev, in zakonodajo za preprečevanje tveganja za zdravje in življenje ljudi, živali ali rastlin ter okolje in potrošnike, kot so Uredba (EU) 2023/988 Evropskega parlamenta in Sveta ([9]) o splošni varnosti proizvodov, Direktiva (EU) 2024/2853 Evropskega parlamenta in Sveta ([10]) o odgovornosti za proizvode z napako in Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta ([11]) o nadzoru trga in skladnosti proizvodov. Določiti bi bilo treba tudi obveznosti uvoznika, zlasti obveznost sedeža na carinskem območju Unije in izjeme od te obveznosti. Te obveznosti bi morale upoštevati obstoječa pravila za deklaranta, da ima sedež v Uniji. Podobno bi bilo treba določiti obveznosti izvoznika.

(16) Kadar oseba, ki dobavlja blago s prodajo na daljavo ali omogoča prodajo blaga na daljavo, navede, da deluje kot uvoznik, bi morala zagotoviti, da je blago v skladu s carinsko zakonodajo in drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, za dajanje proizvodov na notranji trg Unije.

(17) Gospodarskim subjektom, ki izpolnjujejo določena merila in pogoje, da jih carinski organi štejejo za zaupanja vredne gospodarske subjekte, ki izpolnjujejo pravila, se lahko podeli status pooblaščenega gospodarskega subjekta, tako da lahko izkoristijo poenostavitve v carinskih postopkih. Čeprav shema pooblaščenega gospodarskega subjekta zagotavlja, da so gospodarski subjekti, ki se ukvarjajo z večino trgovine Unije, zaupanja vredni, ima nekatere pomanjkljivosti, ki so bile izpostavljene v oceni Uredbe (EU) št. 952/2013 in ugotovitvah Računskega sodišča. Za odpravo teh pomislekov, zlasti v zvezi z različnimi nacionalnimi praksami in izzivi v zvezi s spremljanjem izpolnjevanja obveznosti pooblaščenega gospodarskega subjekta, bi bilo treba zadevna pravila spremeniti, da se uvede obveznost carinskih organov, da spremljajo to izpolnjevanje obveznosti vsaj vsaka tri leta.

(18) Zaradi sprememb carinskih postopkov in načina delovanja carinskih organov je potrebno novo partnerstvo med carinskimi organi in gospodarskimi subjekti, in sicer shema zaupanja vrednih in preverjenih gospodarskih subjektov. Merila in pogoji za pridobitev statusa zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta bi morali temeljiti na merilih za status pooblaščenega gospodarskega subjekta, hkrati pa bi morali zagotoviti, da gospodarski subjekt po mnenju carinskih organov velja za preglednega. Zato je primerno, da se od zaupanja vrednih in preverjenih gospodarskih subjektov zahteva, da carinskim organom odobrijo dostop do svojih elektronskih sistemov, v katerih vodijo evidenco o svojem izpolnjevanju obveznosti in gibanju blaga, če je ta dostop sorazmeren in nujno potreben. Tako preglednost bi morale spremljati nekatere ugodnosti, med katerimi je lahko možnost prepustitve blaga v imenu carinskih organov, ne da bi bilo potrebno njihovo aktivno posredovanje, razen kadar je v skladu z drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, potrebna odobritev pred prepustitvijo, in možnost za odlog plačila carinskega dolga. Status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta se ne bi smel podeliti osebam, ki so večkrat ali hudo kršile drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi.

([9]) Uredba (EU) 2023/988 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o splošni varnosti proizvodov, spremembi Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive (EU) 2020/1828 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Sveta 87/357/EGS (UL L 135, 23.5.2023, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

([10]) Direktiva (EU) 2024/2853 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2024 o odgovornosti za proizvode z napako in razveljavitvi Direktive Sveta 85/374/EGS (UL L, 2024/2853, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj).

([11]) Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 (UL L 169, 25.6.2019, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj).

(19) Za zagotovitev celovitosti carinske unije in dosledne uporabe statusa zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta s strani carinskih organov držav članic je treba vzpostaviti mehanizem, ki carinskemu organu EU in Komisiji omogoča posredovanje v primerih, ko obstajajo znaki neizpolnjevanja obveznosti gospodarskega subjekta s statusom zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta. Tak mehanizem bi moral carinskemu organu EU omogočiti, da v sodelovanju s pristojnimi carinskimi organi preveri izpolnjevanje zahtev glede statusa zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, zlasti kadar država članica, ki ni država članica, v kateri ima gospodarski subjekt sedež, upravičeno dvomi o izpolnjevanju obveznosti tega gospodarskega subjekta. Ta mehanizem je nujen za preprečevanje nezakonite uporabe statusa zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta ter prikritega vstopa na carinsko območje Unije. Da bi preprečili razlike pri izvrševanju, kadar država članica sedeža ne ukrepa pravočasno ali ustrezno, bi bilo treba Komisijo pooblastiti za posredovanje z izvedbenim aktom, s katerim se od te države članice zahteva, da začasno odvzame ali prekliče status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta.

(20) Možnost upravljanja carinskega skladišča za prodajo na daljavo bi morala skupaj z drugimi določbami o prodaji na daljavo in poenostavitvami spodbujati uporabo količin večjega obsega namesto paketov, zaradi česar bi bil pretok posameznih paketov za carinske organe bolj obvladljiv. Carinsko skladišče za prodajo na daljavo bi moralo zagotavljati sprostitev blaga v prosti promet ob prodaji in iz skladišča, kar pomeni, da mora blago ob dajanju v skladišče izpolnjevati pogoje, ki bi zanj veljali, če bi bilo v tistem trenutku dano na trg Unije. Carinski organi bi morali imeti možnost, da ob vstopu v carinsko skladišče preverijo, ali je blago, vneseno v večjih količinah, skladno s tržnimi pravili Unije. Tako carinsko skladišče za prodajo na daljavo bi moralo biti dostopno le gospodarskim subjektom s statusom zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, da se prepreči zloraba s strani gospodarskih subjektov, ki niso zaupanja vredni.

(21) Zaradi sprememb carinskih postopkov je treba pojasniti tudi vlogo carinskih zastopnikov. Tako neposredno kot posredno zastopanje bi moralo biti še naprej mogoče, pojasniti pa bi bilo treba, da posredni zastopnik uvoznika ali izvoznika prevzame vse obveznosti tega uvoznika ali izvoznika, kar ne pomeni le obveznosti plačila ali zavarovanja za carinski dolg, temveč tudi skladnost z drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi. Zato morajo imeti carinski zastopniki stalno prebivališče na carinskem območju Unije, kjer zastopajo uvoznike ali izvoznike, da se zagotovi ustrezna odgovornost za finančne in nefinančne vidike obveznosti uvoznikov in izvoznikov. Uporaba posrednega carinskega zastopnika s sedežem v Uniji je zato na voljo in je sorazmerna alternativa za uvoznike in izvoznike, ki niso tržno prisotni v Uniji. Poleg tega bi morali carinski zastopniki s sedežem v tretjih državah še naprej imeti možnost, da opravljajo svoje storitve v Uniji, kadar zastopajo osebe, za katere se ne zahteva, da imajo sedež na carinskem območju Unije.

(22) Mikro, mala in srednja podjetja, kakor so opredeljena v Priporočilu Komisije 2003/361/ES ([12]), imajo ključno vlogo v zunanji trgovini Unije, vendar se pri izpolnjevanju carinskih zahtev pogosto soočajo s sorazmerno večjim upravnim bremenom in bremenom zagotavljanja skladnosti. Zato je pomembno upoštevati njihov poseben položaj in podpirati ukrepe, ki olajšujejo njihovo skladnost, tudi s poenostavljenimi postopki, jasnimi smernicami in dostopnim carinskim zastopanjem. Sprejeti bi bilo treba smernice za podporo mikro, malim in srednjim podjetjem, pri čemer bi bilo treba upoštevati posebne izzive, s katerimi se ta podjetja soočajo pri ohranjanju celovitosti in varnosti zunanjetrgovinskih postopkov, ko zaprosijo za status pooblaščenega gospodarskega subjekta ali zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta. Nenehno si je treba prizadevati za poenostavitev in boljšo dostopnost postopkov mikro, malim in srednjim podjetjem ter zagotoviti, da se njihova ključna vloga v zunanji trgovini EU olajša in spodbuja.

([12]) Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

(23) Da bi zagotovili enotno raven digitalizacije in ustvarili enake konkurenčne pogoje za gospodarske subjekte v vseh državah članicah ter prispevali k nemotenemu delovanju notranjega trga, bi bilo treba vzpostaviti carinsko podatkovno vozlišče EU kot sklop centraliziranih, varnih in kibernetsko odpornih elektronskih storitev in sistemov za carinske namene. Carinsko podatkovno vozlišče EU bi moralo omogočiti izvajanje carinske zakonodaje, kot so carinske formalnosti, carinske kontrole, izračun carinskega dolga, pristojbine Unije za obdelavo, trošarine in DDV ter uradno obveščanje o njih, upravljanje zavarovanj in carinsko spremljanje blaga. Carinsko podatkovno vozlišče EU bi moralo prispevati tudi k izvajanju druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi. Zagotoviti bi moralo kakovost, celovitost, sledljivost in nezatajljivost podatkov, ki se v njem obdelujejo, tako da niti pošiljatelj niti prejemnik pozneje ne moreta izpodbijati obstoja izmenjave podatkov. Obdelava podatkov v EU vozlišču carinskih podatkov bi morala biti v skladu z ustreznimi pravili o kibernetski varnosti in obdelavi osebnih podatkov. Komisija in carinski organ EU bi morala v sodelovanju z državami članicami skupaj oblikovati carinsko podatkovno vozlišče EU. Naloga Komisije bi morala biti tudi razvoj, upravljanje in vzdrževanja carinskega podatkovnega vozlišča EU, morala pa tudi imeti možnost, da to nalogo zaupa carinskemu organu EU.

(24) Ob upoštevanju vloge carinskega podatkovnega vozlišča EU pri zagotavljanju celovitosti in varnosti podatkov, ki se v Uniji obdelujejo za carinske namene, kar predstavlja javni interes in se lahko šteje za temeljni interes družbe, je treba podatke, ki se upravljajo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, vključno z osebnimi podatki in drugimi občutljivimi podatki, povezanimi s pretokom blaga ter izvajanjem prava Unije in nacionalnega prava, zaščititi pred nepooblaščenim dostopom in vsemi drugimi grožnjami za celovitost in varnost takih podatkov. Zato je treba za infrastrukturo in storitve, prek katerih deluje carinsko podatkovno vozlišče EU, določiti nekatere pogoje, da se v zvezi s tem zagotovi suverenost Unije. Spoštovanje teh pogojev bi bilo treba utemeljiti z dokazi, v primeru kritičnih storitev pa je pomembno, da se ti dokazi dopolnijo z varnostnim preverjanjem fizičnih in pravnih oseb, kot je določeno v pravu Unije ali nacionalnem pravu. Poleg tega bi bilo treba carinsko podatkovno vozlišče EU v največji možni meri zasnovati tako, da se prepreči vezanost na ponudnika.

(25) Za zagotovitev zanesljivosti, interoperabilnosti in dolgoročne trajnostnosti carinskega podatkovnega vozlišča EU je pomembno, da sta njegov razvoj in vzdrževanje v skladu z mednarodno priznanimi standardi in dobrimi praksami na področju programskega inženirstva, testiranja sistemov, pilotnega izvajanja in postopkov sprejemanja. To vključuje celovito funkcionalno in nefunkcionalno testiranje, strukturirane pilotne faze, v katerih sodelujejo reprezentativni deležniki, ter jasno opredeljena merila sprejemljivosti za potrjevanje uspešnosti, skladnosti in varnosti. Cilj teh ukrepov je zagotoviti, da lahko sistem podpira usklajene carinske formalnosti po vsej Uniji ter izpolnjuje operativne zahteve držav članic in gospodarskih subjektov.

(26) Dejavnosti za izvajanje carinskega podatkovnega vozlišča EU bi morale vključevati ukrepe za zagotovitev njegove neprekinjene razpoložljivosti in delovanja, tudi v primeru resne krize. Ukrepi za neprekinjeno poslovanje bi morali vključevati zlasti redundantne zmogljivosti, mehanizme za nadomestni način delovanja in protokole za reševanje podatkov ter postopke, ki jih je treba upoštevati v primeru nerazpoložljivosti ali okvare carinskega podatkovnega vozlišča EU. Kadar se carinsko podatkovno vozlišče EU opira na fizično infrastrukturo, bi bilo treba razmisliti o redundantnih rešitvah na geografsko razpršenih lokacijah, da se zagotovi neprekinjeno poslovanje v primeru okvare na eni lokaciji.

(27) Cilj EU vozlišča carinskih podatkov je nadomestiti obstoječe elektronske sisteme, ki so jih države članice in Komisija razvile na podlagi člena 16(1) Uredbe (EU) št. 952/2013, od katerih se nekateri v tem obdobju prehoda postopoma opuščajo. Ti obstoječi nacionalni elektronski sistemi ne bodo znova vzpostavljeni v primeru, da funkcije carinskega podatkovnega vozlišča EU ne bodo na voljo v določenih rokih. Zato bi bilo treba za tak primer zagotoviti začasno rešitev. V skladu z nedavno sodno prakso Sodišča Evropske unije ([13]) je primerno pojasniti, da avtomatizirana izmenjava informacij med gospodarskimi subjekti, carinskimi organi in drugimi deležniki prek carinskega podatkovnega vozlišča EU in z njegove strani ne izključuje odgovornosti teh organov ali navedenih gospodarskih subjektov v zvezi z zadevnimi carinskimi postopki. Tudi kadar je sodelovanje carinskega organa pri sprejetju ukrepa omejeno na elektronsko komunikacijo prek carinskega podatkovnega vozlišča EU, bi bilo treba šteti, da je navedeni ukrep sprejel ta organ, kot da je carinsko podatkovno vozlišče EU delovalo v njegovem imenu.

([13]) Sklep Splošnega sodišča z dne 7. februarja 2023, Euranimi/Komisija, Zadeva T-81/22, ECLI:EU:T:2023:57.

(28) Carinsko podatkovno vozlišče EU bi moralo omogočati izmenjavo podatkov z drugimi sistemi, platformami ali okolji za povečanje kakovosti podatkov, ki jih carinski organi uporabljajo pri opravljanju svojih nalog, ter izmenjavo ustreznih carinskih podatkov z drugimi organi, da bi se povečala učinkovitost kontrol na notranjem trgu. V skladu s pristopom iz Uredbe (EU) 2024/903 Evropskega parlamenta in Sveta ([14]) ter sporočilom Komisije z dne 23. marca 2017 z naslovom „Evropski okvir interoperabilnosti – strategija za izvajanje“ bi moralo carinsko podatkovno vozlišče EU spodbujati čezmejno in medsektorsko interoperabilnost v Evropi. Izkoristiti bi moralo potencial obstoječih virov informacij o tveganju, ki so na voljo na ravni Unije, kot so sistemi hitrega obveščanja za živila in krmo (RASFF) ter neživilske proizvode (Safety Gate), informacijski in komunikacijski sistem za nadzor trga (ICSMS) in portal za uveljavljanje pravic intelektualne lastnine. Podpirati bi moralo razvoj strateškega in operativnega sodelovanja, vključno z izmenjavo informacij in interoperabilnostjo, med carinskimi in drugimi organi, telesi in službami v okviru njihovih pristojnosti. Poleg tega bi moralo carinsko podatkovno vozlišče EU zagotavljati najrazličnejše napredne podatkovne analitike, tudi z uporabo umetne inteligence. Ta analiza podatkov bi morala olajšati analizo tveganja, ekonomsko analizo in napovedno analizo za predvidevanje morebitnih tveganj, povezanih s pošiljkami, ki prihajajo v Unijo ali gredo iz nje.

(29) Da bi zagotovili boljši nadzor nad trgovinskimi tokovi in racionalizirano metodo sodelovanja s pristojnimi organi, ki niso carinski organi, bi moralo biti carinsko podatkovno vozlišče EU zmožno uporabiti okvir sodelovanja v okviru okolja enotnega okenca EU za carino in, kadar tega okvira ni mogoče uporabiti, tem drugim pristojnim organom ponuditi posebno storitev, s katero lahko pridobijo ustrezne podatke, carinskim organom predložijo informacije in jih z njimi izmenjujejo ter zagotavljajo izpolnjevanje sektorskih zahtev. Ta posebna storitev bi bila potrebna, kadar drugi pristojni organi ne bi imeli elektronskega sistema, ki bi ga bilo mogoče povezati carinskim podatkovnim vozliščem EU.

(30) Da bi se preizkusile funkcionalnosti carinskega podatkovnega vozlišča EU pred začetkom njegovega delovanja za vse gospodarske subjekte, ne glede na njihov status ali zadevni carinski postopek, je primerno Komisiji omogočiti, da se prostovoljno odloči za vzpostavitev pilotne faze. S takim pilotnim projektom bi se preizkusilo prostovoljno izvajanje nekaterih postopkov in funkcionalnosti brez pravne obveznosti. Zaradi preglednosti in zagotavljanja informacij zainteresiranim deležnikom je pomembno, da Komisija objavi načrtovanje, organizacijo in trajanje te pilotne faze ter funkcionalnosti, ki jih je treba uporabiti in preizkusiti.

(31) Organi, podjetja, potrošniki in prebivalci bi morali imeti možnost poročati o blagu za uvoz v Unijo ali izvoz iz nje, ki ni v skladu z ustrezno zakonodajo Unije, ki jo uporabljajo carinski organi. Informacije, sporočene o tem blagu, bi morale biti na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU in bi jih moralo biti mogoče uporabiti za namene obvladovanja tveganja.

(32) Poleg carinskega podatkovnega vozlišča EU bi morale države članice še naprej imeti možnost, da razvijejo lastne aplikacije za uporabo podatkov iz carinskega podatkovnega vozlišča EU. Države članice morajo zagotoviti, da so njihove aplikacije skladne z Direktivo (EU) 2022/2555 Evropskega parlamenta in Sveta ([15]), zlasti v zvezi z ukrepi za obvladovanje tveganj za kibernetsko varnost. Za skrajšanje časa, potrebnega za trženje, bi morale države članice imeti možnost, da carinskemu organu EU zaupajo finančna sredstva in pooblastila za razvoj takih aplikacij. V takih primerih bi moral carinski organ EU oblikovati aplikacije, ki bi jih uporabljale vse države članice. To bi lahko dosegli z oblikovanjem odprtokodnih aplikacij, ki niso vezane na ponudnika, v skladu z okvirom izmenjave in ponovne uporabe za informacijske rešitve.

([14]) Uredba (EU) 2024/903 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. marca 2024 o določitvi ukrepov za visoko raven interoperabilnosti javnega sektorja v Uniji (Akt o interoperabilni Evropi) (UL L, 2024/903, 22.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

([15]) Direktiva (EU) 2022/2555 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o ukrepih za visoko skupno raven kibernetske varnosti v Uniji, spremembi Uredbe (EU) št. 910/2014 in Direktive (EU) 2018/1972 ter razveljavitvi Direktive (EU) 2016/1148 (direktiva NIS 2) (UL L 333, 27.12.2022, str. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

(33) Carinsko podatkovno vozlišče EU bi moralo omogočiti pretok podatkov. Uporabniki bi morali imeti možnost, da v carinskem podatkovnem vozlišču EU posredujejo in obdelujejo vse ustrezne podatke, potrebne za izpolnjevanje njihovih obveznosti iz carinske zakonodaje. Te podatke bi bilo treba obdelovati na ravni Unije in jih obogatiti z analizo tveganja na ravni Unije. Pridobljeni podatki bi morali biti na voljo carinskim organom držav članic, ki bi jih nato obdelali za izpolnjevanje svojih obveznosti. Nazadnje, v carinsko podatkovno vozlišče EU bi bilo treba sporočiti rezultate kontrol, izvedenih po obdelavi podatkov iz tega vozlišča podatkov. Pomembno je, da carinsko podatkovno vozlišče EU omogoča čim hitrejšo obdelavo podatkov, ki so v njem na voljo.

(34) Podatki, predloženi carinskemu podatkovnemu vozlišču EU, so v veliki meri neosebni podatki, ki jih predložijo gospodarski subjekti o blagu, s katerim trgujejo. Kljub temu bi lahko ti podatki vključevali tudi osebne podatke, zlasti imena posameznikov, ki delujejo za gospodarski subjekt ali organ. Za zagotovitev enake zaščite osebnih podatkov in poslovnih informacij bi bilo treba določiti posebna pravila o dostopu, pravila o zaupnosti in pogoje za uporabo EU vozlišča carinskih podatkov. Zlasti bi bilo treba določiti, kateri subjekti lahko dostopajo do podatkov, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, ali jih obdelujejo, poleg oseb, na katere se podatki nanašajo, Komisije, carinskih organov in carinskega organa EU, pri čemer bi bilo treba uskladiti potrebe teh subjektov s potrebo, da se zagotovi, da so osebni in zaupni podatki, zbrani za carinske namene, uporabljeni za dodatne namene le v najmanjšem možnem obsegu.

(35) Države članice bi morale imeti možnost, da v posvetovanju s Komisijo določijo, da se specifični podatki, katerih razkritje bi škodovalo njihovim bistvenim varnostnim interesom, tehnično označijo v carinskem podatkovnem vozlišču EU tako, da je vsaka nadaljnja obdelava takih podatkov omejena na pristojne organe zadevne države članice, razen če ti organi izrecno dovolijo nadaljnjo obdelavo. Oseba, ki posreduje podatke v carinsko podatkovno vozlišče EU, bi morala jasno določiti omejitve obdelave takih podatkov, ki jih je mogoče povezati s specifičnimi dobavnimi verigami ali kategorijami podatkov. Za uporabo te možnosti bi morala zadevna država članica obvestiti Komisijo o specifičnih bistvenih varnostnih interesih, ki so ogroženi, in pojasniti, zakaj meni, da teh interesov ne bi bilo mogoče zadostno zaščititi na podlagi splošnega okvira določb glede obdelave podatkov v carinskem podatkovnem vozlišču EU.

(36) Ob upoštevanju pravil o varstvu podatkov, zlasti pravil o občutljivih carinskih podatkih in poslovno občutljivih podatkih, bi morali biti zbirni nezaupni, neosebni in poslovno neobčutljivi carinski podatki na ustrezno utemeljeno zahtevo na voljo tretjim osebam za specifične namene.

(37) Za zagotovitev, da lahko Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) izvaja svoja preiskovalna pooblastila v zvezi z goljufivimi dejanji, ki škodijo interesom Unije, je primerno, da ima dostop do podatkov iz carinskega podatkovnega vozlišča EU, ki je zelo podoben dostopu Komisije. Urad OLAF bi zato moral imeti pravico do obdelave teh podatkov v skladu s pogoji v zvezi z varstvom podatkov iz ustrezne zakonodaje Unije, vključno z Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([16]) in Uredbo Sveta (ES) št. 515/97 ([17]).

([16]) Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

([17]) Uredba Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje (UL L 82, 22.3.1997, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/515/oj).

(38) Podobno bi moralo imeti Evropsko javno tožilstvo (EJT) možnost, da na zahtevo pridobi podatke, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, za zagotovitev, da lahko izvaja svoje preiskave v zvezi s carinskimi zadevami.

(39) Agencija Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) bi morala imeti možnost, da na zahtevo pridobi podatke, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU za opravljanje svojih nalog, kot so določene v Uredbi (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta ([18]). Evropska agencija za mejno in obalno stražo (Frontex) bi morala imeti možnost, da na zahtevo dobi neosebne podatke, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU.

(40) Za ohranitev funkcij, ki se izvajajo v nacionalnih informacijskih sistemih držav članic, bi morali davčni organi teh držav članic imeti možnost, da podatke obdelujejo neposredno v carinskem podatkovnem vozlišču EU. Zato bi bilo treba organom, pristojnim za varnost hrane v skladu z Uredbo (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta ([19]), in organom, pristojnim za nadzor trga v skladu z Uredbo (EU) 2019/1020, v carinskem podatkovnem vozlišču EU zagotoviti prave storitve in orodja, da bi lahko uporabili ustrezne carinske podatke za prispevanje k izvrševanju ustrezne zakonodaje Unije in za sodelovanje s carinskimi organi, da bi se čim bolj zmanjšalo tveganje vstopa neskladnih proizvodov v Unijo.

(41) Carinski organ EU in pristojni carinski organi bi morali na podlagi člena 24 Uredbe Sveta (EU) 2017/1939 ([20]) EJT brez nepotrebnega odlašanja poročati o vsakem kaznivem ravnanju, za katero bi lahko EJT izvajalo svojo pristojnost v skladu s členom 22 ter členom 25(2) in (3) navedene uredbe. Carinski organ EU in pristojni carinski organi ne bi smeli sprejemati ukrepov, ki bi lahko ogrozili zaupnost katere koli kazenske preiskave istih dejstev, ki jo izvaja pristojni nacionalni pravosodni organ ali organ odkrivanja in pregona ali EJT.

(42) Pravila in določbe v zvezi z dostopom do carinskega podatkovnega vozlišča EU in izmenjavo informacij ne bi smela vplivati na carinski informacijski sistem (CIS), vzpostavljen z Uredbo (ES) št. 515/97, in obveznosti poročanja v okviru spremljanja razmer na podlagi Uredbe (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta ([21]).

([18]) Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53; ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).

([19]) Uredba (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmacevtskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru) (UL L 95, 7.4.2017, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj).

([20]) Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj).

([21]) Uredba (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2019 o evropski mejni in obalni straži ter razveljavitvi uredb (EU) št. 1052/2013 in (EU) 2016/1624 (UL L 295, 14.11.2019, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

(43) Komisija bi morala določiti izvedbena pravila, ki opredeljujejo način dostopa zadevnih organov do carinskega podatkovnega vozlišča EU, potem ko bi ocenila obstoječe zaščitne ukrepe, ki jih ima vsak organ ali kategorija organov za zagotavljanje pravilnega ravnanja z osebnimi in poslovno občutljivimi podatki.

(44) Primerno je, da carinsko podatkovno vozlišče EU hrani osebne podatke za obdobje največ desetih let. To obdobje je upravičeno glede na možnost, ki jo imajo carinski organi, da carinski dolg sporočijo do deset let po prejemu potrebnih informacij o pošiljki, ter da lahko Komisija, carinski organ EU, urad OLAF, EJT, carinski organi in drugi pristojni organi navzkrižno preverijo informacije v carinskem podatkovnem vozlišču EU z informacijami, shranjenimi v drugih sistemih in izmenjanimi z njimi. Poleg tega bi bilo treba to obdobje uskladiti z obdobjem hrambe, ki ga zahteva druga zakonodaja, ki jo uporabljajo carinski organi, kadar je taka zakonodaja pomembna za carinske kontrole. Primerno je tudi, da se, kadar se osebni podatki zahtevajo za namene sodnih in upravnih postopkov, preiskav in kontrol po prepustitvi blaga, tek obdobja hrambe zadrži, da se prepreči izbris osebnih podatkov, ki se zato ne bi mogli uporabiti v te namene.

(45) Varstvo osebnih in drugih podatkov v carinskem podatkovnem vozlišču EU bi moralo vključevati tudi pravila o omejevanju pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Zato je primerno, da imajo carinski organi, Komisija ali carinski organ EU možnost omejitve pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, kadar je to potrebno za zagotovitev, da dejavnosti izvrševanja, analiza tveganja in carinske kontrole niso ogrožene. Poleg tega bi se take omejitve lahko uporabljale tudi, kadar je to potrebno za zaščito sodnih ali upravnih postopkov po dejavnostih izvrševanja. Take omejitve bi morale biti ustrezno utemeljene glede na dejavnosti in pristojnosti carinskih organov, Komisije ali carinskega organa EU ter omejene na čas, ki je potreben za ohranitev teh pristojnosti.

(46) Vsako obdelavo osebnih podatkov na podlagi te uredbe bi bilo treba izvesti v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 ([22]) ali (EU) 2018/1725 ([23]) Evropskega parlamenta in Svetaali Direktivo (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta ([24]) v okviru njihovega področja uporabe. Vsak organ ali telo, ki ni carinski organ, Komisija ali carinski organ EU in ki obdeluje osebne podatke v carinskem podatkovnem vozlišču EU, se šteje za upravljavca v skladu z veljavnimi pravili.

([22]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

([23]) Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([24]) Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj).

(47) Za zagotovitev interoperabilnosti in izmenjave podatkov z nekaterimi drugimi unijskimi necarinskimi sistemi ter glede na carinske formalnosti iz Uredbe (EU) 2022/2399 Evropskega parlamenta in Sveta ([25]) bi moralo carinsko podatkovno vozlišče EU vključevati carinski sistem enotnega okenca Evropske unije za izmenjavo potrdil (EU-CWS-CERTEX), vzpostavljen z navedeno uredbo. Dokler EU-CWS-CERTEX ne bo v celoti vključen v carinsko podatkovno vozlišče EU, bi moralo to vozlišče izvajati poslovno in tehnično preoblikovanje podatkov, da se omogoči izmenjava podatkov prek EU-CWS-CERTEX.

(48) Opredeliti bi bilo treba zahteve glede podatkov, da se gospodarskim subjektom zagotovijo skupne smernice v zvezi s podatki, ki jih potrebujejo za izpolnjevanje njihovih namenov, zlasti v zvezi z izvajanjem carinske zakonodaje. Carinsko podatkovno vozlišče EU bo edinstvena vstopna točka za take podatke, zato bi bilo treba pravila za formatiranje in kodiranje takih podatkov določiti v tehničnih specifikacijah za carinsko podatkovno vozlišče EU, ki so prožnejši instrument kot pravna pravila. Vendar je potreben usklajen model carinskih podatkov s semantičnimi podatkovnimi zahtevami.

(49) Raven obvladovanja tveganja na carinskem področju na ravni Unije je bistvena za zagotavljanje usklajene uporabe carinskih kontrol v državah članicah. Trenutno obstaja skupni okvir za obvladovanje tveganja, ki vključuje možnost opredelitve skupnih prednostnih kontrolnih področij ter skupnih meril in standardov tveganja na področju finančnih tveganj za izvajanje carinskih kontrol, vendar ima znatne pomanjkljivosti. Da bi odpravili pomanjkanje usklajene uporabe carinskih kontrol in usklajenega obvladovanja tveganja, ki škodi finančnim in nefinančnim interesom Unije in držav članic, je primerno revidirati pravila o obvladovanju tveganja, da se vzpostavi trdnejši pristop k obvladovanju tveganja, ki obravnava finančna in nefinančna tveganja. To vključuje reševanje strukturnih izzivov pri obvladovanju tveganja v zvezi s finančnimi tveganji, ki jih je ugotovilo Računsko sodišče. Zlasti je primerno periodično opisati, katere dejavnosti so vključene v obvladovanje tveganja na carinskem področju. Pomembno je tudi opredeliti vloge in odgovornosti Komisije, carinskega organa EU in carinskih organov držav članic. Bistveno je tudi, da se Komisija pooblasti za določanje skupnih prednostnih kontrolnih področij ter skupnih meril in standardov tveganja ter opredelitev posebnih območij na področju druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, ki si zaslužijo prednost pri skupnem obvladovanju tveganja in kontrolah, ne da bi bila pri tem ogrožena varnost.

(50) Zato je primerno uvesti dejavnosti obvladovanja tveganja na ravni Unije in določbe za zagotovitev zbiranja celovitih podatkov na ravni Unije, pomembnih za obvladovanje tveganja, vključno z rezultati in ocenjevanjem vseh kontrol. Določiti bi bilo treba skupno analizo tveganja in izdajanje ustreznih priporočil na ravni Unije glede kontrole carinskim organom. V skladu z načelom „upoštevaj ali pojasni“ bi bilo treba ta priporočila v zvezi s kontrolami upoštevati ali navesti prepričljive razloge za njihovo neupoštevanje. Zagotoviti bi bilo treba tudi možnost izdaje navodila, da se blago, namenjeno v Unijo, ne sme natovarjati ali prevažati. Analiza tveganj in groženj na ravni Unije bi morala temeljiti na podatkih na ravni Unije, ki se stalno posodabljajo, ter bi morala opredeliti ukrepe in kontrole, ki jih je treba izvajati na mejnih prehodih vstopa na ozemlje Unije in izstopa z njega.

([25]) Uredba (EU) 2022/2399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. novembra 2022 o vzpostavitvi okolja enotnega okenca Evropske unije za carino in spremembi Uredbe (EU) št. 952/2013 (UL L 317, 9.12.2022, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2399/oj).

(51) V okviru sodelovanja z organi odkrivanja in pregona in zlasti varnostnimi organi bi moralo obvladovanje tveganja na ravni Unije, kadar je to mogoče, prispevati k strateškim analizam in ocenam groženj, ki se izvajajo na ravni Unije, in imeti od njih koristi, vključno s tistimi, ki jih izvajata Europol in Frontex, kar bo prispevalo k učinkovitemu in uspešnemu preprečevanju kriminala in boju proti njim. Kršitve carinske zakonodaje in druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, bi morale vplivati na profil tveganja uvoznikov, vključno z uvozniki za prodajo na daljavo, ali izvoznikov.

(52) Postopek dajanja blaga v carinski postopek je treba ponovno preučiti, da se upoštevajo nove vloge in odgovornosti oseb, vključenih v ta postopek. Zato mora odgovornost za predložitev informacij carinskim organom prevzeti oseba, odgovorna za blago, in sicer uvoznik, izvoznik ali imetnik postopka tranzita, ne pa deklarant. Odgovorna oseba bi morala podatke predložiti ali dati na voljo carini takoj, ko so ti na voljo, v vsakem primeru pa pred prepustitvijo blaga v carinski postopek, da se carinskim organom omogoči izvedba analize tveganja in sprejetje ustreznih ukrepov.

(53) Vendar je v primeru e-trgovanja in ob upoštevanju večjega obsega transakcij e-trgovanja primerno, da osebe, ki uporabljajo posebno ureditev iz naslova XII, poglavje 6, oddelek 4, Direktive 2006/112/ES (v nadaljnjem besedilu: uvozna ureditev „vse na enem mestu“ ali ureditev UVEM), podatke o njihovi prodaji blaga, namenjenega uvozu, predložijo najpozneje na dan po prejetju plačila.

(54) V ustrezno utemeljenih okoliščinah bi morali imeti carinski organi možnost, da dovolijo zaupanja vrednim in preverjenim gospodarskim subjektom, da podatke o svojem prepuščenem blagu dopolnijo pozneje, saj ti redno izmenjujejo podatke o svojih transakcijah s carino in se lahko štejejo za zanesljive. Take okoliščine bi lahko bile povezane s spremnimi listinami ali z nezmožnostjo določitve končne carinske vrednosti blaga ob prepustitvi.

(55) Za poenostavitev carinskega postopka za vstop blaga na carinsko območje Unije ob hkratnem zagotavljanju, da je za to blago odgovorna ena sama oseba, bi morali različni akterji v dobavni verigi predložiti svoj del ustreznih informacij o zadevnem blagu in ga povezati z določeno pošiljko. Blago bi lahko vstopilo na carinsko območje Unije le, če obstaja uvoznik ali posredni zastopnik, ki deluje v imenu uvoznika s sedežem v Uniji, ki prevzame odgovornost za to blago. Uvoznik ali posredni zastopnik, ki deluje za račun uvoznika, bi moral carini in za carinski postopek, v katerega naj bi bilo blago dano, čim prej predložiti informacije o blagu, po možnosti pred fizičnim prihodom blaga. Ponudnik storitev ali carinski zastopnik bi moral imeti možnost predložiti informacije v imenu uvoznika in za njegov račun, vendar bi moral biti uvoznik še naprej odgovoren za zagotavljanje skladnosti blaga s finančnimi in nefinančnimi tveganji. Prevozniki, ki dejansko vnašajo blago, bi morali predložiti tudi nekatere informacije o blagu pred natovarjanjem ali prihodom (v nadaljnjem besedilu: predhodne informacije o tovoru) in svoje informacije povezati z informacijami uvoznika, kadar so te že bile predložene, ne da bi imeli nujno dostop do vseh podatkov, ki jih je predložil uvoznik. Poleg tega bi moralo biti mogoče, da se za bolj zapletene dobavne verige in prometna omrežja od določenih drugih oseb zahteva, da dopolnijo informacije o blagu, ki bo vneseno na carinsko območje Unije. Za uvoznika, prevoznika ali katero koli drugo osebo, ki predloži informacije carini, bi moralo biti obvezno, da informacije spremeni, kadar ve, da niso več pravilne, vendar še preden carinski organi odkrijejo nepravilnosti, za katere nameravajo opraviti kontrolo.

(56) Za neunijsko blago, ki se vnese na carinsko območje Unije, bi se moralo šteti, da je v začasni hrambi od trenutka, ko prevoznik sporoči njegov prihod, do njegovega dajanja v carinski postopek, razen če je že dano v tranzit. Za zagotovitev ustreznega carinskega nadzora bi moralo biti to stanje časovno omejeno in ne bi smelo trajati več kot 90 dni, razen v izjemnih primerih.

(57) Ohraniti je treba pravila, ki določajo, ali je blago unijsko ali neunijsko blago in ali je mogoče domnevati o statusu unijskega blaga ali ga je treba dokazati, zlasti kadar blago začasno zapusti carinsko območje Unije.

(58) Ko imajo carinski organi na podlagi analize tveganja informacije, potrebne za zadevni postopek, bi se morali odločiti, ali naj izvedejo nadaljnje kontrole blaga, ga prepustijo, zavrnejo ali zadržijo njegovo prepustitev ali pustijo, da se po poteku časa šteje, da je blago prepuščeno. Carinski organi bi se morali o tem po potrebi odločiti v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi. V skladu s tem bi morali carinski organi zavrniti prepustitev blaga, kadar imajo dokazila, da blago ne izpolnjuje veljavnih zakonskih zahtev. Ugotovitev, da je gospodarski subjekt večkrat sistematično zakrivil kršitev v zvezi s prodajo na daljavo, bi morala veljati za dokaz o tem za obdobje vsaj šestih mesecev za vse blago, sproščeno v prosti promet, o katerem je ta gospodarski subjekt poslal uradno obvestilo o prihodu. Kadar se morajo carinski organi posvetovati z drugimi pristojnimi organi, da bi ugotovili, ali blago izpolnjuje veljavne zakonske zahteve ali ne, bi morali prepustitev tega blaga zadržati vsaj do konca tega posvetovanja. V takih primerih bi morala biti poznejša odločitev carinskih organov o blagu odvisna od odgovora drugih pristojnih organov. Da bi se izognili blokiranju gospodarskih subjektov in organov v primerih, ko je za ugotovitev o skladnosti potrebno nekaj časa, bi morali imeti carinski organi možnost, da blago prepustijo pod pogojem, da jih gospodarski subjekt še naprej obvešča o lokaciji blaga.

(59) Za zagotovitev pravne varnosti zaupanja vrednim in preverjenim gospodarskim subjektom, ki so informacije predložili pravočasno, ne da bi carinske organe obvezali, da se odzovejo na vsako pošiljko, bi bilo treba blago, ki po razumnem roku ni bilo izbrano za kontrolo, šteti za sproščeno. Komisija bi morala imeti pravico, da to obdobje opredeli v delegiranih aktih in ga po potrebi prilagodi zadevni vrsti prometa ali vrsti mejnega prehoda.

(60) Glede na to, da se zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekti štejejo za zanesljive in carini čim bližje realnemu času, kolikor je tehnično izvedljivo, predložijo podatke o gibanju blaga in skladnosti ter zagotovijo popoln dostop do svojih sistemov, evidenc in operacij, bi morali imeti taki gospodarski subjekti možnost, da svoje blago prepustijo pod nadzorom carinskih organov, ne da bi čakali na njihovo posredovanje. V skladu s tem bi morali imeti zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekti možnost, da blago prepustijo v imenu carinskih organov ob njegovem prejemu na kraju poslovanja uvoznika, lastnika ali prejemnika ali ob njegovi odpremi iz kraja poslovanja izvoznika, lastnika ali pošiljatelja. Ker naj bi zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekti delovali na pregleden način, bi bilo treba vsak prihod in dostavo blaga ustrezno evidentirati v carinskem podatkovnem vozlišču EU. Zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekti bi morali biti dolžni obvestiti carinske organe, kadar se pojavijo težave, da bi lahko ti organi sprejeli končno odločitev o prepustitvi blaga. Kadar so sistemi notranje kontrole zaupanja vrednih in preverjenih gospodarskih subjektov dovolj zanesljivi, bi morali imeti carinski organi možnost, da v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi dovolijo tem gospodarskim subjektom, da sami izvajajo nekatere preglede. Vendar bi morali carinski organi ohraniti možnost, da kadar koli izvedejo kontrolo blaga.

(61) Primerno je zagotoviti ukrepe za ureditev prehoda s sistema, ki temelji na carinskih deklaracijah, na sistem, ki temelji na predložitvi ali dajanju na voljo informacij carinskem podatkovnem vozlišču EU. Gospodarski subjekti bi morali imeti možnost, da vložijo carinske deklaracije s katerimi izjavijo, da nameravajo v prehodnem obdobju dati blago v carinski postopek. Vendar bi morali imeti gospodarski subjekti takoj, ko so na voljo zmogljivosti carinskega podatkovnega vozlišča EU, tudi možnost, da carinskim organom predložijo ali dajo na voljo informacije prek carinskega podatkovnega vozlišča EU, carinski organi pa ne bi smeli več dovoliti nobenemu gospodarskemu subjektu, da zaprosi za poenostavitve v zvezi s carinsko deklaracijo. Ob koncu prehodnega obdobja bi morala vsa dovoljenja prenehati veljati, saj carinske deklaracije ne bodo več obstajale. Pri prodaji blaga na daljavo bi bilo treba prehodno obdobje za vložitev carinskih deklaracij omejiti, dokler ne bodo na voljo zmogljivosti carinskega podatkovnega vozlišča EU za obdelavo zadevnih podatkov za prodajo na daljavo.

(62) Natančna identifikacija osebe, ki deluje kot „uvoznik“, je odvisna od faze in narave zadevnega carinskega postopka. Naenkrat bi moral obstajati samo en uvoznik.

(63) V primeru prodaje na daljavo se šteje, da je oseba, ki dobavlja blago pri prodaji na daljavo ali oseba, ki omogoča prodajo blaga na daljavo, oseba, ki določi, da bo blago iz tretje države vneseno na carinsko območje Unije, saj določa dobavno verigo in je odgovorna za tveganje izgube, škode ali zamude do dostave blaga potrošniku. Zato bo pri prodaji na daljavo, da bi se blago sprostilo v prosti promet, uvoznik bodisi oseba, ki dobavlja blago pri prodaji na daljavo, bodisi oseba, ki omogoča prodajo blaga na daljavo, odvisno od dogovorjenih ureditev, tako določen uvoznik pa bi moral biti naveden kot tak.

(64) Oseba, ki dobavlja blago pri prodaji na daljavo ali omogoča prodajo na daljavo blaga, uvoženega iz tretjih držav na carinsko območje Unije, in je uvoznik, bi morala biti odgovorna za predložitev zahtevanih informacij o prodaji na daljavo carinskim organom pred prepustitvijo blaga. Tako določena oseba bi morala izpolnjevati obveznosti uvoznika.

(65) Kadar oseba, ki dobavlja blago pri prodaji na daljavo ali omogoča prodajo na daljavo blaga, uvoženega iz tretjih držav na carinsko območje Unije, nima sedeža na carinskem območju Unije, bi moralo biti mogoče, da se da blago v carinski postopek takrat, kadar posredni zastopnik, ki ima status pooblaščenega gospodarskega subjekta, da blago v prodajo na daljavo v svojem imenu in za račun uvoznika ter v zvezi s tem prevzame obveznosti uvoznika za prodajo na daljavo.

(66) Določbe te uredbe, vključno s tistimi, ki se nanašajo na uvoznika za prodajo na daljavo, pravno ali dejansko ne pomenijo splošne obveznosti spremljanja za ponudnike posredniških storitev.

(67) Člen 29 PDEU določa, da za izdelke, ki prihajajo iz tretjih držav, velja, da so v prostem prometu, če so bile opravljene uvozne formalnosti ter plačane carine ali dajatve z enakim učinkom. Vendar se sprostitev v prosti promet ne bi smela razumeti kot dokazilo o skladnosti s carinsko zakonodajo in drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi.

(68) Postopek iznosa blaga s carinskega območja Unije bi bilo treba racionalizirati in poenostaviti v skladu s postopkom vstopa. Zato je primerno zahtevati, da mora obstajati oseba s sedežem v Uniji, ki je odgovorna za blago, in sicer izvoznik. Izvoznik bi moral pred iznosom blaga iz Unije predložiti ali dati na voljo carini ustrezne informacije, pri čemer bi moral navesti, ali gre za unijsko ali neunijsko blago za izvoz, in po potrebi prilagoditi informacije.

(69) Za zagotovitev ustreznega obvladovanja tveganja za blago, izneseno s carinskega območja Unije, bi bilo treba od carinskega organa, pristojnega za izvoz, zahtevati, da izvede analizo tveganja informacij o blagu in sprejme ali zahteva ustrezne ukrepe pred izstopom blaga iz carinskega območja Unije. Ti ukrepi bi morali vključevati zahtevo, da kontrole opravijo carinski organi, pristojni za kraj odpreme blaga in kraj izstopa, ter po potrebi drugi pristojni organi, poleg ukrepov, predvidenih za dajanje blaga v carinski postopek, ki se uporabljajo tudi, kadar se blago izvaža.

(70) Za zagotovitev, da so postopki odloga plačila dajatve tudi pregledni, je primerno racionalizirati določbe o zahtevah za dovoljenja za posebne postopke. Zaradi jasnosti in pravne varnosti bi bilo treba zlasti pogoje za ugotavljanje, ali je mnenje na ravni Unije potrebno za oceno, ali bi podelitev dovoljenja lahko negativno vplivala na interese proizvajalcev Unije, t. i. „pregled gospodarskih pogojev“, kodificirati in urediti v delegiranih aktih. Ker je lahko učinek na interese proizvajalcev Unije odvisen od količine blaga, ki je dano v posebni postopek, bi moral biti opredeljen določen prag, pod katerim je ocenjeno, da ni negativnega učinka na take interese.

(71) Člen 9 revidirane Konvencije o plovbi po Renu se sklicuje na Prilogo (v nadaljnjem besedilu: Renski manifest), ki je olajšala pretok blaga po reki Ren in z njo povezanih pritokih, tako da se jih obravnava kot carinski postopek tranzita čez nacionalne meje štirih držav članic, in sicer Belgije, Nemčije, Francije in Nizozemske, ter Švice. V skladu z informacijami carinskih uprav se Renski manifest v praksi ne uporablja več kot carinski postopek tranzita v državah članicah, ki mejijo na Ren. Namesto tega se blago po Renu in njegovih pritokih zdaj prevaža na podlagi postopka tranzita Unije, vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 952/2013, prek novega računalniškega tranzitnega sistema. Zato je primerno črtati sklicevanje na Renski manifest iz primerov, v katerih se gibanje blaga šteje za zunanji ali notranji tranzit.

(72) Za povečanje preglednosti v zvezi z osebo, odgovorno za izpolnjevanje obveznosti postopka tranzita Unije ter vsebine in tveganj, povezanih s pošiljko, je primerno zahtevati, da imetnik postopka tranzita razkrije vsaj informacije o uvozniku ali izvozniku, ki sproži gibanje, prevoznih sredstvih in identifikaciji blaga, danega v navedeni postopek. Take informacije bi carinskim organom omogočile učinkovitejši nadzor zadevnega postopka tranzita Unije in izvedbo analize tveganja. Postopek tranzita Unije bi moral biti obvezen, razen če je blago dano v drug carinski postopek takoj po vstopu na carinsko območje Unije ali izstopu z njega. Kadar uvoznik ali izvoznik še ni znan, bi bilo treba imetnika blaga šteti za uvoznika ali izvoznika blaga in bi moral biti dolžan plačati carine ter druge davke in dajatve. Postopek tranzita Unije bi bilo treba nadomestiti s carinskim nadzorom, če blago uvozi ali izvozi zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt.

(73) S spremembo Priloge 6 k Carinski konvenciji o mednarodnem prevozu blaga na podlagi zvezkov TIR (Konvencija TIR) ([26]), ki je začela veljati 1. junija 2021, je bila spremenjena pojasnjevalna opomba 0.49, da bi se gospodarskim subjektom, ki izpolnjujejo nekatere zahteve, omogočilo, da postanejo „pooblaščeni pošiljatelj“, kar odraža obstoječe poenostavitve, odobrene gospodarskim subjektom, priznanim kot „pooblaščeni prejemnik“. Zato je treba vključiti to novo možnost v to uredbo, da se carinska zakonodaja Unije uskladi z navedenim mednarodnim sporazumom.

(74) Odprava oprostitve dajatve na uvoz blaga, katerega vrednost ne presega 150 EUR, vključuje uporabo določb v zvezi z določitvijo carinske vrednosti za obračunavanje carinskih dajatev *ad valorem* v zvezi z uvoženim blagom, kupljenim v transakcijah e-trgovanja med podjetji in strankami, kot je določeno v Direktivi 2006/112/ES. Taka prodaja na daljavo bi morala biti podlaga za prijavo carinske vrednosti po metodi transakcijske vrednosti. To načelo se uporablja tudi v primerih, v katerih blago ni kupljeno pri prodaji na daljavo, preden je vneseno na carinsko območje Unije, temveč ko je dano v postopek carinskega skladiščenja.

([26]) Spremembe Carinske konvencije o mednarodnem prevozu blaga na podlagi zvezkov TIR (Konvencija TIR, 1975) (UL L 193, 1.6.2021, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_amend/2021/601/oj).

(75) Transakcije pri prodaji na daljavo se znatno razlikujejo od tradicionalnih transakcij med podjetji, kar veča zapletenost. Te razlike vplivajo na to, kako učinkovito carinski organi uporabljajo pravila vrednotenja v praksi. Posebni izzivi so predvsem velik obseg in hitrost sklepanja transakcij e-trgovanja, ogromno število vključenih kupcev in prodajalcev ter razpršenost prodaje. Ob upoštevanju posebnosti e-trgovanja, pa tudi vloge carinskih organov pri prispevanju k nemotenemu delovanju notranjega trga, če uvoznik v carinskih postopkih, namenjenih preverjanju pravilnosti prijavljene transakcijske vrednosti blaga, kupljenega pri prodaji na daljavo, ne odpravi utemeljenih dvomov o tem, ali prijavljena transakcijska vrednost odraža dejansko plačano ali plačljivo ceno za navedeno blago, in je zato prvotno prijavljena transakcijska vrednost zavrnjena, bi morali imeti carinski organi prožnost pri določanju ustrezne sekundarne metode vrednotenja za ponovno določitev carinske vrednosti navedenega blaga.

(76) Trenutno carinske dolgove pobere država članica, v kateri je vložena carinska deklaracija. Gospodarski subjekt se lahko odloči, ali bo to storil v državi prvega vstopa ali pa bo uporabil carinski postopek in plačal dajatve v drugi državi članici. Za zaupanja vredne in preverjene gospodarske subjekte je primerno uporabiti drugačna pravila za opredelitev kraja nastanka carinskega dolga, tako da se uvozne dajatve plačajo državi članici, v kateri imajo ti subjekti sedež. To je primerno, saj je to kraj, kjer carinski organ najbolj pozna evidence, operacije in poslovno ravnanje zadevnih gospodarskih subjektov. Vendar bi moral carinski dolg gospodarskih subjektov, ki niso zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekti, nastati v kraju, kjer se blago fizično nahaja, vsaj dokler se ne oceni model nadzora.

(77) V primeru transakcij e-trgovanja je uvoznik za prodajo na daljavo oseba, ki je odgovorna za carinski dolg. Pri uporabi ureditve UVEM bi moral carinski dolg nastati v trenutku prejetja plačila spletne prodaje. Kadar se ta ureditev ne uporabi, bi moral carinski dolg nastati, ko se obvesti o razpoložljivosti blaga v državah članicah, kamor bo blago dostavljeno.

(78) Da bi se krili naraščajoči stroški obravnave ogromnega števila zahtevkov za postopek sprostitve blaga, ki se prodaja na daljavo, v prosti promet, bi bilo treba določiti pristojbino Unije za obdelavo, ki bi bila sorazmerna s približnimi stroški storitev, tesno povezanih s carinskim nadzorom takega blaga, saj se to blago pošlje neposredno potrošniku, zaradi česar ga drugi organi po carinjenju ne morejo preveriti. Čeprav se bodo države članice same odločile, ali bodo od gospodarskih subjektov zahtevale povrnitev stroškov izrednih kontrolnih ukrepov ali stroškov, ki jih imajo organi, ki niso carinski organi, v zvezi s preverjanjem ali uničenjem blaga, bi morala pristojbina Unije za obdelavo kriti zlasti stroške preverjanja podatkov in izvajanja analize tveganja ter stroške ustrezne infrastrukture in kontrol, vključno z ustreznimi storitvami, ki jih opravi carinski organ EU.

(79) Pri blagu, prodanem pri prodaji na daljavo iz carinskega skladišča za prodajo na daljavo, bi bilo treba določiti nižjo pristojbino Unije za obdelavo, saj carinski organi lažje in učinkoviteje nadzorujejo velike količine blaga, shranjenega v skladišču, kot blago, pakirano v posameznih paketih in neposredno poslano potrošniku.

(80) Dolžnik pristojbine Unije za obdelavo bi moral biti ista oseba kot dolžnik carinskega dolga, ki bi moral biti uvoznik za prodajo na daljavo. Kadar se določbe o uvoznikih za prodajo na daljavo še ne uporabljajo, bi moral biti dolžnik deklarant. V primeru prodaje na daljavo bi bil deklarant običajno oseba, ki je upravičena do uporabe ureditve UVEM, ali posredni carinski zastopnik. Zato potrošnik ne bi smel biti dolžnik pristojbine Unije za obdelavo.

(81) Primerno je zagotoviti, da prvi delegirani akt, ki določa znesek pristojbine za obdelavo, začne veljati čim prej, da se omogoči praktična uporaba pristojbine Unije za obdelavo, uvedene s to uredbo, za odziv na vse večji pritisk na carinske organe zaradi velike količine paketov, ki vstopajo na carinsko območje Unije.

(82) Ker se za posamezno postavko uporablja več ukrepov, kot so carine in pristojbine, je primerno uvesti njeno opredelitev. Postavko bi bilo treba opredeliti kot en ali več kosov blaga v pošiljki, ki ima skupne nekatere podatkovne elemente, vključno s tarifno uvrstitvijo in poreklom, v skladu z veljavnimi zahtevami glede podatkov. Ta opredelitev bi se morala uporabljati v zvezi s carinskimi deklaracijami v obstoječih nacionalnih digitalnih orodjih in digitalnih orodjih Unije, tudi kadar je tarifna uvrstitev zadevnega blaga v carinski deklaraciji le na ravni tarifnih podštevilk harmoniziranega sistema, in v zvezi z ustreznimi zahtevami glede podatkov, določenimi v ta namen, ko bo na voljo carinsko podatkovno vozlišče EU.

(83) Primerno je okrepiti mehanizem za nadzor doslednega in učinkovitega izvajanja omejevalnih ukrepov v zvezi s pretokom blaga, ki jih lahko sprejme Svet v skladu s členom 215 PDEU. Kadar se taki ukrepi sprejmejo, bi moral carinski organ EU Komisiji in državam članicam zagotoviti podporo, da se prepreči izogibanje tem ukrepom. Carinskim organom bi moral zagotoviti smernice v obliki nezavezujočih priporočil, na primer s spodbujanjem doslednih carinskih praks, v okviru odgovornosti držav članic za izvajanje takih ukrepov. Carinski organi bi morali zagotoviti, da sprejmejo vse potrebne ukrepe v okviru njihovih pristojnosti za uskladitev s temi ukrepi, ter o tem ustrezno obvestiti Komisijo in carinski organ EU. Carinski organ EU bi moral opredeliti morebitna neskladja pri uporabi navedenih ukrepov in spremljati njihovo izvajanje ter o tem ustrezno poročati Komisiji.

(84) Vzpostaviti bi bilo treba mehanizem kriznega upravljanja za reševanje morebitnih kriz v carinski uniji. Neobstoj takega mehanizma na ravni Unije je bil izpostavljen v sporočilu Komisije z dne 28. septembra 2020 z naslovom „Dvig carinske unije na naslednjo raven: akcijski načrt“. Zato bi bilo treba vzpostaviti mehanizem, ki bi vključeval carinski organ EU kot ključnega akterja pri pripravi, usklajevanju in spremljanju izvajanja praktičnih ukrepov in ureditev, za katere se Komisija odloči, da jih bo uvedla v primeru krize. Carinski organ EU bi moral med celotnim trajanjem krize vzdrževati pripravljenost za odzivanje na krize.

(85) Obstoječi okvir upravljanja carinske unije nima jasne strukture operativnega upravljanja in ne odraža razvoja carine od ustanovitve te unije leta 1968. Na podlagi Uredbe (EU) št. 952/2013 so za dejavnosti, povezane z obvladovanjem tveganja v trgovinskih tokovih, kot so izvajanje kontrol na terenu in odločbe o njih, odgovorni nacionalni carinski organi. Intenzivnost prometa z blagom na zunanjih mejah ni enaka po vsej Uniji. Kljub sodelovanju med nacionalnimi carinskimi organi, ki obstaja od ustanovitve carinske unije in je privedlo do izmenjave najboljših praks in strokovnega znanja ter razvoja skupnih smernic, to ni privedlo do razvoja usklajenega pristopa in operativnega okvira. Ni osrednje zmogljivosti za analizo tveganja, ni skupnega stališča o prednostnem razvrščanju tveganj Unije, usklajeni carinski ukrepi in kontrole so omejeni ter ni okvirov sodelovanja za različne organe, ki oskrbujejo enotni trg.

(86) Osrednja operativna struktura Unije za združevanje strokovnega znanja in virov ter podporo državam članicam in Komisiji pri skupnem sprejemanju odločitev bi morala odpraviti take pomanjkljivosti. Osredotočiti bi se morala zlasti na področja, kot sta upravljanje podatkov in obvladovanje tveganja, v njenem okviru pa morala biti oblikovana vsebina za usposabljanje za carinske uradnike in carinske strokovnjake v Uniji, da se dopolni in podpre usposabljanje, ki ga zagotavljajo države članice. Prispevati bi morala tudi k vzpostavitvi sistema Unije za priznavanje odličnosti izobraževalnih ustanov, ki ponujajo usposabljanje in izobraževanje na področju carine, in sicer na podlagi pobude Komisije z naslovom „Potrdilo EU o priznanju akademskega programa na področju carine“, ter usklajevati in podpirati prostovoljno ustanavljanje specializiranih centrov odličnosti s strani držav članic. S tem naj bi carinska unija delovala enotno, hkrati pa bi se upoštevalo, da lahko različne prakse v državah članicah izhajajo iz objektivnih posebnosti, na primer geografskih razlik, uporabljene vrste prevoza, vrste blaga ali tipa meje. Ustanovitev novega organa, tj. carinskega organa EU, je ključnega pomena za zagotovitev učinkovitega in ustreznega delovanja carinske unije, centralno usklajevanje carinskih ukrepov in podporo dejavnostim carinskih organov.

(87) Carinski organ EU bi bilo treba upravljati in bi moral delovati ob upoštevanju načel skupne izjave in skupnega pristopa Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije o decentraliziranih agencijah z dne 19. julija 2012.

(88) Pri izbiranju sedeža carinskega organa EU morata Evropski parlament in Svet zagotoviti, da organu glede na njegovo naravo njegova lokacija omogoča, da v celoti izvaja svoje naloge in pooblastila, zaposluje visoko usposobljeno in specializirano osebje ter nudi ustrezne priložnosti za usposabljanje. Poleg tega morata Evropski parlament in Svet pri izbiri sedeža carinskega organa EU upoštevati naslednja merila: razpoložljivost primernih pisarniških prostorov in zmožnost namestitve zadevnega osebja, preden carinski organ EU začne delovati, dostopnost lokacije in obstoj ustreznih izobraževalnih ustanov za otroke uslužbencev, ustrezen dostop do trga dela, socialne varnosti in zdravstvene oskrbe za otroke in zakonce osebja ter geografsko uravnoteženost. Ob upoštevanju teh meril bi moral carinski organ EU imeti sedež v Lillu v Franciji.

(89) Države članice bi morale zagotoviti, da imajo carinski organi ustrezne vire, usposobljenost in opremo za izpolnjevanje svojih nalog.

(90) Pomembno je, da carina vlaga v zadostno število ustrezno usposobljenega osebja, da se zagotovi delovanje carinskih sistemov Unije, ki se soočajo z eksponentnim povečanjem povpraševanja. Brez potrebnih naložb v osebje ni mogoče v celoti izkoristiti potenciala digitalnih rešitev. Zato bi bilo treba pri naložbah v digitalne sisteme zagotoviti zadostna sredstva za osebje in njegovo usposabljanje, da se zagotovijo potrebne spretnosti za uporabo najsodobnejše opreme in tehnologije za analitiko velepodatkov, odkrivanje in nadzor ter tako zajamči, da se carinske kontrole izvajajo enotno po vsej Uniji.

(91) V upravnem odboru bi morale biti zastopane države članice in Komisija, da se zagotovi učinkovito delovanje carinskega organa EU. Pri sestavi upravnega odbora, vključno z izborom predsednika in njegovega namestnika, bi bilo treba upoštevati načelo uravnotežene zastopanosti spolov ter ustrezne izkušnje in kvalifikacije. Glede na izključno pristojnost Unije na področju carinske unije ter tesno povezavo med carino in drugimi področji politike, bi bilo treba bodisi predsednika bodisi njegovega namestnika izvoliti izmed članov upravnega odbora, ki jih imenuje Komisija. Za uspešno in učinkovito delovanje carinskega organa EU bi moral upravni odbor zlasti sprejeti enotni programski dokument, ki bi vključeval letno in večletno načrtovanje programov, izvajati svoje naloge v zvezi s proračunom carinskega organa EU, sprejeti in objaviti konsolidirano letno poročilo o dejavnostih carinskega organa EU, v katerem se zagotovi, da se občutljive informacije ne razkrijejo, sprejeti finančna pravila, ki se uporabljajo za carinski organ EU, imenovati izvršnega direktorja ter določiti postopke za sprejemanje odločitev s strani izvršnega direktorja v zvezi z operativnimi nalogami carinskega organa EU. Upravnemu odboru bi moral pomagati izvršni odbor.

(92) Carinski organ EU bi moral ustanoviti carinski svetovalni odbor, katerega naloga bo carinskemu organu EU zagotavljati svetovanje o izvajanju tehničnih ukrepov in odločitev, o vprašanjih izvajanja in standardizacije, vključno z dejavnostmi usklajevanja, o operativnih vidikih druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, in o vseh drugih dejavnostih carinskega organa EU. Carinski svetovalni odbor bi si moral prizadevati, da zagotovi uravnoteženo zastopanost deležnikov z vidika komercialnih in nekomercialnih interesov, v kategoriji komercialnih interesov pa z vidika mikro, malih in srednjih podjetij ter drugih podjetij. S carinskim svetovalnim odborom bi se bilo treba redno posvetovati in imeti bi moral možnost, da carinskemu organu EU svetuje na lastno pobudo.

(93) Za zagotovitev njegovega učinkovitega delovanja bi bilo treba carinskemu organu EU dodeliti samostojen proračun s prihodki iz splošnega proračuna Unije in vsemi prostovoljnimi finančnimi prispevki držav članic. V izjemnih in ustrezno utemeljenih okoliščinah bi moral imeti carinski organ EU možnost, da prejme dodatne prihodke prek sporazumov o prispevkih ali nepovratnih sredstev ter plačil za publikacije in druge storitve, ki jih zagotavlja.

(94) Carinski organ EU bi moral informacije, ki jih ima na voljo v zvezi z izzivi glede carinske zakonodaje in druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, uporabiti za redno izvajanje ocene ogroženosti. Carinski organ EU bi moral na podlagi take ocene ogroženosti pripraviti priporočila in jih posredovati Komisiji. Komisija bi morala na podlagi teh priporočil opredeliti področja, ki jih je treba prednostno obravnavati. Pomembno je, da Svet politično in strateško razpravlja o področjih, ki jih je treba prednostno obravnavati, in da carinski organ EU zagotovi ustrezno nadaljnje ukrepanje, tudi pri pripravi svojega letnega in večletnega delovnega programa ter letnega poročila o svojih dejavnostih.

(95) Carinski organ EU in carinski organi bi morali pri izpolnjevanju svojih nalog tesno in redno sodelovati z organi za nadzor trga, sanitarnimi in fitosanitarnimi organi, organi odkrivanja in pregona, organi za upravljanje meja, organi za varstvo okolja, statističnimi organi in davčnimi organi, strokovnjaki za kulturne dobrine ter številnimi drugimi organi, pristojnimi za sektorske politike. Glede na razvoj enotnega trga in razvijajočo se vlogo carine, povečanje števila prepovedi in omejitev ter povečanje e-trgovanja je treba to sodelovanje strukturirati in okrepiti na ravni Unije ter mednarodni in nacionalni ravni. Namesto sodelovanja, osredotočenega na posamezne pošiljke ali posebne dogodke v dobavni verigi, bi bilo treba vzpostaviti okvir za podporo sodelovanju med carinskimi organi in drugimi organi, pristojnimi za ustrezna področja politike, ki bi ga carinski organ EU redno posodabljal. To sodelovanje bi moralo vključevati razvoj zakonodaje in potreb politike na določenem področju, izmenjavo in analizo informacij, oblikovanje splošne strategije sodelovanja v obliki skupnih nadzornih strategij, sodelovanje pri operativnem izvajanju, spremljanju in kontrolah, izmenjavo ustreznih spretnosti in najboljših praks ter inovacije in raziskovalne dejavnosti na področjih, pomembnih za carino.

(96) Komisija bi morala tudi olajšati uporabo dela druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, in sicer s pripravo in rednim posodabljanjem seznama zakonodaje Unije, ki določa zahteve za blago, ki je predmet carinskih kontrol, da se zaščitijo javni interesi, kot so zdravje in življenje ljudi, živali ali rastlin, potrošniki in okolje.

(97) Za okrepitev sodelovanja med carinskimi organi bi bilo treba povečati skupna operativna prizadevanja, da se podprejo učinkovite carinske kontrole na mejah Unije. Carinski organ EU bi moral usklajevati in podpirati operativno usklajevanje na področju carinskega sodelovanja, tudi na področju obvladovanja tveganja. Carinski organ EU bi moral v sodelovanju z državami članicami načrtovati, organizirati in usklajevati skupne kontrole, ki jih izvajajo carinski organi v Uniji in s tretjimi državami. V okviru sodelovanja med carinskimi organi znotraj Unije ta uredba ne posega v Konvencijo, pripravljeno na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji, o medsebojni pomoči in sodelovanju med carinskimi upravami ([27]) (Neapelj II). Carinski organ EU bi moral še naprej nujno sodelovati z ustreznimi organi Unije in nacionalnimi organi, ki izvajajo ustrezne preiskave in dejavnosti za boj proti goljufijam, tudi z uradom OLAF in EJT. Pomembno je, da carinski organ EU sodeluje tudi z inovacijskim vozliščem EU za notranjo varnost, kadar je to pomembno za dejavnosti carinskega organa EU.

(98) Poleg tega bi morale države članice za izmenjavo dobrih praks in povečanje operativne učinkovitosti imeti možnost, da dajo na zahtevo začasno na voljo carinske uradnike za delo pri carinskih organih druge države članice. Pogoje takih začasnih napotitev bi morale določiti zadevne države članice. Carinski organ EU bi moral na zahtevo zagotoviti podporo ali usklajevanje. Po potrebi lahko pripravi smernice ali vzorčne dogovore za olajšanje te oblike sodelovanja.

(99) Carinski organ EU in Europol bi morala imeti možnost izmenjave strateških in drugih neoperativnih informacij, kot so kazalniki tveganja, kadar so potrebni za preprečevanje hudih kaznivih dejanj, ki prizadenejo dve ali več držav članic, terorizma in oblik kriminalitete, ki vplivajo na skupni interes v okviru politike Unije, ter boj proti njim. Carinski organ EU bi lahko take informacije uporabil za namene analize tveganja.

(100) Da bi povečali jasnost in izboljšali učinkovitost okvira sodelovanja med carinskimi in drugimi partnerskimi organi, bi morala biti v seznamu storitev, ki jih ponujajo carinski organi, jasno opredeljena morebitna vloga carinskih organov pri uporabi drugih ustreznih politik na mejah Unije. Poleg tega bi moral uporabo tega okvira sodelovanja spremljati carinski organ EU. Carinski organ EU bi moral tesno sodelovati s Komisijo, uradom OLAF, drugimi ustreznimi organi, uradi in agencijami Unije, kot so Europol, EJT in Frontex, ter specializiranimi agencijami in mrežami na področjih politike, pomembnih za dejavnosti carinskega organa EU, kot je mreža EU za skladnost izdelkov.

(101) V vse bolj povezanem svetu sta carinska diplomacija in mednarodno sodelovanje pomembna vidika pri delu carinskih organov po vsem svetu. Omogočiti bi bilo treba, da mednarodno sodelovanje vključuje možnost izmenjave carinskih podatkov na podlagi mednarodnih sporazumov ali avtonomne zakonodaje Unije ali prek ustreznih, varnih in strogo nadzorovanih komunikacijskih sredstev, kot je carinsko podatkovno vozlišče EU, ob spoštovanju zaupnih informacij in varstvu osebnih podatkov.

(102) Učinkovito sodelovanje med sosednjimi državami je bistveno za zagotovitev nemotenega delovanja carinskih operacij, olajševanje zakonite trgovine ter zaščito finančnih interesov in politik Unije. Tako sodelovanje je zlasti pomembno na skupnih carinskih mejnih prehodih, kjer usklajene carinske kontrole povečujejo učinkovitost in pravno varnost. Države članice bi zato morale ohraniti možnost, da sklenejo ali ohranijo dvostranske sporazume s sosednjimi tretjimi državami o carinskem sodelovanju na skupnih mejnih prehodih, če so taki sporazumi združljivi s pravom Unije. Ta možnost vključuje sporazume v zvezi s skupnimi mejnimi prehodi na ozemlju države članice ali na ozemlju sosednje tretje države, na katerem carinski organi te države članice in te sosednje tretje države uporabljajo svojo zadevno carinsko zakonodajo na podlagi dvostranskega sporazuma.

([27]) UL C 24, 23.1.1998, str. 2.

(103) V tej uredbi bi bilo treba opredeliti skupni okvir za vzpostavitev minimalnega seznama kršitev carinske zakonodaje, za katere se naložijo kazni, in nekaterih pravil za nekazenske sankcije, ki bi ga izvajale države članice. Države članice same izberejo ustrezno vrsto ukrepa za obravnavanje teh kršitev. Prav tako je primerno vzpostaviti minimalni seznam okoliščin, ki bi jih morale države članice v skladu z nacionalnim pravom ustrezno upoštevati pri odločanju, ali naj naložijo kazen, in pri odločanju o njeni vrsti ali resnosti. Komisija bi morala po potrebi spremljati pravilno izvajanje navedenih določb. Kazni za kršitve carinske zakonodaje bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

(104) Ta uredba ne usklajuje nacionalnih postopkovnih pravil v zvezi z upravnimi kaznimi, in ne ureja, kateri organi nalagajo kazni, pod pogojem, da se ohrani načelo, da so kazni učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Pravila o kaznih se lahko na primer uporabijo tako, da kazen z enakim učinkom naložijo neposredno pristojni organi ali pristojno nacionalno sodišče na zahtevo pristojnega upravnega organa ali pristojnega carinskega organa v okviru postopka poravnave.

(105) Glede na osrednjo vlogo uvoznikov za prodajo na daljavo pri organizaciji velikega obsega uvoza majhne vrednosti, tudi prek spletnih platform in spletišč, je treba vzpostaviti skladen, sorazmeren in odvračilen okvir kazni, ki bi se uporabljale, kadar uvozniki za prodajo na daljavo ne bi izpolnjevali svojih obveznosti. Kazni bi morale biti odvračilne in učinkovite zlasti v primeru stalnega in sistematičnega neizpolnjevanja carinske zakonodaje v primeru prodaje na daljavo. Obseg, čezmejni doseg in obsežen učinek sistematičnega neizpolnjevanja upravičujejo, da se v tej uredbi določijo stroge najnižje in najvišje ravni denarnih kazni na podlagi skupne vrednosti blaga, ki ga gospodarski subjekt, ki ne izpolnjuje obveznosti, uvozi v Unijo, hkrati pa se ohrani možnost, da države članice v svoji nacionalni zakonodaji določijo dodatne kazni. Cilj uskladitve kazni za sistematično neizpolnjevanje po vsej Uniji je preprečiti „poslovanje v ugodnejšem čezmejnem kraju“ gospodarskih subjektov, ki se ukvarjajo s prodajo na daljavo. Gospodarske subjekte, ki sistematično ne izpolnjujejo zahtev, bi bilo treba uvrstiti med subjekte z visokim tveganjem ter izgubiti bi morali vsakršen status zaupanja vrednega gospodarskega subjekta in vse ukrepe za poenostavitev.

(106) Kadar se sistematično neizpolnjevanje nadaljuje kljub uvedbi postopno vse višjih denarnih kazni, bi bilo treba naložiti dodatne kazni. To je potrebno zaradi nadaljnjih kršitev obveznosti iz te uredbe, ki ogrožajo celovitost carinske unije in notranjega trga ustvarjajo nepoštene konkurenčne prednosti za gospodarske subjekte, ki ne izpolnjujejo obveznosti, ter lahko škodujejo potrošnikom. V skladu s tem in da bi carinski organi izpolnili svoje naloge, je treba uvesti dodatno raven strogih kazni, da se prepreči vsako tako večsistemsko neizpolnjevanje. V odgovor na tako ravnanje bi morali imeti carinski organi možnost, da začasno zadržijo sprostitev v prosti promet vsega blaga, ki ga gospodarski subjekt uvozi pri prodaji na daljavo. Poleg tega bi morali imeti ustrezni pristojni organi, kadar je to ustrezno in upravičeno zaradi narave take nadaljnje sistematične kršitve, možnost, da začasno prekinejo dostop do spletnega vmesnika gospodarskega subjekta kršitelja. V ta namen bi moralo pravočasno posredovanje informacij o tej kršitvi zadevnim organom omogočiti, da imajo pregled nad stanjem in zagotovijo usklajen odziv.

(107) Da bi omogočili učinkovito spremljanje in ustrezno stopnjo preglednosti, bi morale biti evidence vseh nekazenskih sankcij, ki jih naložijo carinski organi držav članic, na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU. V teh evidencah bi morala biti navedena narava kršitve in znesek naložene denarne kazni ali opredeljena katera koli druga uporabljena nekazenska sankcija. Tak centraliziran sistem bi moral zagotoviti potrebne podatke za oceno praks izvrševanja in opredelitev morebitnih izkrivljanj trga ali praks „poslovanja v ugodnejšem čezmejnem kraju“ s strani gospodarskih subjektov.

(108) Komisija bi morala pregledati določbe te uredbe o kršitvah in kaznih, da bi zagotovila pravilno delovanje in uporabo teh določb ter preprečila morebitno razdrobljenost notranjega trga ali izogibanje pristojnostim s strani gospodarskih subjektov. Tak pregled bi moral biti narejen na podlagi ocen podatkov o kaznih, evidentiranih v carinskem podatkovnem vozlišču EU, zlasti kadar se ugotovijo tveganja razlik ali izkrivljanj na notranjem trgu. Pomembno je, da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji in odpravijo morebitne regulativne vrzeli ali nedoslednosti pri uporabi kazni.

(109) Kadar je storjena kršitev carinske zakonodaje, ki spada v pristojnost več kot ene države članice, morajo te države članice med seboj sodelovati. V takih primerih bi morali pristojni organi držav članic, ki jih zadeva ista kršitev carinske zakonodaje, sodelovati v skladu s pravom, ki se uporablja. Carinski organ EU bi moral imeti možnost, da to sodelovanje podpre in olajša.

(110) Uspešnost carinske unije bi bilo treba oceniti vsaj enkrat letno, da bi lahko Komisija s pomočjo držav članic sprejela ustrezne usmeritve politike. Komisija lahko objavi nezaupno različico poročila o oceni. Zbiranje informacij od carinskih organov bi bilo treba formalizirati in poglobiti, saj bi celovitejše poročanje izboljšalo primerjalno analizo ter pomagalo pri poenotenju praks in oceni učinka odločitev na področju carinske politike. Zato je primerno uvesti pravni okvir za ocenjevanje uspešnosti carinske unije. Da se omogoči dovolj natančna analiza, bi bilo treba merjenje uspešnosti carinskih dejavnosti izvesti ne le na nacionalni ravni, temveč tudi na lokalni ravni.

(111) Carinski organ EU bi moral Komisijo pri postopku ocenjevanja podpirati z zbiranjem in analiziranjem podatkov v carinskem podatkovnem vozlišču EU ter z opredelitvijo, kako carinske dejavnosti in operacije podpirajo doseganje strateških ciljev in prednostnih nalog carinske unije ter prispevajo k poslanstvu carinskih organov. Carinski organ EU bi moral zlasti opredeliti ključne trende, prednosti, pomanjkljivosti, vrzeli in morebitna tveganja ter Komisiji predložiti priporočila za izboljšave. Zlasti v okviru sodelovanja z organi odkrivanja in pregona bi moral carinski organ EU z operativnega vidika sodelovati tudi pri strateških analizah in ocenah ogroženosti, ki se izvajajo na ravni Unije, vključno s tistimi, ki jih izvajata Europol in Frontex.

(112) Zaupanja vredne in preverjene gospodarske subjekte bi morala nadzorovati država članica sedeža. Z odstopanjem od tega načela bi morali biti gospodarski subjekti, ki niso zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekti, pod nadzorom carinskega organa države članice, v kateri se blago fizično nahaja, in biti predmet pregleda. Komisija bi morala do 31. decembra 2031 oceniti ta modela nadzora, tudi kar zadeva njuno učinkovitost pri odkrivanju in preprečevanju goljufij. V tej oceni bi bilo treba upoštevati tudi vidike posredne obdavčitve. Na podlagi te ocene bi morala Komisija imeti pravico, da z delegiranim aktom odloči, ali naj se nadaljuje uporaba obeh modelov nadzora ali pa bi moral carinski organ, pristojen za kraj sedeža zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, v vseh primerih blago prepustiti. Kraj nastanka carinskega dolga bi bilo prav tako treba določiti v skladu z določitvijo pristojnega carinskega organa.

(113) Za zagotovitev, da bodo carinski predpisi Unije še naprej prilagojeni gospodarskemu, družbenemu, političnemu in tehnološkemu razvoju ter potrebam gospodarskih subjektov in carinske uprave, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z naslednjim:

— opredelitvijo, katere določbe carinske zakonodaje se uporabljajo za trgovino z unijskim blagom, ki vključuje ozemlja s posebno davčno ureditvijo, in nekaterih poenostavitev teh določb;

— primeri, v katerih pristojni carinski organ ni carinski organ države članice, v kateri ima vložnik sedež;

— kar zadeva odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje: v zvezi s podatki, ki se zahtevajo za zahtevke in odločbe; pogoji za sprejem zahtevka za odločbo; izjemami glede nekaterih rokov, datumom, ko začne odločba učinkovati; primeri, ko odločba ni veljavna brez časovne omejitve; rok v katerem vložnik lahko uveljavi svojo pravico do izjave; pravili o primerih, v katerih se pravica vložnika do izjave ne uporablja; morebitnim skrajšanjem rokov za sprejetje carinskih odločb, ko bo carinsko podatkovno vozlišče EU začelo delovati; podrobnimi pravili za spremljanje odločb; primeri, v katerih je treba odločbo ponovno oceniti, in s tem povezanimi pravili; primeri, v katerih se lahko razveljavi pozitivna odločba v zvezi z osebami, ki niso osebe, ki ne izpolnjujejo zahtev, in v katerih se lahko učinek razveljavitve ali spremembe odloži, ter pravili za sprejemanje sklepov Komisije, s katerimi se od držav članic zahteva razveljavitev odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami;

— zneskom pristojbine Unije za obdelavo pri prodaji na daljavo;

— minimalnimi zahtevami glede podatkov in posebnimi primeri za registracijo gospodarskih subjektov in nekaterih drugih oseb pri carinskih organih ter za izrek take registracije za neveljavno;

— ukrepi za poenostavitve in olajšave za pooblaščene gospodarske subjekte;

— kar zadeva carinske zastopnike: v zvezi s primeri, v katerih se zahteva po sedežu na carinskem območju Unije opusti;

— funkcionalnostmi carinskega podatkovnega vozlišča EU in podatki, za katere velja prenosljivost iz carinskega podatkovnega vozlišča EU v nacionalne sisteme; pojasnitvijo in dopolnitvijo namenov, za katere so carinski organi, carinski organ EU in Komisija pooblaščeni za obdelavo podatkov; zahtevami drugih organov, uradov in agencij Unije za pridobitev podatkov, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, ter podatki, ki predstavljajo EU model carinskih podatkov;

— določenimi podrobnejšimi pravili v zvezi s carinskim statusom blaga;

— podatki, pogoji, roki in posebnimi primeri za dajanje blaga v carinski postopek ter primeri, v katerih se lahko podatki po prepustitvi blaga spremenijo ali izrečejo za neveljavne;

— razumnimi roki ali primeri, po katerih oziroma v katerih se šteje, da so carinski organi prepustili blago, če ga niso izbrali za kontrolo;

— postopkom za prepustitev blaga v imenu carinskih organov ter pogoji, vsebino in postopkom za kontrole, ki jih izvajajo zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekti;

— kar zadeva carinske deklaracije: v zvezi s primeri, kadar se lahko za vložitev carinske deklaracije uporabijo druga sredstva, ki niso tehnike elektronske obdelave podatkov; pogoji za podelitev dovoljenja za vložitev poenostavljenih deklaracij; roki, v katerih se da na voljo spremne listine, roki za vložitev dopolnilnih deklaracij in primeri, v katerih se obveznost vložitve takih deklaracij ne uporablja; primeri, v katerih se lahko carinska deklaracija izreče za neveljavno brez zahtevka deklaranta, ter pogoji za podelitev dovoljenja za centralizirano carinjenje in vložitev carinske deklaracije v obliki vpisa v evidence deklaranta;

— primeri, v katerih se lahko blago odvzame;

— kar zadeva predhodne informacije o tovoru: v zvezi s pričakovanim uradom prvega vstopa; predhodnimi informacijami o tovoru, ki jih je treba predložiti ali dati na voljo; roki; posebnimi primeri, v katerih lahko predhodne informacije o tovoru predložijo ali dajo na voljo druge osebe, ki niso uvoznik; primeri, v katerih se obveznost predložitve takih podatkov ne uporablja; pogoji, pod katerimi lahko oseba, ki predloži predhodne informacije o tovoru ali jih daje na voljo, omeji vidnost identifikacijskih podatkov, in podatki v predhodnih informacijah o tovoru, ki jih ni mogoče spremeniti;

— kar zadeva vstop blaga na carinsko območje Unije: v zvezi z določenimi roki, do katerih se izvede analiza tveganja; posebnimi primeri in drugimi osebami, od katerih se lahko zahteva, da v primeru preusmeritve blaga dejanski carinski urad prvega vstopa uradno obvestijo o prihodu blaga, ter pogoji in roki za določitev in odobritev krajev, ki niso imenovani carinski urad, za predložitev blaga;

— kar zadeva začasno hrambo blaga: v zvezi s primeri, v katerih se informacije o začasni hrambi ne zahtevajo; podatki, ki morajo biti predloženi ali dani na voljo carinskim organom; posebnimi primeri za spremembo informacij o začasni hrambi ali izreku njihove neveljavnosti; pogoji za odobritev prostorov za začasno hrambo; primeri in pogoji gibanja blaga v začasni hrambi ter vrstami informacij, ki jih morajo vsebovati evidence ter jih je treba predložiti ali dati na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU;

— podatki, ki jih je treba predložiti ali dati na voljo carinskim organom za dajanje blaga v postopek sprostitve v prosti promet, ali utemeljenimi odstopanji glede na vrsto prometa;

— primeri, v katerih se šteje, da je blago vrnjeno v enakem stanju, kot je bilo izvoženo;

— podatki, ki jih je treba predložiti ali dati na voljo carinskim organom za dajanje blaga v izvozni postopek;

— primeri, v katerih se vloži obvestilo o ponovnem izvozu, in primeri, v katerih se lahko to obvestilo spremeni ali izreče za neveljavno;

— kar zadeva predodhodne informacije ob izstopu blaga s carinskega območja Unije: v zvezi z datumom predodhodnih informacij in roki, do katerih je treba te informacije predložiti ali dati na voljo; primeri, v katerih se ta obveznost ne uporablja; pogoji, pod katerimi lahko oseba, ki predloži predodhodne informacije ali jih daje na voljo, omeji vidnost identifikacijskih in poslovno občutljivih podatkov, ter podatki v predodhodnih informacijah, ki jih ni mogoče spremeniti;

— kar zadeva izstop blaga: v zvezi z določenimi roki, do katerih je treba opraviti analizo tveganja predodhodnih informacij, ter podatki, ki jih je treba sporočiti carinskemu uradu, pristojnemu za kraj iznosa blaga s carinskega območja Unije;

— kar zadeva posebne postopke: v zvezi s podatki, ki jih je treba predložiti ali dati na voljo carinskim organom za dajanje blaga v postopek tranzita Unije, postopek hrambe, postopek začasnega uvoza, postopek posebne rabe, postopek aktivnega oplemenitenja in postopek pasivnega oplemenitenja; pogoji za podelitev dovoljenja za posebne postopke in izjemami od teh pogojev; primeri, v katerih gospodarska narava oplemenitenja upravičuje, da carinski organi ocenijo, ali podelitev dovoljenja za postopek aktivnega oplemenitenja negativno vpliva na bistvene interese proizvajalcev Unije brez mnenja carinskega organa EU; primeri, v katerih se šteje, da obstajajo dokazi o takem negativnem vplivu; seznamom blaga, ki se šteje za občutljivo; vrstami informacij in podatki, ki jih morajo vsebovati evidence, ter izjemami od obveznosti njihove predložitve ali dajanja na voljo prek carinskega podatkovnega vozlišča EU; obdobjem za zaključek posebnega postopka; primeri, pogoji, obliko ter potrebnimi podatki in informacijami za prenos pravic in obveznosti; primeri, v katerih lahko uvozniki in izvozniki premikajo blago, dano v posebni postopek, ki ni tranzit, ali v prosto cono, in povezanimi pogoji; običajnimi oblikami ravnanja z blagom, danim v carinsko skladiščenje ali postopek oplemenitenja, ter določenimi podrobnejšimi pravili v zvezi z enakovrednim blagom;

— kar zadeva tranzit: v zvezi s posebnimi primeri, v katerih bo unijsko blago dano v postopek zunanjega tranzita; pogoji za podelitev dovoljenj pooblaščenemu pošiljatelju in pooblaščenemu prejemniku za namene Konvencije TIR ter dodatnimi zahtevami glede podatkov in pogoji za odobritev poenostavitev;

— kar zadeva skladiščenje: v zvezi s pogoji za podelitev dovoljenja za upravljanje carinskega skladišča za prodajo na daljavo;

— kar zadeva začasni uvoz: v zvezi z določeno rabo, ki velja za neunijsko blago, ter zahtevami za popolno ali delno oprostitev dajatve, navedenimi v carinski zakonodaji, ki jih je treba izpolniti za uporabo postopka začasnega uvoza;

— kar zadeva aktivno oplemenitenje: v zvezi s pogoji za začasni ponovni izvoz blaga zaradi nadaljnjega oplemenitenja;

— pravili za določitev nepreferencialnega porekla in pravili o preferencialnem poreklu;

— kar zadeva določitev carinske vrednosti: v zvezi s pogoji za podelitev dovoljenja za poenostavitve pri določanju carinske vrednosti v posebnih primerih ter podatki, potrebnimi za določitev carinske vrednosti za namene izvozne dajatve;

— kar zadeva določitev carinskega dolga: v zvezi s podrobnejšimi pravili za izračun zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki se uporablja za blago, pri katerem v okviru posebnega postopka nastane carinski dolg; posebnim rokom, v katerem kraja, kjer je nastal carinski dolg, ni mogoče določiti, če je bilo blago dano v carinski postopek, ki ni bil zaključen, ali kadar začasna hramba ni bila ustrezno končana; primeri, ko so carinski organi oproščeni obveznosti obveščanja o carinskem dolgu, ter informacijami, ki jih morajo predložiti zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekti ter uvozniki za prodajo na daljavo za namene obveščanja o carinskem dolgu;

— kar zadeva zavarovanja: v zvezi s posebnimi primeri, v katerih zavarovanje za blago, dano v postopek začasnega uvoza, ni potrebno, in pragom za opustitev predložitve zavarovanja; pravili za določitev oblike zavarovanja, ki ni katero koli plačilno sredstvo, ki ga priznajo carinski organi, in izjavo poroka; obrazci za zavarovanje in pravili, ki se uporabljajo za poroka; pogoji za podelitev dovoljenja za uporabo splošnega zavarovanja z znižanim zneskom ali podelitev opustitve zavarovanja ter roki za sprostitev zavarovanja;

— kar zadeva plačilo carinskega dolga: v zvezi s pravili za zadržanje roka plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in za določitev obdobja zadržanja; posodobitvijo praga, pod katerim carinski organi ne zaračunavajo kreditnih obresti in zamudnih obresti ter nad katerim morajo povrniti ali odpustiti znesek uvozne ali izvozne dajatve; pravili, ki jih mora Komisija upoštevati pri odločanju o povračilu in odpustu carinskega dolga, ter – za ugasnitev carinskega dolga – seznamom napak, ki nimajo pomembnega vpliva na pravilno upravljanje začasne hrambe ali vodenje zadevnega carinskega postopka;

— kar zadeva carinsko sodelovanje: v zvezi s pogoji in postopki, v skladu s katerimi se lahko država članica pooblasti za ohranitev dvostranskega sporazuma o izmenjavi informacij ali za začetek pogajanj s tretjimi državami o njem;

— kar zadeva kazni v primeru prodaje na daljavo: v zvezi z znatnim številom carinskih kontrol, ki jih morajo opraviti pristojni organi, in pragom primerov glede na resnost kršitve, ki velja za dovolj reprezentativnega za ugotovitev takega sistematičnega neizpolnjevanja obveznosti, da se enotno in učinkovito ugotovi sistematično neizpolnjevanje obveznosti ter zagotovi visoka raven skladnosti in odpravi sistematično neizpolnjevanje obveznosti, ob upoštevanju dejavnikov, kot so obseg in poseben učinek prodaje na daljavo, tveganja za varnost potrošnikov, sorazmernost, različni poslovni modeli ter potreba po zaščiti finančnih in nefinančnih interesov Unije in njenih držav članic;

— odstopanji za določitev carinskega urada, pristojnega za nadzor dajanja blaga v carinski postopek, in kraja nastanka carinskega dolga glede na oceno učinkovitosti carinskega nadzora, ki jo mora opraviti Komisija v skladu s to uredbo.

(114) Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu za sprejetje delegiranih aktov ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, med drugim s kontaktno skupino za trgovino, in da se to posvetovanje izvede v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([28]).

(115) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da se:

— določijo postopkovna pravila za sodelovanje med carinskimi organi v zvezi s kontrolami;

— določi postopek za predložitev in sprejem zahtevka za carinsko odločbo ter za sprejemanje takih odločb;

— določijo pravila za odpravo pozitivnih carinskih odločb;

— določijo postopkovna pravila za razveljavitev, začasno zadrževanje ali spremembo pozitivnih carinskih odločb;

— sprejmejo sklepi, ki od držav članic zahtevajo razveljavitev odločb v zvezi z zavezujočimi informacijami;

— določijo postopkovna pravila o uporabi odločbe glede zavezujočih informacij po tem, ko preneha veljati ali je razveljavljena, in o uradnem obveščanju carinskih organov, da je sprejemanje takih odločb zadržano, ter o preklicu takega zadržanja;

— določi postopek za pobiranje pristojbine Unije za obdelavo od gospodarskega subjekta;

— določijo pravila o pretvorbi valut;

([28]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

— določijo postopki za zahteve za zbirne nezaupne, neosebne in poslovno neobčutljive carinske podatke, predložene carinskim organom držav članic ali carinskemu organu EU, ter obliko in kategorije podatkov, ki se lahko dajo na voljo na podlagi take zahteve;

— določijo pravila za določitev carinskega organa, odgovornega za registracijo gospodarskih subjektov in nekaterih drugih oseb;

— določijo postopkovna pravila za posvetovanja v zvezi z določitvijo statusa pooblaščenih gospodarskih subjektov;

— določijo način uporabe meril za podelitev statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta ter statusa zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta ter posameznih sklepov v zvezi z začasnim preklicem ali odvzetjem statusa zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, kadar pristojni organ carinskemu organu EU ne predloži informacij za preverjanje navedenega statusa, ali kadar ukrep, sprejet na podlagi priporočila carinskega organa EU, ne zadostuje;

— določijo pravila o posvetovanju z drugimi organi za določitev statusa zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, o ponovni oceni tega statusa in s tem povezanih posvetovanjih ter o vrstah povezanih dejavnosti spremljanja;

— določijo tehnične ureditve za sedanje elektronske carinske sisteme ter delovni program za njihovo opuščanje in uvajanje carinskega podatkovnega vozlišča EU;

— določijo pravila in način obdelave podatkov carinskem podatkovnem vozlišču EU;

— določijo način na katerega EJT zahteva in pridobi podatke iz carinskega podatkovnega vozlišča EU;

— določijo način na katerega Europol in Frontex zahtevata in pridobita podatke v carinskem podatkovnem vozlišču EU, določijo postopki za preverjanje takih zahtev, podrobno določijo omejitve glede nadaljnjega prenosa takih podatkov in odgovornost zanj ter po potrebi od organa prosilca zahteva, da imenuje posebno kontaktno točko oziroma osebo ali osebe ali zagotovi dodatne zaščitne ukrepe;

— določijo vloge skupnih upravljavcev v zvezi z obdelavo podatkov v carinskem podatkovnem vozlišču EU in njihovo razmerje v zvezi s posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki;

— določijo zaščitni ukrepi za preprečevanje zlorabe in nezakonitega dostopa do osebnih podatkov, za katere se uporabljajo omejitve, ali njihovega posredovanja;

— določijo tehnične ureditve za interoperabilnost in povezavo v zvezi s carinskim podatkovnim vozliščem EU;

— izjemoma in začasno dovoli državam članicam uporaba elektronskih storitev ali sistemov, ki niso tisti, ki se izvajajo v carinskem podatkovnem vozlišču EU;

— določijo ukrepi za zagotovitev harmonizirane uporabe carinskih kontrol in obvladovanja tveganja, vključno z izmenjavo informacij ter določitvijo skupnih prednostnih kontrolnih področij in skupnih meril in standardov tveganja;

— določijo ukrepi za preverjanje podatkov, ki so bili predloženi ali dani na voljo, pregled in vzorčenje blaga, rezultate preverjanja in identifikacijo;

— določijo ukrepi, ki se uporabljajo za kontrole po prepustitvi blaga in ustrezne metodologije;

— določi seznam pristanišč ali letališč, v katerih se opravljajo carinske kontrole in formalnosti glede ročne in oddane prtljage;

— določijo postopkovna pravila za predložitev in preverjanje načina dokazovanja carinskega statusa unijskega blaga;

— določijo postopkovna pravila za spremembo podatkov za dajanje blaga v carinski postopek in izrek njihove neveljavnosti;

— določi postopek za vložitev carinske deklaracije, kadar se uporabljajo sredstva, ki niso tehnike elektronske obdelave podatkov, ali za določitev pristojnih carinskih uradov;

— določi postopek za vložitev standardne carinske deklaracije, poenostavljene deklaracije in dopolnilne deklaracije;

— določi postopek za vložitev carinske deklaracije pred predložitvijo blaga carinskim organom, sprejetje carinske deklaracije, spremembo carinske deklaracije po prepustitvi blaga, ali izrek njene neveljavnosti, centralizirano carinjenje in vložitev carinske deklaracije v obliki vpisa v evidence deklaranta;

— določi postopek za prodajo in donacijo blaga, uničenje blaga in odstop blaga državi;

— določi postopek za predložitev, prejemanje in spreminjanje predhodnih informacij o tovoru in izrek njihove neveljavnosti ter za ukrepe za zmanjšanje tveganja;

— določi postopek za uradno obveščanje o prihodu;

— določi postopek za fizično predložitev blaga carini;

— določi postopek za vložitev in spremembo informacij o začasni hrambi ter izrek njihove neveljavnosti in za gibanje blaga med prostori za začasno hrambo;

— določijo postopkovna pravila o predložitvi informacij, ki dokazujejo, da so pogoji za oprostitev uvozne dajatve za vrnjeno blago izpolnjeni, in o predložitvi dokazil, da so pogoji za oprostitev uvozne dajatve za proizvode morskega ribolova in druge morske proizvode izpolnjeni;

— določijo postopkovna pravila za izvoz in izstop;

— določi postopek za vložitev in spremembo deklaracije za ponovni izvoz ali izrek njene neveljavnosti

— določi postopek za predložitev, dajanje na voljo, prejemanje in spreminjanje predodhodnih informacij ter izrek njihove neveljavnosti in za dajanje navodila osebi, ki je predložila predodhodne informacije, da se blago ne natovori ali prevaža;

— določijo postopkovna pravila za podelitev dovoljenja za posebne postopke ali upravljanje skladišč za carinsko skladiščenje blaga, postopkovna pravila za pregled gospodarskih pogojev, vključno za izdajo obrazloženega mnenja carinskega organa EU, ki ocenjuje, ali podelitev dovoljenja za postopek aktivnega ali pasivnega oplemenitenja negativno vpliva na bistvene interese proizvajalcev Unije, ter pravila za opredelitev in spremljanje količine, nad katero pride do takega škodljivega vpliva;

— določijo postopkovna pravila za zaključek posebnega postopka ter za prenos pravic in obveznosti, za gibanje blaga in za uporabo enakovrednega blaga v primeru posebnih postopkov;

— določijo postopkovna pravila o uporabi določb mednarodnih tranzitnih instrumentov na carinskem območju Unije;

— določijo postopkovna pravila o dajanju blaga v postopek tranzita Unije in zaključku tega postopka, o izvajanju poenostavitev tega postopka in o carinskem nadzoru blaga, ki v okviru postopka zunanjega tranzita Unije prehaja ozemlje tretje države;

— določijo postopki v zvezi z dajanjem blaga v postopek carinskega skladiščenja ali v postopek proste cone;

— določijo postopkovna pravila v zvezi s pogoji za dajanje blaga, namenjenega za prodajo na daljavo, v postopek carinskega skladiščenja v carinskem skladišču za prodajo na daljavo;

— določijo ukrepi za enotno upravljanje tarifnih in drugih kvot ter tarifnih plafonov ter upravljanje carinskega spremljanja sprostitve blaga v prosti promet ali izvoza blaga;

— določi tarifna uvrstitev blaga;

— določijo postopkovna pravila o predložitvi in preverjanju dokazil o nepreferencialnem poreklu blaga;

— določijo postopkovna pravila o preferencialnem poreklu blaga in ukrepi, s katerim se upravičeni državi ali ozemlju odobri začasno odstopanje od pravil o preferencialnem poreklu blaga, upravičenega do preferencialnih ukrepov, ki jih je enostransko sprejela Unija;

— določijo ukrepi za določitev porekla določenega blaga;

— določijo postopkovna pravila za določitev carinske vrednosti blaga;

— določijo ukrepi za določitev ustrezne metode carinskega vrednotenja ali meril, ki se uporabljajo za določitev carinske vrednosti v specifičnih primerih, vključno s prodajo na daljavo;

— določijo postopkovna pravila za zagotovitev, določitev zneska, spremljanje in sprostitev zavarovanj ter razveljavitev in črtanje izjave poroka;

— določijo postopkovna pravila v zvezi z začasnimi prepovedmi uporabe splošnih zavarovanj;

— določijo ukrepi za zagotovitev vzajemne pomoči med carinskimi organi v primerih nastanka carinskega dolga;

— določijo postopkovna pravila za povračilo in odpust zneska uvozne ali izvozne dajatve, za informiranje Komisije o povračilu in odpustu dajatev, in o odločitvah, ki jih mora Komisija sprejeti o povračilu ali odpustu dajatev;

— aktivirajo potrebni ukrepi in ureditve, ki se uporabljajo v primeru krize;

— opredeli neodvisni položaj ter določijo podrobne naloge in odgovornosti skrbnika podatkov carinskega organa EU;

— države članice pooblastijo za sklepanje dvostranskih sporazumov s tretjimi državami o izmenjavi informacij za namene carinskega sodelovanja;

— opredelijo podatki, ki jih morajo države članice predložiti carinskemu organu EU za namene ocenjevanja in poročanja, ter stopnja zaupnosti podatkov in zasnova okvira za merjenje uspešnosti.

Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([29]).

(116) Svetovalni postopek bi se moral uporabljati za sprejetje:

— izvedbenih aktov, s katerimi se od držav članic zahteva, da razveljavijo odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami, saj te odločbe vplivajo le na eno državo članico in so namenjene zagotavljanju skladnosti s carinsko zakonodajo;

— izvedbenih aktov o povračilu ali odpustu zneska uvozne ali izvozne dajatve, glede na to, da te odločbe neposredno vplivajo na vložnika zahtevka za navedeno povračilo ali odpust;

— izvedbenih aktov, ki določajo neodvisni položaj ter podrobne naloge in odgovornosti skrbnika podatkov carinskega organa EU;

([29]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

— izvedbenih aktov, s katerimi se države članice pooblastijo za sklepanje dvostranskih sporazumov o izmenjavi informacij za namene carinskega sodelovanja, saj taki dvostranski sporazumi vplivajo le na eno državo članico.

(117) V ustrezno utemeljenih primerih, kadar to zahtevajo nujne izredne razmere, bi morala Komisija nemudoma sprejeti ustrezne izvedbene akte v zvezi z:

— ukrepi za zagotovitev enotne uporabe carinskih kontrol in obvladovanja tveganja, vključno z izmenjavo informacij in analiz o tveganju, skupnih prednostnih kontrolnih področij ter skupnih meril in standardov tveganja;

— določitvijo tarifne uvrstitve blaga;

— določitvijo porekla določenega blaga;

— določitvijo ustrezne metode carinskega vrednotenja ali meril, ki se uporabljajo za določitev carinske vrednosti blaga v posebnih primerih, vključno s prodajo na daljavo;

— začasnimi prepovedmi glede uporabe splošnih zavarovanj;

— aktiviranjem potrebnih ukrepov in ureditev, ki se uporabljajo v primeru krize;

— hitro pooblastitvijo držav članic za sklepanje dvostranskih sporazumov s tretjimi državami o izmenjavi informacij za namene carinskega sodelovanja.

(118) V skladu z načelom sorazmernosti je potrebno in primerno, da se za doseganje osnovnih ciljev omogočanja učinkovitega delovanja carinske unije ter izvajanja skupne trgovinske politike določijo pravila in postopki, ki se uporabljajo za blago, vneseno na carinsko območje Unije ali izneseno z njega. V skladu s členom 5(4) Pogodbe o Evropski uniji ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(119) Od 1. marca 2031 bi morali imeti gospodarski subjekti možnost, da začnejo prostovoljno uporabljati zmogljivosti carinskega podatkovnega vozlišča EU. Do 1. marca 2034 bi bilo treba v celoti razviti carinsko podatkovno vozlišče EU, uporabljati pa bi ga morali vsi gospodarski subjekti.

(120) To uredbo bi bilo treba začeti uporabljati v ambicioznem časovnem okviru, vendar postopoma. V skladu s tem bi se morale določbe te uredbe o prenosu izvedbenih in delegiranih pooblastil na Komisijo začeti uporabljati takoj, ko ta uredba začne veljati, da se Komisiji omogoči revizija obstoječih delegiranih in izvedbenih aktov ter po potrebi sprejetje novih delegiranih in izvedbenih aktov na podlagi novih prenosov pooblastil takoj, ko ta uredba začne veljati. Da pa bi se države članice in gospodarski subjekti lahko prilagodili novim pravilom, bi se morala velika večina določb te uredbe začeti uporabljati 12 mesecev po začetku njene veljavnosti. To vključuje razveljavitev sedanjega carinskega zakonika Unije, ki bi morala učinkovati šele po tem 12-mesečnem prilagoditvenem obdobju. Nazadnje, določbe, ki se nanašajo na prodajo na daljavo in carinski organ EU, razen tistih, ki urejajo pravni status carinskega organa EU in začetek njegovih dejavnosti, bi se morale uporabljati od 1. julija 2028.

(121) Komisija bi si morala po najboljših močeh prizadevati za zagotovitev, da delegirani in izvedbeni akti, predvideni v tej uredbi, začnejo veljati dovolj zgodaj pred datumom začetka uporabe zadevnih določb iz te uredbe, da se državam članicam omogoči njihovo pravočasno izvajanje.

(122) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 11. julija 2023 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

POGLAVJE 1

Področje uporabe carinske zakonodaje in naloge carinskih organov

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba vzpostavlja carinski zakonik Unije. Določa splošna pravila in postopke, ki se uporabljajo za blago, ki se vnaša na carinsko območje Unije ali iznaša z njega.

Ta uredba vzpostavlja tudi carinski organ Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: carinski organ EU) ter pravila, skupne standarde in okvir upravljanja za vzpostavitev vozlišča Evropske unije za carinske podatke (v nadaljnjem besedilu: carinsko podatkovno vozlišče EU).

2. Ta uredba se brez poseganja v mednarodno pravo in konvencije ter pravo Unije na drugih področjih uporablja enotno na celotnem carinskem območju Unije.

3. Nekatere določbe carinske zakonodaje se uporabljajo zunaj carinskega območja Unije na podlagi prava Unije, ki ureja posebna področja, ali mednarodnih konvencij.

4. Nekatere določbe carinske zakonodaje, vključno s predvidenimi poenostavitvami, se uporabljajo za trgovino z unijskim blagom med deli carinskega območja Unije, za katere se uporablja Direktiva 2006/112/ES ali (EU) 2020/262, in deli navedenega območja, za katere se navedeni direktivi ne uporabljata, oziroma za trgovino med deli navedenega območja, za katere se navedeni direktivi ne uporabljata.

Člen 2

Naloge carinskih organov

Da bi zagotovili enotno delovanje carinske unije, dosegli enotno izvajanje carinske zakonodaje, vključno s harmoniziranimi pravili o carinski kontroli, in omogočili nemoteno delovanje notranjega trga, so naloge carinskih organov zaščititi finančne in gospodarske interese Unije in njenih držav članic z učinkovitim pobiranjem carin in drugih dajatev ter bojem proti goljufijam, olajševati zakonite poslovne dejavnosti, prispevati k pravični trgovini in splošni varnosti dobavne verige ter boriti se proti nedovoljeni trgovini.

Poleg tega carinski organi prispevajo k zagotavljanju varstva in varnosti Unije in njenih prebivalcev ter k zaščiti zdravja in življenja ljudi, živali in rastlin, potrošnikov in okolja, pa tudi drugih javnih interesov, zaščitenih z drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi v okviru svojih pristojnosti in po potrebi v tesnem sodelovanju z drugimi pristojnimi organi.

Člen 3

Carinsko območje

1. Carinsko območje Unije obsega naslednja ozemlja, vključno s teritorialnimi vodami, notranjimi vodami in zračnim prostorom:

(a) ozemlje Kraljevine Belgije;

(b) ozemlje Republike Bolgarije;

(c) ozemlje Češke republike;

(d) ozemlje Kraljevine Danske, razen Ferskih otokov in Grenlandije;

(e) ozemlje Zvezne republike Nemčije, razen otoka Helgoland in ozemlja Büsingen (Pogodba z dne 23. novembra 1964 med Zvezno republiko Nemčijo in Švicarsko konfederacijo);

(f) ozemlje Republike Estonije;

(g) ozemlje Irske;

(h) ozemlje Helenske republike;

(i) ozemlje Kraljevine Španije, razen Ceute in Melille;

(j) ozemlje Francoske republike, razen francoskih čezmorskih držav in ozemelj, za katere se uporablja četrti del Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU);

(k) ozemlje Republike Hrvaške;

(l) ozemlje Italijanske republike, razen občine Livigno;

(m) ozemlje Republike Ciper v skladu s pravili iz Akta o pristopu iz leta 2003;

(n) ozemlje Republike Latvije;

(o) ozemlje Republike Litve;

(p) ozemlje Velikega vojvodstva Luksemburg;

(q) ozemlje Madžarske;

(r) ozemlje Republike Malte;

(s) ozemlje Kraljevine Nizozemske v Evropi;

(t) ozemlje Republike Avstrije;

(u) ozemlje Republike Poljske;

(v) ozemlje Portugalske republike;

(w) ozemlje Romunije;

(x) ozemlje Republike Slovenije;

(y) ozemlje Slovaške republike;

(z) ozemlje Republike Finske ter

(za) ozemlje Kraljevine Švedske.

2. Naslednja ozemlja, vključno z njihovimi teritorialnimi vodami, notranjimi vodami in zračnim prostorom, ki se nahajajo zunaj ozemlja držav članic, se ob upoštevanju konvencij in pogodb, ki se zanje uporabljajo, štejejo za del carinskega območja Unije:

(a) v zvezi s Francijo ozemlje Monaka, kot je opredeljeno v Carinski konvenciji, podpisani v Parizu 18. maja 1963 (Journal officiel de la République française/Uradni list Francoske republike z dne 27. septembra 1963, str. 8679);

(b) v zvezi s Ciprom ozemlje suverenih con Združenega Kraljestva Akrotiri in Dhekelia, kot je opredeljeno v Pogodbi o ustanovitvi Republike Ciper, podpisani v Nikoziji 16. avgusta 1960 (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

Člen 4

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo, katere določbe carinske zakonodaje v zvezi s predložitvijo podatkov, dokazili o carinskem statusu in uporabo postopka notranjega tranzita Unije se uporabljajo za trgovino z unijskim blagom iz člena 1(4), in določitvijo poenostavitev teh določb, pri čemer navedeni delegirani akti ne smejo vplivati na pravilno uporabo ustreznih fiskalnih ukrepov. Navedeni delegirani akti lahko obravnavajo posebne okoliščine v zvezi s trgovino z unijskim blagom, v katero je vključena samo ena država članica.

POGLAVJE 2

Opredelitev pojmov

Člen 5

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „carinski organi“ pomeni carinsko upravo države članice, odgovorno za uporabo carinske zakonodaje, in vse druge organe, ki so v skladu z nacionalnim pravom pooblaščeni za uporabo nekaterih pravil carinske zakonodaje;

(2) „carinska zakonodaja“ pomeni vse navedeno:

(a) to uredbo in določbe o njeni spremembi, dopolnitvi ali izvajanju, sprejete na ravni Unije ali nacionalni ravni;

(b) skupno carinsko tarifo;

(c) pravne akte o vzpostavitvi sistema oprostitev carine v Uniji;

(d) carinske določbe, ki jih vsebujejo mednarodni sporazumi, če se te določbe uporabljajo v Uniji, ter

(e) Uredbo (EU) 2022/2399 in določbe o njeni spremembi, dopolnitvi ali izvajanju;

(3) „druga zakonodaja, ki jo uporabljajo carinski organi“ pomeni zakonodajo, ki ni carinska zakonodaja, ki se uporablja za blago, ki vstopa na carinsko območje Unije, izstopa z njega ali ga prehaja, ali za blago, ki bo dano na trg Unije, pri izvajanju katere sodelujejo carinski organi;

(4) „ukrepi trgovinske politike“ kot del druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, pomeni ukrepe, sprejete na podlagi člena 207 PDEU, razen začasnih ali dokončnih protidampinških dajatev, izravnalnih dajatev ali zaščitnih ukrepov v obliki višjih carin za določeno blago, vključno zlasti s posebnimi ukrepi spremljanja in zaščitnimi ukrepi v obliki uvoznih ali izvoznih dovoljenj;

(5) „oseba“ pomeni fizično osebo, pravno osebo ali združenje oseb, ki ni pravna oseba, vendar mu je na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava priznana sposobnost opravljanja pravnih dejanj;

(6) „gospodarski subjekt“ pomeni osebo, ki se v okviru svojega poslovanja ukvarja z dejavnostmi, ki jih ureja carinska zakonodaja;

(7) „s sedežem na carinskem območju Unije“ pomeni:

(a) osebo z običajnim prebivališčem na carinskem območju Unije, če gre za fizično osebo;

(b) osebo, ki ima registrirani sedež, glavno upravo ali stalno poslovno enoto na carinskem območju Unije, če gre za pravno osebo ali združenje oseb;

(8) „stalna poslovna enota“ pomeni stalni kraj poslovanja, na katerem so stalno prisotni potrebni človeški viri in potrebni tehnični viri ter prek katerega oseba delno ali v celoti izvaja carinske operacije;

(9) „država članica sedeža“ pomeni:

(a) državo članico, v kateri ima oseba sedež v skladu s točko 7, ali

(b) kadar ima pravna oseba ali združenje oseb registrirani sedež, glavno upravo ali stalno poslovno enoto v različnih državah članicah, državo članico, v kateri se vodi ali je dostopna računovodska evidenca za carinske namene te osebe ali združenja oseb in v kateri se izvaja ali naj bi se izvajal vsaj del carinskih dejavnosti;

(10) „carinska odločba“ pomeni dejanje carinskih organov, s katerim se v skladu s carinsko zakonodajo odloči o določeni zadevi in ki ima pravni učinek za eno ali več zadevnih oseb;

(11) „carinski postopek“ pomeni katerega koli od naslednjih postopkov, v katerega se lahko da blago v skladu s to uredbo:

(a) sprostitev v prosti promet;

(b) posebne postopke;

(c) izvoz;

(12) „carinske formalnosti“ pomeni vse postopke, ki jih morajo oseba in carinski organi izvesti, da bi se zagotovila skladnost s carinsko zakonodajo;

(13) „uvoznik“ pomeni:

(a) v primeru prodaje na daljavo uvoznika pri prodaji na daljavo;

(b) v drugih primerih osebo, določeno z uporabo točk (i) do (v) po vrsti:

(i) osebo, ki je pooblaščena za odločitev in je odločila, da naj bi bilo blago iz tretje države vneseno na carinsko območje Unije;

(ii) osebo, ki je prevzela pooblastilo od osebe iz točke (i);

(iii) pravnega naslednika osebe, ki je pooblaščena za odločanje in je odločila, da naj bi bilo blago dano v carinski postopek;

(iv) prevoznika, ki vnese blago na carinsko območje Unije, ali

(v) imetnika blaga;

(14) „uvoznik za prodajo na daljavo“ pomeni bodisi osebo, ki dobavlja blago v okviru prodaje na daljavo, bodisi osebo, ki omogoča prodajo na daljavo;

(15) „prodaja na daljavo“ pomeni prodajo na daljavo iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj uvoženega blaga, kakor je opredeljena v členu 14(4), točka 2, Direktive 2006/112/ES;

(16) „ureditev UVEM“ pomeni posebno ureditev iz naslova XII, poglavje 6, oddelek 4, Direktive 2006/112/ES;

(17) „izvoznik“ pomeni:

(a) fizično osebo, ki prenaša blago, ki naj bi se izneslo s carinskega območja Unije, kadar je to blago v njeni osebni prtljagi;

(b) v primerih, ki niso zajeti v točki (a):

(i) osebo s sedežem na carinskem območju Unije, ki je pooblaščena za odločanje o iznosu blaga z navedenega carinskega območja, in ki je o tem tudi sprejela odločitev, ali

(ii) če oseba iz točke (i) ne obstaja, katero koli osebo s sedežem na carinskem območju Unije, ki je stranka pogodbe, na podlagi katere bo blago izneseno z navedenega carinskega območja;

(18) „ponovni izvoz“ pomeni dejanje, s katerim izvoznik iznese neunijsko blago s carinskega območja Unije;

(19) „predodhodne informacije“ pomeni nabor podatkov, ki se predložijo ali dajo na voljo carinskim organom in se nanašajo na blago, ki bo izneseno s carinskega območja Unije;

(20) „carinski zastopnik“ pomeni katero koli osebo, ki jo druga oseba za svoje poslovanje s carinskimi organi imenuje za izvrševanje dejanj in formalnosti, določenih s carinsko zakonodajo;

(21) „podatki“ pomeni kakršen koli digitalni ali nedigitalni prikaz dejanj, dejstev ali informacij in kakršno koli zbiranje takih dejanj, dejstev ali informacij, tudi v obliki dokumenta ali zvočnega, vizualnega ali avdiovizualnega posnetka;

(22) „carinsko spremljanje“ pomeni zbiranje in analizo informacij v zvezi z blagom, ki vstopa na carinsko območje Unije, izstopa z njega ali ga prehaja, da se spremlja to gibanje na ravni Unije, zagotovi enotna uporaba carinskih kontrol in skladnost s carinsko zakonodajo in drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, ter prispeva k analizi in obvladovanju tveganja;

(23) „tveganje“ pomeni verjetnost in vpliv dogodka, ki se zgodi, v zvezi z blagom, ki se giblje med carinskim območjem Unije in državami zunaj tega območja, ter v zvezi s prisotnostjo neunijskega blaga znotraj carinskega območja Unije, ki bi ogrozil:

(a) finančne ali gospodarske interese Unije in njenih držav članic;

(b) varstvo in varnost Unije in njenih prebivalcev, zdravje ljudi, živali ali rastlin, okolje ali kateri koli drug javni interes;

(c) pravilno uporabo ukrepov Unije ali nacionalnih ukrepov;

(24) „ekonomska analiza“ pomeni ocenjevanje ali količinsko opredelitev politike ali gospodarskega pojava, da bi razumeli, kako gospodarski dejavniki vplivajo na delovanje politike, geografsko območje ali katero koli skupino oseb, da bi v prihodnje lahko sprejemali boljše odločitve;

(25) „obvladovanje tveganja“ pomeni sistematično prepoznavanje tveganja, vključno z odkrivanjem profilov gospodarskih subjektov, ki predstavljajo tveganje, in sumljivih transakcij, ter izvajanje vseh ukrepov, potrebnih za omejitev izpostavljenosti tveganju in zmanjšanje njegovega morebitnega vpliva;

(26) „carinski nadzor“ pomeni ukrepe, ki jih na splošno sprejmejo carinski organi, da bi zagotovili spoštovanje carinske zakonodaje in po potrebi druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, ali kako drugače prispevali k obvladovanju tveganj, povezanih z blagom in njegovimi dobavnimi verigami;

(27) „carinske kontrole“ pomeni specifična dejanja, ki jih izvedejo carinski organi, da bi zagotovili spoštovanje carinske zakonodaje in po potrebi druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, ali kako drugače prispevali k obvladovanju tveganj, povezanih z blagom in njegovimi dobavnimi verigami;

(28) „revizija“ pomeni vrsto carinske kontrole v obliki specifičnih dejanj, ki jih opravijo carinski organi, da bi zbrali in ocenili dokaze o skladnosti upravljanja, organizacije, notranjih postopkov ali notranjih sistemov gospodarskega subjekta z ustreznimi pravili in zahtevami;

(29) „kraj prepustitve“ pomeni:

(a) pristojni carinski urad;

(b) kraj, ki ga določi ali odobri carinski organ, vključno s krajem, ki ga navede zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt, ali

(c) prosto cono;

(30) „obvestilo o razpoložljivosti blaga“ pomeni dejanje, s katerim oseba obvesti carinski organ, da se blago fizično nahaja na kraju prepustitve in da so bili podatki, potrebni za dajanje tega blaga v zadevni carinski postopek ali začasno hrambo ali za zaključek postopka tranzita Unije, predloženi ali dani na voljo;

(31) „naključne kontrole“ pomeni carinske kontrole, ki temeljijo na načelih naključnega vzorčenja glede na zadevno populacijo;

(32) „imetnik blaga“ pomeni osebo, ki ima fizično kontrolo nad blagom;

(33) „prevoznik“ pomeni:

(a) ob vstopu osebo, ki vnese blago ali prevzame odgovornost za prevoz blaga na carinsko območje Unije, vendar:

(i) v primeru kombiniranega prevoza „prevoznik“ pomeni osebo, ki upravlja prevozno sredstvo, ki se po vnosu na carinsko območje Unije samostojno premika kot aktivno prevozno sredstvo;

(ii) v primeru pomorskega ali zračnega prometa, ko obstaja dogovor o delitvi plovil ali pogodbeni dogovor, „prevoznik“ pomeni osebo, ki sklene pogodbo in izda nakladnico ali letalski tovorni list za dejanski prevoz blaga na carinsko območje Unije;

(b) ob izstopu osebo, ki iznese blago ali prevzame odgovornost za prevoz blaga s carinskega območja Unije, vendar:

(i) v primeru kombiniranega prevoza, kadar aktivno prevozno sredstvo, ki zapušča carinsko območje Unije, le prevaža drugo prevozno sredstvo, ki se po prihodu aktivnega prevoznega sredstva na namembni kraj samostojno premika kot aktivno prevozno sredstvo, „prevoznik“ pomeni osebo, ki upravlja prevozno sredstvo, ki se samostojno premika, potem ko zapusti carinsko območje Unije in prispe na svoj namembni kraj;

(ii) v primeru pomorskega ali zračnega prometa, ko obstaja dogovor o delitvi plovil ali pogodbeni dogovor, „prevoznik“ pomeni osebo, ki sklene pogodbo in izda nakladnico ali letalski tovorni list za dejanski prevoz blaga s carinskega območja Unije;

(34) „analiza tveganja“ pomeni obdelavo podatkov, vključno z osebnimi podatki, z namenom prepoznavanja ali količinske opredelitve morebitnih tveganj, po potrebi z uporabo analitskih metod in sistemov umetne inteligence (UI), kot so opredeljeni v členu 3, točka 1, Uredbe (EU) 2024/1689 Evropskega parlamenta in Sveta ([30]);

(35) „opozorilo za tveganje“ pomeni navedbo morebitnega tveganja na podlagi avtomatiziranih operacij obdelave, s katerimi se izvaja analiza tveganja v zvezi s podatki, informacijami ali dokumenti;

(36) „rezultat analize tveganja“ pomeni, v primeru opozorila za tveganje, ugotovitev, ali je tveganje na podlagi avtomatiziranega postopka ali nadaljnje človeške ocene opozorila za tveganje prisotno ali ne;

(37) „ukrepi za zmanjšanje tveganja“ pomeni ukrepe za preprečevanje, zmanjšanje ali obvladovanje tveganja ali za omejitev njegovega vpliva, vključno z:

(a) navodilom prevozniku ali izvozniku, da se blago ne sme natovoriti ali prevažati;

([30]) Uredba (EU) 2024/1689 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o določitvi harmoniziranih pravil o umetni inteligenci in spremembi uredb (ES) št. 300/2008, (EU) št. 167/2013, (EU) št. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 in (EU) 2019/2144 ter direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 in (EU) 2020/1828 (Akt o umetni inteligenci) (UL L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

(b) zahtevanjem ustreznih dodatnih informacij ali ukrepov;

(c) opredelitvijo situacij, v katerih bi bilo lahko ustrezno ukrepanje drugega carinskega organa ali drugega pristojnega organa;

(d) priporočanjem najustreznejšega kraja za izvajanje kontrol in najustreznejših ukrepov za te kontrole;

(e) izvajanjem carinske kontrole;

(f) določitvijo poti, po kateri se blago iznese s carinskega območja Unije, in roka, ki ga je treba ob tem spoštovati;

(38) „priporočilo glede kontrole“ pomeni odločitev carinskega organa ali carinskega organa EU na podlagi analize tveganja v zvezi s tem, ali bi bilo treba izvesti ukrep za zmanjšanje tveganja, in po potrebi kdaj in kje bi ga bilo treba izvesti;

(39) „odločitev o kontroli“ pomeni posamezno dejanje s katerim carinski organi odločijo, ali se kontrola izvede;

(40) „rezultat kontrole“ pomeni predhodni izid in končni izid kontrole, vključno z morebitnimi nadaljnjimi ukrepi ter pristojnimi organi, ki jih izida zadevata;

(41) „skupno prednostno kontrolno področje“ pomeni nabor določenih carinskih postopkov, vrst blaga, prometnih poti, vrst prevoza ali gospodarskih subjektov, za katere bi v določenem obdobju veljale višje stopnje analize tveganja in ukrepov za zmanjšanje tveganja, brez poseganja v druge kontrole, ki jih običajno izvajajo carinski organi;

(42) „skupna merila in standardi tveganja“ pomeni parametre za analizo tveganja območja tveganja in spremljajoče standarde v zvezi s praktično uporabo teh parametrov;

(43) „strategija nadzora“ pomeni pristop k obravnavanju tveganja, katerega cilj je sorazmerno in učinkovito uravnotežiti prizadevanja za operativni carinski nadzor in ukrepe za zmanjšanje tveganja v celotni dobavni verigi;

(44) „pošiljka“ pomeni blago, ki ga en pošiljatelj na podlagi iste prevozne pogodbe prepelje enemu prejemniku z istim prevoznim sredstvom, vključno z multimodalnim prevozom, in ki prihaja z istega ozemlja ali iz iste tretje države ter je iste vrste, razreda ali opisa ali je pakirano skupaj;

(45) „carinski status“ pomeni status blaga kot unijskega ali neunijskega blaga;

(46) „unijsko blago“ pomeni blago, ki spada v eno izmed naslednjih kategorij:

(a) blago, ki je v celoti pridobljeno na carinskem območju Unije in ne vsebuje blaga, uvoženega iz tretjih držav;

(b) blago, ki je vneseno na carinsko območje Unije iz tretjih držav in sproščeno v prosti promet;

(c) blago, ki je pridobljeno ali proizvedeno na carinskem območju Unije, bodisi izključno iz blaga iz točke (b) bodisi iz blaga iz točk (a) in (b);

(47) „neunijsko blago“ pomeni blago, ki ni unijsko blago, ali blago, ki je izgubilo carinski status unijskega blaga;

(48) „prepustitev blaga“ pomeni dejanje, s katerim carinski organi ali druge osebe v njihovem imenu prepustijo blago za namene, določene za carinski postopek, v katerega naj bi bilo blago dano;

(49) „vstopna skupna deklaracija“ pomeni dejanje, v katerem oseba v predpisani obliki in na predpisan način ter v določenem roku carinske organe obvesti, da bo blago vneseno na carinsko območje Unije;

(50) „izstopna skupna deklaracija“ pomeni dejanje, s katerim oseba v predpisani obliki in na predpisan način ter v določenem roku carinske organe obvesti, da bo blago izneseno s carinskega območja Unije;

(51) „deklaracija za začasno hrambo“ pomeni dejanje, s katerim oseba v predpisani obliki in na predpisan način navede, da je blago v začasni hrambi;

(52) „carinska deklaracija“ pomeni dejanje, s katerim oseba v predpisani obliki in na predpisan način navede, da želi dati blago v določen carinski postopek, po potrebi z navedbo uporabe katerih koli posebnih režimov;

(53) „predložitev blaga carini“ pomeni uradno obvestilo carinskim organom, da je blago prispelo v carinski urad, ki so ga carinski organi določili, ali na drug kraj, ki so ga carinski organi določili ali odobrili, in da je to blago na razpolago za carinsko kontrolo;

(54) „deklarant“ pomeni osebo, ki vloži carinsko deklaracijo, deklaracijo za začasno hrambo, vstopno skupno deklaracijo, izstopno skupno deklaracijo, deklaracijo za ponovni izvoz ali uradno obvestilo o ponovnem izvozu v imenu navedene osebe, ali osebo, v imenu katere je taka deklaracija ali uradno obvestilo vloženo;

(55) „deklaracija za ponovni izvoz“ pomeni dejanje, s katerim oseba v predpisani obliki in na predpisan način navede, da želi neunijsko blago, z izjemo neunijskega blaga v postopku proste cone ali v začasni hrambi, iznesti s carinskega območja Unije;

(56) „uradno obvestilo o ponovnem izvozu“ pomeni dejanje, s katerim oseba v predpisani obliki in na predpisan način navede, da želi neunijsko blago, ki je v postopku proste cone ali v začasni hrambi, iznesti s carinskega območja Unije;

(57) „proizvajalec“ pomeni:

(a) proizvajalca proizvoda na podlagi druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi in se uporablja za navedeni proizvod;

(b) v primeru kmetijskih proizvodov, kakor so opredeljeni v členu 38(1) PDEU, ali surovin proizvajalca ali

(c) če ni proizvajalca iz točk (a) in (b), fizično ali pravno osebo ali združenje oseb, ki so proizvedle proizvod ali za katere se tak proizvod proizvede ter ki tržijo navedeni proizvod pod imenom ali blagovno znamko navedene osebe ali združenja;

(58) „dobavitelj proizvoda“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo ali združenje oseb v dobavni verigi, ki v celoti ali delno proizvaja proizvod kot proizvajalec ali v kakršnih koli drugih okoliščinah;

(59) „začasna hramba“ pomeni stanje neunijskega blaga, ki se začasno hrani pod carinskim nadzorom v obdobju med trenutkom, ko prevoznik obvesti o prihodu blaga na carinsko območje Unije, in dajanjem blaga v carinski postopek ali njegovim ponovnim izvozom;

(60) „pričakovani carinski urad prvega vstopa“ pomeni carinski urad, pristojen za carinski nadzor na kraju, kjer prevozno sredstvo, ki prevaža blago, vstopi na carinsko območje Unije iz države zunaj tega območja;

(61) „predhodne informacije o tovoru“ pomeni sklop podatkov, ki se predložijo ali dajo na voljo carinskim organom v zvezi z blagom, ki bo vneseno na carinsko območje Unije;

(62) „oplemeniteni proizvodi“ pomeni blago, dano v postopek oplemenitenja, na katerem so bile opravljene operacije oplemenitenja;

(63) „operacije oplemenitenja“ pomeni kar koli od naslednjega:

(a) obdelavo blaga, vključno z montažo, sestavljanjem ali pritrjevanjem navedenega blaga na drugo blago;

(b) predelavo blaga;

(c) uničenje blaga;

(d) popravilo blaga, vključno z obnovitvijo in ureditvijo navedenega blaga;

(e) uporabo blaga, ki ga ni mogoče najti v oplemenitenih proizvodih, vendar omogoča ali olajša proizvodnjo navedenih proizvodov, tudi če je tako blago popolnoma ali delno porabljeno v procesu (proizvodni pripomočki);

(64) „imetnik postopka tranzita“ pomeni osebo, ki vloži tranzitno deklaracijo ali predloži informacije, ki se zahtevajo za dajanje blaga v navedeni postopek, ali v imenu katere se vloži navedena deklaracija ali predložijo navedene informacije;

(65) „stopnja donosa“ pomeni količino ali odstotni delež oplemenitenih proizvodov, ki nastanejo pri oplemenitenju določene količine blaga, danega v postopek oplemenitenja;

(66) „tretja država“ pomeni državo ali ozemlje zunaj carinskega območja Unije;

(67) „carinski dolg“ pomeni obveznost osebe, da plača znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki se v skladu s carinsko zakonodajo uporablja za določeno blago;

(68) „dolžnik“ pomeni vsako osebo, ki mora plačati carinski dolg;

(69) „uvozna dajatev“ pomeni carino, ki se plača ob uvozu blaga;

(70) „izvozna dajatev“ pomeni carino, ki se plača ob izvozu blaga;

(71) „povračilo“ pomeni vračilo zneska plačane uvozne ali izvozne dajatve;

(72) „odpust“ pomeni opustitev obveznosti plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ni bila plačana;

(73) „nakupna provizija“ pomeni znesek, ki ga uvoznik plača zastopniku, da ga ta zastopa pri nakupu vrednotenega blaga;

(74) „kriza“ pomeni naravni dogodek ali dogodek, ki ga povzroči človek, izjemne narave in obsega, ki se zgodi v Uniji ali zunaj nje ter ki ogroža varnost, varovanje, zdravje in življenje prebivalcev, gospodarskih subjektov ali osebja carinskih organov ter zahteva nujne ukrepe v zvezi z vstopom, izstopom ali tranzitom blaga;

(75) „enota za odzivanje na krize“ pomeni službo v okviru carinskega organa EU, ki usklajuje prizadevanja Unije za krizno odzivanje v carinski uniji;

(76) „mikro, mala in srednja podjetja“ ali „MSP“ pomeni mikro, mala in srednja podjetja, kakor so opredeljena v členu 2 Priporočila 2003/361/ES;

(77) „registracijska in identifikacijska številka gospodarskega subjekta“ ali „številka EORI“ pomeni identifikacijsko številko, enolično na carinskem območju Unije, ki jo carinski organ dodeli gospodarskemu subjektu ali drugi osebi za namen registracije tega gospodarskega subjekta ali osebe za carinske namene;

(78) „postavka“ pomeni eno ali več kosov blaga v pošiljki, ki ima enako tarifno uvrstitev, poimenovanje in, kadar je tako določeno v okviru podatkovnih zahtev, ki se uporabljajo za zadevno carinsko deklaracijo ali podatke, ki jih je treba predložiti ali dati na voljo carinskim organom, tudi enako poreklo;

(79) „skupni mejni prehod“ pomeni vsak carinski mejni prehod na ozemlju države članice ali na ozemlju sosednje tretje države, na katerem carinski organi te države članice in te sosednje tretje države uporabljajo svojo carinsko zakonodajo na podlagi dvostranskega sporazuma.

POGLAVJE 3

Pristojni carinski organ in operativna pravila carinskih uradov

Člen 6

Pristojni carinski organ

1. Pristojni carinski organ je:

(a) za odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje v skladu s poglavjem 4, razen v posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, carinski organ države članice, v kateri ima vložnik sedež;

(b) za dejavnosti, ki se izvajajo na podlagi členov 97 do 100, carinski organ, pristojen za carinski urad prvega vstopa;

(c) za dejavnosti, ki se izvajajo na podlagi členov 101, 102 in 103, carinski organ, pristojen za carinski urad prvega vstopa, ali carinski organ države članice, v kateri se blago raztovori ali pretovori, odvisno od posebnih okoliščin iz člena 101(1), (2) in (3);

(d) za dejavnosti, ki se izvajajo na podlagi členov 104 do 108 in naslova V, carinski organ države članice, v kateri:

(i) se blago, ki bo v začasni hrambi, nahaja, vključno s krajem, kjer se postopek tranzita konča, odvisno od posebnih okoliščin, ali

(ii) se blago, ki bo dano v carinski postopek, nahaja;

(e) za dejavnosti, ki se izvajajo v na podlagi naslova VII, razen tistih, povezanih z dajanjem blaga v carinski postopek, carinski organ, odgovoren za kraj, kjer blago zapusti carinsko območje Unije.

2. Z odstopanjem od odstavka 1, točka (d), je pristojni carinski organ:

(a) za sprostitev v prosti promet v primeru prodaje na daljavo, kadar uvoznik za prodajo na daljavo ne uporablja ureditve UVEM, carinski organ države članice, v katero bo blago dostavljeno;

(b) kadar je uvoznik ali izvoznik zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt, carinski organ države članice, v kateri ima ta uvoznik, ali izvoznik ali njegov carinski zastopnik sedež;

(c) kadar ima deklarant dovoljenje za uporabo centraliziranega carinjenja v skladu s členom 91, carinski organ države članice, v kateri ima ta deklarant sedež.

3. Carinski organ, odgovoren za kraj sedeža zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta:

(a) nadzoruje dajanje blaga v zadevni carinski postopek;

(b) opravi carinske kontrole za preverjanje predloženih informacij;

(c) kadar je to upravičeno, zaprosi carinski organ, odgovoren za kraj odpreme ali končni namembni kraj blaga, da opravi carinsko kontrolo;

(d) kadar obstaja tveganje, ki ga je mogoče zmanjšati šele po prihodu blaga na carinsko območje Unije ali preden blago zapusti navedeno območje, zaprosi carinski organ, odgovoren za kraj, kjer blago vstopi ali izstopi, da opravi carinske kontrole;

(e) opravi carinske formalnosti za izterjavo zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza morebitnemu carinskemu dolgu.

4. Carinski organ, odgovoren za kraj odpreme ali končni namembni kraj blaga ali kraj, kjer blago vstopi na carinsko območje Unije ali izstopi z njega, ob upoštevanju razumno pričakovanega učinka na trgovinske tokove, razpoložljive vire za kontrole in resnost tveganja opravi carinske kontrole, za katere zaprosi carinski organ, odgovoren za kraj sedeža zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta v skladu z odstavkom 3, točki (c) in (d), in imetnike dovoljenja za centralizirano carinjenje, ter navedenemu carinskemu organu predloži rezultate teh kontrol, brez poseganja v lastne kontrole v zvezi z blagom, ki se vnese na carinsko območje Unije ali iznese z njega.

5. Pristojni carinski organi imajo dostop do informacij, potrebnih za zagotavljanje pravilne uporabe carinske zakonodaje in druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo specifičnih primerov iz odstavka 1, točka (a), tega člena.

7. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za sodelovanje med carinskimi organi iz odstavka 4 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

8. Komisija sprejme smernice za opredelitev nalog za sodelovanje med carinskimi organi iz odstavka 4.

Člen 7

Operativna pravila o pristojnih carinskih uradih

1. Razen kadar druga zakonodaja, ki jo uporabljajo carinski organi, ne določa drugače, države članice določijo lokacijo in pristojnost svojih carinskih uradov.

2. Države članice zagotovijo, da so uradne ure njihovih carinskih uradov razumne in primerne ter upoštevajo naravo prometa in blaga ter carinske postopke, v katere bo blago dano, tako da mednarodni promet ni ne oviran ne moten.

POGLAVJE 4

Carinske odločbe

Oddelek 1

Splošna načela

Člen 8

Odločbe, sprejete na podlagi zahtevka

1. Kadar oseba vloži zahtevek za odločbo v zvezi z uporabo carinske zakonodaje, mora predložiti vse informacije, ki jih pristojni carinski organi potrebujejo, da bi lahko sprejeli navedeno odločbo.

Za odločbo lahko v skladu s pogoji, določenimi v carinski zakonodaji, zaprosi več oseb in se jo lahko tudi sprejme za več oseb.

2. Carinski organi brez odlašanja in najpozneje v 30 koledarskih dneh od datuma prejema zahtevka za odločbo preverijo, ali so izpolnjeni pogoji za sprejem tega zahtevka.

Kadar carinski organ ugotovi, da zahtevek za odločbo vsebuje vse informacije, ki jih potrebuje za sprejetje navedene odločbe, vložniku v 30 koledarskih dneh od datuma prejema navedenega zahtevka sporoči sprejem zahtevka.

Kadar carinski organ ugotovi, da zahtevek ne vsebuje vseh zahtevanih informacij, od vložnika zahteva, da predloži ustrezne dodatne informacije v razumnem roku, ki ni daljši od 30 koledarskih dni. V takih primerih carinski organ v roku, ki ni daljši od 60 koledarskih dni od datuma prejema prvega zahtevka, odloči, ali je zahtevek popoln in ga je zato treba sprejeti oziroma ali je nepopoln in ga je zato treba zavrniti. Če carinski organ vložnika v tem roku ne obvesti o svoji odločitvi, se šteje, da je bil zahtevek sprejet ob koncu obdobja 60 koledarskih dni.

3. Razen v specifičnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, pristojni carinski organ sprejme odločbo iz odstavka 1 najpozneje v 120 koledarskih dneh od datuma sprejetja zahtevka in o tej odločbi nemudoma uradno obvesti vložnika.

Kadar carinski organ ne more upoštevati roka za sprejetje odločbe, tudi kadar je taka zamuda posledica tekočih posvetovanj z drugimi pristojnimi organi ali mednarodnimi organi, o tem pred iztekom navedenega roka seznani vložnika ter navede razloge za zamudo in dodatno obdobje, ki je po njegovem mnenju potrebno za sprejetje odločbe. Razen v specifičnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, to dodatno obdobje ne presega 30 koledarskih dni.

Poleg tega lahko carinski organ podaljša rok za sprejetje odločbe, ki je določen v carinski zakonodaji, kadar vložnik zahteva podaljšanje, da bi izvedel prilagoditve, ki bi mu omogočile izpolniti pogoje in merila, ki se zahtevajo za izdajo odločbe. Te prilagoditve in dodatno obdobje, ki je potrebno za njihovo izvedbo, se sporočijo carinskemu organu, ta pa odloči o odobritvi zahtevanega podaljšanja.

Kadar carinski organ ne sprejme odločbe v rokih, določenih v prvem, drugem in tretjem pododstavku, vložnik prejme samodejno uradno obvestilo. Vložnik lahko to nesprejetje odločbe šteje za negativno odločbo.

4. Razen v specifičnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, ali kadar je v sami odločbi določeno drugače, odločba začne učinkovati na dan, ko jo vložnik prejme oziroma se šteje, da jo je prejel.

Odločbe lahko carinski organi izvršujejo od datuma njihovega sprejetja, razen v primerih, predvidenih v členu 19(2).

5. Razen v specifičnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, je odločba veljavna brez časovne omejitve.

6. Preden carinski organ sprejme odločbo, ki bi imela negativne posledice za vložnika, mu sporoči razloge, na katerih namerava utemeljiti svojo odločbo. Vložniku se omogoči, da izrazi svoje mnenje v predpisanem roku, ki se izračuna od datuma, ko je prejel navedeno sporočilo oziroma se šteje, da ga je prejel (v nadaljnjem besedilu: pravica do izjave). Po preteku tega obdobja se vložnika na ustrezen način uradno obvesti o odločbi.

Pravice in obveznosti iz prvega pododstavka se ne uporabljajo:

(a) kadar se zadevna odločba nanaša na zavezujoče informacije iz člena 15(1);

(b) v primeru zavrnitve koriščenja tarifne kvote, kadar je dosežena predpisana količina tarifnih kvot, kot je določeno v členu 166(4), prvi pododstavek;

(c) kadar to zahteva narava ali stopnja ogrožanja varstva in varnosti Unije in njenih prebivalcev, zdravja ljudi, živali ali rastlin, okolja ali potrošnikov;

(d) kadar je cilj zadevne odločbe zagotoviti izvajanje druge odločbe, v zvezi s katero je vložnik prejel možnost, da izrazi svoje mnenje, brez poseganja v pravo zadevne države članice;

(e) kadar bi to posegalo v preiskave, sprožene z namenom boja proti goljufiji;

(f) kadar zahtevek ne izpolnjuje pogojev za njegov sprejem;

(g) kadar da carinski organ osebi, ki je vložila vstopno skupno deklaracijo ali predložila ali dala na voljo predhodne informacije o tovoru, navodilo, naj se blago ne natovori ali prevaža;

(h) kadar odločba zadeva uradno obvestilo vložniku o sklepu Komisije iz člena 217(3);

(i) kadar naj bi se številka EORI izrekla za neveljavno na zahtevo zadevnega gospodarskega subjekta ali kadar tri leta ni carinske dejavnosti ali gospodarski subjekt ne obstaja več;

(j) kadar to zahteva narava ali raven grožnje za finančne interese Unije ali njenih držav članic.

7. V odločbi, ki ima negativne posledice za vložnika, so navedeni razlogi, na katerih temelji, in pravica do pritožbe, predvidena v členu 18.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo:

(a) podatkov, ki se zahtevajo za zahtevke in odločbe iz tega člena;

(b) pogojev za sprejem zahtevka iz odstavka 2 tega člena;

(c) specifičnih primerov, v katerih se rok za sprejetje specifične odločbe in rok za morebitno podaljšanje tega roka razlikujeta od rokov iz odstavka 3 tega člena;

(d) specifičnih primerov iz odstavka 4 tega člena, v katerih začne odločba učinkovati na dan, ki se razlikuje od dneva, ko jo vložnik prejme oziroma se šteje, da jo je prejel;

(e) specifičnih primerov iz odstavka 5 tega člena, v katerih odločba ni veljavna brez časovne omejitve;

(f) trajanja obdobja iz odstavka 6, prvi pododstavek, tega člena;

(g) pravil v zvezi s primeri iz odstavka 6, drugi pododstavek, tega člena.

9. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za spremembo odstavkov 2 in 3 tega člena, da se, če je ustrezno, skrajšajo roki iz navedenih odstavkov, ko bo začelo delovati carinsko podatkovno vozlišče EU.

10. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi postopek za:

(a) predložitev in sprejem zahtevka za odločbo iz odstavkov 1 in 2;

(b) sprejetje odločb iz tega člena, po potrebi vključno v zvezi s pravico do izjave in posvetovanjem z drugimi zadevnimi državami članicami.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 9

Upravljanje odločb, sprejetih na podlagi zahtevka

1. Imetnik odločbe izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz te odločbe.

2. Imetnik odločbe stalno spremlja izpolnjevanje meril in skladnost s pogoji ter izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz te odločbe, in, kadar je ustrezno, vzpostavi notranje kontrole, ki omogočajo preprečevanje, odkrivanje in popravljanje nezakonitih ali nepravilnih transakcij.

3. Imetnik odločbe brez odlašanja obvesti carinske organe o vsakem dejavniku, ki se pojavi po sprejetju odločbe in bi utegnil vplivati na nadaljnje izvajanje ali vsebino te odločbe.

4. Carinski organi redno spremljajo, ali imetnik odločbe še naprej izpolnjuje ustrezna merila in ustrezne obveznosti, zlasti sposobnost imetnika odločbe, da z ustreznimi notranjimi kontrolami prepreči napake, se nanje odzove in jih odpravi ter carinske organe uradno obvesti o vsakem sumu carinske goljufije, s katerim je imetnik seznanjen ali bi razumno moral biti seznanjen, ali o informacijah, ki bi lahko privedle do njegovega odkritja, zlasti v skladu s členi 27, 28, 30 in 31. Carinski organi na podlagi take dejavnosti spremljanja po potrebi ocenijo profil tveganja imetnika odločbe. Kadar ima imetnik odločbe sedež na carinskem območju Unije manj kot tri leta, carinski organi prvo leto po sprejetju odločbe nad njim izvajajo strožji nadzor.

5. Carinski organi carinski organ EU obvestijo o odločbah, sprejetih na podlagi zahtevka, in o vseh dejavnostih spremljanja, ki jih izvajajo v skladu z odstavkom 4. Carinski organ EU te informacije upošteva za namene obvladovanja tveganja.

6. Do 28. februarja 2034 carinski organi evidentirajo svoje odločbe v obstoječih elektronskih sistemih za izmenjavo informacij, ki so jih razvile Komisija in države članice. Komisija in države članice imajo dostop do teh odločb in zadevnih informacij v teh sistemih.

7. Brez poseganja v druge veljavne določbe, ki določajo primere, v katerih so odločbe neveljavne ali nične, lahko carinski organi, ki so sprejeli odločbo, to odločbo kadar koli odpravijo, razveljavijo ali spremenijo, kadar ni skladna s carinsko zakonodajo. Carinski organi o taki odpravi, razveljavitvi in spremembi carinskih odločb obvestijo carinski organ EU, razen če so te informacije že na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU.

8. V specifičnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, carinski organi ponovno ocenijo odločbo.

9. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo:

(a) podrobnih pravil za spremljanje odločb iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena;

(b) specifičnih primerov, v katerih je treba odločbe ponovno oceniti, kot je navedeno v odstavku 8 tega člena, in pravil za tako ponovno oceno.

Člen 10

Veljavnost odločb na celotnem območju Unije

Odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje so veljavne na celotnem carinskem območju Unije, razen kadar je v odločbi določeno, da je njen učinek omejen na eno ali več držav članic.

Člen 11

Odprava pozitivnih odločb

1. Carinski organi odločbo, ki je pozitivna za imetnika odločbe, odpravijo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) odločba je bila sprejeta na podlagi nepravilnih ali nepopolnih informacij;

(b) imetnik odločbe je vedel ali bi moral in mogel vedeti, da so informacije nepravilne ali nepopolne;

(c) odločba bi bila drugačna, če bi bile informacije pravilne in popolne.

2. Imetnika odločbe je treba o odpravi obvestiti.

3. Odprava odločbe začne učinkovati na dan, ko je začela učinkovati prvotna odločba, razen če je v skladu s carinsko zakonodajo v odločbi o navedeni odpravi določeno drugače.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila za odpravo pozitivnih odločb. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 12

Razveljavitev, zadržanje in sprememba pozitivnih odločb

1. Pozitivna odločba se razveljavi ali spremeni:

(a) kadar eden ali več pogojev za sprejetje te odločbe ni bil ali ni več izpolnjen;

(b) kadar imetnik odločbe ne izpolnjuje obveznosti, naloženih s to odločbo, ali

(c) na zahtevo imetnika odločbe.

2. Pozitivna odločba se začasno prekliče, kadar:

(a) carinski organ meni, da obstajajo zadostni razlogi za odpravo, razveljavitev ali spremembo odločbe, vendar še nima vseh potrebnih informacij za odločitev o odpravi, razveljavitvi ali spremembi;

(b) carinski organ meni, da pogoji za odločbo niso izpolnjeni ali da imetnik odločbe ne izpolnjuje obveznosti, naloženih s to odločbo, ter je ustrezno, da se imetniku odločbe da na voljo dovolj časa za sprejetje ukrepov za zagotovitev izpolnjevanja pogojev ali obveznosti;

(c) imetnik odločbe zahteva tak začasni preklic, ker začasno ne more izpolnjevati pogojev iz te odločbe ali obveznosti, naloženih s to odločbo.

V primerih iz točk (b) in (c) imetnik odločbe uradno obvesti carinski organ, pristojen za sprejetje odločbe, o ukrepih, ki jih bo sprejel za zagotovitev izpolnjevanja pogojev ali obveznosti, ter obdobju, ki je potrebno za sprejetje teh ukrepov.

3. Pozitivna odločba, naslovljena na več oseb, se lahko razveljavi zgolj v zvezi z osebo, ki ne izpolnjuje obveznosti, naložene s to odločbo, razen v specifičnih primerih, so določenih v carinski zakonodaji.

4. Imetnika odločbe se o razveljavitvi, začasnem preklicu ali spremembi uradno obvesti.

5. Člen 8(4) se uporablja za razveljavitev, začasni preklic ali spremembo odločbe.

Vendar lahko v izjemnih primerih carinski organi zaradi zakonitih interesov imetnika odločbe za največ eno leto odložijo datum začetka učinkovanja razveljavitve ali spremembe. Ta datum se navede v odločbi o razveljavitvi ali spremembi.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo:

(a) specifičnih primerov iz odstavka 3, v katerih lahko carinski organi razveljavijo pozitivno odločbo, naslovljeno na več oseb, v zvezi z osebami, ki niso oseba, ki ni izpolnila obveznosti, naložene s to odločbo;

(b) izjemnih primerov, v katerih lahko carinski organi odložijo datum začetka učinkovanja razveljavitve ali spremembe v skladu z odstavkom 5, drugi pododstavek.

7. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi postopkovna pravila za razveljavitev, začasni preklic ali spremembo pozitivnih odločb. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 13

Odločbe, sprejete brez zahtevka

Razen ko carinski organ nastopa v vlogi sodnega organa, se člen 8(4) do (7), člen 9(7) ter členi 10, 11 in 12 smiselno uporabljajo za odločbe, ki jih carinski organi sprejmejo brez zahtevka zadevne osebe.

Člen 14

Omejitve, ki se uporabljajo za odločbe o blagu, danem v carinski postopek ali začasno hrambo

Razen v primerih, ko tako zahteva zadevna oseba, razveljavitev, sprememba ali začasni preklic pozitivne odločbe ne vpliva na blago, ki je bilo v trenutku začetka veljavnosti razveljavitve, spremembe ali začasnega preklica že dano v carinski postopek in je še vedno v carinskem postopku ali je dano v začasno hrambo na podlagi razveljavljene, spremenjene ali začasno preklicane odločbe.

Oddelek 2

Zavezujoče informacije

Člen 15

Odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami

1. Carinski organi na podlagi zahtevka sprejmejo odločbe v zvezi z zavezujočo tarifno informacijo (v nadaljnjem besedilu: odločbe ZTI), odločbe v zvezi z zavezujočo informacijo o poreklu blaga (v nadaljnjem besedilu: odločbe ZIPB) in odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami o vrednotenju (v nadaljnjem besedilu: odločbe ZIV).

Taki zahtevki se ne sprejmejo v naslednjih primerih:

(a) kadar se zahtevek vloži ali je že bil vložen pri istem ali drugem carinskem uradu s strani imetnika odločbe ali v njegovem imenu:

(i) za odločbe ZTI v zvezi z istim blagom;

(ii) za odločbe ZIPB v zvezi z istim blagom in v enakih okoliščinah, ki določajo pridobitev porekla;

(iii) za odločbe ZIV v zvezi z blagom v enakih okoliščinah, ki določajo carinsko vrednost;

(b) kadar se zahtevek ne nanaša na katero koli predvideno uporabo odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami ali katero koli predvideno uporabo carinskega postopka.

2. Odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami so zavezujoče samo v zvezi s tarifno uvrstitvijo ali opredelitvijo porekla zadevnega blaga ali carinske vrednosti zadevnega blaga za:

(a) carinske organe glede imetnika odločbe samo v zvezi z blagom, za katerega so carinske formalnosti opravljene po datumu, ko začne odločba učinkovati;

(b) imetnika odločbe glede carinskih organov samo z učinkom od datuma, ko prejme uradno obvestilo o odločbi ali ko se šteje, da ga je prejel.

3. Odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami veljajo za obdobje treh let od datuma, ko začnejo učinkovati.

4. Za uporabo odločb v zvezi z zavezujočimi informacijami v okviru določenega carinskega postopka mora biti imetnik odločbe sposoben dokazati:

(a) v primeru odločbe ZTI, da zadevno blago v vseh pogledih ustreza v odločbi opisanemu blagu;

(b) v primeru odločbe ZIPB, da zadevno blago in okoliščine, ki določajo pridobitev porekla, v vseh pogledih ustrezajo v odločbi opisanemu blagu in okoliščinam;

(c) v primeru odločbe ZIV, da okoliščine, ki določajo carinsko vrednost za zadevno blago, v vseh pogledih ustrezajo v odločbi opisanim okoliščinam.

Člen 16

Upravljanje odločb v zvezi z zavezujočimi informacijami

1. Odločba ZTI preneha veljati pred koncem obdobja iz člena 15(3), kadar ni več skladna s pravom, in sicer zaradi:

(a) sprejetja spremembe nomenklatur iz člena 166(2), točki (a) in (b), ali

(b) sprejetja ukrepov iz člena 167(4).

V takih primerih odločba ZTI preneha veljati z učinkom od datuma začetka uporabe spremembe ali ukrepov.

2. Odločba ZIPB preneha veljati pred koncem obdobja iz člena 15(3):

(a) kadar odločba ZIPB ni več skladna s pravom Unije zaradi sprejetja pravno zavezujočega akta Unije ali sklenitve sporazuma s strani Unije, ki se začne uporabljati v Uniji, pri čemer odločba ZIPB preneha veljati z učinkom od datuma začetka uporabe navedenega akta ali sporazuma, ali

(b) kadar odločba ZIPB ni več združljiva s Sporazumom Svetovne trgovinske organizacije (WTO) o pravilih o poreklu ali s svetovalnimi mnenji, informacijami, nasveti in podobnimi akti v zvezi z določitvijo porekla blaga za zagotovitev enotne razlage in uporabe navedenega sporazuma, pri čemer odločba ZIPB preneha veljati z učinkom od datuma njihove objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

3. Odločba ZIV preneha veljati pred koncem obdobja iz člena 15(3):

(a) kadar odločba ZIV ni več skladna s pravom Unije zaradi sprejetja pravno zavezujočega akta Unije, pri čemer odločba ZIV preneha veljati z datumom začetka uporabe navedenega akta, ali

(b) kadar odločba ZIV ni več združljiva s členom VII Splošnega sporazuma o carinah in trgovini ali Sporazumom o izvajanju člena VII Splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994 ([31]) ali z odločbami, ki jih Odbor za carinsko vrednotenje sprejme za razlago navedenega sporazuma, pri čemer odločba ZIV preneha veljati z datumom njihove objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

4. Odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami ne morejo prenehati veljati z učinkom za nazaj.

5. Z odstopanjem od člena 9(7) in člena 11 carinski organi odpravijo odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami samo, kadar temeljijo na nepravilnih ali nepopolnih informacijah vložnikov.

([31]) UL L 336, 23.12.1994, str. 119, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/800(9)/oj.

6. Carinski organi razveljavijo odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami v skladu s členom 9(7) in členom 12. Vendar se ne morejo razveljaviti na zahtevo imetnika odločbe.

7. Odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami se ne spreminjajo.

8. Carinski organi razveljavijo odločbe ZTI, kadar niso več združljive z razlago katere koli nomenklature iz člena 166(2), točki (a) in (b), in sicer kot posledica česar koli od naslednjega:

(a) sprejetja pojasnjevalnih opomb iz člena 9(1), točka (a), prva alinea, Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 ([32]), pri čemer se odločba ZTI razveljavi z učinkom od datuma objave navedenih pojasnjevalnih opomb v *Uradnem listu Evropske unije*;

(b) izreka sodbe Sodišča Evropske unije, pri čemer se odločba ZTI razveljavi z učinkom od datuma objave operativnega dela te sodbe v *Uradnem listu Evropske unije*;

(c) sprejetja odločitev o uvrstitvi, mnenj o uvrstitvi ali sprememb pojasnjevalnih opomb k nomenklaturi harmoniziranega sistema poimenovanj in šifrskih oznak blaga, ki jih sprejme organizacija, vzpostavljena s Konvencijo o ustanovitvi Sveta za carinsko sodelovanje, sestavljeno 15. decembra 1950 v Bruslju, pri čemer se odločba ZTI razveljavi z učinkom od datuma objave zadevnega sporočila Komisije v seriji „C“ *Uradnega lista Evropske unije*.

9. Odločbe ZIPB in ZIV se razveljavijo, kadar niso več združljive s sodbo Sodišča Evropske unije z učinkom od datuma objave operativnega dela te sodbe v *Uradnem listu Evropske unije*.

10. Kadar odločba v zvezi z zavezujočimi informacijami preneha veljati v skladu z odstavkom 1, točka (b), ali z odstavkoma 2 ali 3 ali je razveljavljena v skladu z odstavki 6, 8 ali 9, se lahko še vedno uporablja v zvezi z zavezujočimi pogodbami, ki so temeljile na tej odločbi in so bile sklenjene, preden je ta prenehala veljati ali je bila razveljavljena. Navedena podaljšana uporaba se ne uporablja, kadar se odločba ZIPB sprejme glede blaga, ki naj bi se izvozilo.

Obdobje podaljšane uporabe iz prvega pododstavka ni daljše od šestih mesecev od datuma, ko odločba v zvezi z zavezujočimi informacijami preneha veljati ali je razveljavljena. Vendar se lahko z ukrepom iz člena 167(4), ukrepom iz člena 172 ali ukrepom iz člena 182 izključi navedena podaljšana uporaba ali določi krajše obdobje. Pri izdelkih, za katere je treba pri opravljanju carinskih formalnosti predložiti uvozno ali izvozno potrdilo, se obdobje šestih mesecev nadomesti z obdobjem veljavnosti potrdila.

([32]) Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, 7.9.1987, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj).

Da bi bil upravičen do podaljšane uporabe odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami, imetnik te odločbe v 30 dneh od datuma, ko ta preneha veljati ali je razveljavljena, pri carinskem organu, ki je odločbo sprejel, vloži zahtevek, v katerem navede količine, za katere zahteva obdobje podaljšane uporabe, in državo članico ali države članice, v katerih bo blago v obdobju podaljšane uporabe ocarinjeno. Ta carinski organ sprejme odločbo glede podaljšane uporabe in imetnika o tem uradno obvesti brez odlašanja in najpozneje v 30 dneh po datumu, ko prejme vse informacije, potrebne za sprejetje take odločbe.

11. Komisija uradno obvesti carinske organe, kadar:

(a) je zadržano sprejetje odločb v zvezi z zavezujočimi informacijami za blago, za katero pravilna in enotna tarifna uvrstitev ali določitev porekla ali določitev carinske vrednosti ni zagotovljena, ali

(b) je zadržanje iz točke (a) preklicano.

12. Komisija lahko sprejme izvedbene akte v obliki odločb, s katerimi od držav članic zahteva razveljavitev odločbe ZTI, odločbe ZIPB ali odločbe ZIV, da se zagotovi pravilna in enotna tarifna uvrstitev ali določitev porekla blaga ali carinske vrednosti.

Komisija pred sprejetjem take odločbe imetniku odločbe ZTI, odločbe ZIPB ali odločbe ZIV sporoči razloge, na katerih namerava utemeljiti svojo odločbo, ta pa ima možnost, da izrazi svoja stališča v predpisanem roku od datuma, ko prejme to sporočilo ali se šteje, da ga je prejel.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 283(2).

13. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pravil za sprejemanje odločb iz odstavka 12 tega člena, vključno kar zadeva obveščanje zadevnih oseb o razlogih, na katerih namerava Komisija utemeljiti svoje odločbe, in rok, v katerem lahko te osebe izrazijo svoja stališča.

14. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi postopkovna pravila za:

(a) uporabo odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami po tem, ko preneha veljati ali je razveljavljena v skladu z odstavkom 10 tega člena;

(b) uradno obveščanje carinskih organov v skladu z odstavkom 11 tega člena.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Oddelek 3

Pritožbe

Člen 17

Odločbe sodnih organov

Člena 18 in 19 se ne uporabljata za pritožbe, vložene zaradi odprave, razveljavitve ali spremembe odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje, ki jo je sprejel sodni organ ali carinski organi v vlogi sodnih organov.

Člen 18

Pravica do pritožbe

1. Vsaka oseba ima pravico do pritožbe zoper katero koli odločbo carinskih organov v zvezi z uporabo carinske zakonodaje, če jo odločba neposredno in osebno zadeva.

Pravico do pritožbe ima tudi vsaka oseba, ki je pri carinskih organih vložila zahtevek za odločbo in te ni prejela v rokih iz člena 8(3).

2. Pravico do pritožbe je mogoče uveljavljati najmanj na dveh stopnjah:

(a) najprej pred carinskimi organi ali sodnim organom ali drugim organom, ki ga zadevna država članica določi za ta namen;

(b) nato pred višjim neodvisnim organom, ki je lahko sodni organ ali enakovreden specializirani organ, odvisno od nacionalnega prava zadevne države članice.

3. Pritožba se vloži v državi članici, v kateri je bila odločba sprejeta ali je bil vložen zahtevek zanjo.

4. Države članice zagotovijo, da pritožbeni postopki omogočajo hitro potrditev ali popravek odločb, ki jih sprejmejo carinski organi.

Člen 19

Zadržanje izvršitve

1. Vložitev pritožbe ne zadrži izvršitve odločbe, zoper katero je vložena pritožba.

2. Ne glede na odstavek 1 carinski organi v celoti ali delno zadržijo izvršitev take odločbe, kadar utemeljeno dvomijo o skladnosti odločbe, zoper katero je vložena pritožba, s carinsko zakonodajo ali menijo, da bi zadevna oseba lahko utrpela nepopravljivo škodo.

3. V primerih iz odstavka 2, v katerih z odločbo, zoper katero je vložena pritožba, nastane uvozna ali izvozna dajatev, ki jo je treba poravnati, je zadržanje izvršitve navedene odločbe pogojeno s predložitvijo zavarovanja, razen če se na podlagi dokumentirane ocene ugotovi, da bi lahko tako zavarovanje dolžniku povzročilo hujše gospodarske ali socialne težave.

Oddelek 4

Dajatve in stroški

Člen 20

Dajatve, stroški in pristojbina Unije za obdelavo

1. Carinski organi ne predpišejo dajatev za izvajanje carinskih kontrol ali za katero koli drugo uporabo carinske zakonodaje, ki se opravi v času uradnih ur njihovih pristojnih carinskih uradov.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 carinski organi pobirajo pristojbino Unije za obdelavo v fiksnem znesku na postavko za storitve, ki jih je treba opraviti za obravnavo zahtevka v postopku za sprostitev blaga v prosti promet, kadar se to blago prodaja v okviru prodaje na daljavo.

3. Znesek pristojbine Unije za obdelavo iz odstavka 2 ustreza približnim stroškom storitev iz navedenega odstavka. Ti stroški vključujejo vsaj stroške preverjanja podatkov, izvedbe analize tveganja, ustrezne infrastrukture in kontrol, vključno s storitvami, ki jih opravi carinski organ EU.

4. Znesek iz odstavka 2 je nižji, kadar je predmet sprostitve v prosti promet blago, prodano v okviru prodaje na daljavo iz carinskega skladišča za prodajo na daljavo.

5. Dolžnik carinskega dolga pri uvozu plača pristojbine Unije za obdelavo vsaj enkrat mesečno carinskim organom, pristojnim za sprostitev blaga v prosti promet, ob plačilu carinskega dolga. Kadar ni carinskega dolga, je dolžnik za pristojbino Unije za obdelavo oseba, ki bi bila dolžnik v primeru carinskega dolga.

Za zadeve, v zvezi s katerimi v tem členu niso določena posebna pravila ali niso določena na podlagi tega člena, se za pristojbino Unije za obdelavo smiselno uporabljajo določbe o carinskem dolgu.

6. Pristojbina Unije za obdelavo ni vračljiva.

7. Komisija do 30. junija 2028 v skladu s členom 285(2) zagotovi ustrezno rešitev v okviru informacijske tehnologije na ravni Unije za izračun pristojbine Unije za obdelavo.

8. Komisija vsaki dve leti pripravi poročilo, v katerem oceni približne stroške storitev iz odstavkov 2 in 3.

9. Države članice lahko določijo in zaračunajo dajatve ali povrnejo stroške za specifične storitve, ki niso navedene v odstavku 2, zlasti za naslednje:

(a) prisotnost carinskega osebja, kadar je to zahtevano, zunaj uradnih ur ali drugje kot v prostorih carine;

(b) analize ali izvedenska poročila o blagu ter poštne pristojbine za vračilo blaga vložniku, zlasti v zvezi z odločbami, izdanimi na podlagi člena 15, ali predložitvijo informacij v skladu s členom 25;

(c) pregled ali vzorčenje blaga za namene preverjanja ali uničenje blaga, kadar so vključeni stroški, ki niso stroški za storitve carinskega osebja;

(d) izredne kontrolne ukrepe, ki so potrebni zaradi narave blaga ali morebitnega tveganja.

10. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev tega člena z določitvijo zneska pristojbine Unije za obdelavo iz odstavkov 2 in 3 tega člena.

11. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za pobiranje pristojbine Unije za obdelavo od gospodarskega subjekta. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

POGLAVJE 5

Pretvorba valut in roki

Člen 21

Pretvorba valut

1. Pristojni organi objavijo, po potrebi tudi na spletu, veljavni menjalni tečaj, kadar je pretvorba valut potrebna iz enega od naslednjih razlogov:

(a) ker so elementi, ki se uporabljajo za določitev carinske vrednosti blaga, izraženi v valuti, ki ni valuta države članice, v kateri se določa carinska vrednost;

(b) ker je vrednost eura v nacionalnih valutah potrebna za določitev tarifne uvrstitve blaga ter zneska uvozne in izvozne dajatve, vključno kadar je potrebna za uporabo mejnih vrednosti, določenih v skupni carinski tarifi.

2. Kadar je pretvorba valut potrebna zaradi drugih razlogov razen tistih iz odstavka 1, se vrednost eura v nacionalnih valutah, ki se uporabi v okviru carinske zakonodaje, določi vsaj enkrat letno.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o pretvorbi valut za namene iz odstavkov 1 in 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 22

Obdobja, datumi in roki

1. Kadar carinska zakonodaja določa obdobje, datum ali rok, se tako obdobje ne podaljša ali skrajša oziroma se tak datum ali rok ne odloži ali premakne, razen kadar je v carinski zakonodaji določeno drugače.

2. Uporabljajo se pravila glede obdobij, datumov in rokov, določena v Uredbi Sveta (EGS, Euratom) št. 1182/71 ([33]), razen kadar je v carinski zakonodaji določeno drugače.

([33]) Uredba (EGS, Euratom) št. 1182/71 Sveta z dne 3. junija 1971 o določitvi pravil glede rokov, datumov in iztekov rokov (UL L 124, 8.6.1971, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj).

POGLAVJE 6

Druge določbe

Člen 23

Zaupnost podatkov

1. Podatki, ki jih pridobijo carinski organi ali carinski organ EU ter so zaupne narave ali se predložijo zaupno, ostanejo zaupni. Ne glede na to se lahko taki podatki razkrijejo, kadar so carinski organi ali carinski organ EU k temu zavezani ali za to pooblaščeni na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava, zlasti iz razlogov, povezanih s sodnimi postopki.

2. Države članice lahko v posvetovanju s Komisijo določijo, da se specifični podatki, katerih razkritje bi škodovalo bistvenim interesom njihove varnosti, tehnično označijo v carinskem podatkovnem vozlišču EU tako, da je vsaka nadaljnja obdelava takih podatkov omejena na pristojne organe zadevne države članice, razen če ti organi izrecno dovolijo nadaljnjo obdelavo s strani druge osebe. Oseba, ki posreduje podatke v carinsko podatkovno vozlišče EU, jasno določi omejitve obdelave takih podatkov, ki jih je mogoče povezati s specifičnimi dobavnimi verigami ali kategorijami podatkov.

3. Za namene odstavka 2 zadevna država članica obvesti Komisijo o zadevnih specifičnih bistvenih interesih svoje varnosti, ki so ogroženi, in pojasni, zakaj meni, da teh interesov ni bilo mogoče zadostno zaščititi na podlagi splošnega okvira določb o obdelavi podatkov v carinskem podatkovnem vozlišču EU.

4. Kakršno koli razkritje, pridobivanje ali sporočanje podatkov v skladu s to uredbo se izvaja ob ustrezni ravni varstva podatkov.

5. Brez poseganja v Direktivo (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta ([34]) carinski organi držav članic ali carinski organ EU od 1. marca 2031 na zahtevo dajo na voljo zbirne nezaupne, neosebne in poslovno neobčutljive carinske podatke.

6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopke za zahtevke za podatke iz odstavka 5 tega člena ter obliko in kategorije podatkov, ki se lahko dajo na voljo na podlagi takega zahtevka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 24

Izmenjava dodatnih informacij med carinskimi organi in gospodarskimi subjekti

1. Carinski organi in gospodarski subjekti si lahko, zlasti zaradi vzajemnega sodelovanja s ciljem prepoznavanja tveganja in izogibanja tveganju, izmenjujejo vse informacije, ki niso posebej zahtevane s carinsko zakonodajo. Ta izmenjava lahko poteka na podlagi pisnega sporazuma in lahko vključuje dostop carinskih organov do elektronskih sistemov gospodarskih subjektov.

([34]) Direktiva (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o varstvu nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem (UL L 157, 15.6.2016, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

2. Če se udeleženci ne dogovorijo drugače oziroma če v pravu Unije ali nacionalnem pravu ni določeno drugače, so vse informacije, ki si jih udeleženci medsebojno izmenjujejo v okviru sodelovanja na podlagi odstavka 1, zaupne narave.

Člen 25

Predložitev informacij s strani carinskih organov

1. Vsakdo lahko od carinskih organov zahteva informacije o izvajanju carinske zakonodaje. Carinski organi lahko zavrnejo tak zahtevek, kadar se ne nanaša na dejavnost v zvezi z mednarodno trgovino z blagom, ki je dejansko predvidena.

2. Carinski organi vzdržujejo reden dialog z gospodarskimi subjekti in drugimi organi, vključenimi v mednarodno trgovino z blagom. Spodbujajo preglednost, tako da dajo carinsko zakonodajo, splošne upravne odločitve in zadevne obrazce za zahtevke prosto na voljo, in sicer – kadar je to izvedljivo – brezplačno, tudi na spletu.

NASLOV II

OBVEZNOSTI IN PRAVICE OSEB V ZVEZI S CARINSKO ZAKONODAJO

POGLAVJE 1

Registracija

Člen 26

Registracija

1. Gospodarski subjekti s sedežem na carinskem območju Unije se registrirajo pri carinskih organih države članice sedeža, da pridobijo številko EORI. Kadar je mogoče, registracija vključuje tudi elektronsko identifikacijo gospodarskega subjekta v nacionalnih shemah elektronske identifikacije iz Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([35]).

2. Registrirani gospodarski subjekti obvestijo carinske organe o vsaki spremembi svojih podatkov o registraciji, zlasti o vsaki spremembi kraja njihovega sedeža.

3. V posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, se gospodarski subjekti, ki nimajo sedeža na carinskem območju Unije, registrirajo pri carinskem organu države članice, v kateri opravljajo prvo dejavnost, ki jo ureja carinska zakonodaja.

4. Od oseb, ki niso gospodarski subjekti, se ne zahteva registracija pri carinskih organih, razen v posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji.

Kadar se od oseb, ki niso gospodarski subjekti, zahteva registracija pri carinskih organih, velja naslednje:

(a) če imajo take osebe sedež na carinskem območju Unije, se registrirajo pri carinskem organu države članice sedeža;

([35]) Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj).

(b) če take osebe nimajo sedeža na carinskem območju Unije, se registrirajo pri carinskem organu države članice, v kateri prvič vložijo deklaracijo, predložijo ali dajo na voljo podatke, ali vložijo zahtevek za odločbo.

5. V posebnih primerih, določenih carinski zakonodaji, carinski organi registracijo iz odstavka 1 izrečejo za neveljavno. Tak izrek neveljavnosti se ustrezno utemelji.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe:

(a) z določitvijo minimalnih zahtev glede podatkov iz odstavka 1 tega člena;

(b) z določitvijo posebnih primerov iz odstavka 3 tega člena, v katerih se morajo gospodarski subjekti, ki nimajo sedeža na carinskem območju Unije, registrirati pri carinskih organih;

(c) z določitvijo posebnih primerov iz odstavka 4, prvi pododstavek, tega člena, v katerih se od oseb, ki niso gospodarski subjekti, zahteva registracija pri carinskih organih;

(d) z določitvijo posebnih primerov iz odstavka 5 tega člena, v katerih morajo carinski organi registracijo izreči za neveljavno.

7. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila za določitev carinskega organa, odgovornega za registracijo, iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

POGLAVJE 2

Uvoznik

Člen 27

Uvozniki

1. Naenkrat lahko obstaja samo en uvoznik.

2. Uvoznik:

(a) predloži ali da na voljo carinskim organom, takoj ko so na voljo, v vsakem primeru pa pred prepustitvijo blaga, ter hrani vse informacije, ki se zahtevajo v zvezi z začasno hrambo ali carinskim postopkom, v katerega je treba dati blago v skladu s členi 74, 104, 109, 142, 153, 156 ali 158, ali ki se zahtevajo za zaključek postopka pasivnega oplemenitenja;

(b) zagotovi plačilo vseh carinskih dajatev in drugih dajatev, ki se uporabljajo;

(c) zagotovi, da je blago, ki vstopa na carinsko območje Unije, skladno z ustrezno drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, ter predloži ali da na voljo in hrani ustrezne evidence o taki skladnosti;

(d) uradno obvesti carinske organe o vseh informacijah v zvezi s sumljivim gibanjem blaga ali nepooblaščenim ravnanjem z blagom, s katerimi je uvoznik seznanjen;

(e) izpolnjuje vse druge obveznosti uvoznika, določene s carinsko zakonodajo.

3. Uvoznik ima sedež na carinskem območju Unije.

Ta zahteva se ne uporablja za uvoznika, ki:

(a) da blago v postopek tranzita ali postopek začasnega uvoza;

(b) vnese blago, ki ostane v začasni hrambi;

(c) priložnostno da blago v carinski postopek, če carinski organi menijo, da je tako dajanje utemeljeno;

(d) ima sedež v državi, katere ozemlje meji na carinsko območje Unije, in blago predloži na mejnem carinskem uradu Unije, ki leži ob tej državi, in sicer pod pogojem, da država, v kateri ima uvoznik sedež, osebam s sedežem na carinskem območju Unije priznava enake ugodnosti, ali

(e) ga zastopa posredni zastopnik s sedežem na carinskem območju Unije.

POGLAVJE 3

Izvoznik

Člen 28

Izvozniki

1. Izvoznik:

(a) predloži ali da na voljo carinskim organom, takoj ko so na voljo, v vsakem primeru pa pred prepustitvijo blaga, ter hrani vse informacije, ki se zahtevajo v zvezi s carinskim postopkom, v katerega je blago dano v skladu s členom 114, členom 116 ali členom 161, ali ki se zahtevajo za zaključek postopka iz člena 54(4), člena 142, člena 153 ali člena 158;

(b) zagotovi plačilo vseh carinskih dajatev in drugih dajatev, ki se uporabljajo;

(c) zagotovi, da je blago, ki izstopa s carinskega območja Unije, skladno z ustrezno drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, ter predloži ali da na voljo in hrani ustrezne evidence o taki skladnosti;

(d) uradno obvesti carinske organe o vseh informacijah v zvezi s sumljivim gibanjem blaga ali nepooblaščenim ravnanjem z blagom, s katerimi je izvoznik seznanjen

(e) izpolnjuje vse druge obveznosti izvoznika, določene s carinsko zakonodajo.

2. Izvoznik ima sedež na carinskem območju Unije.

Ta zahteva se ne uporablja za izvoznika, ki:

(a) da blago v postopek tranzita, zaključi postopek začasnega uvoza ali ponovno izvozi blago iz začasne hrambe;

(b) pretovarja blago znotraj proste cone ali ga neposredno ponovno izvozi iz proste cone;

(c) priložnostno da blago v carinski postopek ali ga ponovno izvozi, če carinski organi menijo, da je tako dajanje ali ponovni izvoz utemeljen;

(d) ima sedež v državi, katere ozemlje meji na carinsko območje Unije, in blago predloži na mejnem carinskem uradu Unije, ki leži ob tej državi, in sicer pod pogojem, da država, v kateri ima izvoznik sedež, osebam s sedežem na carinskem območju Unije priznava enake ugodnosti, ali

(e) ga zastopa posredni zastopnik s sedežem na carinskem območju Unije.

POGLAVJE 4

Pooblaščeni gospodarski subjekti ter zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekti

Člen 29

Zahtevek in dovoljenje za pooblaščene gospodarske subjekte

1. Gospodarski subjekt s sedežem na carinskem območju Unije, ki izpolnjuje merila iz člena 30, lahko zaprosi za status pooblaščenega gospodarskega subjekta.

2. Carinski organi, po potrebi po posvetovanju z drugimi organi, podelijo eno ali obe naslednji vrsti dovoljenj:

(a) dovoljenje pooblaščenega gospodarskega subjekta za carinske poenostavitve, na podlagi katerega je imetnik upravičen do takih poenostavitev, predvidenih v skladu s carinsko zakonodajo, ali

(b) dovoljenje pooblaščenega gospodarskega subjekta za varstvo in varnost, na podlagi katerega je imetnik upravičen do ukrepov za poenostavitev v zvezi z varstvom in varnostjo.

3. Gospodarski subjekt iz odstavka 1 ima lahko obenem obe vrsti dovoljenja iz odstavka 2.

4. Pooblaščeni gospodarski subjekt izpolnjuje obveznosti iz člena 9(2) in (3). Carinski organi spremljajo, ali pooblaščeni gospodarski subjekt še vedno izpolnjuje ustrezna merila in ustrezne obveznosti v skladu s členom 9(4).

Carinski organi vsaj vsaka tri leta izvedejo temeljito spremljanje dejavnosti in notranjih evidenc pooblaščenega gospodarskega subjekta, vključno z obiskom na kraju samem.

5. Status pooblaščenega gospodarskega subjekta ob upoštevanju odstavka 6 tega člena in člena 30 priznajo carinski organi v vseh državah članicah.

6. Carinski organi na podlagi priznanja statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta in pod pogojem, da so izpolnjene zahteve, povezane s posebno vrsto poenostavitve, določeno v carinski zakonodaji, dovolijo gospodarskemu subjektu uporabo navedene poenostavitve. Carinski organi ne preverjajo ponovno meril, ki so jih preverili že ob podelitvi statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta.

7. Pooblaščeni gospodarski subjekt je pri carinskih kontrolah upravičen do več ukrepov za poenostavitev kot drugi gospodarski subjekti. Status pooblaščenega gospodarskega subjekta se ugodno upošteva za namene obvladovanja tveganja na carinskem področju.

8. Carinski organi odobrijo ugodnosti, ki izhajajo iz statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta za varstvo in varnost, osebam s sedežem v tretjih državah, ki izpolnjujejo merila in obveznosti, določene v ustrezni zakonodaji teh držav, če so ta merila in obveznosti v Uniji priznana za enakovredna tistim, ki veljajo za pooblaščene gospodarske subjekte s sedežem na carinskem območju Unije. Taka odobritev ugodnosti temelji na načelu vzajemnosti, razen če Unija ne odloči drugače, in je podprta z mednarodnim sporazumom, katerega pogodbenica je Unija, ali pravnim aktom Unije s področja skupne trgovinske politike.

9. Carinski organ EU v okviru protokolov in postopkov za krizno upravljanje iz člena 227 razvije mehanizem neprekinjenega poslovanja za odzivanje na motnje v trgovinskih tokovih zaradi povečanih varnostnih stopenj, zaprtja meja, naravnih nesreč, nevarnih izrednih razmer ali drugih večjih incidentov. Mehanizem neprekinjenega poslovanja zagotavlja, da lahko carinski organi v največji možni meri olajšajo in pospešijo prednostni tovor, povezan s pooblaščenimi gospodarskimi subjekti.

10. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo:

(a) poenostavitev iz odstavka 6 tega člena;

(b) ukrepov za poenostavitev iz odstavka 7 tega člena.

11. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za posvetovanja v zvezi z določitvijo statusa pooblaščenih gospodarskih subjektov iz odstavka 2 tega člena, vključno z roki za odgovor. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 30

Podelitev statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta

1. Merila za podelitev statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta so naslednja:

(a) vložnik ni storil hujših kaznivih dejanj v zvezi z gospodarskimi ali poslovnimi dejavnostmi in hujših ali ponavljajočih se kršitev v zvezi s temi dejavnostmi, kar zadeva:

(i) carinsko zakonodajo in davčne predpise;

(ii) drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, kadar je carinski organ, pristojen za podelitev statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta, seznanjen s takimi kršitvami ali kaznivimi dejanji;

(b) vložnik izkaže, da:

(i) izvaja visoko stopnjo nadzora nad svojimi operacijami in pretokom blaga, in sicer s sistemom vodenja trgovinskih evidenc in po potrebi transportnih evidenc, ki omogoča ustrezne carinske kontrole;

(ii) ima vzpostavljene zadovoljive postopke za ravnanje z licencami, dovoljenji in zahtevami v skladu z drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, vključno z zakonodajo o varnosti proizvodov, ter da je bilo kakršno koli neizpolnjevanje obveznosti uspešno odpravljeno;

(iii) zagotavlja, da ima zadevno osebje navodilo, naj carinske organe na varen način obvesti, kadar izve za težave pri izpolnjevanju predpisov, sumljiva gibanja ali nepooblaščeno ravnanje z blagom, in

(iv) ima vzpostavljene postopke za obveščanje carinskih organov o primerih iz točke (iii);

(c) vložnik je plačilno sposoben, kar velja takrat, ko ima dovolj dober finančni položaj, da lahko izpolnjuje svoje obveznosti, ob ustreznem upoštevanju značilnosti vrste zadevne poslovne dejavnosti;

(d) v zvezi z dovoljenjem iz člena 29(2), točka (a), vložnik dosega praktične standarde usposobljenosti ali poklicnih kvalifikacij, neposredno povezane z vrsto in obsegom dejavnosti, ki se opravlja;

(e) v zvezi z dovoljenjem iz člena 29(2), točka (b), vložnik dosega ustrezne standarde varstva, varnosti in skladnosti, prilagojene vrsti in obsegu dejavnosti, ki jo opravlja, kar velja takrat, ko vložnik dokaže, da ima vzpostavljene ustrezne ukrepe za zagotavljanje varstva in varnosti mednarodne dobavne verige, tudi na področjih fizične celovitosti in nadzora dostopa, logističnih postopkov ter ravnanja s specifičnimi vrstami blaga, osebja in identifikacije njegovih poslovnih partnerjev.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi način uporabe meril iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 31

Podelitev statusa zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta

1. Uvoznik, izvoznik ali posredni zastopnik, ki ima sedež na carinskem območju Unije, izpolnjuje merila iz odstavka 3 in je v okviru svojega poslovanja vsaj dve leti opravljal redne carinske operacije, lahko pri carinskem organu države članice sedeža zaprosi za status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta.

2. Carinski organi status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta podelijo po posvetovanju z drugimi carinskimi organi in drugimi pristojnimi organi, kadar je to potrebno, in po tem, ko so dobili dostop do ustreznih podatkov vložnika za zadnja tri leta, da bi ocenili izpolnjevanje meril iz odstavka 3.

3. Merila za podelitev statusa zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta so naslednja:

(a) vložnik ni storil hujših kaznivih dejanj v zvezi z gospodarskimi ali poslovnimi dejavnostmi in hujših ali ponavljajočih se kršitev v zvezi s temi dejavnostmi, kar zadeva:

(i) carinsko zakonodajo in davčne predpise;

(ii) drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, kadar je carinski organ, pristojen za podelitev statusa zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, seznanjen s takimi kršitvami ali kaznivimi dejanji;

(b) vložnik izkaže, da:

(i) izvaja visoko stopnjo nadzora nad svojimi operacijami in pretokom blaga, in sicer s sistemom vodenja trgovinskih evidenc in po potrebi transportnih evidenc, ki omogoča ustrezne carinske kontrole;

(ii) ima vzpostavljene zadovoljive postopke za ravnanje z licencami, dovoljenji in zahtevami v skladu z drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, vključno z zakonodajo o varnosti proizvodov, ter da je bilo kakršno koli neizpolnjevanje obveznosti uspešno odpravljeno;

(iii) zagotavlja, da ima zadevno osebje navodilo, naj carinske organe na varen način obvesti, kadar izve za težave pri izpolnjevanju predpisov, sumljiva gibanja ali nepooblaščeno ravnanje z blagom, in

(iv) ima vzpostavljene postopke za obveščanje carinskih organov o primerih iz točke (iii);

(c) vložnik je plačilno sposoben, kar velja takrat, ko ima dovolj dober finančni položaj, da lahko izpolnjuje svoje obveznosti, ob ustreznem upoštevanju značilnosti vrste zadevne poslovne dejavnosti, in zlasti, da je v treh letih pred vložitvijo zahtevka izpolnil svoje finančne obveznosti v zvezi s plačilom carin in vseh drugih dajatev, davkov ali taks, ki se pobirajo ob uvozu ali izvozu blaga ali v zvezi z njima, vključno z DDV in trošarinami, ki jih je treba plačati v zvezi z operacijami znotraj Unije;

(d) vložnik dosega praktične standarde usposobljenosti ali poklicnih kvalifikacij, ki so neposredno povezani z vrsto in obsegom dejavnosti, ki se opravlja, vključno s tem, kako komunicirati prek carinskega podatkovnega vozlišča EU;

(e) vložnik dosega ustrezne standarde varstva, varnosti in skladnosti, vključno s standardi za varnost proizvodov, prilagojene vrsti in obsegu dejavnosti, ki jo opravlja, kar velja takrat, ko vložnik dokaže, da ima vzpostavljene ustrezne ukrepe za zagotavljanje varstva in varnosti mednarodne dobavne verige, tudi na področjih fizične celovitosti in nadzora dostopa, logističnih postopkov ter ravnanja s specifičnimi vrstami blaga, osebja in identifikacije njegovih poslovnih partnerjev;

(f) vložnik ima elektronski sistem, ki carinskim organom čim bližje realnemu času, kolikor je tehnično izvedljivo, predloži ali daje na voljo podatke o gibanju blaga in njegovi skladnosti z vsemi zahtevami, ki se uporabljajo za to blago, vključno s tistimi, ki zadevajo varstvo in varnost, ter ki, kadar je ustrezno, carinskim organom prek carinskega podatkovnega vozlišča EU daje na voljo:

(i) carinske evidence, vključno s tistimi, ki so potrebne za preverjanje pravilnosti določitve carinskega dolga;

(ii) uporabljeni računovodski sistem;

(iii) trgovinske in transportne evidence;

(iv) sisteme sledenja in logistične sisteme, ki opredeljujejo blago kot unijsko ali neunijsko blago in po potrebi prikazujejo lokacijo blaga;

(v) licence in dovoljenja, izdana v skladu z drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi;

(g) v primeru vložnika, ki je uvoznik za prodajo na daljavo, je registriran in že vsaj dve leti ustrezno uporablja ureditev UVEM.

4. Zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt izpolnjuje obveznosti iz člena 9(2) in (3). Carinski organi spremljajo, ali subjekt še vedno izpolnjuje ustrezna merila in ustrezne obveznosti v skladu s členom 9(4).

Carinski organi vsaj vsaki dve leti izvedejo poglobljeno spremljanje, vključno z obiskom na kraju samem, dejavnosti in notranjih evidenc zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, da preverijo zlasti praktično uporabo vzpostavljenih postopkov za izpolnjevanje meril iz odstavka 3 tega člena. Zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt obvesti carinske organe o vseh spremembah svoje korporacijske strukture, lastništva, plačilne sposobnosti ali modelov trgovanja ali vseh drugih pomembnih spremembah svojega položaja in dejavnosti. Carinski organi ponovno ocenijo status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, če katera od teh sprememb pomembno vpliva na status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta. Carinski organi lahko začasno prekličejo status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, dokler ni sprejeta odločba o ponovni oceni.

5. Kadar zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt spremeni svojo državo članico sedeža, obvesti carinske organe države članice novega sedeža o vseh spremembah svoje korporacijske strukture, lastništva, plačilne sposobnosti ali modelov trgovanja ali vseh drugih pomembnih spremembah svojega položaja in dejavnosti, če bi katere od teh sprememb lahko vplivale na status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta.

Carinski organi države članice novega sedeža ponovno ocenijo status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta v posvetovanju s carinskimi organi države članice, ki je prvotno podelila ali pozneje ponovno ocenila ta status. Med to ponovno oceno lahko carinski organ države članice novega sedeža začasno prekliče status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta. Tak začasni preklic se zabeleži v carinskem podatkovnem vozlišču EU.

6. Kadar je to upravičeno na podlagi znakov neizpolnjevanja obveznosti s strani zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, lahko carinski organ EU v sodelovanju z vpletenimi pristojnimi carinskimi organi preveri izpolnjevanje statusa zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta s strani specifičnega gospodarskega subjekta.

Rezultat preverjanja iz prvega pododstavka se sporoči Komisiji in vključenim pristojnim carinskim organom. Carinski organ EU lahko na podlagi rezultatov preverjanja pristojnemu carinskemu organu priporoči začasni preklic ali razveljavitev statusa zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta.

Pristojni carinski organ brez nepotrebnega odlašanja obvesti carinski organ EU in Komisijo o ukrepih, sprejetih na podlagi priporočila carinskega organa EU.

Kadar pristojni carinski organ ne predloži informacij iz tretjega pododstavka ali kadar ukrep iz navedenega pododstavka, sprejet na podlagi priporočila carinskega organa EU, ne zadostuje, lahko Komisija z izvedbenimi akti sprejme posamezne sklepe, s katerimi od države članice, ki je podelila status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, zahteva, da ga začasno prekliče ali razveljavi v roku, določenem v zadevnem sklepu. Tak začasni preklic ali razveljavitev se zabeleži v carinskem podatkovnem vozlišču EU.

7. Kadar je zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt vpleten v goljufivo dejavnost v zvezi z njegovo gospodarsko ali poslovno dejavnostjo ali kadar carinski organi ugotovijo, da zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt krši ustrezno drugo zakonodajo, ki jo carinski organi uporabljajo na podlagi člena 27(2), točka (c), carinski organi začasno prekličejo status tega zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta. Ta začasni preklic se zabeleži v carinskem podatkovnem vozlišču EU.

8. Carinski organi zaupanja vrednim in preverjenim gospodarskim subjektom dovolijo, da so upravičeni do ene ali več naslednjih poenostavitev glede na njihove gospodarske dejavnosti:

(a) predložijo ali dajo na voljo del podatkov o svojem blagu po prepustitvi navedenega blaga v skladu s členom 74(5);

(b) izvajajo nekatere kontrole in prepustijo blago ob njegovem prejemu na kraju poslovanja uvoznika, lastnika ali prejemnika ali ob dobavi iz kraja poslovanja izvoznika, lastnika ali pošiljatelja v skladu s členom 78(1) in (3);

(c) šteje se, da predložijo potrebno zagotovilo za pravilno izvajanje operacij za namene začasne hrambe v skladu s členom 108(2) ali pridobitev dovoljenj za posebne postopke v skladu s členom 125(4), členom 126 in členom 133(2);

(d) redno določajo carinski dolg, ki ustreza skupnemu znesku uvozne ali izvozne dajatve za vse blago, ki ga je navedeni gospodarski subjekt prepustil v skladu s členom 205(5);

(e) odložijo plačilo carinskega dolga v skladu s členom 212(2);

(f) z odstopanjem od člena 134 premikajo blago, ki vstopa na carinsko območje Unije ali izstopa z njega, ne da bi ga bilo treba dati v tranzit, če je blago v režimu odloga plačila dajatve in pod carinskim nadzorom do končnega namembnega kraja v Uniji.

9. Carinski organi si po najboljših močeh prizadevajo za uskladitev svoje prakse podeljevanja dovoljenj iz odstavka 8 s prakso drugih carinskih organov, da bi zagotovili enoten pristop po vsej Uniji.

10. Zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekti so pri carinskih kontrolah upravičeni do več ukrepov za poenostavitev kot drugi gospodarski subjekti. Status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta se ugodno upošteva za namene obvladovanja tveganja na carinskem področju.

11. Carinski organ EU v okviru protokolov in postopkov za krizno upravljanje iz člena 227 razvije mehanizem neprekinjenega poslovanja za odzivanje na motnje v trgovinskih tokovih zaradi povečanih varnostnih stopenj, zaprtja meja, naravnih nesreč, nevarnih izrednih razmer ali drugih večjih incidentov. Mehanizem neprekinjenega poslovanja carinskim organom zagotavlja, da v največji možni meri olajšajo in pospešijo prednostni tovor, povezan z zaupanja vrednimi in preverjenimi gospodarskimi subjekti.

12. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi:

(a) pravila za posvetovanje z drugimi pristojnimi organi za določitev statusa zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta iz odstavka 2 tega člena, vključno z roki za odgovor;

(b) način uporabe meril iz odstavka 3 tega člena;

(c) vrste dejavnosti spremljanja iz odstavka 4 tega člena;

(d) pravila o posvetovanju s carinskimi organi iz odstavka 5 tega člena;

(e) pravila o ponovni oceni statusa zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta iz odstavka 5 tega člena.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 32

Prilagoditev statusa pooblaščenih gospodarskih subjektov ter zaupanja vrednih in preverjenih gospodarskih subjektov

1. Carinski organi pri ocenjevanju, ali gospodarski subjekti izpolnjujejo merila za podelitev statusa pooblaščenih gospodarskih subjektov ter zaupanja vrednih in preverjenih gospodarskih subjektov, upoštevajo posebne značilnosti gospodarskih subjektov, zlasti mikro, malih in srednjih podjetij.

2. Komisija sprejme smernice za pomoč mikro, malim in srednjim podjetjem pri uporabi statusa pooblaščenih gospodarskih subjektov ter zaupanja vrednih in preverjenih gospodarskih subjektov.

POGLAVJE 5

Carinsko zastopanje

Člen 33

Carinski zastopniki

1. Vsaka oseba lahko imenuje carinskega zastopnika.

Tako zastopanje je lahko neposredno, ko carinski zastopnik nastopa v tujem imenu in za tuj račun, ali posredno, ko carinski zastopnik nastopa v svojem imenu, vendar za tuj račun.

2. Posredni carinski zastopnik, ki deluje v svojem imenu, vendar za račun uvoznika ali izvoznika s sedežem na carinskem območju Unije, je solidarno odgovoren s tem uvoznikom za namene člena 27(2) ali s tem izvoznikom za namene člena 28(1).

3. Posredni carinski zastopnik, ki deluje v svojem imenu, vendar za račun uvoznika ali izvoznika, ki nima sedeža na carinskem območju Unije, se šteje za uvoznika za namene člena 27(2) ali izvoznika za namene člena 28(1).

4. Carinski zastopnik ima sedež na carinskem območju Unije.

Razen v specifičnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, se ta zahteva opusti, kadar carinski zastopnik deluje za račun oseb, za katere se ne zahteva, da imajo sedež na carinskem območju Unije.

5. Carinski zastopnik, ki ima status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, se kot zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt prizna le, kadar deluje kot posredni zastopnik.

Kadar carinski zastopnik, ki ima status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, deluje kot neposredni zastopnik:

(a) je priznan kot zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt, če je bil osebi, v imenu katere in za račun katere deluje, tak status podeljen;

(b) uživa ugodnosti statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta, če osebi, v imenu katere in za račun katere deluje, ni bil podeljen status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta.

6. Carinski zastopnik, ki ima status pooblaščenega gospodarskega subjekta, se prizna kot pooblaščeni gospodarski subjekt, kadar deluje kot neposredni ali posredni zastopnik.

7. Samo carinski zastopnik, ki ima status pooblaščenega gospodarskega subjekta za carinsko poenostavitev, ali carinski zastopnik, ki ima status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, je upravičen do enega ali obojega od naslednjega:

(a) opravljanje takih storitev v državi članici, ki ni država članica, v kateri ima sedež;

(b) dajanje v prosti promet blaga pri prodaji na daljavo.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo specifičnih primerov, v katerih se opustitev iz odstavka 4, drugi pododstavek, ne uporablja.

Člen 34

Pooblastitev zastopnikov

1. Carinski zastopnik pri poslovanju s carinskimi organi poda izjavo, da nastopa za račun zastopane osebe, in pojasni, ali gre za neposredno ali posredno zastopanje.

Za osebe, ki ne izjavijo, da nastopajo kot carinski zastopnik, ali ki izjavijo, da nastopajo kot carinski zastopnik, pa za to niso pooblaščene, se šteje, da nastopajo v svojem imenu in za svoj račun.

2. Carinski organi lahko od osebe, ki izjavi, da nastopa kot carinski zastopnik, zahtevajo predložitev dokazila o pooblastitvi s strani osebe, ki jo zastopa.

3. Carinski organi od osebe, ki deluje kot carinski zastopnik ter redno opravlja dejanja in formalnosti, ne zahtevajo, da vsakič predloži dokazilo o pooblastilu. Ne glede na to mora biti taka oseba vedno sposobna predložiti taka dokazila, če to zahtevajo carinski organi.

NASLOV III

CARINSKO PODATKOVNO VOZLIŠČE EU

POGLAVJE 1

Splošne določbe

Člen 35

Vzpostavitev carinskega podatkovnega vozlišča EU

Ta uredba vzpostavlja carinsko podatkovno vozlišče EU.

Člen 36

Cilji carinskega podatkovnega vozlišča EU

Carinsko podatkovno vozlišče EU zagotavlja varno in kibernetsko odporno centralizirano informacijsko platformo, ki deluje kot osrednja točka za izmenjavo podatkov s carinskimi organi in med njimi.

Člen 37

Digitalna suverenost

1. Carinsko podatkovno vozlišče EU je zasnovano tako, da zagotavlja, da so podatki, ki so v njem na voljo, zaščiteni pred nepooblaščenim dostopom in drugimi grožnjami njegovi celovitosti in varnosti, kar je v javnem interesu.

Infrastrukturo carinskega podatkovnega vozlišča EU, ki ni infrastruktura za telekomunikacijski prenos, nadzoruje in upravlja izključno Komisija ali carinski organ EU, nahaja pa se na ozemlju Unije.

2. Dobavitelji in drugi ponudniki storitev ter njihovi podizvajalci morajo biti pri opravljanju nalog, povezanih z razvojem, gostovanjem, delovanjem in vzdrževanjem carinskega podatkovnega vozlišča EU ter kakršno koli povezano obdelavo podatkov v tem vozlišču, zanesljivi, varni in vlade tretjih držav nanje ne morejo vplivati ter zanje neposredno ali posredno ne velja noben zakon tretje države, vključno z izvršilnimi odredbami, ki bi lahko zahteval razkritje podatkov v carinskem podatkovnem vozlišču EU katerim koli organom te države. Zagotovijo tudi zanesljivost, varnost in neodvisnost carinskega podatkovnega vozlišča EU.

Ti dobavitelji in drugi ponudniki storitev ter njihovi podizvajalci imajo zakoniti sedež v Uniji in niso pod neposrednim ali posrednim nadzorom nobenega podjetja iz tretje države, kakor je opredeljeno v členu 2, točka 7, Uredbe (EU) 2019/452 Evropskega parlamenta in Sveta ([36]).

Za kritične storitve, vključno z vsemi dejavnostmi, povezanimi s podatki, lahko javni naročnik od dobavitelja, drugega ponudnika storitev ali podizvajalca zahteva dovoljenje za dostop do tajnih podatkov.

3. Javni naročnik za carinsko podatkovno vozlišče EU lahko od ponudnikov, dobaviteljev in drugih ponudnikov storitev ter njihovih podizvajalcev kadar koli zahteva, da predložijo dokazila o ukrepih, ki so jih sprejeli za preprečevanje kakršnega koli nepooblaščenega razkritja podatkov iz carinskega podatkovnega vozlišča EU, vključno z dokumentacijo, ki dokazuje, da izpolnjujejo obveznosti iz odstavka 2 v zvezi z neodvisnostjo in nerazkritjem, ter da predložijo dokazila o tem, da so zanesljivi, varni in da vlade tretjih držav nanje ne morejo vplivati.

4. V največji možni meri se zagotovi varnost dobavne verige vseh informacijskih komponent, strojne in programske opreme. Javni naročnik za carinsko podatkovno vozlišče EU lahko od dobaviteljev in drugih ponudnikov storitev ter njihovih podizvajalcev zahteva, da predložijo dokazila v zvezi s tem.

5. Kadar javni naročnik za carinsko podatkovno vozlišče EU utemeljeno domneva, da ukrepi, ki so jih ponudniki, dobavitelji in drugi ponudniki storitev ali njihovi podizvajalci sprejeli za izpolnjevanje svojih obveznosti iz odstavkov 2, 3 in 4, niso zadostni ali da dokazila, ki so jih predložili na podlagi tega člena, niso popolnoma zanesljiva, lahko v okviru zadevne pogodbe ali zadevnega postopka javnega naročanja sprejme vse ukrepe, za katere meni, da so potrebni za odpravo tega stanja, vključno z začasno prekinitvijo ali delno ali popolno odpovedjo navedene pogodbe ali izključitvijo iz navedenega postopka javnega naročanja. To ne posega v druge dodatne pravice do popravnih ukrepov, določene:

(a) s strani javnega naročnika za carinsko podatkovno vozlišče EU v zadevni pogodbi ali

(b) v pravu Unije ali nacionalnem pravu.

([36]) Uredba (EU) 2019/452 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o vzpostavitvi okvira za pregled neposrednih tujih naložb v Uniji (UL L 79 I, 21.3.2019, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

6. Razen če je tako določeno v naslovu III ali XIII ali v mednarodnem sporazumu, ki zavezuje Unijo, se podatki, obdelani v carinskem podatkovnem vozlišču EU, ne posredujejo ali dajo na voljo tretji državi, mednarodni organizaciji ali fizičnim ali pravnim osebam s sedežem zunaj ozemlja Unije.

7. Carinsko podatkovno vozlišče EU je zasnovano tako, da se v največji možni meri preprečijo predkomercialne, komercialne, tehnične, pogodbene in organizacijske ovire, ki javnega naročnika odvračajo od prenosa podatkov, aplikacij ali digitalnih sredstev drugemu ponudniku storitev ali njihove uporabe v interoperabilnem okolju oziroma ta prenos ali uporabo ovirajo ali preprečujejo.

POGLAVJE 2

Tehnični vidiki, funkcionalnosti, lastnosti in uporaba carinskega podatkovnega vozlišča EU

Člen 38

Funkcionalnosti in lastnosti carinskega podatkovnega vozlišča EU

1. Carinsko podatkovno vozlišče EU je zbirka elektronskih storitev, aplikacij, podatkov in infrastrukture za obdelavo in shranjevanje podatkov, vključno z osebnimi podatki, za namene iz člena 41.

2. Carinsko podatkovno vozlišče EU se vzpostavi, da se omogoči skladnost z določbami uredb (EU) 2016/679 in (EU) 2018/1725, Uredbe (EU) 2023/2841 Evropskega parlamenta in Sveta ([37]) ter Direktive (EU) 2016/680 v zvezi z obdelavo osebnih podatkov.

3. Carinsko podatkovno vozlišče EU ima naslednje funkcionalnosti:

(a) omogočanje elektronskega izvajanja carinske zakonodaje in prispevanje k izvajanju druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, zlasti: carinskih formalnosti; carinskih kontrol; izračuna carinskega dolga in pristojbine Unije za obdelavo, DDV in trošarin pri uvozu ter uradnega obveščanja o njih; upravljanja zavarovanj;

(b) zagotavljanje kakovosti, celovitosti, varnosti, ohranjanja, sledljivosti, zaupnosti in nezatajljivosti podatkov, ki se obdelujejo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, vključno z uporabo pravil za spremembo, izrek neveljavnosti in izbris takih podatkov;

(c) omogočanje in zagotavljanje analize tveganja, ekonomske analize in analize podatkov, carinske poenostavitve in olajševanja trgovine, tudi z uporabo sistemov umetne inteligence v skladu z Uredbo (EU) 2024/1689;

(d) omogočanje interoperabilnosti z drugimi elektronskimi sistemi, platformami ali okolji za namene sodelovanja v skladu z naslovom XIII te uredbe;

([37]) Uredba (EU, Euratom) 2023/2841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o določitvi ukrepov za visoko skupno raven kibernetske varnosti v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije (UL L, 2023/2841, 18.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2841/oj).

(e) omogočanje interoperabilnosti z evropskim okoljem enotnega okenca za pomorski sektor za zagotavljanje in izpolnjevanje carinskih formalnosti iz Priloge k Uredbi (EU) 2019/1239 Evropskega parlamenta in Sveta ([38]);

(f) povezovanje carinskega sistema enotnega okenca Evropske unije za izmenjavo potrdil (EU CSW-CERTEX), vzpostavljenega s členom 4 Uredbe (EU) 2022/2399, da se omogoči interoperabilnost z unijskimi necarinskimi sistemi in formalnostmi iz navedene uredbe;

(g) omogočanje izmenjave informacij s tretjimi državami ter drugimi organi in telesi v skladu z naslovom XIII te uredbe;

(h) omogočanje carinskega spremljanja blaga;

(i) omogočanje zmogljivosti poročanja, vključno z možnostjo poročanja o blagu za uvoz ali izvoz, ki ni v skladu z ustrezno zakonodajo Unije, ki jo uporabljajo carinski organi;

(j) povezovanje zmogljivosti za upravljanje informacijske varnosti, okvira, ki temelji na upravljanju in je zasnovan za preprečevanje kršitev varstva podatkov z varovanjem podatkov pred izgubo, manipulacijo ali nepooblaščenim dostopom, vključno z mehanizmom za označevanje podatkov glede na njihovo stopnjo zaupnosti;

(k) omogočanje prenosljivosti podatkov iz carinskega podatkovnega vozlišča EU v nacionalne sisteme;

(l) zagotavljanje enotne točke dostopa in večjezičnih vmesnikov;

(m) omogočanje ponovne uporabe podatkov v največjem možnem obsegu;

(n) olajšanje potrebne interoperabilnosti s sistemi držav članic za upravljanje identitete in odobritev dostopa do carinskega podatkovnega vozlišča EU.

4. Dejanja, ki jih izvedejo osebe, Komisija, carinski organi, carinski organ EU ali drugi organi, ki uporabljajo funkcionalnosti iz odstavka 3, ostanejo dejanja teh oseb in organov, tudi če so bila avtomatizirana.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282:

(a) za spremembo odstavka 3 tega člena v zvezi s funkcionalnostmi iz navedenega odstavka, da se upoštevajo nove naloge, prenesene na organe iz člena 41 te uredbe s pravom Unije, ali da se te funkcionalnosti prilagodijo spreminjajočim se potrebam teh organov pri izvajanju carinske zakonodaje ali druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi;

(b) za dopolnitev te uredbe z določitvijo podatkov, za katere lahko velja prenosljivost iz carinskega podatkovnega vozlišča EU v nacionalne sisteme iz odstavka 3, točka (k), tega člena.

([38]) Uredba (EU) 2019/1239 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o vzpostavitvi evropskega okolja enotnega okenca za pomorski sektor in razveljavitvi Direktive 2010/65/EU (UL L 198, 25.7.2019, str. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1239/oj).

6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi:

(a) tehnične zahteve za vzdrževanje in uporabo elektronskih sistemov, ki so jih države članice in Komisija razvile na podlagi člena 16(1) Uredbe (EU) št. 952/2013 ob upoštevanju določb iz Uredbe (EU) 2022/2399 v zvezi z Uredbo (EU, Euratom) 2023/2841 ter Direktivo (EU) 2022/2555, vključno s smernicami, ki jih je izdala Agencija Evropske unije za kibernetsko varnost (ENISA);

(b) delovni program za postopno opuščanje sistemov iz točke (a) tega odstavka in postopno uvajanje carinskega podatkovnega vozlišča EU, ki bo zasnovan tako, da bo zagotovljen nemoten prehod.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 39

Pilotna faza carinskega podatkovnega vozlišča EU

1. Komisija lahko pred 1. marcem 2034 vzpostavi pilotno fazo za preskušanje funkcionalnosti carinskega podatkovnega vozlišča EU (v nadaljnjem besedilu: pilotna faza). Sodelovanje v pilotni fazi je prostovoljno.

2. Komisija med načrtovanjem in organizacijo pilotne faze sodeluje s carinskim organom EU, carinskimi organi in drugimi organi ter ustreznimi deležniki.

3. Za namene odstavka 1 Komisija objavi naslednje informacije:

(a) tehnične ureditve za načrtovanje in organizacijo pilotne faze;

(b) funkcionalnosti carinskega podatkovnega vozlišča EU, ki se bodo uporabljale in preskušale v pilotni fazi;

(c) natančno trajanje pilotne faze.

Člen 40

Nacionalne aplikacije, ki dopolnjujejo carinsko podatkovno vozlišče EU

1. Države članice lahko razvijejo:

(a) aplikacije, potrebne za povezavo s carinskim podatkovnim vozliščem EU za predložitev podatkov v carinsko podatkovno vozlišče EU in obdelavo podatkov iz njega, kadar take aplikacije še ne obstajajo;

(b) dodatne aplikacije v okviru carinskega podatkovnega vozlišča EU v sodelovanju s carinskim organom EU ali Komisijo.

2. Države članice lahko od carinskega organa EU zahtevajo, da razvije aplikacije iz odstavka 1. Carinski organ EU po potrebi usklajuje sofinanciranje takega razvoja med državami članicami. Če so v njegovem proračunu na voljo ustrezna finančna sredstva in viri, lahko tak razvoj delno financira carinski organ EU.

3. Kadar carinski organ EU razvije aplikacijo v skladu z odstavkom 2:

(a) je ta aplikacija brezplačno na voljo vsem državam članicam, ki jo sofinancirajo, če pa se vse te države članice, ki jo sofinancirajo, s tem strinjajo, je brezplačno na voljo tudi drugim državam članicam;

(b) se nadaljnji razvoj in vzdrževanje te aplikacije upravljata na podlagi novega sporazuma o sofinanciranju.

POGLAVJE 3

Podatki

Člen 41

Nameni obdelave osebnih in drugih podatkov v carinskem podatkovnem vozlišču EU

1. Osebe lahko obdelujejo podatke, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, vključno z osebnimi in poslovno občutljivimi podatki, ki so jih posredovale ali so bili posredovani v njihovem imenu ali so naslovljeni nanje ali so jim namenjeni. Taka obdelava se izvaja izključno za:

(a) uveljavljanje pravic te osebe ali izpolnjevanje obveznosti te osebe v skladu s carinsko zakonodajo ali drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, vključno z določitvijo odgovornosti katere koli osebe za vse dajatve, pristojbine in davke, ki jih je treba plačati v Uniji, ter

(b) dokazovanje skladnosti te osebe s carinsko zakonodajo in drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi.

2. Carinski organ lahko obdeluje podatke, vključno z osebnimi in poslovno občutljivimi podatki, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, izključno in v obsegu, ki je potreben za naslednje namene, ter v skladu s pravili, določenimi v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 12 tega člena:

(a) opravljanje nalog v zvezi z izvajanjem carinske zakonodaje ali druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, vključno z določitvijo odgovornosti katere koli osebe za kakršne koli dajatve, pristojbine in davke, ki jih je treba plačati v Uniji, ter preverjanjem skladnosti z navedeno zakonodajo;

(b) opravljanje nalog v zvezi s kontrolami in obvladovanjem tveganja, kot je določeno v naslovu IV;

(c) opravljanje nalog, potrebnih za sodelovanje pod pogoji iz naslova XIII.

Za zagotovitev učinkovitosti carinskih kontrol lahko vsi carinski organi prejmejo in obdelujejo podatke, ki izhajajo iz carinskih kontrol, kadar je bilo odkrito neskladno blago.

3. Carinski organ EU lahko obdeluje podatke, vključno z osebnimi in poslovno občutljivimi podatki, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, izključno in v obsegu, ki je potreben za naslednje namene:

(a) opravljanje nalog, določenih v členih 42 in 43;

(b) opravljanje nalog v zvezi z obvladovanjem tveganja na carinskem področju, kot je določeno v naslovu IV, poglavje 2;

(c) opravljanje nalog, določenih v naslovu XII, poglavje 2, in naslovu XI;

(d) opravljanje nalog, pomembnih za sodelovanje pod pogoji iz naslova XIII.

4. Komisija lahko obdeluje podatke, vključno z osebnimi in poslovno občutljivimi podatki, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, izključno in v obsegu, ki je potreben za naslednje namene:

(a) opravljanje svojih nalog v zvezi z obvladovanjem tveganja, kot je določeno v naslovu IV, poglavje 2;

(b) opravljanje svojih nalog v zvezi s tarifno uvrstitvijo blaga, njegovim poreklom in vrednostjo ter njegovim carinskim spremljanjem v skladu z naslovoma I in IX;

(c) opravljanje svojih nalog v zvezi z omejevalnimi ukrepi in kriznim upravljanjem v skladu z naslovom XI;

(d) opravljanje svojih nalog v zvezi s carinskim organom EU v skladu z naslovom XII;

(e) opravljanje nalog, potrebnih za sodelovanje pod pogoji iz naslova XIII.

(f) preverjanje in ocenjevanje uspešnosti carinske unije v skladu z naslovom XV, poglavje 1;

(g) spremljanje izvajanja in zagotavljanje enotne uporabe carinske zakonodaje ali druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, vključno s preverjanjem odgovornosti katere koli osebe za kakršne koli dajatve, pristojbine in davke, ki jih je treba plačati v Uniji;

(h) razvoj, priprava in razširjanje evropske uradne statistike in drugih analiz, določenih v pravnih aktih Unije, za katere so potrebni podatki carinskemu podatkovnem vozlišču EU;

(i) kadar je ustrezno, prispevati k izvajanju druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, v skladu s področjem uporabe in namenom, ki sta v njej določena.

5. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko obdeluje podatke, vključno z osebnimi in poslovno občutljivimi podatki, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, izključno in v obsegu, ki je potreben za izvajanje njegovih dejavnosti v zvezi s carinskimi zadevami na podlagi člena 1 Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 in Uredbo (ES) št. 515/97, ter pod pogoji v zvezi z varstvom podatkov iz navedenih uredb.

6. Davčni organi držav članic lahko obdelujejo podatke, vključno z osebnimi in poslovno občutljivimi podatki, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, izključno in v obsegu, ki je potreben za določitev odgovornosti katere koli osebe za kakršne koli trošarine, pristojbine in davke, ki jih je treba plačati v Uniji v zvezi z zadevnim blagom, ter v skladu s pravili, določenimi v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 12.

7. Nacionalni statistični organi držav članic lahko obdelujejo podatke, vključno z osebnimi in poslovno občutljivimi podatki, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, izključno in v obsegu, ki je potreben za razvoj, pripravo in razširjanje evropske in nacionalne uradne statistike, ter v skladu s pravili, določenimi v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 12.

8. Pristojni organi, kakor so opredeljeni v členu 3, točka 3, Uredbe (EU) 2017/625, lahko obdelujejo podatke, vključno z osebnimi in poslovno občutljivimi podatki, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, izključno in v obsegu, ki je potreben za izvrševanje pravnih aktov Unije, ki urejajo dajanje na trg ali varnost živil, krme in rastlin, ter za sodelovanje s carinskimi organi, da se čim bolj zmanjša tveganje vstopa neskladnih proizvodov v Unijo, in v skladu s pravili, določenimi v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 12 tega člena.

9. Organi za nadzor trga, ki jih imenujejo države članice v skladu s členom 10 Uredbe (EU) 2019/1020, lahko obdelujejo podatke, vključno z osebnimi in poslovno občutljivimi podatki, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, izključno in v obsegu, ki je potreben za izvrševanje pravnih aktov Unije, ki urejajo dajanje na trg ali varnost proizvodov, ter za sodelovanje s carinskimi organi, da se čim bolj zmanjša tveganje vstopa neskladnega blaga v Unijo, in v skladu s pravili, določenimi v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 12 tega člena.

10. Komisija, urad OLAF in carinski organ EU, ko je ustanovljen, lahko do 28. februarja 2034 obdelujejo podatke, vključno z osebnimi podatki, iz obstoječih elektronskih sistemov za izmenjavo informacij, ki so jih razvile Komisija in države članice na podlagi Uredbe (EU) št. 952/2013, če to počnejo izključno za namene iz odstavkov 3, 4 in 5 tega člena.

11. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za spremembo odstavkov 2, 3 in 4 tega člena s pojasnitvijo in dopolnitvijo namenov iz navedenih odstavkov glede na spreminjajoče se potrebe carinskih organov, carinskega organa EU in Komisije pri izvajanju carinske zakonodaje ali druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi.

12. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila in način obdelave podatkov v carinskem podatkovnem vozlišču EU s strani organov iz odstavkov 2 in 6 do 9. Komisija pri določitvi teh pravil in načina za vsak organ ali kategorijo organov:

(a) oceni obstoječe zaščitne ukrepe, ki jih zadevni organ ali kategorija organov uporablja za zagotovitev, da se podatki obdelujejo izključno za ustrezni namen;

(b) zagotovi sorazmernost in nujnost obdelave glede na ustrezni namen;

(c) določi specifične kategorije podatkov, ki jih lahko organ obdeluje;

(d) od organov iz odstavkov 6 do 9, kadar je to potrebno, zahteva, da zagotovijo posebno kontaktno točko ali dodatne zaščitne ukrepe;

(e) oceni potrebo po omejitvi poznejše izmenjave ustreznih podatkov.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 42

Pravica Evropskega javnega tožilstva, da pridobi podatke, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU

1. Evropsko javno tožilstvo (EJT) na zahtevo pridobi podatke, ki so na voljo carinskem podatkovnem vozlišču EU, v obsegu, ki je potreben za opravljanje njegovih nalog na podlagi člena 4 Uredbe Sveta (EU) 2017/1939, v skladu z načinom, določenim v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 4 tega člena.

2. EJT zahteve iz odstavka 1 pošlje carinskemu organu EU. Carinski organi so o takih zahtevah samodejno uradno obveščeni, ko so vložene.

Carinski organ EU hitro zagotovi ustrezne podatke EJT. Carinski organ EU obvesti zadevne carinske organe, ali je izpolnil zahtevo.

3. Carinsko podatkovno vozlišče EU zagotovi digitalni vmesnik, prek katerega lahko EJT enostavno in brez odlašanja zahteva in pridobi podatke.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi način na katerega EJT zahteva in pridobi podatke, vključno z osebnimi in poslovno občutljivimi podatki, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, ter zlasti:

(a) določi način za zahteve EJT po podatkih, vključno z osebnimi ali poslovno občutljivimi podatki, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU;

(b) določi postopek za preverjanje skladnosti teh zahtev z odstavkom 1 tega člena, brez poseganja v zaupnost preiskav EJT;

(c) po potrebi obravnava potrebo, da carinski organ EU imenuje specifično kontaktno točko, osebo ali osebe;

(d) po potrebi obravnava potrebo po zagotovitvi dodatnih zaščitnih ukrepov.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 43

Pravici Europola in Frontexa, da pridobita podatke, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU

1. Agencija Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) lahko na zahtevo pridobi podatke, vključno z osebnimi in poslovno občutljivimi podatki, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, v obsegu, ki je potreben za opravljanje njenih nalog v skladu s členom 4 Uredbe (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta, če te naloge zadevajo carinske zadeve in v skladu s pravili, določenimi v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 8 tega člena.

2. Evropska agencija za mejno in obalno stražo (Frontex) lahko na zahtevo pridobi neosebne podatke ali zbirne podatke, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, v obsegu, ki je potreben za analizo tveganja in operativno usklajevanje v zvezi z dejavnostmi upravljanja meja, ki spadajo v njeno pristojnost, kot je določeno v Uredbi (EU) 2019/1896.

3. Kakršna koli zahteva iz odstavka 1 ali 2 se predloži carinskemu organu EU. Prosilec za podatke navede razloge za zahtevo in zagotovi, da spada na področje uporabe pravnega okvira, v skladu s katerim prosilec deluje.

4. Carinski organ EU obdela zahtevo za podatke iz odstavka 1 ali 2 in preveri, ali je vložena v skladu s tem členom. Carinski organ EU v sodelovanju z ustrezno nacionalno centralno enoto ali uradnikom za zvezo, če ga imenuje ustrezna država članica, preveri tudi, ali je zadevni carinski organ nasprotoval posredovanju teh podatkov prosilcu za podatke na podlagi razlogov, določenih v izvedbenem aktu iz odstavka 8 ter v skladu s postopkom, ki je določen v navedenem aktu.

5. Podatki, izmenjani na podlagi tega člena, so samo tisti, ki so potrebni za namene, navedene v zahtevi. Carinski organ EU te podatke hitro da na voljo prek carinskega podatkovnega vozlišča EU.

6. Vsak organ, urad ali agencija Unije iz tega člena zagotovi, da so zahtevani podatki potrebni, ustrezni in sorazmerni. Zadevni organ, urad ali agencija Unije zagotovi tudi, da je uporaba podatkov v skladu z zaščitnimi ukrepi iz veljavnih pravnih aktov Unije.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za spremembo tega člena, da se organom, uradom in agencijam Unije, ki niso agenciji iz odstavkov 1 in 2 tega člena, omogoči, da zahtevajo in pridobijo podatke, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU v skladu s pravili iz odstavkov 3 do 6 tega člena, v obsegu, ki je potreben za opravljanje njihovih nalog na podlagi prava Unije, in pod pogojem, da so te naloge povezane z drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi.

8. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi:

(a) določi način na katerega organi, uradi in agencije Unije, ki jih zajema ta člen, zahtevajo in pridobijo podatke;

(b) vzpostavi postopek za preverjanje iz odstavka 4 tega člena, zlasti z določitvijo:

(i) kako identificirati carinske organe, ki jih podatki zadevajo;

(ii) kako obravnavati primere, v katerih se podatki nanašajo na več carinskih organov;

(iii) razlogov, na podlagi katerih lahko carinski organi, ki jih podatki zadevajo, nasprotujejo posredovanju podatkov, vključno z upoštevanjem občutljivosti zahtevanih podatkov;

(c) določi omejitve glede nadaljnjega prenosa podatkov s strani prosilca in odgovornost zanj;

(d) po potrebi obravnava vprašanje, ali mora prosilec imenovati posebno kontaktno točko, osebo ali osebe ali zagotoviti dodatne zaščitne ukrepe.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 44

Osebni podatki v carinskem podatkovnem vozlišču EU

1. Osebni podatki naslednjih kategorij posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, se lahko obdelujejo izključno v carinskem podatkovnem vozlišču EU in v obsegu, ki je potreben za namene iz člena 41:

(a) posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ki so registrirani ali zaprosijo za registracijo v skladu s členom 26(1), (3) ali (4);

(b) posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, razen tistih iz točke (a) tega odstavka, ki so občasno vključeni v dejavnosti, ki jih ureja carinska zakonodaja ali druga zakonodaja, ki jo uporabljajo carinski organi, ali katerih osebni podatki so navedeni v podatkih, zbranih za namene obvladovanja tveganja na podlagi člena 55(3), točka (a);

(c) posameznikov, katerih osebni podatki so navedeni v spremnih listinah iz člena 76 ali v kakršnih koli dodatnih dokazilih, potrebnih za izpolnjevanje obveznosti, ki jih nalaga carinska zakonodaja in druga zakonodaja, ki jo uporabljajo carinski organi;

(d) pooblaščenega osebja carinskih organov, drugih pristojnih organov ali katerega koli drugega ustreznega organa ali pooblaščenega telesa, katerih osebni podatki so potrebni za zagotovitev ustreznih kontrol in nadzora dostopa do informacij v carinskem podatkovnem vozlišču EU;

(e) osebja ali pooblaščenih tretjih oseb, ki delajo v imenu Komisije, carinskega organa EU ali drugih organov, uradov ali agencij Unije, pooblaščeni za dostop do carinskega podatkovnega vozlišča EU.

2. V carinskem podatkovnem vozlišču EU se lahko v skladu s členom 41 obdelujejo naslednje kategorije osebnih podatkov:

(a) osebni podatki v EU modelu carinskih podatkov iz člena 49 in osebni podatki, zbrani za namene obvladovanja tveganja na podlagi člena 55(3), točka (a), in sicer:

(i) identifikacijski podatki,

(ii) kontaktni podatki, in sicer naslov in elektronski kontaktni podatki;

(iii) podatki o osebnem dokumentu;

(iv) finančni podatki in podatki o plačilih;

(v) podatki o lokaciji in prevozu;

(vi) podatki o zaposlitvi ali delovnem mestu;

(vii) podatki, vsebovani v pooblastilu ali s tem povezanih dokazilih;

(viii) podatki o zaposlenih;

(ix) elektronski identifikacijski podatki;

(x) podatki o carinskem zastopanju;

(xi) identifikacijski podatki carinskega zastopnika;

(xii) podatki o carinskih transakcijah;

(xiii) tehnični podatki o uporabniku;

(xiv) podatki o kršitvah zakonodaje in kaznivih dejanjih;

(xv) podatki o rezultatih kontrol in rezultatih v zvezi z zmanjšanjem tveganja;

(b) osebni podatki, potrebni za zagotovitev ustrezne identifikacije osebja, pooblaščenega za obdelavo podatkov v carinskem podatkovnem vozlišču EU, iz odstavka 1, točki (d) in (e) tega člena, in sicer:

(i) identifikacijski podatki;

(ii) kontaktni podatki, in sicer naslov in elektronske kontaktne podatke;

(iii) podatki o osebnem dokumentu;

(iv) podatki o zaposlitvi ali delovnem mestu;

(v) podatki, vsebovani v pooblastilu ali s tem povezanih dokazilih;

(vi) podatki o zaposlenih;

(vii) elektronski identifikacijski podatki;

(viii) tehnični podatki o uporabniku.

Člen 45

Obdobje hrambe osebnih podatkov v carinskem podatkovnem vozlišču EU

1. Osebni podatki v carinskem podatkovnem vozlišču EU se ne smejo hraniti dlje, kot je potrebno za njihovo obdelavo, v vsakem primeru pa se ne smejo hraniti dlje kot deset let od datuma, ko so evidentirani v carinskem podatkovnem vozlišču EU. V primerih iz člena 68 in v zvezi s preiskavami, ki jih sprožijo urad OLAF, EJT ali pristojni organi držav članic, postopki za ugotavljanje kršitev, ki jih sproži Komisija, ter upravnimi in sodnimi postopki, ki vključujejo osebne podatke kategorij iz člena 44(2), točki (a) in (b), se lahko ti podatki hranijo dlje kot deset let, če je to potrebno za namene teh preiskav ali postopkov.

2. Po izteku obdobja iz odstavka 1 se osebni podatki izbrišejo ali anonimizirajo, kot je ustrezno glede na okoliščine.

3. Upravljavec ali skupni upravljavec zadevnega postopka obdelave podatkov izvaja redne preglede podatkov, shranjenih v carinskem podatkovnem vozlišču EU, za zagotovitev, da se osebni podatki ne hranijo dlje, kot je potrebno.

Člen 46

Vloge in odgovornosti za osebne podatke, obdelane v carinskem podatkovnem vozlišču EU

1. Carinski organi držav članic, Komisija in carinski organ EU se štejejo za skupne upravljavce v zvezi z obdelavo osebnih podatkov v carinskem podatkovnem vozlišču EU za namene obvladovanja tveganja in sodelovanja iz člena 41(2), točki (b) in (c), člena 41(3), točki (b) in (d), ter člena 41(4), točki (a) in (e).

2. Vsak carinski organ posebej se šteje za upravljavca v zvezi z osebnimi podatki, ki jih obdeluje za namene iz člena 41(2), točka (a). Kadar dva ali več carinskih organov sodeluje pri izvajanju nalog iz člena 41(2), točka (a), za skupne namene in s skupnimi sredstvi, se štejejo za skupne upravljavce.

3. Komisija se šteje za edinega upravljavca v zvezi z osebnimi podatki, ki jih obdeluje za namene iz člena 41(4), točke (c), (d), (f) in (g).

4. Do 28. februarja 2034 se Komisija, urad OLAF in carinski organ EU vsak posebej štejejo za upravljavca podatkov, ki jih obdelujejo v skladu s členom 41(10).

5. Skupni upravljavci iz odstavka 1:

(a) sodelujejo pri pravočasni obdelavi zahtev posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in pri lažjem uveljavljanju pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki;

(b) si medsebojno pomagajo pri zadevah, ki vključujejo prepoznavanje in obravnavanje kršitev varstva osebnih podatkov v zvezi s skupno obdelavo;

(c) izmenjujejo ustrezne informacije, potrebne za obveščanje posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, na podlagi poglavja III, oddelek 2, Uredbe (EU) 2016/679, poglavja III, oddelek 2, Uredbe (EU) 2018/1725 in poglavja III Direktive (EU) 2016/680, kadar je ustrezno;

(d) zagotavljajo in ščitijo varnost, celovitost, dostopnost in zaupnost osebnih podatkov, ki se obdelujejo skupaj, na podlagi člena 32 Uredbe (EU) 2016/679, člena 33 Uredbe (EU) 2018/1725 in člena 25 Direktive (EU) 2016/680, kadar je ustrezno.

6. Komisija v skladu s členom 26 Uredbe (EU) 2016/679 in členom 28 Uredbe (EU) 2018/1725 sprejme izvedbene akte, s katerimi določi vloge in razmerja vsakega od skupnih upravljavcev iz odstavka 1 v zvezi s posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4) te uredbe.

Člen 47

Omejitev pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki

1. Kadar bi uveljavljanje pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, do dostopa in pravice do omejitve obdelave iz členov 15 in 18 Uredbe (EU) 2016/679 ter členov 17 in 20 Uredbe (EU) 2018/1725 ali obveščanje o kršitvi varstva podatkov iz člena 34(1) Uredbe (EU) 2016/679 in člena 35(1) Uredbe (EU) 2018/1725 ogrozilo preiskavo, ki poteka v zvezi s fizično osebo na področju carine, izvajanje carinskih kontrol ali obvladovanje posebnega tveganja, ugotovljenega v zvezi s fizično osebo na področju carine, se lahko te pravice v celoti ali delno omejijo, če je omejitev potrebna in sorazmerna. To omejitev naložijo:

(a) carinski organi v skladu s členom 23(1), točke (c), (e), (f) in (h), Uredbe (EU) 2016/679 ali

(b) Komisija in carinski organ EU v skladu s členom 25(1), točke (a), (c), (e) in (g), Uredbe (EU) 2018/1725.

2. Carinski organi, Komisija in carinski organ EU ocenijo nujnost in sorazmernost omejitev iz odstavka 1 pred njihovo uporabo za vsak primer posebej, pri čemer upoštevajo morebitna tveganja za pravice in svoboščine posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.

3. Carinski organi, carinski organ EU ali Komisija, kadar delujejo kot upravljavec ali skupni upravljavec, se pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih v okviru svojih nalog prejmejo od drugih organizacij, pred uporabo omejitve pravic iz odstavka 1 s temi organizacijami posvetujejo o morebitnih razlogih za tako omejitev ter o tem, ali je potrebna in sorazmerna.

4. Kadar carinski organi, Komisija ali carinski organ EU v celoti ali delno omejijo pravice iz odstavka 1, sprejmejo naslednje ukrepe:

(a) zadevnega posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, v svojem odgovoru na zahtevo obvestijo o uporabljeni omejitvi in razlogih zanjo ter o možnosti vložitve pritožbe pri nacionalnih organih za varstvo podatkov ali Evropskem nadzorniku za varstvo podatkov ali uveljavljanja pravnega sredstva na nacionalnem sodišču ali Sodišču Evropske unije ter

(b) evidentirajo razloge za omejitev, vključno z oceno nujnosti in sorazmernosti te omejitve, ter razloge, zakaj bi zagotovitev dostopa ogrozila obvladovanje tveganja in carinske kontrole.

Zagotavljanje informacij iz prvega pododstavka, točka (a), tega odstavka se lahko preloži, opusti ali zavrne v skladu s členom 25(8) Uredbe (EU) 2018/1725 ali kadar bi zagotavljanje teh informacij škodovalo namenom omejitve.

5. Carinski organi, Komisija ali carinski organ EU v obvestila o varstvu podatkov, objavljena na njihovem spletišču ali intranetu, vključijo oddelek, ki posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, zagotavlja splošne informacije o možnosti omejitve pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.

6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi zaščitne ukrepe za preprečevanje zlorabe nezakonitega dostopa do osebnih podatkov, za katere se uporabljajo ali bi se lahko uporabljale omejitve, ali njihovega posredovanja. S takimi zaščitnimi ukrepi se med drugim opredelijo vloge in odgovornosti različnih akterjev, postopkovni koraki, ki jih je treba upoštevati v zvezi s takimi omejitvami, podrobno določi, kaj pomeni ustrezno spremljanje omejitev, in zagotovijo ureditve za redno pregledovanje njihove uporabe, ki se opravi vsaj vsakih šest mesecev. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 48

Usklajen nadzor, ki ga izvajajo Evropski nadzornik za varstvo podatkov in nacionalni nadzorni organi

Evropski nadzornik za varstvo podatkov in nacionalni nadzorni organi v okviru svojih pristojnosti dejavno sodelujejo v okviru svojih odgovornosti, da zagotovijo usklajen nadzor delovanja carinskega podatkovnega vozlišča EU v skladu s členom 62 Uredbe (EU) 2018/1725.

Člen 49

EU model carinskih podatkov

Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe, da določi zahtevane podatke za uresničitev namenov iz člena 41(1) do (4). Navedene zahteve glede podatkov predstavljajo EU model carinskih podatkov.

Člen 50

Tehnična sredstva za sodelovanje

1. Komisija, carinski organ EU in carinski organi uporabljajo carinsko podatkovno vozlišče EU pri izmenjavi podatkov z organi in z organi, uradi ali agencijami Unije iz člena 41(6) do (9) ter členov 42 in 43 za namene sodelovanja na podlagi te uredbe.

2. Kadar gospodarski subjekti za izpolnjevanje carinskih formalnosti na podlagi te uredbe uporabljajo carinsko podatkovno vozlišče EU, carinsko podatkovno vozlišče EU zagotavlja funkcije iz člena 8(2), (3) in (4) Uredbe (EU) 2022/2399.

3. Kadar organi, ki niso carinski organi ali organi, uradi in agencije Unije, uporabljajo elektronska sredstva, vzpostavljena s pravnimi akti Unije, uporabljena za doseganje ciljev teh pravnih aktov ali navedena v njih, lahko sodelovanje na podlagi te uredbe poteka prek interoperabilnosti navedenih elektronskih sredstev s carinskim podatkovnim vozliščem EU.

4. Kadar organi, ki niso carinski organi, ne uporabljajo elektronskih sredstev, vzpostavljenih s pravnimi akti Unije, uporabljenih za doseganje ciljev teh pravnih aktov ali navedenih v njih, lahko uporabljajo posebne storitve in sisteme carinskega podatkovnega vozlišča EU v skladu s členom 41.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi tehnične ureditve za interoperabilnost in povezavo na podlagi odstavkov 3 in 4 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

POGLAVJE 4

Druge določbe

Člen 51

Razvoj, delovanje in vzdrževanje carinskega podatkovnega vozlišča EU

1. Komisija razvije, upravlja in vzdržuje carinsko podatkovno vozlišče EU.

2. Komisija lahko po posvetovanju z državami članicami razvoj, delovanje in vzdrževanje carinskega podatkovnega vozlišča EU zaupa carinskemu organu EU, pri čemer upošteva, ali lahko carinski organ EU opravlja te naloge.

3. Razvoj, delovanje in vzdrževanje carinskega podatkovnega vozlišča EU vključuje:

(a) določitev tehničnih specifikacij za obdelavo podatkov v carinskem podatkovnem vozlišču EU;

(b) vzpostavitev okvira za kakovost podatkov;

(c) izvajanje funkcionalnosti carinskega podatkovnega vozlišča EU iz člena 38(3), razen vzdrževanja in posodobitev v skladu z veljavnimi nacionalnimi določbami o DDV in trošarinah, ki jih izvajajo države članice;

(d) dajanje na voljo splošnih smernic za uporabo carinskega podatkovnega vozlišča EU;

(e) vzpostavitev javne kontaktne točke za pomoč uporabnikom carinskega podatkovnega vozlišča EU, tudi v zvezi z varnostnimi grožnjami;

(f) sprejetje ukrepov za zagotovitev neprekinjenega poslovanja carinskega podatkovnega vozlišča EU.

Člen 52

Neprekinjeno poslovanje

1. Komisija in carinski organ EU zagotovita, da ima carinsko podatkovno vozlišče EU vzpostavljene ukrepe za neprekinjeno poslovanje, po potrebi vključno z redundanco, nadomestnimi mehanizmi in protokoli za obnovitev podatkov, tako da lahko deluje tudi v primeru resne krize ali da ima vzpostavljene ustrezne nadomestne postopke. Infrastrukturne lokacije carinskega podatkovnega vozlišča EU so geografsko razpršene, da se zagotovi delovanje carinskega podatkovnega vozlišča EU v primeru izpada ene od njegovih lokacij.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi nadomestne postopke iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 53

Odstopanja

V izjemnih in ustrezno utemeljenih okoliščinah lahko Komisija na zahtevo ene ali več držav članic sprejme izvedbeni akt v obliki sklepa, s katerim tej državi članici ali državam članicam dovoli uporabo funkcionalno enakovrednih elektronskih storitev ali sistemov, ki niso tisti, ki se izvajajo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, ali uporabo drugih sredstev, ki niso tehnike elektronske obdelave podatkov, za funkcionalnosti, ki se izvajajo v carinskem podatkovnem vozlišču EU.

Izvedbeni akt iz prvega odstavka:

(a) ne vpliva na delovanje carinskega podatkovnega vozlišča EU in popolnost shranjenih podatkov, razen če se uporabljajo druga sredstva, ki niso tehnike elektronske obdelave podatkov;

(b) se utemelji s specifičnim položajem države članice ali držav članic prosilk;

(c) je časovno omejen, se redno pregleduje in razveljavi, kadar ni več upravičen;

(d) se sprejme le, če ne vpliva na izmenjavo informacij med državo članico ali državami članicami prosilkami in drugimi državami članicami ter carinskim organom EU ali na izmenjavo in shranjevanje informacij v drugih državah članicah za namene uporabe carinske zakonodaje;

(e) ne povzroči trajne izključitve države članice ali držav članic prosilk iz uporabe carinskega podatkovnega vozlišča EU;

(f) se lahko v ustrezno utemeljenih primerih podaljša na zahtevo zadevne države članice ali zadevnih držav članic.

NASLOV IV

CARINSKI NADZOR, OBVLADOVANJE TVEGANJA IN CARINSKE KONTROLE

POGLAVJE 1

Carinski nadzor

Člen 54

Carinski nadzor

1. Za blago, ki bo vneseno na carinsko območje Unije, lahko veljajo ukrepi za zmanjšanje tveganja, ki temeljijo zlasti na podatkih, predloženih ali danih na voljo v zvezi s tem blagom.

2. Blago, vneseno na carinsko območje Unije, je pod carinskim nadzorom od trenutka vnosa na navedeno območje.

3. Blago, vneseno na carinsko območje Unije, ostane pod carinskim nadzorom:

(a) v primeru neunijskega blaga, dokler se njegov carinski status ne spremeni ali se blago ne iznese s carinskega območja Unije ali uniči;

(b) v primeru unijskega blaga, dokler se ne potrdi njegov carinski status, razen če je dano v postopek posebne rabe.

4. Unijsko blago, dano v postopek posebne rabe, ostane pod carinskim nadzorom:

(a) kadar je blago primerno za večkratno uporabo, za obdobje največ dveh let od datuma njegove prve uporabe za namene, določene za uporabo izvzetja od dajatve ali znižane stopnje dajatve;

(b) dokler ni blago uporabljeno za namene, določene za uporabo izvzetja od dajatve ali znižane stopnje dajatve;

(c) dokler ni blago izneseno s carinskega območja Unije, uničeno ali odstopljeno državi;

(d) dokler ni blago uporabljeno za namene, ki niso določeni za uporabo izvzetja od dajatve ali znižane stopnje dajatve in je bila veljavna uvozna dajatev plačana.

5. Unijsko blago, dano v postopek izvoza ali pasivnega oplemenitenja, ostane pod carinskim nadzorom, dokler se ne iznese s carinskega območja Unije, se ne odstopi državi ali uniči ali dokler se carinska deklaracija ali ustrezni podatki o postopku izvoza ali pasivnega oplemenitenja ne izrečejo za neveljavne.

6. Unijsko blago, dano v postopek notranjega tranzita, ostane pod carinskim nadzorom, dokler carinski organi ne zaključijo postopka v skladu s členom 129(2).

7. Blaga se brez dovoljenja carinskih organov ne sme umakniti iz carinskega nadzora.

8. Imetnik blaga pod carinskim nadzorom lahko z dovoljenjem carinskih organov kadar koli pregleda blago ali odvzame vzorce, predvsem z namenom, da določi njegovo tarifno uvrstitev, carinsko vrednost ali carinski status.

POGLAVJE 2

Obvladovanje tveganja na carinskem področju

Člen 55

Splošna načela

1. Carinski organ EU, Komisija in carinski organi se na podlagi obvladovanja tveganja in predvsem avtomatizirane analize tveganja ter v skladu s svojimi vlogami, določenimi v tem poglavju, odločijo, ali bodo za blago, osebe, gospodarske subjekte, prevozna sredstva in dobavne verige veljali ukrepi za zmanjšanje tveganja, in če bodo, kje in kdaj se bodo ti ukrepi za zmanjšanje tveganja izvajali.

2. Komisija, carinski organ EU in carinski organi uporabljajo obvladovanje tveganja na carinskem področju za razlikovanje med ravnmi vseh vrst tveganja, povezanega z blagom, osebami, gospodarskimi subjekti, prevoznimi sredstvi in dobavnimi verigami, v skladu s tem poglavjem.

3. Obvladovanje tveganja na carinskem področju vključuje vsaj naslednje dejavnosti, ki se po potrebi organizirajo periodično:

(a) zbiranje, obdelavo, izmenjavo in analizo ustreznih podatkov, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, in podatkov iz drugih virov, vključno z viri, navedenimi v nacionalnem pravu ali pravu Unije, pa tudi podatkov organov, ki niso carinski organi;

(b) prepoznavanje, analizo, ocenjevanje ali napovedovanje tveganj, tudi na podlagi statističnih metod in metod napovedovanja ter naključnih kontrol;

(c) razvoj potrebnih ukrepov za obvladovanje tveganj, vključno z določitvijo skupnih prednostnih kontrolnih področij, skupnih meril in standardov tveganja ter strategij nadzora;

(d) predpisovanje in izvajanje ukrepov, vključno z izbiro ustreznih ukrepov za zmanjšanje tveganja;

(e) zbiranje povratnih informacij o izvajanju dejavnosti obvladovanja tveganja in kontrolnih dejavnosti;

(f) spremljanje in pregledovanje dejavnosti obvladovanja tveganja in kontrolnih dejavnosti zaradi njihovega izboljšanja.

4. Carinski organi pri sprejemanju odločitev v zvezi z obvladovanjem tveganja na carinskem področju iz odstavka 2 upoštevajo razpoložljive informacije o neizpolnjevanju obveznosti uvoznika, izvoznika ali uvoznika za prodajo na daljavo iz druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, o katerem so bili carinski organi uradno obveščeni. Tako neizpolnjevanje obveznosti se upošteva pri določitvi profila tveganja zadevnega uvoznika ali izvoznika.

Člen 56

Vloga Komisije

1. Brez poseganja v vlogo carinskih organov na podlagi člena 58(1), točka (e), in člena 63 lahko Komisija določi skupna prednostna kontrolna področja ter skupna merila in standarde tveganja za vse vrste tveganj, med drugim tudi za tveganja, povezana s finančnimi interesi, pri čemer po potrebi upošteva izid postopka na podlagi člena 232(6).

2. Komisija lahko poleg ukrepov iz odstavka 1:

(a) carinskemu organu EU zagotovi usmeritve politike glede projektov za obvladovanje tveganja in strategij nadzora;

(b) od carinskega organa EU zahteva, da redno ali ad hoc oceni izvajanje katere koli dejavnosti obvladovanja tveganja;

(c) od carinskega organa EU zahteva, da pripravi strategijo nadzora za katero koli tveganje in izvede ad hoc ocene ogroženosti na carinskem področju, poleg tistih iz člena 57(1).

3. Komisija lahko, kadar je to potrebno za namene iz odstavkov 1 in 2, obdeluje in analizira podatke, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, in podatke iz drugih virov, vključno z viri, navedenimi v nacionalnem pravu ali pravu Unije, pa tudi podatke organov, ki niso carinski organi.

Člen 57

Vloga carinskega organa EU

1. Carinski organ EU redno izvaja ocene ogroženosti, ki so podlaga za priporočila iz člena 232(6).

2. Carinski organ EU izvaja dejavnosti obvladovanja tveganja na ravni Unije, pri čemer ustrezno upošteva usmeritve politike iz člena 56(2), točka (a), in morebitni izid postopka iz člena 232(6). Carinski organ EU zlasti:

(a) lahko Komisiji predloži svoj vložek k določitvi skupnih prednostnih kontrolnih področij ter skupnih meril in standardov tveganja iz člena 56(1);

(b) lahko pomaga Komisiji pri določanju skupnih prednostnih kontrolnih področij ter skupnih meril in standardov tveganja iz člena 56(1), pri čemer upošteva operativno znanje in tehnično strokovno znanje na področju obvladovanja tveganja;

(c) razvija strategije nadzora, po potrebi skupaj z organi, ki niso carinski organi, in izvaja *ad hoc* ocene ogroženosti na carinskem področju iz člena 56(2), točka (c);

(d) izmenjuje ustrezne podatke s carinskimi organi in drugimi organi za namene iz tega naslova, po možnosti prek carinskega podatkovnega vozlišča EU, v skladu s členom 60;

(e) obvesti OLAF o odkritih ali domnevnih primerih goljufije in mu zagotovi vse potrebne informacije v zvezi s temi primeri; lahko obvesti tudi Europol v okviru Europolovih pooblastil;

(f) razvija operativne smernice za dejavnosti obvladovanja tveganja, ki vključujejo več kot en carinski organ;

(g) razvija in izvaja skupno analizo tveganja ter pripravi rezultate analize tveganja in v primeru odkritih tveganj carinskim organom izda priporočila glede kontrole in druge ustrezne ukrepe za zmanjšanje tveganja, tudi za uporabo skupnih prednostnih kontrolnih področij ter skupnih meril in standardov tveganja ter za obvladovanje kriznih razmer, pri čemer upošteva resnost tveganja in razumno pričakovani učinek na trgovinske tokove in na vire, ki jih posamezne države članice namenjajo za kontrolo;

(h) lahko Komisiji predloži svoj vložek k razvoju okvira za načelo „upoštevaj ali pojasni“, ki velja za priporočila glede kontrole in ki ga carinski organi uporabijo v primeru neupoštevanja takih priporočil glede kontrole;

(i) sprejme ukrepe za omejitev števila priporočil glede kontrole, pri čemer upošteva razumno pričakovani učinek na trgovinske tokove in resnost tveganja, kadar priporočil glede kontrole ni mogoče upoštevati zaradi omejenih virov zadevnega carinskega urada.

3. Carinski organ EU lahko, kadar je to potrebno za namene iz odstavka 2, zbira, obdeluje in analizira podatke, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, in podatke iz drugih virov, vključno z viri, navedenimi v nacionalnem pravu ali pravu Unije, pa tudi podatke organov, ki niso carinski organi.

4. Carinski organ EU *ad hoc*, po potrebi ali na zahtevo Komisije obvešča Komisijo o svojih dejavnostih obvladovanja tveganja in njihovih rezultatih. V zvezi s tem carinski organ EU Komisiji zagotovi vse potrebne informacije.

5. Komisija lahko do 30. junija 2028 opravlja naloge obvladovanja tveganja carinskega organa EU iz tega člena.

Člen 58

Vloga nacionalnih carinskih organov

1. Carinski organi:

(a) izvajajo nacionalne dejavnosti obvladovanja tveganja, vključno z analizo tveganja, sodelovanjem in izmenjavo informacij o obvladovanju tveganja z ustreznimi nacionalnimi organi, ter sprejemajo ukrepe za zmanjšanje tveganja;

(b) izvajajo nacionalne procese, potrebne za izvajanje skupnih prednostnih kontrolnih področij ter skupnih meril in standardov tveganja;

(c) po potrebi opravijo nacionalno analizo tveganja, da bi upoštevali opozorila za tveganje, rezultate analiz tveganja in priporočila glede kontrole, ki jih pripravi carinski organ EU ali drugi carinski organi, ter, kadar je potrebno, sprejmejo ustrezne ukrepe za zmanjšanje tveganja;

(d) carinskim organom drugih držav članic izdajajo priporočila glede kontrol in predlagajo ustrezne ukrepe za zmanjšanje tveganja, pri čemer upoštevajo operativne smernice iz člena 57(2), točka (f);

(e) sprejemajo odločitve o kontroli;

(f) izvajajo kontrole v skladu s poglavjem 2 ter vsemi veljavnimi skupnimi merili in standardi tveganja;

(g) dajo pojasnilo carinskemu organu EU v primeru, da priporočilo glede kontrole ni bilo upoštevano ali ukrep za zmanjšanje tveganja ni bil sprejet.

2. Carinski organi lahko, kadar je to potrebno za namene iz odstavka 1, zbirajo, obdelujejo in analizirajo podatke, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, in podatke iz drugih virov, vključno z viri, navedenimi v nacionalnem pravu ali pravu Unije, pa tudi podatke organov, ki niso carinski organi.

Člen 59

Skupna merila in standardi tveganja

1. Skupna merila in standardi tveganja med drugim vključujejo:

(a) opis tveganja;

(b) dejavnike ali kazalnike tveganja, na podlagi katerih se izberejo blago ali gospodarski subjekti za carinske kontrole;

(c) naravo carinskih kontrol, ki jih izvajajo carinski organi;

(d) uporabe analize tveganja in ukrepov za zmanjšanje tveganja v dobavni verigi, vključno z zahtevami po informacijah ali ukrepih in navodilom, da se blago ne sme natovoriti ali prevažati, in

(e) trajanja izvajanja carinskih kontrol iz točke (c).

2. Komisija pri določanju skupnih meril in standardov tveganja upošteva vse navedeno:

(a) sorazmernost glede na tveganje;

(b) nujnost potrebnega izvajanja kontrol;

(c) razumno pričakovani učinek na trgovinske tokove in na vire, ki jih posamezne države članice namenjajo za kontrolo.

Člen 60

Informacije, pomembne za obvladovanje tveganja in kontrole

1. Vse informacije o tveganju, opozorila za tveganje, rezultati analize tveganja, priporočila glede kontrole, odločitve o kontroli, rezultati kontrole in druge pomembne informacije se evidentirajo v operativnem procesu, na katerega se nanašajo, in v carinskem podatkovnem vozlišču EU, ne glede na to, ali temeljijo na nacionalni ali skupni analizi tveganja ali pa na naključnem izboru. Carinski organi si informacije o tveganju izmenjujejo med seboj, s carinskim organom EU in Komisijo.

2. Carinski organi, carinski organ EU in Komisija imajo pravico obdelovati elemente iz odstavka 1 tega člena v skladu s svojimi vlogami iz členov 56 do 58 ter člena 61 in na podlagi svojih pravic do dostopa do podatkov in njihove obdelave iz člena 41.

3. Carinski organ EU kadar je mogoče uporablja carinsko podatkovno vozlišče EU za zbiranje vseh drugih virov podatkov, dokumentov ali informacij, za katere carinski organ EU, Komisija ali carinski organ menijo, da so pomembni za obvladovanje tveganja, ali za interakcijo z njimi. Če se uporablja drug sistem kot carinsko podatkovno vozlišče EU, ta sistem izpolnjuje enake standarde glede varnosti, zaščite in celovitosti podatkov, kot so določeni v naslovu III.

4. Do 30. junija 2028 naloge carinskega organa EU iz tega člena opravlja Komisija.

Člen 61

Ocenjevanje obvladovanja tveganja na carinskem področju

1. Komisija v sodelovanju s carinskim organom EU in carinskimi organi vsaj enkrat letno oceni izvajanje obvladovanja tveganja, da bi se stalno izboljševali njegovi operativna in strateška uspešnost ter učinkovitost, in objavi informacije o tej oceni, ki niso občutljive narave. Poleg tega lahko Komisija organizira dejavnosti ocenjevanja, ki se izvedejo, kadar meni, da je to potrebno, in tudi sproti.

2. Carinski organ EU za namene ocene iz odstavka 1 zbira in analizira ustrezne informacije ter izvaja vse potrebne dejavnosti. Carinski organ EU lahko v zvezi s tem zahteva redna ali *ad hoc* poročila od ene ali več držav članic, razen če je te informacije mogoče pridobiti iz carinskega podatkovnega vozlišča EU.

3. Komisija lahko za namene ocene iz odstavka 1 in za namene opravljanja svoje vloge in odgovornosti iz tega naslova obdela vse ustrezne informacije, ki so na voljo prek carinskega podatkovnega vozlišča EU, ter lahko od carinskega organa EU in carinskih organov zahteva informacije, ki v njem niso na voljo.

4. Carinski organ EU in Komisija pri določanju skupnih prednostnih kontrolnih področij in skupnih meril tveganja in standardov iz člena 56(1), člena 57(2), točki (a) in (b), ter člena 59 po potrebi upoštevata ocene, opravljene na podlagi tega člena.

Člen 62

Podelitev izvedbenih pooblastil

1. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi ukrepe za zagotovitev harmonizirane uporabe carinskih kontrol in obvladovanja tveganja, vključno z izmenjavo informacij ter določitvijo skupnih prednostnih kontrolnih področij in skupnih meril in standardov tveganja iz tega naslova. Taki ukrepi vključujejo:

(a) informacije, ki jih je treba evidentirati v carinskem podatkovnem vozlišču EU v zvezi z obvladovanjem tveganja in kontrolami, tudi v zvezi z informacijami o tveganju, rezultati analize tveganja, ukrepi za zmanjšanje tveganja, priporočili glede kontrole, odločitvami o kontroli, rezultati kontrole ter pravicami do dostopa do takih informacij in njihove obdelave;

(b) postopkovne ukrepe za prehodno uporabo obstoječih carinskih informacijskih sistemov ali dostop do njih;

(c) postopkovne ukrepe za upravljanje interoperabilnosti carinskega podatkovnega vozlišča EU in drugih sistemov;

(d) postopkovne ukrepe v zvezi z uporabo zahtev glede poročanja v okviru kontrol po prepustitvi blaga in naključnih kontrol;

(e) ureditve sodelovanja, vključno z izmenjavo informacij, med carinskim organom EU in določenimi drugimi institucijami, organi, uradi in agencijami Unije za namene tega naslova;

(f) določitev pristojnega carinskega organa v primeru določenih postopkov obvladovanja tveganja, ki zadevajo več kot eno državo članico;

(g) postopkovne vidike kontrol, vključno s kontrolami po prepustitvi blaga, ki zadevajo več kot eno državo članico, in dostopnostjo rezultatov vzorcev in drugih kontrol med zadevnimi carinskimi organi;

(h) ureditve za izmenjavo informacij o tveganju med carinskimi organi, carinskim organom EU in Komisijo;

(i) skupna prednostna kontrolna področja ter skupna merila in standarde tveganja iz člena 56(1), člena 57(2), točki (a) in (b), ter člena 59, vključno z načinom njihove nujne uporabe, kadar je to potrebno;

(j) okvir za načelo „upoštevaj ali pojasni“ v primeru, da priporočilo glede kontrole ni bilo upoštevano, kot je navedeno v členu 57(2), točka (h).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

2. V ustrezno utemeljenih nujnih primerih, povezanih z ukrepi iz odstavka 1 tega člena, vključno z načinom njihove nujne uporabe za učinkovit odziv na krize ali incidente, ki bi lahko predstavljali neposredno tveganje za varstvo ali varnost, v povezavi s potrebo po hitri posodobitvi skupnega obvladovanja tveganja ter prilagoditvi izmenjave informacij, skupnih prednostnih kontrolnih področij ter skupnih meril in standardov tveganja razvoju tveganj, Komisija v skladu s postopkom iz člena 283(5) sprejme izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

POGLAVJE 3

Carinske kontrole

Člen 63

Carinske kontrole

1. Brez poseganja v poglavje 2 lahko carinski organi opravijo vse carinske kontrole, za katere menijo, da so potrebne, vključno z naključnimi kontrolami.

2. Carinske kontrole lahko obsegajo zlasti:

(a) pregled blaga;

(b) odvzemanje vzorcev blaga;

(c) preverjanje pristnosti, celovitosti, točnosti in popolnosti podatkov, ki jih predloži ali da na voljo katera koli oseba;

(d) preverjanje obstoja, pristnosti, točnosti in veljavnosti dokumentov;

(e) pregled računovodskih izkazov, poslovnih evidenc in virov podatkov gospodarskih subjektov;

(f) pregledovanje prevoznih sredstev;

(g) pregled prtljage in drugega blaga, ki ga osebe nosijo s seboj ali na sebi;

(h) izvajanje uradnih poizvedb ter

(i) druga podobna dejanja.

Carinske kontrole lahko, kadar je potrebno, vključujejo obdelavo elektronskih podatkov in vir podatkov, ki se predložijo ali dajo na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU.

3. Kadar morajo drugi organi izvesti kontrolo, ki ni carinska kontrola, v zvezi z istim blagom, carinski organi tesno sodelujejo s temi drugimi organi, da bi se takšne druge kontrole, kadar koli je to mogoče, izvedle istočasno in na istem kraju kot carinske kontrole (načelo „vse na enem mestu“). Kadar se druge kontrole izvajajo hkrati s carinskimi kontrolami, imajo carinski organi usklajevalno vlogo.

4. Carinski organi se lahko odločijo za izvajanje kontrol na kraju, ki ga določijo.

Člen 64

Preverjanje podatkov, ki se predložijo ali dajo na voljo

1. Od trenutka, ko osebe predložijo ali dajo na voljo podatke carinskim organom, lahko ti organi za namene preverjanja točnosti takih podatkov:

(a) pregledajo podatke in spremne listine, pri čemer lahko dostopajo do virov podatkov, ki jih hranijo gospodarski subjekti ali jih v njihovem imenu hranijo ponudniki storitev;

(b) zahtevajo predložitev drugih dokumentov ali podatkov, vključno s podatki, ki jih hranijo gospodarski subjekti ali jih v njihovem imenu hranijo ponudniki storitev;

(c) zahtevajo dostop do elektronskih evidenc osebe;

(d) pregledajo blago;

(e) odvzamejo vzorce blaga zaradi analize ali podrobnejšega pregleda blaga.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi ukrepe za preverjanje informacij iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 65

Pregled in vzorčenje blaga

1. Carinski organi lahko kadar koli zahtevajo, da se blago raztovori ali razpakira, da bi ga pregledali, odvzeli vzorce ali pregledali prevozno sredstvo, ki se uporablja za njegov prevoz.

2. Prevoz blaga do kraja pregleda blaga in odvzema vzorcev ter vse korake, potrebne za takšen pregled ali odvzem vzorcev, opravi uvoznik, izvoznik, prevoznik ali imetnik postopka tranzita ali se opravijo na njihovo odgovornost. Nastale stroške nosi uvoznik, izvoznik ali imetnik postopka tranzita.

3. Uvoznik, izvoznik, prevoznik ali imetnik postopka tranzita ali njihov zastopnik ima pravico prisostvovati pregledu blaga in odvzemu vzorcev. Carinski organi lahko, kadar imajo za to utemeljen razlog, zahtevajo, da uvoznik, izvoznik, prevoznik ali imetnik postopka tranzita ali njihov zastopnik prisostvuje pregledu blaga ali odvzemu vzorcev ali da jim zagotovi pomoč, ki je potrebna za lažjo izvedbo takega pregleda ali odvzema vzorcev.

4. Kolikor se vzorci odvzamejo v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom, carinskim organom ni treba plačati nobenega nadomestila v zvezi s tem, vendar nosijo stroške svoje analize ali pregleda.

5. Kadar se pregleda samo del blaga ali se odvzamejo vzorci, se šteje, da rezultati delnega pregleda, analize ali pregleda vzorcev veljajo za vse enako blago v isti pošiljki.

Vendar lahko uvoznik, izvoznik, prevoznik ali imetnik postopka tranzita zahteva dodatni pregled ali vzorčenje blaga, če meni, da rezultati delnega pregleda, analize ali pregleda odvzetih vzorcev ne veljajo za preostalo zadevno blago. Tej zahtevi se ugodi, kolikor blago še ni bilo sproščeno ali, če je že bilo sproščeno, kolikor uvoznik, izvoznik, prevoznik ali imetnik postopka tranzita dokaže, da ni bilo v ničemer spremenjeno.

Ne glede na prvi in drugi pododstavek lahko uvoznik, izvoznik, prevoznik ali imetnik postopka tranzita na lastne stroške zahteva dodatni pregled ali vzorčenje.

6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi ukrepe za pregled in vzorčenje blaga iz tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 66

Rezultati preverjanja

1. Rezultati preverjanja podatkov, ki jih predloži ali da na voljo uvoznik, izvoznik, prevoznik ali imetnik postopka tranzita, v skladu s členom 64 so podlaga za uporabo določb, ki urejajo carinski postopek, v katerega je dano blago, in drugih obveznosti, določenih v carinski zakonodaji.

2. Rezultati preverjanja, ki ga opravijo carinski organi, imajo enako dokazno moč na celotnem carinskem območju Unije.

3. Kadar se podatki, ki jih predloži ali da na voljo uvoznik, izvoznik, prevoznik ali imetnik postopka tranzita, ne preverijo, se odstavek 1 uporablja na podlagi teh podatkov.

4. Kadar carinski organi ugotovijo, da določeno blago ali kosi blaga, ki so del pošiljke, ni skladen, ocenijo, ali drugo blago v kateri koli drugi pošiljki predstavlja podobno tveganje v skladu z merili, ki se določijo v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 5. Carinski organi lahko v takih primerih zadevno blago štejejo za neskladno in sprejmejo ukrepe za zmanjšanje tveganja, po potrebi v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi, ali zavrnejo prepustitev tega drugega blaga na podlagi člena 77(4).

Ta odstavek se ne uporablja, kadar uvoznik predloži dokaz, da je blago, ki ni bilo preverjeno, skladno.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi:

(a) ukrepe v zvezi z rezultati preverjanja iz tega člena in

(b) merila, v skladu s katerimi lahko carinski organi rezultate preverjanja štejejo za dokaz, da drugo blago predstavlja podobno tveganje za neskladnost, kot je navedeno v odstavku 4 tega člena.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 67

Ukrepi za identifikacijo

1. Carinski organi ali po potrebi gospodarski subjekti, ki so jih carinski organi za to pooblastili, sprejmejo potrebne ukrepe za identifikacijo blaga, kadar se identifikacija zahteva zaradi upoštevanja določb, ki urejajo zadevni carinski postopek, v katerega naj bi bilo blago dano.

Ti ukrepi za identifikacijo imajo enak pravni učinek na celotnem carinskem območju Unije.

2. Sredstva za identifikacijo, pritrjena na blago, embalažo ali prevozno sredstvo, odstranijo ali uničijo samo carinski organi ali druge osebe, kadar jih carinski organi za to pooblastijo, razen kadar sta odstranitev ali uničenje takšnih sredstev za identifikacijo zaradi nepredvidljivih okoliščin ali višje sile nujna za zaščito blaga ali prevoznega sredstva.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi, kateri ukrepi so ukrepi za identifikacijo iz tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 68

Kontrole po prepustitvi blaga

1. Carinski organi lahko po prepustitvi blaga za namene carinskih kontrol:

(a) preverijo točnost in popolnost podatkov, ki se predložijo ali dajo na voljo, ter obstoj, pristnost, točnost in veljavnost vseh spremnih listin;

(b) pregledajo računovodske izkaze gospodarskega subjekta in druge evidence, povezane z operacijami v zvezi z zadevnim blagom in predhodnimi ali poznejšimi trgovinskimi posli, ki vključujejo navedeno blago;

(c) pregledajo takšno blago in odvzamejo vzorce, kadar je to primerno in kadar je to še mogoče storiti;

(d) dostopajo do sistemov gospodarskih subjektov, da preverijo, ali je izpolnjena obveznost predložitve ali dajanja podatkov na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU.

2. Kontrole iz odstavka 1 se lahko izvajajo v poslovnih prostorih uvoznika, izvoznika, imetnika blaga ali katerih koli drugih oseb, ki so poslovno neposredno ali posredno udeležene v operacijah v zvezi z zadevnim blagom, ter katerih koli drugih oseb, ki imajo iz poslovnih razlogov dokumente in podatke iz tega odstavka.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi ukrepe, ki se uporabljajo za kontrole iz odstavka 1 tega člena, tudi v primerih, ko operacije potekajo v več kot eni državi članici, ter glede uporabe ustreznih metodologij v okviru takih kontrol. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 69

Revizije

1. Carinski organi lahko za namene revizij:

(a) opravijo pregled upravljanja, organizacije, notranjih postopkov ali notranjih sistemov gospodarskega subjekta, kot sta računovodstvo in logistika, da bi zbrali, ocenili in pridobili dokaze o tem, ali gospodarski subjekt spoštuje ustrezna pravila in zahteve, ki jih uporabljajo carinski organi;

(b) opravijo obsežno analizo operacij, procesov, sistemov in notranjih kontrol gospodarskega subjekta.

2. Revizije se lahko izvajajo v poslovnih prostorih uvoznika, izvoznika, imetnika blaga ali katerih koli drugih oseb, ki so poslovno neposredno ali posredno udeležene v navedenih operacijah, ter katerih koli drugih oseb, ki imajo iz poslovnih razlogov dokumente in podatke, pomembne za revizijo.

Člen 70

Poleti in potovanja po morju znotraj Unije

1. Carinske kontrole ali formalnosti se za ročno in oddano prtljago oseb, ki so na letu znotraj Unije ali potujejo po morju znotraj Unije, opravljajo samo, kadar je tako določeno v carinski zakonodaji.

2. Odstavek 1 se uporablja brez poseganja v:

(a) varstvo in varnost;

(b) kontrole, povezane z drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pristanišča ali letališča, kjer se carinske kontrole in formalnosti opravljajo za:

(a) ročno in oddano prtljago oseb:

(i) na zrakoplovu, ki prileti z letališča zunaj Unije in po postanku na letališču Unije nadaljuje pot na drugo letališče Unije;

(ii) na zrakoplovu, ki ima pred nadaljevanjem poti na letališče zunaj Unije postanek na letališču Unije;

(iii) ki uporabljajo pomorske storitve, ki jih opravlja isto plovilo in vključujejo zaporedne etape, pri čemer to plovilo izpluje iz pristanišča zunaj Unije, ima v takem pristanišču postanek ali v njem pristane;

(iv) na krovu plovil za prosti čas in turističnih ali poslovnih zrakoplovov;

(b) ročno in oddano prtljago:

(i) ki prispe na letališče Unije z zrakoplovom, ki prileti z letališča zunaj Unije, in se na tem letališču Unije pretovori na drug zrakoplov, ki nadaljuje let znotraj Unije;

(ii) naloženo na letališču Unije na zrakoplov, ki nadaljuje let znotraj Unije, da bi se na drugem letališču Unije pretovorila na zrakoplov, ki nadaljuje pot na letališče zunaj Unije.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

NASLOV V

DAJANJE BLAGA V CARINSKI POSTOPEK

POGLAVJE 1

Carinski status blaga

Člen 71

Domneva o carinskem statusu unijskega blaga

1. Za vse blago na carinskem območju Unije se domneva, da ima carinski status unijskega blaga, razen če se ugotovi, da ni unijsko blago.

2. V posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, se domneva iz odstavka 1 ne uporablja. Zato je treba dokazati, da ima zadevno blago carinski status unijskega blaga.

3. V posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, blago, ki je v celoti pridobljeno na carinskem območju Unije, ki je pridobljeno iz blaga, ki je v začasni hrambi, ali blaga, danega v postopek zunanjega tranzita, postopek hrambe, postopek začasnega uvoza ali postopek aktivnega oplemenitenja, nima carinskega statusa unijskega blaga.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe:

(a) z določitvijo posebnih primerov, v katerih se domneva iz odstavka 1 ne uporablja;

(b) z določitvijo pogojev za priznanje olajševalnih ukrepov pri dokazovanju, da ima blago carinski status unijskega blaga, iz odstavka 2 tega člena;

(c) z določitvijo posebnih primerov, v katerih blago iz odstavka 3 tega člena nima carinskega statusa unijskega blaga.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za predložitev in preverjanje načina dokazovanja carinskega statusa unijskega blaga. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 72

Izguba carinskega statusa unijskega blaga

Unijsko blago postane neunijsko blago v naslednjih primerih:

(a) kadar se iznese s carinskega območja Unije, kadar se ne uporabljajo pravila o notranjem tranzitu;

(b) kadar je bilo dano v postopek zunanjega tranzita, postopek hrambe ali postopek aktivnega oplemenitenja, če to dopušča carinska zakonodaja;

(c) kadar je bilo dano v postopek posebne rabe in se pozneje odstopi državi ali se uniči in ostanejo odpadki;

(d) kadar se informacije, ki se predložijo ali dajo na voljo, ali, kadar je ustrezno, deklaracija za sprostitev v prosti promet izrečejo za neveljavne po prepustitvi blaga.

Člen 73

Unijsko blago, ki začasno zapusti carinsko območje Unije

1. V primerih iz člena 136(2), točke (b) do (e), blago ohrani carinski status unijskega blaga samo, če je navedeni status ugotovljen pod pogoji in na način, ki so določeni v carinski zakonodaji.

2. V posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, se unijsko blago lahko giblje, ne da bi bilo predmet carinskega postopka, od ene do druge točke na carinskem območju Unije in začasno zunaj tega območja, ne da bi spremenilo svoj carinski status.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo posebnih primerov, v katerih se carinski status blaga ne spremeni, kot je navedeno v odstavku 2 tega člena.

POGLAVJE 2

Dajanje v postopek in prepustitev

Člen 74

Dajanje blaga v carinski postopek

1. Uvozniki, izvozniki in imetniki postopka tranzita v carinskem podatkovnem vozlišču EU predložijo ali dajo na voljo podatke, potrebne za dajanje blaga v carinski postopek, takoj ko so ti podatki na voljo, v vsakem primeru pa pred obvestilom o razpoložljivosti blaga.

2. Uvozniki, izvozniki in imetniki postopka tranzita s tem, ko predložijo ali dajo na voljo obvestilo o razpoložljivosti blaga, carinskim organom potrdijo, da nameravajo dati blago v zadevni carinski postopek.

3. Oseba, ki uporablja ureditev UVEM, predloži ali da na voljo podatke o prodaji na daljavo blaga, ki bo dano v postopek sprostitve v prosti promet na carinskem območju Unije, najpozneje na dan po datumu sprejema plačila za prodajo, v vsakem primeru pa pred obvestilom o razpoložljivosti blaga.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena in brez poseganja v člen 178 lahko carinski organi v ustrezno utemeljenih okoliščinah, povezanih s spremnimi listinami ali določitvijo carinske vrednosti blaga, izvozniku, imetniku postopka tranzita ali uvozniku, ki ni uvoznik za prodajo na daljavo, dovolijo, da po prepustitvi blaga predloži ali da na voljo del podatkov, ki niso predhodne informacije o tovoru.

Izvoznik, imetnik postopka tranzita ali uvoznik, ki ni uvoznik za prodajo na daljavo, manjkajoče informacije predloži ali da na voljo v določenem roku.

5. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena in brez poseganja v člen 178 lahko v ustrezno utemeljenih okoliščinah, povezanih s spremnimi listinami ali določitvijo carinske vrednosti blaga, del podatkov, ki niso predhodne informacije o tovoru, po prepustitvi blaga predloži ali da na voljo zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt. Zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt manjkajoče informacije predloži ali da na voljo v določenem roku.

6. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se v posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, blago lahko da v carinski postopek z uporabo sredstev, ki niso carinsko podatkovno vozlišče EU.

7. Blago se da v zadevni carinski postopek ob njegovi prepustitvi.

Za uporabo določb, ki urejajo carinski postopek, v katerega je blago dano, in za vse druge uvozne ali izvozne formalnosti je merodajen datum obvestila o razpoložljivosti blaga.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe:

(a) z določitvijo podatkov iz odstavkov 1 in 3 tega člena;

(b) z določitvijo pogojev za uporabo poenostavitve iz odstavka 4 tega člena;

(c) z določitvijo specifičnih podatkov, ki se lahko predložijo ali dajo na voljo po prepustitvi blaga, in rokov za predložitev ali dajanje na voljo takih podatkov, kadar se uporablja odstavek 4 ali 5 tega člena;

(d) z določitvijo posebnih primerov iz odstavka 6 tega člena in sredstev, ki niso carinsko podatkovno vozlišče EU in se lahko uporabijo za dajanje blaga v carinski postopek.

Člen 75

Druge oblike obvestila o razpoložljivosti blaga

Uvoznik, izvoznik ali imetnik postopka tranzita lahko predloži ali da na voljo obvestilo o razpoložljivosti blaga prek:

(a) obvestila o prihodu blaga na carinsko območje Unije, če začasna hramba ali dajanje blaga v carinski postopek poteka pri carinskem uradu vstopa, ali

(b) obvestila o prihodu blaga na izstopno točko, če začasna hramba poteka pri carinskem uradu izstopa.

Člen 76

Informacije in spremne listine

1. Pri predložitvi ali dajanju na voljo podatkov in informacij, ki se zahtevajo za določen carinski postopek, v katerega je blago dano ali naj bi bilo dano, osebe predložijo ali dajo na voljo digitalne kopije izvirnih dokumentov v papirni obliki, ki so bili uporabljeni za pridobitev navedenih podatkov in informacij, kadar takšni izvirni dokumenti v papirni obliki obstajajo.

2. Kadar se vloži carinska deklaracija, so do 28. februarja 2034 spremne listine, potrebne za uporabo določb, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno, v posesti deklaranta in na razpolago carinskim organom v trenutku vložitve navedene deklaracije.

3. Šteje se, da so bile spremne listine za veljavne unijske necarinske formalnosti, navedene v Prilogi k Uredbi (EU) 2022/2399, predložene ali dane na voljo ali da so v posesti deklaranta, če carinski organi lahko pridobijo potrebne podatke iz ustreznih unijskih necarinskih sistemov prek carinskega sistema enotnega okenca Evropske unije za izmenjavo potrdil (EU CSW-CERTEX) v skladu s členom 10(1), točki (a) in (c), navedene uredbe.

4. Osebe spremne listine predložijo ali dajo na voljo tudi, kadar je to potrebno za obvladovanje tveganja na carinskem področju in carinske kontrole.

5. Brez poseganja v drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, lahko carinski organi dovolijo gospodarskim subjektom, da sestavijo spremne listine iz odstavka 3.

6. Če ni drugače določeno za specifične dokumente, zadevna oseba za namene carinske kontrole dokumente in informacije hrani v obliki, do katere carinski organi lahko dostopajo ali je zanje sprejemljiva, vsaj tri leta. To obdobje:

(a) v primeru blaga, sproščenega v prosti promet brez plačila dajatve ali po znižani stopnji uvozne dajatve zaradi njegove posebne rabe, teče od konca leta, v katerem je zanj prenehal veljati carinski nadzor;

(b) v primeru blaga, danega v drug carinski postopek, ali blaga v začasni hrambi teče od konca leta, v katerem se je zaključil zadevni carinski postopek ali se je končala začasna hramba;

(c) v primerih, ki niso zajeti v točkah (a) in (b), teče od konca leta, v katerem je bilo blago sproščeno.

7. Brez poseganja v določbe člena 206(4) se, kadar se pri carinski kontroli v zvezi s carinskim dolgom izkaže, da je treba ustrezno vknjižbo popraviti in je bila zadevna oseba o tem obveščena, dokumenti in informacije hranijo še tri leta po roku iz odstavka 6 tega člena,.

8. Kadar je bila vložena pritožba ali je bil sprožen upravni oziroma sodni postopek, se dokumenti in informacije hranijo toliko časa, kot je določeno v odstavku 6, ali dokler pritožbeni postopek ali upravni oziroma sodni postopek ni končan, pri čemer se upošteva poznejši datum.

Člen 77

Prepustitev blaga

1. Carinski organi, odgovorni za dajanje blaga v carinski postopek v skladu s členom 6(1), točka (d), in členom 6(2), odločijo o prepustitvi blaga, pri čemer upoštevajo rezultate analize tveganja iz podatkov iz carinske deklaracije ali podatkov, ki jih je predložil ali dal na voljo uvoznik, izvoznik ali imetnik postopka tranzita, in, kadar je ustrezno, rezultate morebitne kontrole ali ukrepa za zmanjšanje tveganja.

2. Prepustitev blaga ne velja za dokaz o skladnosti.

3. Blago se prepusti, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) carinski organi so bili obveščeni o tem, katera oseba je uvoznik, izvoznik ali imetnik postopka tranzita, ki je odgovoren za blago;

(b) izpolnjeni so pogoji za dajanje blaga v zadevni carinski postopek na podlagi členov 74, 109, 114, 140, 142, 145, 153, 156, 158 in 161 ter

(c) blago ni bilo izbrano za katero koli kontrolo ali je bilo izbrano za kontrole in te kontrole niso privedle do ugotovitev, ki bi upravičevale zavrnitev prepustitve tega blaga.

4. Carinski organi zavrnejo prepustitev v vseh naslednjih primerih:

(a) kadar pogoji za dajanje blaga v zadevni carinski postopek niso izpolnjeni, vključno z vsemi unijskimi necarinskimi formalnostmi, kot so opredeljene v členu 2, točka (11), Uredbe (EU) 2022/2399, ki se nanašajo na blago;

(b) kadar imajo kakršne koli dokaze, da blago ni v skladu z ustrezno drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi;

(c) kadar imajo dokaze, da predloženi podatki ali podatki, dani na voljo, niso točni.

5. Carinski organi zadržijo prepustitev v vseh naslednjih primerih:

(a) kadar utemeljeno domnevajo, da blago ni v skladu s carinsko zakonodajo ali drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, ali da predstavljajo resno tveganje za zdravje in življenje ljudi, živali ali rastlin ali za okolje ali za kateri koli drug javni interes;

(b) kadar so to zahtevali drugi pristojni organi v skladu z drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi.

Sistematična kršitev, ugotovljena za gospodarski subjekt v skladu s členom 276(5), predstavlja razlog za utemeljeno domnevo iz točke (a) prvega pododstavka tega odstavka v zvezi z vsem blagom, za katerega je navedeni gospodarski subjekt v vsaj šestih mesecih od ugotovitve kršitve sporočil, da je na voljo za sprostitev v prosti promet.

6. Kadar je bila prepustitev zadržana v skladu z odstavkom 5, carinski organi opravijo posvetovanje, določeno v ustrezni drugi zakonodaji, ki jo uporabljajo carinski organi, ter:

(a) zavrnejo prepustitev, če so to zahtevali drugi pristojni organi v skladu z ustrezno drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi;

(b) prepustijo blago, če so drugi pristojni organi odobrili prepustitev;

(c) prepustijo blago, če drugi pristojni organi niso odgovorili v roku, določenem v ustrezni drugi zakonodaji, ki jo uporabljajo carinski organi, ali, če tak rok ni določen, v petih dneh, ali

(d) ohranijo zadržanje za največ 90 dni, če so to zahtevali drugi pristojni organi, ker so carinske organe obvestili, da potrebujejo več časa za oceno, ali je blago v skladu z ustrezno drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi.

7. Brez poseganja v ustrezno drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, se šteje, da so carinski organi prepustili blago, kadar ga v razumnem roku bodisi po prihodu bodisi po pošiljanju niso izbrali za katero od kontrol, potem ko:

(a) blago uvoznikov za prodajo na daljavo prispe na carinsko območje Unije;

(b) je blago uvoznikov prispelo na končni namembni kraj ali

(c) je izvoznik poslal predodhodne informacije.

8. Kadar carinski organi zadržijo prepustitev blaga v skladu z odstavkom 5 ali zavrnejo prepustitev blaga v skladu z odstavkom 4 ali odstavkom 6, točka (a), svojo odločbo in po potrebi vse druge informacije, ki jih zahteva pravo Unije, evidentirajo v carinskem podatkovnem vozlišču EU. Te informacije se dajo na voljo drugim carinskim organom.

9. Kadar carinski organi zavrnejo prepustitev blaga v skladu z odstavkom 4 ali odstavkom 6, točka (a):

(a) se, če drugi pristojni organi ne nasprotujejo, blago naknadno lahko da v drug carinski postopek z navedbo, da je bilo predhodno zavrnjeno za drug carinski postopek;

(b) če drugi pristojni organi nasprotujejo dajanju blaga v carinski postopek, carinski organi to informacijo evidentirajo v carinskem podatkovnem vozlišču EU in ukrepajo v skladu z naslovom V, poglavje 4.

10. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe:

(a) z določitvijo razumnih rokov iz odstavka 7 tega člena;

(b) z nadaljnjo določitvijo posebnih primerov iz odstavka 7 tega člena ali

(c) z določitvijo dodatnih posebnih primerov, v katerih se šteje, da so carinski organi prepustili blago.

Člen 78

Prepustitev blaga v imenu carinskih organov s strani zaupanja vrednih in preverjenih gospodarskih subjektov

1. Z odstopanjem od člena 77(1) lahko carinski organi dovolijo zaupanja vrednim in preverjenim gospodarskim subjektom, da blago prepustijo v njihovem imenu ob prejemu na kraju poslovanja uvoznika, lastnika ali prejemnika ali ob odpremi iz kraja poslovanja izvoznika, lastnika ali pošiljatelja, če se carinskim organom predložijo ali dajo na voljo potrebni podatki za zadevni postopek ter informacije v realnem času o prihodu ali odpremi blaga.

2. Zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekti, ki upravljajo carinsko skladišče za prodajo na daljavo v skladu s členom 145, prepustijo samo blago, ki je dano v postopek carinskega skladiščenja in je pripravljeno za prodajo na carinskem območju Unije.

3. Brez poseganja v člen 63 lahko carinski organi dovolijo zaupanja vrednim in preverjenim gospodarskim subjektom, da opravijo nekatere kontrole blaga pod carinskim nadzorom. Pri kontrolah, ki se izvajajo na podlagi druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, se carinski organi pred takšnim dovoljenjem posvetujejo z drugimi pristojnimi organi in se z njimi lahko dogovorijo o načrtu glede kontrol.

4. Kadar zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt, ki mu je bilo dano dovoljenje na podlagi odstavka 3, utemeljeno domneva, da blago ni v skladu z ustrezno drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, o tem nemudoma obvesti carinske organe. Po prejemu takega obvestila carinski organi odločijo o prepustitvi ali kontroli navedenega blaga.

5. Carinski organi lahko, kadar je potrebno, od zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta zahtevajo, da blago predloži v kontrolo carinskemu uradu ali na kraju, kjer naj bi se blago prepustilo.

6. Kadar carinski organi odkrijejo novo resno finančno tveganje ali drugo specifično situacijo v zvezi s prepustitvijo blaga v njihovem imenu, lahko začasno prekličejo dovoljenja, dana na podlagi odstavkov 1 in 3 tega člena, v skladu s členom 12(2).

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe:

(a) z vzpostavitvijo postopka za prepustitev blaga v imenu carinskih organov s strani zaupanja vrednih in preverjenih gospodarskih subjektov;

(b) z določitvijo pogojev, opredelitvijo vsebine in vzpostavitvijo postopka za kontrole, ki jih izvajajo zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekti.

Člen 79

Sprememba informacij za dajanje blaga v carinski postopek

1. Uvoznik, izvoznik ali imetnik postopka tranzita pred datumom prepustitve blaga spremeni enega ali več podatkovnih elementov, predloženih ali danih na voljo za dajanje navedenega blaga v carinski postopek:

(a) kadar izve, da so se zadevne informacije v njegovih evidencah spremenile ali da takšne informacije niso pravilne, ali

(b) kadar to zaradi netočnosti ali nepopolnosti podatkov ali težav s kakovostjo podatkov od njega zahteva carinski organ.

2. Uvoznik, izvoznik ali imetnik postopka tranzita ne spremeni informacij:

(a) kadar so ga carinski organi obvestili, da nameravajo pregledati blago;

(b) kadar so ga carinski organi obvestili, da so ugotovili, da predloženi podatki ali podatki, dani na voljo, niso pravilni, ali

(c) kadar je bilo blago že sproščeno.

3. Uvoznik, izvoznik ali imetnik postopka tranzita lahko v treh letih po datumu prepustitve blaga zahteva, da se spremeni en ali več podatkovnih elementov, predloženih ali danih na voljo za dajanje navedenega blaga v carinski postopek. Carinski organi odločijo, ali bodo sprejeli ali zavrnili spremembo, pri čemer upoštevajo tveganje neizpolnjevanja obveznosti v zvezi z dajanjem blaga v zadevni carinski postopek.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo primerov, v katerih je mogoče podatke spremeniti po datumu prepustitve v skladu z odstavkom 3 tega člena.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila za spremembo informacij iz odstavkov 1 in 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 80

Neveljavnost podatkov za dajanje blaga v carinski postopek

1. Če uvoznik, izvoznik ali imetnik postopka tranzita izve, da blago, ki bo dano v carinski postopek, ne bo vneseno na carinsko območje Unije ali izneseno z njega, podatke za dajanje tega blaga v navedeni carinski postopek čim prej izreče za neveljavne.

Če se blago, ki bo dano v carinski postopek, ne vnese na carinsko območje Unije ali iznese z njega v 200 dneh od datuma, ko so bili podatki predloženi ali dani na voljo carinskim organom, carinski organi te podatke pred odhodom izrečejo za neveljavne.

2. Carinski organi podatke za dajanje blaga v carinski postopek, za katerega je bilo predloženo ali dano na voljo obvestilo o razpoložljivosti blaga, na podlagi zahtevka uvoznika, izvoznika ali imetnika postopka tranzita izrečejo za neveljavne, kadar se carinski organi prepričajo:

(a) da bo blago nemudoma dano v drug carinski postopek ali

(b) da dajanje blaga v prvotni carinski postopek zaradi posebnih okoliščin ni več upravičeno.

Kadar pa carinski organi obvestijo uvoznika, izvoznika ali imetnika postopka tranzita, da nameravajo pregledati blago, se zahtevek za izrek neveljavnosti podatkov ne sprejme dokler pregled ni opravljen.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo primerov, v katerih je mogoče podatke za dajanje blaga v carinski postopek izreči za neveljavne po datumu prepustitve blaga.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za izrek neveljavnosti podatkov za dajanje blaga v carinski postopek. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

POGLAVJE 3

Prehodne določbe glede carinskih deklaracij

Člen 81

Carinska deklaracija

1. Carinske deklaracije se vložijo s pomočjo tehnik elektronske obdelave podatkov.

2. V posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, se carinska deklaracija lahko vloži z uporabo sredstev, ki niso tehnike elektronske obdelave podatkov.

3. Carinska deklaracija se, razen če ni določeno drugače v carinski zakonodaji, glede na okoliščine vloži pri enem od naslednjih carinskih uradov:

(a) carinskem uradu, odgovornem za kraj prvega prihoda blaga na carinsko območje Unije, ali

(b) carinskem uradu, odgovornem za kraj raztovarjanja blaga, ki na carinsko območje Unije prispe po morju ali zraku;

(c) namembnem carinskem uradu postopka tranzita, če je blago vstopilo na carinsko območje Unije v okviru postopka tranzita;

(d) carinskem uradu, odgovornem za kraj, kjer se nahaja blago, ki bo dano v postopek tranzita;

(e) carinskem uradu, odgovornem za kraj sedeža pooblaščenega gospodarskega subjekta za carinske poenostavitve, ki je pooblaščen za izvajanje centraliziranega carinjenja;

(f) carinskem uradu, odgovornem za kraj, kjer se nahaja blago, namenjeno za iznos s carinskega območja Unije.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo posebnih primerov, v katerih je mogoče za vložitev carinske deklaracije uporabiti sredstva, ki niso tehnike elektronske obdelave podatkov, v skladu z odstavkom 2 tega člena.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi:

(a) določi postopek za vložitev carinske deklaracije v primerih iz odstavka 2 tega člena;

(b) določi pravila za določitev pristojnih carinskih uradov, ki niso urad iz odstavka 3 tega člena, vključno s carinskimi uradi vstopa in carinskimi uradi izstopa.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 82

Standardna carinska deklaracija

1. Standardne carinske deklaracije do 28. februarja 2034 vsebujejo vse podatke, potrebne za uporabo določb, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno, in spremne listine iz člena 76.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za vložitev standardne carinske deklaracije iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 83

Poenostavljena deklaracija

1. Carinski organi lahko do 28. februarja 2034 dovolijo, da se blago da v carinski postopek na podlagi poenostavljene deklaracije, v kateri se lahko izpustijo nekateri podatki ali spremne listine iz člena 76.

2. Carinski organi lahko do 28. februarja 2031 dovolijo redno uporabo poenostavljene deklaracije.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pogojev za podelitev dovoljenja iz odstavka 2 tega člena.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za vložitev poenostavljene deklaracije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 84

Dopolnilna deklaracija

1. Deklarant v primeru poenostavljene deklaracije iz člena 83 ali vpisa v evidence deklaranta iz člena 92 pri pristojnem carinskem uradu v določenem roku vloži dopolnilno deklaracijo, ki vsebuje podatke, potrebne za zadevni carinski postopek.

V primeru poenostavljene deklaracije iz člena 83 morajo biti potrebne spremne listine v določenem roku v posesti deklaranta in na razpolago carinskim organom.

Dopolnilna deklaracija je lahko splošna, periodična ali zbirna.

2. Obveznost vložitve dopolnilne deklaracije ne velja v naslednjih primerih:

(a) kadar je blago dano v postopek carinskega skladiščenja;

(b) v drugih posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji.

3. Carinski organi lahko opustijo zahtevo po vložitvi dopolnilne deklaracije:

(a) kadar se poenostavljena deklaracija iz člena 83 nanaša na blago, katerega vrednost in količina sta pod pragom iz člena 194(8);

(b) kadar poenostavljena deklaracija iz člena 83 že vsebuje vse informacije, ki so potrebne za zadevni carinski postopek, ter

(c) kadar poenostavljena deklaracija iz člena 83 ni vložena prek vpisa v evidence deklaranta.

4. Poenostavljena deklaracija iz člena 83 in dopolnilna deklaracija se štejeta za enoten, nedeljiv instrument, ki začne učinkovati z dnem sprejema poenostavljene deklaracije v skladu s členom 87.

Vpis v evidence deklaranta iz člena 92 in dopolnilna deklaracija se štejeta za enoten, nedeljiv instrument, ki začne učinkovati z datumom vpisa blaga v evidence deklaranta.

5. Kraj, kjer se vloži dopolnilna deklaracija, se za namene iz člena 193 šteje za kraj vložitve carinske deklaracije.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo:

(a) določenega roka iz odstavka 1, prvi pododstavek, tega člena, v katerem je treba vložiti dopolnilno deklaracijo;

(b) določenega roka iz odstavka 1, drugi pododstavek, tega člena, v katerem morajo biti spremne listine v posesti deklaranta in na razpolago carinskim organom;

(c) posebnih primerov, v katerih se obveznost vložitve dopolnilne deklaracije opusti v skladu z odstavkom 2, točka (b), tega člena.

7. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za vložitev dopolnilne deklaracije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 85

Vložitev carinske deklaracije

1. Brez poseganja v člen 84(1) lahko carinsko deklaracijo do 28. februarja 2034 vloži vsaka oseba, ki lahko predloži vse informacije, potrebne za uporabo določb, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno. Ta oseba mora biti tudi sposobna predložiti ali naložiti drugi osebi predložitev zadevnega blaga carini.

Kadar pa s sprejemom carinske deklaracije nastanejo posebne obveznosti za določeno osebo, deklaracijo vloži ta oseba ali njen zastopnik.

2. Do 30. junija 2028 carinsko deklaracijo za sprostitev blaga, ki se prodaja na daljavo, v prosti promet vloži ena od naslednjih oseb:

(a) oseba, ki lahko uporablja ureditev UVEM, ali njen posredni zastopnik;

(b) oseba, ki lahko uporablja posebno ureditev iz naslova XII, poglavje 7, Direktive 2006/112/ES, ali njen posredni zastopnik;

(c) v primerih, ki niso navedeni v točkah (a) in (b), posredni zastopnik uvoznika;

(d) v primerih, ki niso navedeni v točkah (a), (b) in (c), katera koli druga oseba, ki lahko predloži vse informacije, potrebne za uporabo določb, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno.

3. Deklarant mora imeti sedež na carinskem območju Unije.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 naslednjim deklarantom ni treba imeti sedeža na carinskem območju Unije:

(a) osebam, ki vložijo carinsko deklaracijo za tranzit ali začasni uvoz;

(b) osebam, ki občasno vložijo carinsko deklaracijo, tudi za posebno rabo ali aktivno oplemenitenje, kolikor carinski organi menijo, da je to utemeljeno;

(c) osebam s sedežem v državi, katere ozemlje meji na carinsko območje Unije, in ki blago, na katerega se nanaša carinska deklaracija, predložijo na mejnem carinskem uradu Unije, ki leži ob tej državi, in sicer pod pogojem, da država, v kateri imajo osebe sedež, osebam s sedežem na carinskem območju Unije priznava enake ugodnosti;

(d) uvoznikom za prodajo na daljavo, udeleženim v prodaji blaga, ki se bo na carinsko območje Unije uvozilo na podlagi ureditve UVEM, pod pogojem, da imenujejo posrednega zastopnika.

Člen 86

Vložitev carinske deklaracije pred predložitvijo blaga carini

1. Carinska deklaracija se lahko vloži pred pričakovano predložitvijo zadevnega blaga carini. Če blago v 30 dneh po datumu vložitve carinske deklaracije ni predloženo, se šteje, da carinska deklaracija ni bila vložena.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za vložitev carinske deklaracije, kot je navedeno v odstavku 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 87

Sprejem carinske deklaracije

1. Carinski organi nemudoma sprejmejo carinske deklaracije, ki izpolnjujejo pogoje iz tega poglavja in člena 76, pod pogojem, da je bilo blago, na katerega se nanašajo, predloženo carini.

2. Kadar ni drugače določeno, je za uporabo določb, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno, in za vse druge uvozne in izvozne formalnosti merodajen datum, na katerega carinski organi sprejmejo carinsko deklaracijo.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za sprejem carinske deklaracije, vključno z uporabo takih pravil v primerih iz člena 91. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 88

Sprememba carinske deklaracije

1. Deklarantu se na podlagi zahtevka dovoli, da spremeni enega ali podatkovnih elementov v carinski deklaraciji, potem ko so carinski organi to deklaracijo že sprejeli. Sprememba ne more imeti za posledico tega, da se carinska deklaracija uporabi za blago, ki ni tisto, na katerega se je prvotno nanašala.

2. Sprememba carinske deklaracije potem, ko so carinski organi to deklaracijo že sprejeli, ni dovoljena, kadar je zahtevek za spremembo vložen:

(a) potem ko so carinski organi obvestili deklaranta, da nameravajo pregledati blago;

(b) potem ko so carinski organi ugotovili, da podatki v carinski deklaraciji niso pravilni, ali

(c) potem ko so carinski organi prepustili blago.

3. Carinski organi lahko na podlagi zahtevka deklaranta v treh letih po sprejemu carinske deklaracije dovolijo spremembo carinske deklaracije po prepustitvi blaga, da omogočijo deklarantu, da izpolni svoje obveznosti v zvezi z dajanjem blaga v zadevni carinski postopek.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za spremembo carinske deklaracije po prepustitvi blaga v skladu z odstavkom 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 89

Neveljavnost carinske deklaracije

1. Carinski organi na podlagi zahtevka deklaranta že sprejeto carinsko deklaracijo izrečejo za neveljavno, kadar se prepričajo:

(a) da bo blago nemudoma dano v carinski postopek ali

(b) da blaga zaradi posebnih okoliščin ni več upravičeno dati v carinski postopek, za katerega je bilo prijavljeno.

Kadar pa so carinski organi obvestili deklaranta, da nameravajo pregledati blago, se zahtevek za izrek neveljavnosti carinske deklaracije sprejme šele po opravljenem pregledu.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko carinski organi v posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, izrečejo carinsko deklaracijo za neveljavno brez predhodnega zahtevka deklaranta.

3. Carinski organi ne izrečejo carinske deklaracije za neveljavno po prepustitvi blaga, razen v posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo posebnih primerov, v katerih lahko carinski organi izrečejo carinsko deklaracijo za neveljavno brez zahtevka deklaranta, kot je navedeno v odstavku 2 tega člena, in po prepustitvi blaga, kot je navedeno v odstavku 3 tega člena.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za izrek neveljavnosti carinske deklaracije po prepustitvi blaga iz odstavka 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 90

Poenostavitev priprave podatkov za blago, ki spada pod različne tarifne podštevilke

1. Kadar pošiljko sestavlja blago, ki spada pod različne tarifne podštevilke, in bi z obdelavo vsakega takega blaga posebej v skladu z njegovo tarifno podštevilko nastali delo in stroški, nesorazmerni z uvozno ali izvozno dajatvijo, ki se zaračunava za blago, lahko carinski organi na podlagi zahtevka deklaranta določijo poenostavljeno metodo zaračunavanja uvozne ali izvozne dajatve, po kateri se uvozna ali izvozna dajatev zaračuna za celotno pošiljko na podlagi tarifne podštevilke blaga, za katero velja najvišja stopnje uvozne ali izvozne dajatve.

2. Carinski organi zavrnejo uporabo poenostavljene metode zaračunavanja uvozne ali izvozne dajatve iz odstavka 1:

(a) kadar se uporablja pristojbina Unije za obdelavo ali

(b) v zvezi z blagom, za katero velja druga zakonodaja, ki jo uporabljajo carinski organi, prepoved ali omejitev ali trošarina, kadar je za uporabo navedenih ukrepov potrebna pravilna uvrstitev.

Člen 91

Centralizirano carinjenje

1. Carinski organi lahko do 28. februarja 2031 osebi na podlagi zahtevka dovolijo, da na carinskem uradu, odgovornem za kraj, kjer ima ta oseba sedež, vloži carinsko deklaracijo za blago, ki se predloži carini v drugem carinskem uradu.

Carinski organi lahko opustijo zahtevo po dovoljenju iz prvega pododstavka, če je za carinski urad, kjer je bila vložena carinska deklaracija, in carinski urad, kjer je bilo blago predloženo carini, pristojen isti carinski organ.

2. Zahtevek za dovoljenje iz odstavka 1 tega člena lahko vloži samo pooblaščeni gospodarski subjekt za carinske poenostavitve iz člena 29(2), točka (a).

3. Carinski urad, pri katerem se vloži carinska deklaracija:

(a) nadzoruje dajanje blaga v zadevni carinski postopek;

(b) opravi carinske kontrole za preverjanje carinske deklaracije;

(c) v utemeljenih primerih zahteva, da carinski urad, pri katerem je bilo predloženo blago, opravi določene carinske kontrole za preverjanje carinske deklaracije ter

(d) opravi carinske formalnosti za izterjavo zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu.

4. Carinski urad, pri katerem se vloži carinska deklaracija, in carinski urad, pri katerem se predloži blago, izmenjata informacije, ki so potrebne za preverjanje carinske deklaracije in za prepustitev blaga.

5. Carinski urad, pri katerem se predloži blago, ne glede na lastne kontrole v zvezi z blagom, ki se vnese na carinsko območje Unije ali z njega iznese, opravi carinske kontrole iz odstavka 3, točka (c), in sporoči rezultate teh kontrol carinskemu uradu, pri katerem je bila vložena carinska deklaracija.

6. Carinski urad, pri katerem se vloži carinska deklaracija, prepusti blago, pri čemer upošteva rezultate:

(a) lastnih kontrol za preverjanje carinske deklaracije;

(b) kontrol za preverjanje carinske deklaracije, ki jih je opravil carinski urad, pri katerem je bilo predloženo blago, in kontrol v zvezi z blagom, ki se vnese na carinsko območje Unije ali z njega iznese.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pogojev za podelitev dovoljenja iz odstavka 1, prvi pododstavek, tega člena.

8. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za centralizirano carinjenje, vključno z ustreznimi carinskimi formalnostmi in kontrolami. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 92

Vpis v evidence deklaranta

1. Carinski organi lahko do 28. februarja 2031 osebi na podlagi zahtevka dovolijo, da vloži carinsko deklaracijo, vključno s poenostavljeno deklaracijo, v obliki vpisa v evidence deklaranta, pod pogojem, da so podatki iz te deklaracije carinskim organom na voljo v elektronskem sistemu deklaranta, v trenutku ko je vložena carinska deklaracija v obliki vpisa v evidence deklaranta.

2. Carinska deklaracija se šteje za sprejeto v trenutku, ko se blago vpiše v evidence deklaranta.

3. Carinski organi lahko na podlagi zahtevka opustijo obveznost predložitve blaga. V tem primeru se šteje, da se blago prepusti v trenutku vpisa v evidence deklaranta.

Ta opustitev se lahko odobri, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) deklarant je pooblaščeni gospodarski subjekt za carinske poenostavitve, kot je navedeno v členu 29(2), točka (a);

(b) opustitev upravičujeta narava in pretok zadevnega blaga, ki sta znana carinskim organom;

(c) nadzorni carinski urad ima dostop do vseh informacij, za katere meni, da so potrebne, da bi lahko uveljavljal pravico do pregleda blaga, če bi bilo to potrebno;

(d) druga zakonodaja, ki jo uporabljajo carinski organi, v trenutku vpisa v evidence za blago ne velja več, razen če je v dovoljenju iz odstavka 1 tega člena določeno drugače.

Vendar lahko nadzorni carinski urad v posebnih situacijah zahteva, da se blago predloži tudi v primeru take opustitve.

4. V dovoljenju iz odstavka 1 se določijo pogoji, pod katerimi se dovoli prepustitev blaga.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pogojev za podelitev dovoljenja iz odstavka 1 tega člena.

6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila glede vpisa v evidence deklaranta, vključno z ustreznimi carinskimi formalnostmi in kontrolami iz odstavka 1 tega člena, ter glede opustitve obveznosti predložitve blaga iz odstavka 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 93

Prenehanje veljavnosti

Dovoljenja za poenostavljene deklaracije, centralizirano carinjenje in vpis v evidence deklaranta iz člena 83, 91 oziroma 92 prenehajo veljati 1. marca 2034.

POGLAVJE 4

Razpolaganje z blagom

Člen 94

Ukrepi, ki jih sprejmejo carinski organi

1. Carinski organi brez poseganja v drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, v naslednjih primerih sprejmejo vse potrebne ukrepe za odstranitev blaga, vključno z odvzemom ali zaplembo v korist države v skladu z nacionalnim pravom, prodajo, darovanjem v humanitarne namene ali uničenjem:

(a) kadar ni izpolnjena katera od obveznosti iz carinske zakonodaje glede vnosa neunijskega blaga na carinsko območje Unije ali blago ni bilo predloženo carinskemu nadzoru;

(b) kadar blaga ni mogoče prepustiti iz katerega od naslednjih razlogov:

(i) blaga iz razlogov, ki jih je mogoče pripisati uvozniku, izvozniku, imetniku postopka tranzita ali imetniku blaga, ni bilo mogoče pregledati ali pregleda ni bilo mogoče nadaljevati v roku, ki so ga predpisali carinski organi;

(ii) dokumenti ali informacije, ki jih je treba predložiti ali dati na voljo, preden se blago lahko da ali prepusti v zahtevani carinski postopek, niso bili predloženi ali dani na voljo;

(iii) plačila ali zavarovanja, ki bi jih bilo treba plačati ali predložiti v zvezi z uvozno ali izvozno dajatvijo, niso bila plačana ali predložena v predpisanem roku;

(iv) blago ne izpolnjuje pogojev za prepustitev iz členov 77 in 78;

(c) kadar blago po prepustitvi ni bilo odstranjeno v razumnem roku;

(d) kadar je bilo po prepustitvi blaga ugotovljeno, da blago ne izpolnjuje pogojev za prepustitev, ali

(e) kadar se blago odstopi državi v skladu s členom 96.

2. Za neunijsko blago, ki se odstopi državi, ali neunijsko blago, ki je bilo zaseženo, odvzeto ali zaplenjeno v korist države v skladu z nacionalnim pravom, se šteje, da je bilo dano v postopek carinskega skladiščenja. Tako blago se vpiše v evidenco upravljavca skladišč za carinsko skladiščenje ali, kadar ga hranijo carinski organi, v evidenco carinskih organov.

Kadar so carinski organi že prejeli podatke ali carinsko deklaracijo za blago, ki naj bi se uničilo, odstopilo državi, zaseglo, odvzelo ali zaplenilo v korist države v skladu z nacionalnim pravom, evidenca vključuje sklic na navedene podatke ali navedeno carinsko deklaracijo. Zadevna carinska deklaracija ali podatki se izrečejo za neveljavne.

3. Stroške ukrepov iz odstavka 1 nosi:

(a) v primeru iz odstavka 1, točka (a), prevoznik, uvoznik, imetnik postopka tranzita, imetnik blaga ali oseba, ki blaga ni predložila carinskemu nadzoru;

(b) v primerih iz odstavka 1, točke (b), (c) in (d), uvoznik, izvoznik ali imetnik postopka tranzita ali imetnik blaga;

(c) v primeru iz odstavka 1, točka (e), oseba, ki blago odstopi državi.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo primerov, v katerih se blago lahko odvzame.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek, v skladu s katerim carinski organi prodajo in podarijo blago, kot je navedeno v odstavku 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 95

Uničenje blaga

1. Carinski organi lahko zahtevajo uničenje blaga, za katero je bilo predloženo ali dano na voljo obvestilo o razpoložljivosti, kadar imajo za to utemeljene razloge, ter o tem obvestijo uvoznika, izvoznika ali imetnika postopka tranzita in imetnika blaga. Stroške uničenja nosi uvoznik, izvoznik, imetnik postopka tranzita ali imetnik blaga.

2. Carinski organi lahko, kadar menijo, da je to nujno in sorazmerno, v skladu z nacionalnim pravom zasežejo, uničijo ali drugače onemogočijo uporabo blaga, za katero ni bilo predloženo ali dano na voljo nobeno obvestilo o razpoložljivosti in ki predstavlja tveganje za zdravje in varnost končnih uporabnikov. Stroške takega ukrepa nosi uvoznik, izvoznik ali imetnik blaga.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za uničenje blaga. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 96

Odstop blaga državi

1. Uvoznik, izvoznik, imetnik postopka tranzita ali imetnik blaga lahko s predhodnim dovoljenjem carinskih organov državi odstopi neunijsko blago in blago, dano v postopek posebne rabe.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za odstop blaga državi. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

NASLOV IV

BLAGO, VNESENO NA CARINSKO OBMOČJE UNIJE

POGLAVJE 1

Vstop blaga

Člen 97

Predhodne informacije o tovoru

1. Blago ne vstopi na carinsko območje Unije, če prevozniki, ki vnesejo blago na carinsko območje Unije, za to blago v določenih rokih ne predložijo ali dajo na voljo predhodnih informacij o tovoru pričakovanemu carinskemu uradu prvega vstopa.

2. Kadar se predhodne informacije o tovoru ne predložijo ali dajo na voljo v skladu z odstavkom 1, se predhodne informacije predložijo ali dajo na voljo dejanskemu carinskemu uradu prvega vstopa najpozneje ob prihodu prevoznega sredstva, ki se uporablja za prevoz blaga.

3. Predhodne informacije o tovoru vključujejo vsaj identiteto uvoznika, odgovornega za blago, edinstveno referenčno številko pošiljke, identiteto pošiljatelja, identiteto prejemnika, poimenovanje blaga, tarifno uvrstitev, vrednost, končni namembni kraj blaga, če je na voljo, podatke o poti ter vrsto in identifikacijo prevoznega sredstva, ki se uporablja za vnos blaga, in stroške prevoza.

4. Uvoznik lahko ustreznemu carinskemu uradu v določenih rokih predloži ali da na voljo del zahtevanih predhodnih informacij o tovoru.

5. Kadar je uvoznik že predložil ali dal na voljo del zahtevanih predhodnih informacij o tovoru, prevoznik poveže predhodne informacije o tovoru, ki jih zagotavlja ali daje na voljo, z informacijami, ki jih je predložil ali dal na voljo uvoznik.

6. Uvoznika se obvesti, ko prevoznik poveže predhodne informacije o tovoru, ki jih je predložil ali dal na voljo, z delom predhodnih informacij o tovoru, ki jih je predložil ali dal na voljo uvoznik.

7. V posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, ko prevoznik ali uvoznik nima vseh predhodnih informacij o tovoru iz odstavkov 1 in 3, se lahko od drugih oseb, ki imajo navedene informacije, zahteva, da jih predložijo ali dajo na voljo.

8. Predhodne informacije o tovoru vsebujejo podatke, ki jih carinski organi potrebujejo za izvedbo analize tveganja.

9. Oseba, ki predloži ali da na voljo predhodne informacije o tovoru, lahko omeji vidnost svoje identifikacije in poslovno občutljivih podatkov na eno ali več oseb, ki prav tako predložijo ali dajejo na voljo podatke, brez poseganja v uporabo vseh podatkov za carinski nadzor.

10. Obveznost predložitve ali dajanja na voljo predhodnih informacij o tovoru ne velja:

(a) za prevozna sredstva in blago na njih, ki le prehajajo teritorialne vode ali zračni prostor carinskega območja Unije, ne da bi se na tem območju ustavila;

(b) za neunijsko blago, ki se vnese na carinsko območje Unije, potem ko je začasno zapustilo to območje po morju ali zraku, prevoz pa poteka neposredno in brez postanka zunaj carinskega območja Unije;

(c) za unijsko blago, katerega carinski status je treba dokazati v skladu s členom 71(2), ki se vnese na carinsko območje Unije, potem ko je začasno zapustilo to območje po morju ali zraku, prevoz pa poteka neposredno in brez postanka zunaj carinskega območja Unije;

(d) za unijsko blago, ki se giblje, ne da bi spremenilo svoj carinski status v skladu s členom 73(2), in ki se vnese na carinsko območje Unije, potem ko je začasno zapustilo navedeno območje po morju ali zraku, prevoz pa poteka neposredno in brez postanka zunaj carinskega območja Unije, ter

(e) v drugih primerih, kadar je to ustrezno utemeljeno z vrsto blaga ali prometa ali kadar to zahtevajo mednarodnimi sporazumi.

11. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe:

(a) z določitvijo pravil za določitev pričakovanega carinskega urada prvega vstopa iz odstavka 1 tega člena;

(b) z določitvijo predhodnih informacij o tovoru, ki jih je treba predložiti ali dati na voljo v skladu z odstavkom 1 tega člena, in podatkov iz odstavka 8 tega člena, ki morajo vključevati specifične informacije, ki carinskim organom omogočajo izvedbo analize tveganja v zvezi z varstvom in varnostjo blaga;

(c) z določitvijo predpisanih rokov iz odstavkov 1 in 4 tega člena;

(d) z določitvijo posebnih primerov in drugih oseb, od katerih se lahko zahteva, da predložijo ali dajo na voljo predhodne informacije o tovoru, kot je navedeno v odstavku 7 tega člena;

(e) z določitvijo primerov, v katerih je zaradi vrste blaga ali prometa v celoti upravičeno, da ne velja obveznost predložitve ali dajanja na voljo predhodnih informacij o tovoru iz odstavka 10, točka (e), tega člena;

(f) z določitvijo pogojev, pod katerimi lahko oseba, ki predloži ali daje na voljo predhodne informacije o tovoru, omeji vidljivost identifikacijskih podatkov ali poslovno občutljivih podatkov, kot je navedeno v odstavku 9 tega člena.

12. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila za predložitev, dajanje na voljo ali prejem predhodnih informacij o tovoru iz odstavkov 1 in 8 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

13. V skladu z datumi, določenimi v delovnem programu iz člena 38(6), točka (b), ter najpozneje do 28. februarja 2034 se formalnosti iz odstavkov 1 do 12 tega člena ter členov 98 do 103 te uredbe lahko še naprej izpolnjujejo v skladu s pravili in zahtevami glede podatkov iz Uredbe (EU) št. 952/2013, ki se uporabljajo za elektronske sisteme, ki so jih države članice in Komisija razvile v skladu s členom 16(1) Uredbe (EU) št. 952/2013.

Člen 98

Analiza tveganja predhodnih informacij o tovoru

1. Brez poseganja v dejavnosti carinskega organa EU iz naslova XII carinski organ prvega vstopa zagotovi, da se v določenih rokih izvede analiza tveganja. Ta analiza tveganja se izvede predvsem zaradi varstva in varnosti ter po potrebi v sodelovanju z drugimi carinskimi uradi in po možnosti na podlagi predhodnih informacij o tovoru in drugih informacij, ki se predložijo ali dajo na voljo prek carinskega podatkovnega vozlišča EU. Carinski organ prvega vstopa na podlagi rezultatov navedene analize tveganja sprejme potrebne ukrepe.

2. Carinski urad prvega vstopa lahko, kadar je ustrezno, v sodelovanju s carinskimi organi drugih držav članic, vključenih v postopek analize tveganja, sprejme ustrezne ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki vključujejo:

(a) navodilo osebi, ki je predložila ali dala na voljo predhodne informacije o tovoru, da se blago ne sme natovoriti ali prevažati, in – če je prevoznik oseba, ki ni oseba, ki je predložila predhodne informacije o tovoru –, enako navodilo zadevnemu prevozniku, da se blago ne sme natovoriti ali prevažati;

(b) zahtevanje dodatnih informacij ali ukrepov;

(c) opredelitev situacij, v katerih bi bilo ustrezno ukrepanje drugega organa;

(d) priporočilo, kateri kraj je najustreznejši za izvedbo carinske kontrole in ukrepov za to kontrolo.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo določenih rokov, do katerih se opravi analiza tveganja iz odstavka 1 tega člena.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila, ki se uporabljajo za ukrepe za zmanjšanje tveganja, iz odstavka 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

5. Analiza tveganja iz odstavka 1 se do 28. februarja 2034 izvaja na podlagi vstopne skupne deklaracije.

Člen 99

Sprememba predhodnih informacij o tovoru

1. Uvoznik, prevoznik ali druge osebe iz člena 97 spremenijo enega ali več podatkovnih elementov v predhodnih informacijah o tovoru:

(a) kadar uvoznik, prevoznik ali druga zadevna oseba ugotovi, da so se zadevne informacije v njihovih evidencah spremenile ali da informacije niso pravilne, ali

(b) kadar carinski organ od uvoznika, prevoznika ali druge zadevne osebe zahteva, da to storijo zaradi netočnosti ali nepopolnosti podatkov ali težav s kakovostjo podatkov, zlasti kadar so ugotovljene na podlagi opravljene analize tveganja.

2. Uvoznik, prevoznik ali druge osebe iz člena 97 informacij ne spreminjajo predhodnih informacij o tovoru:

(a) kadar so carinski organi osebi, ki je predložila ali dala na voljo predhodne informacije o tovoru, in prevozniku, če ta ni navedena oseba, dali navodilo, da se blago ne sme natovoriti ali prevažati, kot je navedeno v členu 98(2), točka (a);

(b) kadar so carinski organi obvestili prevoznika ali druge osebe, da nameravajo carinski organi pregledati blago;

(c) kadar so carinski organi ugotovili, da predhodne informacije o tovoru niso pravilne;

(d) kadar so bili podatki iz predhodnih informacij o tovoru dodani na seznam podatkov, ki jih ni mogoče spremeniti.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo podatkov v predhodnih informacijah o tovoru, ki jih ni mogoče spremeniti, kot je določeno v odstavku 2, točka (d), tega člena.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za spremembo predhodnih informacij o tovoru v skladu z odstavkom 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 100

Neveljavnost predhodnih informacij o tovoru

1. Če prevoznik ali druge osebe, ki predložijo ali dajo na voljo predhodne informacije o tovoru, izvejo, da blago, na katero se nanašajo te predhodne informacije o tovoru, ne bo izneseno s carinskega območja Unije, od carinskega organa čim prej zahtevajo, da predhodne informacije o tovoru izreče za neveljavne.

Če se blago, na katero se nanašajo predhodne informacije o tovoru, ne vnese na carinsko območje Unije v 200 dneh od datuma, ko so bile predhodne informacije o tovoru predložene ali dane na voljo carinskim organom, carinski organi te predhodne informacije o tovoru izrečejo za neveljavne.

2. Osebe, ki predložijo ali dajo na voljo predhodne informacije o tovoru, in uvoznik, ki predloži ali da na voljo informacije v carinskem podatkovnem vozlišču EU, se medsebojno obvestijo o tem, da so bile informacije, ki so jih predložili ali dali na voljo, razglašene za neveljavne.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za izrek neveljavnosti predhodnih informacij o tovoru v skladu z odstavkom 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 101

Obvestilo o prihodu v povezavi z vstopom prevoznih sredstev in blaga

1. Prevoznik o prihodu prevoznega sredstva, s katerim se blago vnese na carinsko območje Unije, dejanski carinski urad prvega vstopa obvesti ob njegovem prihodu.

2. Prevoznik o prihodu blaga, vnesenega na carinsko območje Unije po morju ali zraku, carinski urad, odgovoren za pristanišče ali letališče, kjer se blago raztovori ali pretovori, obvesti, ko prevozno sredstvo, s katerim se navedeno blago vnese na carinsko območje Unije, prispe v navedeno pristanišče ali na letališče.

3. Prevoznik o prihodu blaga, vnesenega na carinsko območje Unije po cesti, železnici ali celinskih plovnih poteh, carinski urad prvega vstopa obvesti, ko prevozno sredstvo, s katerim se navedeno blago vnese na carinsko območje Unije, prispe na navedeni carinski urad.

4. Prevoznik poveže obvestilo o prihodu blaga s predhodnimi informacijami o tovoru, ki so bile predložene ali dane na voljo za navedeno blago.

5. Ne glede na obveznosti prevoznika iz odstavkov 1, 2 in 3 lahko o prihodu blaga obvesti katera koli od naslednjih oseb takrat, kot je navedeno v navedenih odstavkih:

(a) oseba, v imenu katere ali za račun katere deluje oseba, ki je blago vnesla na navedeno območje;

(b) oseba, ki je prevzela odgovornost za prevoz blaga po njegovem vnosu na carinsko območje Unije.

(c) katera koli oseba, ki blago nemudoma da v carinski postopek, ali

(d) imetnik dovoljenja za upravljanje prostorov za začasno hrambo ali katera koli oseba, ki opravlja dejavnost v prosti coni.

6. V posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, ko od prevoznika ni mogoče dobiti vseh podatkov o blagu iz predhodnih informacij o tovoru iz člena 97(8), se lahko od naknadnega prevoznika ali drugih oseb, ki imajo navedene podatke in ustrezne pravice za njihovo posredovanje, zahteva, da dejanski carinski urad prvega vstopa obvestijo o prihodu blaga.

7. Obvestilo o prihodu prevoznega sredstva in blaga se lahko, če to odobri carinski organ, carinskim organom predloži ali da na voljo prek sredstev, ki niso carinsko podatkovno vozlišče EU, na primer prek trgovinskega, pristaniškega ali prevoznega informacijskega sistema, če taki sistemi vsebujejo potrebne podatke za tako obvestilo in so ti podatki na voljo takrat, kot je navedeno v odstavkih 1, 2 ali 3, kot je ustrezno. V takšnih primerih se podatki, ki se predložijo ali dajo na voljo prek takih drugih sredstev, prenesejo v carinsko podatkovno vozlišče EU.

8. Z odstopanjem od odstavka 2 obveznost obveščanja o prihodu blaga ne velja v naslednjih primerih:

(a) kadar se blago ob njegovem prihodu na carinsko območje Unije med potovanjem raztovori in ponovno natovori na isto prevozno sredstvo izključno zato, da se omogoči raztovarjanje ali natovarjanje drugega blaga v istem pristanišču ali na istem letališču Unije;

(b) kadar se unijsko blago, ki se giblje, ne da bi spremenilo svoj carinski status v skladu s členom 73(2), vnese na carinsko območje Unije, potem ko je začasno zapustilo navedeno območje po morju ali zraku, prevoz pa poteka neposredno in brez postanka zunaj carinskega območja Unije.

9. Prevoznik na carinskem območju Unije ne raztovori blaga, za katero carinskim organom niso bile predložene ali dane na voljo predhodne informacije o tovoru iz člena 97(8), razen če so carinski organi od prevoznika zahtevali, da to blago predloži v skladu s členom 103.

10. Z odstopanjem od odstavka 9 lahko carinski organi v primeru neposredne nevarnosti, ki zahteva takojšnje raztovorjenje vsega blaga ali njegovega dela, dovolijo prevozniku, da raztovori blago.

11. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo posebnih primerov iz odstavka 6 tega člena in drugih oseb iz navedenega odstavka, od katerih se lahko zahteva, da dejanski carinski urad prvega vstopa obvestijo o prihodu blaga.

12. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za obveščanje o prihodu iz tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

13. V skladu z datumi, določenimi v delovnem programu iz člena 38(6), točka (b), in najpozneje do 28. februarja 2034 sta še vedno mogoči predložitev obvestila o prihodu in fizična predložitev blaga carini iz člena 103(1) te uredbe v skladu s pravili in zahtevami glede podatkov iz Uredbe (EU) št. 952/2013, ki se uporabljajo za elektronske sisteme, ki so jih države članice in Komisija razvile v skladu s členom 16(1) Uredbe (EU) št. 952/2013.

Člen 102

Prevoz na ustrezen kraj

1. Prevoznik, ki vnese blago na carinsko območje Unije, ga po poti, ki jo določijo carinski organi, in v skladu z njihovimi morebitnimi navodili nemudoma prepelje do carinskega urada, ki ga določijo carinski organi, ali na kateri koli drug kraj, ki ga določijo ali odobrijo navedeni organi, ali v prosto cono.

2. Blago, vneseno v prosto cono, se v prosto cono vnese neposredno bodisi po morju bodisi po zraku ali, če se vnese po kopnem, brez prehajanja drugega dela carinskega območja Unije, kadar se prosta cona nahaja ob kopenski meji med državo članico in tretjo državo.

3. Kadar prevozniki zaradi nepredvidljivih okoliščin ali višje sile ne morejo izpolniti obveznosti iz odstavka 1, brez odlašanja obvestijo carinske organe o situaciji in natančni lokaciji blaga.

4. Carinski organi se odločijo, katere ukrepe je treba sprejeti, da se omogoči carinski nadzor nad blagom iz odstavka 1 ali nad plovilom ali zrakoplovom in kakršnim koli blagom na krovu plovila ali v zrakoplovu v okoliščinah iz odstavka 3 ter da se po potrebi zagotovi naknadni prevoz blaga do carinskega urada, ki ga določijo carinski organi ali do katerega koli drugega kraja, ki ga določijo ali odobrijo ti organi, ali v prosto cono.

5. Carinski organi lahko na podlagi sporazuma, sklenjenega z zadevno tretjo državo, opravijo carinske kontrole blaga, ki je še zunaj carinskega območja Unije. Carinski organi navedeno blago obravnavajo enako kot blago, vneseno na carinsko območje Unije.

6. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 3 se lahko za blago, ki se prevaža znotraj obmejnih območij oziroma po cevovodih in žicah, za gospodarsko nepomemben promet ali za blago, ki ga prenašajo potniki, uporabljajo posebna pravila, če zaradi tega niso okrnjene možnosti carinskega nadzora in carinske kontrole.

7. Odstavek 1 se ne uporablja za prevozna sredstva ali za blago, ki se na njih prevaža, ki samo prehajajo teritorialne vode ali zračni prostor carinskega območja Unije, ne da bi se na tem območju ustavila.

Člen 103

Fizična predložitev blaga carini

1. Kadar tako zahtevajo carinski organi ali druga zakonodaja, ki jo uporabljajo carinski organi, prevoznik ali imetnik blaga blago, vneseno na carinsko območje Unije, fizično predloži carini ob prihodu na carinski urad, ki so ga določili carinski organi ali na kateri koli drug kraj, ki ga določijo ali odobrijo carinski organi, ali v prosto cono.

2. Carinski organi obvestijo prevoznika ali imetnika blaga o tem, da mora navedeno blago fizično predložiti carini.

3. Blago, fizično predloženo carini, se ne odstrani s kraja predložitve brez dovoljenja carinskih organov.

4. Obveznost fizične predložitve blaga carini se opusti za unijsko blago, ki se giblje, ne da bi spremenilo svoj carinski status v skladu s členom 73(2), in ki se vnese na carinsko območje Unije, potem ko je začasno zapustilo navedeno območje po morju ali zraku, prevoz pa poteka neposredno in brez postanka zunaj carinskega območja Unije,

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pogojev za določitev in odobritev krajev, ki niso imenovani carinski urad, iz odstavka 1 tega člena.

6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za fizično predložitev blaga carini v skladu s tem členom. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 104

Začasna hramba blaga

1. Neunijsko blago je v začasni hrambi od trenutka, ko oseba iz člena 101 obvesti o njegovem prihodu na carinsko območje Unije v skladu z navedenim členom, in dokler ni dano v carinski postopek ali izneseno s carinskega območja Unije ali dokler carinski organi ne uredijo položaja blaga v skladu z odstavkom 7 tega člena.

2. Neunijsko blago, ki se giblje v okviru postopka tranzita, je v začasni hrambi po končanju postopka tranzita in dokler ni dano v drug carinski postopek ali izneseno s carinskega območja Unije ali dokler carinski organi ne uredijo položaja blaga v skladu z odstavkom 7.

3. Neunijsko blago v začasni hrambi se hrani v prostorih za začasno hrambo, odobrenih v skladu s členom 108, v upravičenih primerih pa tudi na drugih krajih, ki jih določijo ali odobrijo carinski organi, vključno s kraji, ki jih navedejo zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekti.

4. Imetnik dovoljenja za upravljanje prostorov za začasno hrambo iz člena 108 ali oseba, ki hrani blago, kadar je blago shranjeno na drugih krajih, ki jih določijo ali odobrijo carinski organi, je odgovorna za izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz hrambe blaga v začasni hrambi, vključno z zagotavljanjem:

(a) da se ne odstrani iz carinskega nadzora ter

(b) da se z njim ravna le na način, ki zagotavlja, da se ohrani, ne da bi se spremenilo ali da bi se spremenili njegov videz ali tehnične značilnosti.

5. Če ni drugače določeno v pravu Unije ali nacionalnem pravu, se neunijsko blago v začasni hrambi da v carinski postopek ali iznese s carinskega območja Unije v 90 dneh od začetka začasne hrambe. Carinski organi lahko v izjemnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, navedeni rok podaljšajo.

6. Neunijsko blago v začasni hrambi na krajih, ki jih določijo ali odobrijo carinski organi, vključno s kraji, ki jih navedejo zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekti, se v določenem roku da v carinski postopek ali ponovno izvozi.

7. Kadar blaga iz ustrezno utemeljenega razloga ni mogoče hraniti v prostorih za začasno hrambo, carinski organi brez odlašanja storijo vse potrebno za njegovo odstranitev v skladu s poglavjem 4 naslova V.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pogojev za določitev ali odobritev krajev iz odstavka 3 tega člena, roka iz odstavka 6 tega člena in primerov, v katerih se rok iz odstavka 5 tega člena lahko podaljša.

9. V skladu z datumi, določenimi v delovnem programu iz člena 38(6), točka (b), in najpozneje do 28. februarja 2034 se deklaracije za začasno hrambo predložijo v skladu s pravili in zahtevami glede podatkov iz Uredbe (EU) št. 952/2013.

Člen 105

Informacije o začasni hrambi

1. Za neunijsko blago, za katero je bilo carinskemu organu predloženo ali dano na voljo obvestilo o prihodu blaga, se vložijo informacije o začasni hrambi, ki vsebujejo vse podatke, potrebne za uporabo določb, ki urejajo začasno hrambo.

2. Oseba iz člena 101, imetnik dovoljenja za upravljanje prostorov za začasno hrambo ali druga oseba, ki je imetnik blaga, predloži ali da na voljo informacije o začasni hrambi najpozneje ob vnosu blaga v prostore za začasno hrambo ali na drug kraj, ki ga določijo ali odobrijo carinski organi.

3. Če ni določeno drugače, carinski organi ne zahtevajo, da se informacije o začasni hrambi predložijo ali dajo na voljo:

(a) kadar blago najpozneje ob obvestilu o prihodu navedenega blaga na carinsko območje Unije dobi carinski status unijskega blaga v skladu s členom 71 ali

(b) kadar so bili podatki, potrebni za carinski postopek ali ponovni izvoz, že predloženi ali dani na voljo carinskim organom.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe:

(a) s podrobnejšo določitvijo primerov iz odstavka 3 tega člena, v katerih carinski organi ne smejo zahtevati, da se predložijo ali dajo na voljo informacije o začasni hrambi;

(b) z določitvijo podatkov, ki jih je treba predložiti ali dati na voljo carinskim organom za uporabo določb, ki urejajo začasno hrambo.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za vložitev informacij o začasni hrambi iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 106

Sprememba informacij o začasni hrambi

1. Osebe iz člena 105(2) spremenijo enega ali več podatkovnih elementov v informacijah o začasni hrambi:

(a) kadar izvejo, da so se zadevne informacije v njegovih evidencah spremenile, ali

(b) kadar to od njih zahteva carinski organ zaradi netočnosti ali nepopolnosti podatkov ali težav s kakovostjo podatkov.

2. Osebe iz člena 105(2) ne spremenijo informacij o začasni hrambi:

(a) kadar so jih carinski organi obvestili, da nameravajo pregledati blago;

(b) kadar so jih carinski organi obvestili, da so ugotovili, da predloženi podatki ali podatki, dani na voljo, niso pravilni, ali

(c) kadar je bilo blago izneseno iz prostorov za začasno hrambo, razen če ni določeno drugače.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo posebnih primerov za spremembo informacij iz odstavkov 1 in 2 tega člena.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za spremembo informacij iz tega člena v skladu z odstavkom 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 107

Neveljavnost informacij o začasni hrambi

1. Če oseba iz člena 105(2) izve, da blago ne bo vneseno na carinsko območje Unije, informacije o začasni hrambi čim prej izreče za neveljavne.

Če se blago, za katero so bile predložene ali dane na voljo informacije o začasni hrambi, ne vnese na carinsko območje Unije v 30 dneh od datuma, ko so bile te informacije predložene ali dane na voljo, carinski organi te podatke izrečejo za neveljavne.

Informacije o začasni hrambi se izrečejo za neveljavne tudi v drugih primerih, s določenih v carinski zakonodaji.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe s podrobnejšo določitvijo posebnih primerov iz odstavka 1, tretji pododstavek, tega člena, v katerih se informacije o začasni hrambi izrečejo za neveljavne.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za izrek neveljavnosti informacij o začasni hrambi iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 108

Dovoljenje za upravljanje prostorov za začasno hrambo blaga

1. Za upravljanje prostorov za začasno hrambo blaga je potrebno dovoljenje carinskih organov. Takšno dovoljenje ni potrebno, kadar prostore za začasno hrambo upravlja sam carinski organ.

Pogoji, pod katerimi se dovoli upravljanje prostorov za začasno hrambo, so določeni v navedenem dovoljenju.

2. Dovoljenje iz odstavka 1 tega člena se podeli samo osebam:

(a) ki imajo sedež na carinskem območju Unije;

(b) ki predložijo potrebno zagotovilo za pravilno izvajanje operacij ter

(c) ki predložijo zavarovanje v skladu s členom 194.

Kadar se predloži splošno zavarovanje, se izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz tega zavarovanja, preveri z ustrezno revizijo.

Šteje se, da pooblaščeni gospodarski subjekt za carinske poenostavitve ali zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt izpolnjuje pogoj iz prvega pododstavka, točka (b) tega odstavka, če je dejavnost v zvezi z upravljanjem začasnih prostorov za hrambo upoštevana v dovoljenju iz člena 30 oziroma 31.

3. Dovoljenje iz odstavka 1 se podeli samo, kadar lahko carinski organi izvajajo carinski nadzor, ne da bi morali uvesti upravne dogovore, ki bi bili nesorazmerni z zadevnimi gospodarskimi potrebami.

4. Imetnik dovoljenja iz odstavka 1 vodi ustrezne evidence v obliki, ki jo odobrijo carinski organi, in te evidence predloži ali da na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU.

Evidence vsebujejo informacije in podatke, da se carinskim organom omogoči nadzor nad upravljanjem prostorov za začasno hrambo, zlasti glede identifikacije shranjenega blaga, njegovega carinskega statusa in gibanja.

5. Šteje se, da pooblaščeni gospodarski subjekt za carinske poenostavitve ali zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt izpolnjuje obveznost iz odstavka 4, če so njegove evidence ustrezne za namene upravljanja prostorov za začasno hrambo.

6. Carinski organi lahko imetniku dovoljenja iz odstavka 1 odobrijo, da blago v začasni hrambi premešča med različnimi prostori za začasno hrambo, pod pogojem, da se zaradi takšnega premeščanja ne poveča nevarnost goljufij, pri čemer gre za naslednje vrste gibanj:

(a) gibanje, ki poteka pod odgovornostjo enega carinskega organa,

(b) gibanje, ki ga pokriva eno samo dovoljenje, ki se izda pooblaščenemu gospodarskemu subjektu za carinske poenostavitve ali zaupanja vrednemu in preverjenemu gospodarskemu subjektu, ali

(c) druge primere gibanj, določenih v carinski zakonodaji.

7. Carinski organi lahko, kadar obstaja gospodarska potreba po tem in kadar to ne vpliva negativno na carinski nadzor, dovoli hrambo unijskega blaga v prostorih za začasno hrambo. To blago se ne šteje za blago v začasni hrambi.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo:

(a) pogojev za podelitev dovoljenja za upravljanje prostorov za začasno hrambo;

(b) vrste informacij in podatkov, ki jih morajo vsebovati evidence, ki jih je treba predložiti ali dati na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, kot je navedeno v odstavku 4 tega člena;

(c) drugih primerov gibanja blaga v začasni hrambi iz odstavka 6, točka (c), tega člena in s tem povezanih pogojev.

9. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za gibanje blaga med prostori za začasno hrambo v skladu z odstavkom 6 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

POGLAVJE 2

Sprostitev v prosti promet

Člen 109

Področje uporabe in učinek

1. Neunijsko blago, namenjeno dajanju na trg Unije ali za zasebno uporabo ali porabo znotraj carinskega območja Unije, se da v postopek sprostitve v prosti promet.

2. Neunijsko blago dobi s sprostitvijo v prosti promet carinski status unijskega blaga.

3. Pogoji za dajanje blaga v postopek sprostitve v prosti promet so naslednji:

(a) carinskim organom so bili predloženi ali dani na voljo zahtevani podatki, ki morajo vključevati vsaj identiteto uvoznika, odgovornega za blago, prodajalca, kupca, izdelovalca, dobavitelja proizvoda, kadar ta ni izdelovalec, in odgovornega gospodarskega subjekta v Uniji na podlagi člena 4 Uredbe (EU) 2019/1020 in člena 16 Uredbe (EU) 2023/988, vrednost, poreklo, tarifno uvrstitev in poimenovanje blaga, edinstveno referenčno številko pošiljke in njeno lokacijo ter seznam ustrezne druge zakonodaje, ki jo carinski organi uporabljajo;

(b) v primeru blaga, ki ga uvozi uvoznik za prodajo na daljavo, ki se je odločil za uporabo ureditve UVEM, zahtevani podatki poleg tistih iz točke (a) vključujejo informacije iz evidenc o transakcijah, zajetih v ureditvi UVEM, ki jih vodi davčni zavezanec v skladu s členom 369x(1) Direktive 2006/112/ES;

(c) vse dolgovane uvozne ali druge dajatve, vključno s protidampinškimi dajatvami, izravnalnimi dajatvami ali zaščitnimi ukrepi, so bile plačane ali zavarovane, razen če je blago predmet zahtevka za črpanje v okviru tarifne kvote;

(d) blago je prispelo na kraj prepustitve na carinskem območju Unije ter

(e) blago je skladno z ustrezno drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe s podrobno določitvijo podatkov, ki se predložijo ali dajo na voljo carinskim organom za dajanje blaga v postopek sprostitve v prosti promet, kot je določeno v odstavku 3, točka (a), tega člena, ali določitvijo odstopanj od navedene točke, ki so upravičena za zadevno vrsto prometa.

Člen 110

Uporaba ukrepov trgovinske politike za aktivno in pasivno oplemenitenje

1. Kadar se v prosti promet sprostijo oplemeniteni proizvodi, pridobljeni z aktivnim oplemenitenjem, in se znesek uvozne dajatve izračuna v skladu s členom 192(3), se uporabijo tisti ukrepi trgovinske politike, ki se uporabljajo za sprostitev blaga, ki je dano v postopek aktivnega oplemenitenja, v prosti promet.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za odpadke in ostanke.

3. Kadar se v prosti promet sprostijo oplemeniteni proizvodi, pridobljeni z aktivnim oplemenitenjem, in se znesek uvozne dajatve izračuna v skladu s členom 191(1), se ukrepi trgovinske politike, ki se uporabljajo za to blago, uporabijo samo, kadar je blago, ki je bilo dano v postopek aktivnega oplemenitenja, predmet takšnih ukrepov.

4. Ukrepi trgovinske politike se ne uporabljajo za oplemenitene proizvode, sproščene v prosti promet po pasivnem oplemenitenju:

(a) kadar oplemeniteni proizvodi ohranijo poreklo Unije v smislu člena 169;

(b) kadar pasivno oplemenitenje zajema popravilo, vključno s sistemom standardne zamenjave iz člena 164, ali

(c) kadar pasivnemu oplemenitenju sledijo nadaljnje operacije oplemenitenja v skladu s členom 160.

POGLAVJE 3

Oprostitev uvozne dajatve

Člen 111

Vrnjeno blago

1. Neunijsko blago, ki je bilo prvotno izvoženo s carinskega območja Unije kot unijsko blago in je bilo na to območje vrnjeno v obdobju treh let in dano v postopek sprostitve v prosti promet, je lahko na podlagi zahtevka zadevne osebe oproščeno plačila uvozne dajatve.

Prvi pododstavek se uporablja tudi, kadar vrnjeno blago predstavlja samo del blaga, ki je bilo pred tem izvoženo s carinskega območja Unije.

2. Triletno obdobje iz odstavka 1 se lahko v primeru posebnih okoliščin podaljša.

3. Kadar je bilo vrnjeno blago pred izvozom s carinskega območja Unije zaradi določene posebne rabe sproščeno v prosti promet z znižano stopnjo uvozne dajatve ali dajatev prosto, se oprostitev uvozne dajatve iz odstavka 1 odobri zgolj, če se navedeno blago sprosti v prosti promet za isto posebno rabo.

Kadar posebna raba, zaradi katere se zadevno blago sprosti v prosti promet, ni več ista, se od zneska uvozne dajatve za to blago odštejejo vsi zneski, pobrani ob prvi sprostitvi v prosti promet. Če slednji zneski presegajo znesek, obračunan za sprostitev vrnjenega blaga v prosti promet, se povračila ne odobrijo.

4. Kadar unijsko blago v skladu s členom 72 izgubi svoj carinski status in se naknadno sprosti v prosti promet, se uporabljajo odstavki 1, 2 in 3 tega člena.

5. Oprostitev uvozne dajatve iz odstavka 1 se odobri samo za blago, ki se vrne v enakem stanju, kot je bilo izvoženo.

6. Oprostitev uvozne dajatve iz odstavka 1 se utemelji z informacijami, ki dokazujejo, da so pogoji za oprostitev izpolnjeni.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo primerov, v katerih se šteje, da je bilo blago vrnjeno v stanju, v katerem je bilo izvoženo, iz odstavka 5 tega člena.

8. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za predložitev informacij iz odstavka 6 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 112

Blago, predhodno dano v postopek aktivnega oplemenitenja

1. Člen 111(1), (2), (5) in (6) se smiselno uporablja za oplemenitene proizvode, ki so bili sprva ponovno izvoženi s carinskega območja Unije po postopku aktivnega oplemenitenja, pod pogojem, da se ob sprostitvi navedenih oplemenitenih proizvodov v prosti promet pobere uvozna dajatev, ki jo je treba plačati za blago, ki je bilo dano v prvi postopek aktivnega oplemenitenja.

2. Če se dajo oplemeniteni proizvodi iz odstavka 1 v nadaljnji postopek aktivnega oplemenitenja in se v prosti promet sprostijo oplemeniteni proizvodi, ki niso bili pridobljeni s predhodnim aktivnim oplemenitenjem, se za blago iz odstavka 1 pobere uvozna dajatev.

3. Znesek uvozne dajatve za blago iz odstavka 1 tega člena se določi v skladu s členom 192(3).

4. Oprostitev uvozne dajatve iz člena 111 se odobri za oplemenitene proizvode, izvožene v skladu s členom 133(2), točka (c), samo v primeru, da se zagotovi, da nobeno blago, ki je bilo nadomeščeno z enakovrednim blagom, ne bo dano v postopek aktivnega oplemenitenja.

Člen 113

Proizvodi morskega ribolova in drugi morski proizvodi

1. Brez poseganja v člen 169(1) so naslednji proizvodi ob sprostitvi v prosti promet oproščeni uvozne dajatve:

(a) proizvodi morskega ribolova in drugi proizvodi, ki jih iz teritorialnega morja tretje države pridobijo plovila, ki so registrirana ali vpisana izključno v državi članici in plujejo pod zastavo navedene države;

(b) proizvodi, pridobljeni iz proizvodov, navedenih v točki (a) tega odstavka na predelovalnih ladjah, ki izpolnjujejo pogoje iz navedene točke.

2. Oprostitev uvozne dajatve iz odstavka 1 se utemelji z dokazi, da so pogoji iz navedenega odstavka izpolnjeni.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za predložitev dokazov iz odstavka 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

NASLOV VII

BLAGO, IZNESENO S CARINSKEGA OBMOČJA UNIJE

POGLAVJE 1

Izvoz in ponovni izvoz

Člen 114

Izvoz

1. Unijsko blago, ki se iznese s carinskega območja Unije, se da v izvozni postopek.

2. Pogoji za dajanje blaga v izvozni postopek so naslednji:

(a) carinskim organom so bili predloženi ali dani na voljo zahtevani podatki;

(b) vse izvozne in druge dajatve so plačane ali zavarovane ter

(c) blago je skladno z ustrezno drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi.

3. Za blago, ki se iznese s carinskega območja Unije, po potrebi velja naslednje:

(a) povračilo ali odpust uvozne dajatve;

(b) formalnosti, ki jih določajo veljavna pravila o drugih dajatvah;

(c) postopkovna pravila o izvozu in izstopu.

4. Odstavek 1 se ne uporablja za unijsko blago:

(a) dano v postopek pasivnega oplemenitenja;

(b) izneseno s carinskega območja Unije, potem ko je bilo dano v postopek posebne rabe;

(c) dobavljeno za oskrbo zrakoplovov ali ladij, oproščeno plačila DDV ali trošarin ali z ničelno stopnjo DDV ali trošarine, ne glede na namembni kraj zrakoplova ali ladje, za katero je potrebno dokazilo o takšni dobavi;

(d) dano v postopek notranjega tranzita;

(e) začasno izneseno s carinskega območja Unije v skladu s členom 73.

5. Carinske formalnosti, ki veljajo za izvozni postopek, veljajo v primerih iz odstavka 4, točki (a) in (b), ter odstavka 4, točka (c), ne glede na namembni kraj zrakoplova ali ladje.

6. Za blago, odpremljeno na Helgoland, se ne šteje, da je izvoženo s carinskega območja Unije.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo podatkov, ki se predložijo ali dajo na voljo carinskim organom za dajanje blaga v izvozni postopek, kot je določeno v odstavku 2, točka (a), tega člena.

8. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za izvoz in izstop iz odstavka 3, točka (c), tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 115

Oprostitev izvozne dajatve za unijsko blago, ki se začasno izvozi

Brez poseganja v člen 161 je unijsko blago, ki se začasno izvozi s carinskega območja Unije, upravičeno do oprostitve izvozne dajatve, če se ponovno uvozi.

Člen 116

Ponovni izvoz

1. Neunijsko blago, ki bo izneseno s carinskega območja Unije, se ponovno izvozi, pod pogojem, da so bili predloženi ali dani na voljo ustrezni podatki o ponovnem izvozu in da je blago, namenjeno za ponovni izvoz, v skladu z drugo zakonodajo, ki jo carinski organi uporabljajo v zvezi z neunijskim blagom.

2. Podatki o ponovnem izvozu, kadar je ustrezno, vključujejo podatke, potrebne za končanje prejšnjega carinskega postopka ali začasne hrambe.

3. Za ponovni izvoz se uporabljajo členi 74 do 80 in člen 123.

4. Odstavek 1 se ne uporablja:

(a) za neunijsko blago, ki je dano v postopek zunanjega tranzita in le prehaja carinsko območje Unije;

(b) kadar se neunijsko blago, ki bo izneseno s carinskega območja Unije, med potovanjem raztovori in ponovno natovori na isto prevozno sredstvo, da se omogoči raztovorjenje ali natovorjenje drugega blaga v istem pristanišču ali na istem letališču.

5. Do 28. februarja 2034 se lahko podatki o ponovnem izvozu predložijo v:

(a) deklaraciji za ponovni izvoz ali

(b) obvestilu o ponovnem izvozu, kadar se blago pretovori znotraj proste cone ali prostorov za začasno hrambo ali se ponovno izvozi neposredno iz proste cone ali prostorov za začasno hrambo.

6. Za deklaracijo o ponovnem izvozu in obvestilo o ponovnem izvozu se do 28. februarja 2034 uporabljajo členi 81 do 93.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo primerov, v katerih se vloži deklaracija za ponovni izvoz, in primerov, v katerih se lahko spremeni ali izreče za neveljavno.

8. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za vložitev, spremembo ali izrek neveljavnosti deklaracije za ponovni izvoz. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

POGLAVJE 2

Izstop blaga

Člen 117

Predodhodne informacije

1. Prevozniki, ki iznesejo blago s carinskega območja Unije, pristojnemu carinskemu organu v določenih rokih in najpozneje ob obvestilu o prihodu blaga na točko izstopa predložijo ali dajo na voljo minimalne predodhodne informacije o tem blagu.

2. Predodhodne informacije vsebujejo podatke, ki jih carinski organi potrebujejo za izvedbo analize tveganja predvsem zaradi varstva in varnosti.

3. Izvoznik lahko pristojnemu carinskemu organu predloži ali da na voljo vse predodhodne informacije ali samo del njih.

4. Kadar je izvoznik že predložil ali dal na voljo del zahtevanih predodhodnih informacij, prevoznik poveže del zahtevanih predodhodnih informacij, ki jih zagotavlja ali daje na voljo, z informacijami, ki jih je izvoznik že predložil ali dal na voljo.

5. Kadar je izvoznik že predložil ali dal na voljo vse zahtevane predodhodne informacije, prevoznik predloži ali da na voljo dodatne predodhodne informacije samo, kadar ve, da informacije, ki so bile predhodno predložene ali dane na voljo, niso pravilne.

6. Izvoznik se obvesti, kadar prevoznik poveže predodhodne informacije, ki jih je predložil ali dal na voljo, z delom predodhodnih informacij, ki jih je predložil ali dal na voljo izvoznik.

7. V posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, ko prevoznik ali izvoznik ni predložil ali dal na voljo vseh predodhodnih informacij iz odstavkov 3 in 5, se lahko od drugih oseb, ki imajo navedene informacije, zahteva, da jih predložijo ali dajo na voljo.

8. Oseba, ki predloži ali da na voljo predodhodne informacije, lahko omeji vidnost svojih identifikacijskih in poslovno občutljivih podatkov na eno ali več oseb, ki prav tako zagotavljajo ali dajejo na voljo podatke, brez poseganja v uporabo vseh podatkov za carinski nadzor.

9. Obveznost predložitve ali dajanja na voljo informacij pred odhodom ne velja:

(a) za prevozna sredstva in blago na njih, ki le prehajajo teritorialne vode ali zračni prostor carinskega območja Unije, ne da bi se na tem območju ustavila;

(b) v drugih posebnih primerih, ko je to ustrezno utemeljeno z vrsto blaga ali prometa ali kadar to zahtevajo mednarodni sporazumi.

(c) za blago, ki se začasno iznese s carinskega območja Unije v skladu s členom 73;

(d) za blago, ki je kot del ali dodatna oprema dobavljeno za vgradnjo v plovila in zrakoplove ter za delovanje motorjev, strojev in druge opreme teh plovil ali zrakoplovov, ter živila in druge proizvode, namenjene za porabo ali prodajo na krovu.

10. V primerih iz odstavka 9 tega člena se podatki o ponovnem izvozu predložijo ali dajo na voljo v skladu s členom 116.

11. Prevoznik iznese unijsko blago s carinskega območja v enakem stanju, v kakršnem je bilo, ko so se predložile ali dale na voljo predodhodne informacije.

12. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe:

(a) z določitvijo, katere podatke iz predodhodnih informacij je treba predložiti ali dati na voljo carinskim organom, kot je navedeno v odstavku 1 tega člena;

(b) z določitvijo predpisanih rokov iz odstavka 1 tega člena ob upoštevanju vrste prometa in prevoznih sredstev;

(c) z določitvijo posebnih primerov, v katerih obveznost predložitve ali dajanja na voljo informacij pred odhodom ne velja, kot je navedeno v odstavku 9, točka (b), tega člena;

(d) z določitvijo pogojev, pod katerimi lahko oseba, ki predloži ali da na voljo informacije pred odhodom, omeji vidnost identifikacijskih in poslovno občutljivih podatkov, kot je navedeno v odstavku 8 tega člena.

13. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za predložitev, dajanje na voljo in prejemanje predodhodnih informacij iz tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

14. V skladu z datumi, določenimi v delovnem programu iz člena 38(6), točka (b), ter najpozneje do 28. februarja 2034, lahko predložitev formalnosti glede izstopa blaga še naprej poteka v skladu s pravili in zahtevami glede podatkov iz Uredbe (EU) št. 952/2013, ki se uporabljajo za elektronske sisteme, ki so jih države članice in Komisija razvile na podlagi člena 16(1) Uredbe (EU) št. 952/2013.

Člen 118

Analiza tveganja predodhodnih informacij

1. Brez poseganja v dejavnosti carinskega organa EU iz naslova IV pristojni carinski organ zagotovi, da se v določenih rokih izvede analiza tveganja. Ta analiza tveganja se izvede predvsem za namene varstva in varnosti ter po potrebi v sodelovanju z drugimi carinskimi uradi in po možnosti na podlagi predodhodnih informacij in drugih podatkov, ki se predložijo ali dajo na voljo prek carinskega podatkovnega vozlišča EU. Pristojni carinski organ sprejme potrebne ukrepe na podlagi rezultatov navedene analize tveganja.

2. Carinski urad izstopa lahko sprejme ustrezne blažilne ukrepe, ki vključujejo:

(a) dajanje navodila osebi, ki je predložila ali dala na voljo predodhodne informacije, da se blago ne natovori ali prevaža, in, če je prevoznik oseba, ki ni oseba, ki je predložila predodhodne informacije, podobno dajanje navodila zadevnemu prevozniku, da se blago ne natovori ali prevaža;

(b) zahtevo po dodatnih informacijah ali ukrepih;

(c) opredelitev razmer, v katerih bi bilo ustrezno ukrepanje drugega organa;

(d) priporočanje najustreznejšega kraja za izvajanje carinske kontrole in najustreznejših ukrepov za to kontrolo.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo določenih rokov, do katerih se izvede analiza tveganja iz odstavka 1 tega člena.

4. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za dajanje navodila osebam, kot je določeno v odstavku 2, točka (a), tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

5. V skladu z datumi, določenimi v delovnem programu iz člena 38(6), točka (b), ter najpozneje do 28. februarja 2034 se lahko analiza tveganja izvede na podlagi podatkov, predloženih na podlagi člena 117(14). Po tem datumu se analiza tveganja izvede na podlagi podatkov, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU.

Člen 119

Sprememba predodhodnih informacij

1. Izvoznik ali osebe iz člena 117 v predodhodnih informacijah spremenijo enega ali več podatkovnih elementov, kadar:

(a) izvoznik ali osebe iz člena 117 ugotovijo, da so se zadevne informacije v njihovih evidencah spremenile ali da so informacije nepravilne, ali

(b) carinski organ od izvoznika ali oseb iz člena 117 zahteva, da to storijo zaradi netočnosti ali nepopolnosti podatkov ali težav s kakovostjo podatkov, zlasti kadar so ugotovljene na podlagi opravljene analize tveganja.

2. Izvoznik ali druge osebe iz člena 117 predodhodnih informacij ne spremenijo, kadar:

(a) so carinski organi osebi, ki je predložila ali dala na voljo predodhodne informacije, in prevozniku, če ta ni navedena oseba, dali navodilo, naj se blago ne natovori ali prevaža, kot je navedeno v členu 118(2), točka (a);

(b) so carinski organi obvestili prevoznika ali osebo, ki je predložila ali dala na voljo predodhodne informacije, da nameravajo pregledati blago;

(c) so carinski organi ugotovili, da so predodhodne informacije nepravilne;

(d) so bili podatki v predodhodnih informacijah vključeni na seznam podatkov, ki jih ni mogoče spremeniti;

(e) so carinski organi že odobrili prepustitev blaga za izstop.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo podatkov v predodhodnih informacijah, ki jih ni mogoče spremeniti, kot je določeno v odstavku 2, točka (d), tega člena.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za spremembo predodhodnih informacij v skladu z odstavkom 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 120

Neveljavnost predodhodnih informacij

1. Če prevoznik ali druge osebe, ki predložijo in dajo na voljo predodhodne informacije, ugotovijo, da blago, na katero se nanašajo te predodhodne informacije, ne bo izneseno s carinskega območja Unije, od carinskega organa čim prej zahtevajo, da brez odlašanja izreče predodhodne informacije za neveljavne.

Če blago, zajeto v informacijah pred odhodom, v 200 dneh od datuma, ko so bile predodhodne informacije predložene ali dane na voljo carinskim organom, ni izneseno s carinskega območja unije, carinski organi te predodhodne informacije izrečejo za neveljavne.

2. Osebe, ki predložijo ali dajo na voljo predodhodne informacije, vključno z izvoznikom, se medsebojno obvestijo, da so bile predodhodne informacije, ki so jih predložile ali dale na voljo, izrečene za neveljavne.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za izrek neveljavnosti predodhodnih informacij v skladu z odstavkom 1, drugi pododstavek, tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 121

Obvestilo o prihodu blaga na izstopno točko

1. Prevoznik v določenih rokih obvesti carinski urad, odgovoren za kraj iznosa blaga s carinskega območja Unije, o prihodu navedenega blaga na izstopno točko.

2. Ne glede na obveznosti prevoznika iz odstavka 1 lahko prihod blaga sporoči katera koli od naslednjih oseb:

(a) izvoznik ali

(b) oseba, ki prevzame odgovornost za prevoz blaga pred njegovim izstopom s carinskega območja Unije.

3. Če to odobri carinski organ, se lahko obvestilo o prihodu blaga carinskim organom predloži ali da na voljo prek drugih sredstev, ne prek carinskega podatkovnega vozlišča EU, na primer prek trgovinskega, pristaniškega ali prevoznega informacijskega sistema, če taki sistemi vsebujejo potrebne podatke za tako obvestilo in so ti podatki na voljo v določenih rokih iz odstavka 1. V takih primerih se podatki, ki se predložijo ali dajo na voljo prek navedenih drugih sredstev, prenesejo v carinsko podatkovno vozlišče EU.

4. Obveznost iz odstavka 1 ne velja, kadar se blago, ki se iznese s carinskega območja Unije, med potovanjem raztovori in ponovno natovori na isto prevozno sredstvo izključno zato, da se omogoči raztovarjanje ali natovarjanje drugega blaga v istem pristanišču ali na istem letališču Unije.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo podatkov, ki jih je treba sporočiti carinskemu uradu, odgovornemu za kraj iznosa blaga s carinskega območja Unije.

Člen 122

Fizična predložitev blaga carini

1. Kadar tako zahtevajo carinski organi ali druga zakonodaja, ki jo uporabljajo carinski organi, prevoznik ali imetnik blaga pred odhodom tega blaga, ki bo izneseno s carinskega območja Unije, carinskim organom fizično predloži to blago.

2. Carinski organi obvestijo prevoznika ali imetnika blaga o zahtevi, da blago fizično predloži carini.

3. Blago, fizično predloženo carini, se ne odstrani s kraja, kjer je bilo predloženo, brez dovoljenja carinskih organov.

Člen 123

Potrditev izstopa

Prevoznik, ki blago iznese s carinskega območja Unije, ali oseba, ki prevzame odgovornost za prevoz blaga pred njegovim izstopom s carinskega območja Unije, carinskim organom potrdi izstop blaga s carinskega območja Unije.

NASLOV VIII

POSEBNI POSTOPKI

POGLAVJE 1

Splošne določbe

Člen 124

Področje uporabe

Blago se lahko da v katero koli od naslednjih kategorij posebnega postopka:

(a) tranzit, kar zajema zunanji in notranji tranzit;

(b) hramba, kar zajema carinsko skladiščenje in proste cone;

(c) določena raba, kar zajema začasen uvoz in posebno rabo;

(d) oplemenitenje, kar zajema aktivno in pasivno oplemenitenje.

Člen 125

Dovoljenje

1. Uvozniki, izvozniki ali njihovi posredni zastopniki, ki nameravajo dati blago v posebni postopek, potrebujejo dovoljenje carinskih organov za:

(a) uporabo postopka aktivnega ali pasivnega oplemenitenja, postopka začasnega uvoza ali postopka posebne rabe;

(b) upravljanje skladišč za carinsko skladiščenje blaga, razen v primerih, ko je zadevni carinski organ upravljavec skladišč.

2. Skladišča za carinsko skladiščenje blaga s strani katerega koli uvoznika lahko upravljajo naslednje osebe in organi;

(a) osebe, ki imajo ustrezno dovoljenje carinskih organov;

(b) zadevni carinski organ, kadar je upravljalec skladišča.

3. Pogoji za uporabo zadevnih posebnih postopkov ali za upravljanje zadevnih skladišč so določeni v dovoljenjih iz odstavkov 1 in 2.

4. Razen v posebnih primerih, določenih v pravu Unije, carinski organi podelijo dovoljenja iz odstavkov 1 in 2 le takrat, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) vložnik ima sedež na carinskem območju Unije;

(b) vložnik predloži potrebno zagotovilo za pravilno izvajanje operacij;

(c) predloži se zavarovanje za morebitni carinski dolg ali druge dajatve v zvezi z blagom, danim v posebni postopek, v skladu s členom 194;

(d) carinski organi lahko opravljajo carinski nadzor, ne da bi morali uvesti upravne ukrepe, ki bi bili nesorazmerni z zadevnimi gospodarskimi potrebami;

(e) v primeru postopka začasnega uvoza vložnik uporablja blago ali poskrbi za njegovo uporabo;

(f) v primeru postopka aktivnega oplemenitenja, vložnik izvaja operacije oplemenitenje blaga ali poskrbi za njihovo izvedbo;

(g) v primeru postopka oplemenitenja dovoljenje ne bi negativno vplivalo na bistvene interese proizvajalcev Unije (v nadaljnjem besedilu: gospodarski pogoji).

Šteje se, da pooblaščeni gospodarski subjekt za carinske poenostavitve ali zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt izpolnjuje pogoj iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka, če se dejavnost v zvezi z zadevnim posebnim postopkom upošteva v dovoljenju iz člena 30 oziroma 31.

5. Kadar obstajajo dokazi, da bi lahko podelitev dovoljenja za postopek aktivnega oplemenitenja negativno vplivala na bistvene interese proizvajalcev Unije, pristojni carinski organi pred odločitvijo o navedenem dovoljenju od carinskega organa EU zahtevajo obrazloženo mnenje, razen če je podelitev dovoljenja drugače upravičena z gospodarsko naravo oplemenitenja.

6. Kadar obstajajo dokazi, da bi lahko podelitev dovoljenja za postopek pasivnega oplemenitenja negativno vplivala na bistvene interese proizvajalcev blaga v Uniji, ki proizvajajo blago, ki se šteje za občutljivo, in da to blago ni namenjeno za popravilo, pristojni carinski organi pred odločitvijo o navedenem dovoljenju od carinskega organa EU zahtevajo obrazloženo mnenje.

7. Carinski organ EU lahko na zahtevo v skladu z odstavkoma 5 in 6 izda eno od naslednjih mnenj:

(a) da podelitev dovoljenja ne vpliva negativno na bistvene interese proizvajalcev Unije;

(b) da podelitev dovoljenja negativno vpliva na bistvene interese proizvajalcev Unije;

(c) da podelitev dovoljenja za ustrezno utemeljeno in nadzorovano količino blaga, ki je določena v mnenju, ne vpliva negativno na bistvene interese proizvajalcev Unije.

Carinski organi, pristojni za podelitev dovoljenja, in vsi drugi carinski organi, ki obravnavajo podobna dovoljenja, upoštevajo mnenje carinskega organa EU.

Pri pripravi tega mnenja lahko carinski organ EU upošteva mnenja in informacije, ki jih je prejel od deležnikov, če ti deležniki te informacije predložijo carinskemu organu EU v rokih, določenih v postopkovnih pravilih iz odstavka 11, točka (b).

8. Carinski organi, ki podelijo dovoljenje, predložijo ali dajo na voljo zahtevke za dovoljenje in dovoljenja prek carinskega podatkovnega vozlišča EU. Kadar dovoljenja za posebne postopke vsebujejo poslovno občutljive informacije, se dostop do teh občutljivih informacij omeji.

9. Kadar obstajajo dokazi, da bi lahko uporaba že podeljenega dovoljenja negativno vplivala na bistvene interese proizvajalcev Unije, lahko Komisija ali države članice od carinskega organa EU zahtevajo, da izda obrazloženo mnenje v skladu s postopkom iz odstavkov 5 in 6.

10. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe:

(a) z določitvijo pogojev iz odstavkov 3 in 4 tega člena za podelitev dovoljenj za uporabo posebnih postopkov iz odstavka 1, točka (a), tega člena ali za upravljanje skladišč iz odstavka 1, točka (b), in odstavka 2 tega člena;

(b) z opredelitvijo posebnih primerov iz odstavka 4 tega člena;

(c) z opredelitvijo primerov iz odstavka 5 tega člena, v katerih je na podlagi gospodarske narave oplemenitenja upravičeno, da carinski organi brez mnenja carinskega organa EU ocenijo, ali podelitev dovoljenja za postopek aktivnega oplemenitenja negativno vpliva na bistvene interese proizvajalcev Unije;

(d) z opredelitvijo primerov iz odstavka 5 tega člena, v katerih naj bi obstajali dokazi, da bi lahko bili bistveni interesi proizvajalcev Unije oškodovani, in primerov iz odstavkov 5 in 6 tega člena, v katerih naj bi bili gospodarski pogoji izpolnjeni;

(e) z določitvijo seznama blaga, ki se šteje za občutljivo, iz odstavka 6 tega člena.

11. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi:

(a) postopkovna pravila za podelitev dovoljenja za posebne postopke ali upravljanje skladišč iz odstavkov 1 in 2 tega člena;

(b) postopkovna pravila za preverjanje gospodarskih pogojev, tudi za to, da carinski organ EU predloži obrazloženo mnenje, ter

(c) pravila za opredelitev in spremljanje količine iz odstavka 7 tega člena.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

12. Do 21. septembra 2027:

(a) se na ravni Unije izvede pregled gospodarskih pogojev iz odstavka 4, točka (g), tega člena v skladu s postopkovnimi pravili iz odstavka 11, točka (b), tega člena;

(b) se sklicevanje na mnenje carinskega organa EU iz tega poglavja, kadar tako sklicevanje obstaja, nanaša na pregled gospodarskih pogojev na ravni Unije, ki ga opravi Komisija v skladu z odstavki 5, 6 in 7 tega člena.

Člen 126

Dovoljenja z retroaktivnim učinkom

1. Carinski organi na podlagi zahtevka podelijo dovoljenje z retroaktivnim učinkom, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) obstaja dokazana gospodarska potreba;

(b) zahtevek ni povezana s poskusom goljufivega dejanja;

(c) vložnik je na podlagi vknjižb ali evidenc dokazal, da:

(i) so izpolnjene vse zahteve iz postopka;

(ii) je po potrebi mogoče identificirati blago za zadevno obdobje;

(iii) takšne vknjižbe ali evidence omogočajo nadzor postopka;

(d) opraviti je mogoče vse formalnosti, potrebne za ureditev položaja blaga, po potrebi vključno z izrekom neveljavnosti zadevnih carinskih deklaracij ali podatkov, predloženih ali danih na voljo za dajanje blaga v carinski postopek;

(e) vložniku v treh letih od dneva sprejema zahtevka ni bilo podeljeno nobeno dovoljenje z retroaktivnim učinkom za isti posebni postopek;

(f) razen če se zahtevek nanaša na podaljšanje dovoljenja za isto vrsto operacij in blaga, ni potrebe po mnenju carinskega organa EU, da se oceni, ali bi podelitev dovoljenja negativno vplivala na bistvene interese proizvajalcev Unije;

(g) zahtevek se ne nanaša na upravljanje skladišč za carinsko skladiščenje blaga ter

(h) kadar se zahtevek nanaša na podaljšanje dovoljenja za isto vrsto operacij in blaga, se zahtevek vloži v treh letih po izteku veljavnosti prvotnega dovoljenja.

2. Carinski organi dovoljenje z retroaktivnim učinkom podelijo, kadar blago, ki je bilo dano v carinski postopek, v času sprejema zahtevka za takšno dovoljenje ni več na voljo.

Člen 127

Retroaktivna sprememba dovoljenja

1. Na podlagi utemeljenega zahtevka imetnika dovoljenja, vloženega v obdobju veljavnosti dovoljenja iz člena 125(1) in (2), lahko carinski organi podeljeno dovoljenje retroaktivno spremenijo.

Vendar lahko imetnik dovoljenja vloži zahtevek za spremembo dovoljenja po izteku obdobja veljavnosti dovoljenja, če je blago dano v ustrezni carinski postopek, ki še ni zaključen.

2. V odločbi o retroaktivni spremembi dovoljenja carinski organi določijo datum, od katerega začne ta sprememba veljati.

3. Sprememba z retroaktivnim učinkom ne začne veljati pred datumom začetka veljavnosti dovoljenja.

4. Sprememba z retroaktivnim učinkom ni dovoljena, če velja kar koli od naslednjega:

(a) zahtevek je vložen po tem, ko carinski organi obvestijo imetnika dovoljenja, da nameravajo pregledati blago ali opraviti kontrolo;

(b) zahtevek je vložen po tem, ko carinski organi obvestijo imetnika dovoljenja, da so ugotovili, da so podatki v dovoljenju nepravilni;

(c) zahtevek je povezan s poskusom goljufivega ravnanja ali zlorabe s strani imetnika dovoljenja.

5. Zahtevek za retroaktivno spremembo se ne nanaša na obdobje veljavnosti podeljenega dovoljenja.

6. Za retroaktivno spremembo dovoljenja ni potrebno mnenje carinskega organa EU iz člena 125(5) in (6).

Člen 128

Evidence

1. Imetnik dovoljenja iz člena 125(1) in (2), uvoznik ali izvoznik in katera koli oseba, ki opravlja dejavnost, ki vključuje skladiščenje, obdelavo ali oplemenitenje blaga ali prodajo ali nakup blaga v prostih conah, vodijo ustrezne evidence v obliki, ki jo odobrijo carinski organi, in jih predložijo ali dajo na voljo prek carinskega podatkovnega vozlišča EU, razen izjem, določenih v carinski zakonodaji.

Evidence vsebujejo informacije in podatke, ki carinskim organom omogočajo nadzor nad zadevnim postopkom, zlasti glede identifikacije blaga, danega v navedeni postopek, njegovega carinskega statusa in gibanja.

2. Šteje se, da pooblaščeni gospodarski subjekt za carinske poenostavitve ali zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt izpolnjuje obveznost iz odstavka 1, če so njegove evidence ustrezne za namene zadevnega posebnega postopka.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo vrst informacij in podatkov, ki jih morajo vsebovati evidence, ter izjem od obveznosti njihove predložitve ali dajanja na voljo prek carinskega podatkovnega vozlišča EU iz odstavka 1 tega člena.

Člen 129

Zaključek posebnega postopka

1. V drugih primerih, ki niso postopek tranzita, in brez poseganja v člen 156 je posebni postopek zaključen, ko se blago, dano v postopek, ali oplemeniteni proizvodi dajo v naknadni carinski postopek, ko se to blago ali proizvodi iznesejo s carinskega območja Unije, so uničeni, ne da bi ostali odpadki, ali se v skladu s členom 96 odstopijo državi.

2. Carinski organi zaključijo postopek tranzita, ko lahko na podlagi primerjave podatkov, ki se predložijo ali dajo na voljo carinskemu uradu odhoda, in podatkov, ki se predložijo ali dajo na voljo namembnemu carinskemu uradu, ugotovijo, da se je postopek pravilno končal.

3. Carinski organi sprejmejo vse potrebne ukrepe, da uredijo položaj blaga, katerega posebni postopek ni bil zaključen po predpisanih pogojih.

4. Posebni postopek se zaključi v določenih obdobjih, razen če je v carinski zakonodaji določeno drugače.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo dolžine obdobja iz odstavka 4 tega člena.

6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za zaključek posebnega postopka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 130

Prenos pravic in obveznosti

1. Carinski organi lahko na podlagi zahtevka imetniku dovoljenja za posebni postopek, ki ni tranzit, dovolijo, da v celoti ali delno prenese svoje pravice in obveznosti v zvezi z blagom, ki je bilo dano v ta posebni postopek, na uvoznika, izvoznika ali katero koli drugo osebo.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo:

(a) v katerih primerih in pod katerimi pogoji je dovoljen prenos pravic in obveznosti iz odstavka 1 tega člena;

(b) v kateri obliki carinski organi dovolijo tak prenos pravic in obveznosti;

(c) podatkov in informacij, potrebnih za zahtevke in dovoljenja za tak prenos pravic in obveznosti.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za prenos pravic in obveznosti imetnika dovoljenja v zvezi z blagom, ki je bilo dano v posebni postopek, ki ni tranzit. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 131

Gibanje blaga

1. V posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, lahko uvozniki, izvozniki, imetniki dovoljenja za upravljanje skladišč za carinsko skladiščenje blaga in osebe, na katere so bile prenesene pravice in obveznosti v skladu s členom 130, premaknejo blago, dano v posebni postopek, ki ni tranzit, ali v prosto cono med različnimi kraji na carinskem območju Unije.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo posebnih primerov, v katerih se lahko blago premika, kot je določeno v odstavku 1 tega člena, in z določitvijo pogojev, pod katerimi se to lahko zgodi.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za gibanje blaga, danega v posebni postopek, ki ni tranzit, ali v prosto cono, v skladu z odstavkom 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 132

Običajno ravnanje

1. Blago, ki je dano v carinsko skladiščenje, v postopek oplemenitenja ali v prosto cono, je lahko predmet običajnega ravnanja, katerega namen je blago ohraniti, izboljšati njegov videz ali tržno kakovost ali ga pripraviti za distribucijo ali nadaljnjo prodajo.

2. Blago, namenjeno za prodajo na daljavo iz zasebnega carinskega skladišča za prodajo na daljavo iz člena 145, je lahko predmet običajnega ravnanja, ki je nujno potrebno za pripravo na prodajo na daljavo.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo običajnega ravnanja v zvezi z blagom iz odstavkov 1 in 2 tega člena.

Člen 133

Enakovredno blago

1. Enakovredno blago je unijsko blago, ki se hrani, uporablja ali oplemeniti namesto blaga, ki je dano v posebni postopek.

Pri postopku pasivnega oplemenitenja je enakovredno blago neunijsko blago, ki se predela namesto unijskega blaga, danega v postopek pasivnega oplemenitenja.

Razen v posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, ima enakovredno blago enako osemmestno oznako v kombinirani nomenklaturi blaga iz Uredbe (EGS) št. 2658/87 (v nadaljnjem besedilu: kombinirana nomenklatura), enako tržno kakovost in enake tehnične lastnosti kot blago, ki ga enakovredno blago zamenjuje.

2. Če je zagotovljen pravilen potek posebnega postopka, zlasti kar zadeva carinski nadzor, carinski organi na podlagi zahtevka dovolijo naslednje:

(a) uporabo enakovrednega blaga v okviru postopka carinskega skladiščenja, postopka proste cone in postopka posebne rabe;

(b) uporabo enakovrednega blaga v okviru postopka začasnega uvoza v posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji;

(c) uporabo enakovrednega blaga v okviru postopka aktivnega oplemenitenja;

(d) v primeru postopka aktivnega oplemenitenja s predhodnim izvoznim postopkom: izvoz oplemenitenih proizvodov, pridobljenih iz enakovrednega blaga pred uvozom blaga, ki ga enakovredno blago zamenjuje;

(e) uporabo enakovrednega blaga v okviru postopka pasivnega oplemenitenja;

(f) v primeru postopka pasivnega oplemenitenja s predhodnim uvoznim postopkom: uvoz oplemenitenih proizvodov, pridobljenih iz enakovrednega blaga pred izvozom blaga, ki ga enakovredno blago zamenjuje.

Šteje se, da pooblaščeni gospodarski subjekt za carinske poenostavitve ali zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt izpolnjuje pogoj zagotavljanja pravilnega izvajanja posebnega postopka, če je bila dejavnost v zvezi z uporabo enakovrednega blaga za zadevni postopek upoštevana, ko je enemu ali drugemu podeljeno dovoljenje iz člena 30 ali 31.

3. Uporaba enakovrednega blaga ni dovoljena v naslednjih primerih:

(a) kadar je v okviru postopka aktivnega oplemenitenja uporabljeno izključno običajno ravnanje, kakor je opredeljeno v členu 132;

(b) kadar prepoved povračila uvozne dajatve ali izvzetje od uvozne dajatve velja za blago brez porekla, ki se uporablja za proizvodnjo oplemenitenih proizvodov v okviru postopka aktivnega oplemenitenja in za katero je dokazilo o poreklu izdano ali sestavljeno v okviru preferencialne ureditve med Unijo in nekaterimi tretjimi državami ali skupinami takih držav;

(c) kadar bi pomenila neupravičeno prednost glede uvozne dajatve ali

(d) kadar je tako določeno v pravnih aktih Unije.

4. V primeru iz odstavka 2, točka (d), tega člena in kadar bi za oplemenitene proizvode, če ne bi bili izvoženi v okviru postopka aktivnega oplemenitenja, veljala izvozna dajatev, imetnik dovoljenja predloži zavarovanje za zagotovitev plačila izvozne dajatve, če neunijsko blago ni bilo uvoženo v obdobju iz člena 159(3).

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe:

(a) z opredelitvijo posebnih primerov iz odstavka 1, tretji pododstavek, tega člena;

(b) z določitvijo pogojev, pod katerimi se uporablja enakovredno blago v skladu z odstavkom 2 tega člena;

(c) z opredelitvijo posebnih primerov iz odstavka 2, točka (b), tega člena, v katerih se enakovredno blago uporablja v okviru postopka začasnega uvoza, ter

(d) z določitvijo primerov, v katerih uporaba enakovrednega blaga ni dovoljena v skladu z odstavkom 3, točka (c), tega člena.

6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za uporabo enakovrednega blaga, dovoljenega v skladu z odstavkom 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

POGLAVJE 2

Tranzit

Oddelek 1

Splošna pravila

Člen 134

Področje uporabe

1. Blago se ob vstopu na carinsko območje Unije da v postopek tranzita, ne da bi spremenilo svoj carinski status v skladu s členom 73(2), razen če je bilo že dano v postopek tranzita, določen v členih 135 in 136, ali v drug carinski postopek v roku iz člena 104(5).

2. Imetnik postopka tranzita se šteje za uvoznika ali izvoznika blaga in je dolžan plačati carinske in druge dajatve, razen če imajo carinski organi podatke o drugi osebi, ki jo identificirajo kot uvoznika ali izvoznika.

Člen 135

Zunanji tranzit

1. V okviru zunanjega postopka tranzita se neunijsko blago lahko giblje od ene do druge točke na carinskem območju Unije, ne da bi zanj veljale naslednje obveznosti:

(a) uvozne ali druge dajatve, vključno s protidampinškimi dajatvami, izravnalnimi dajatvami ali zaščitnimi ukrepi;

(b) ukrepi trgovinske politike, če ne prepovedujejo vstopa blaga na carinsko območje Unije ali izstopa blaga z njega.

2. V posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, se unijsko blago da v postopek zunanjega tranzita.

3. Gibanje iz odstavka 1 se izvaja na enega od naslednjih načinov:

(a) v okviru zunanjega unijskega postopka tranzita;

(b) v skladu s Konvencijo TIR, pod pogojem:

(i) da se je takšno gibanje začelo ali se bo končalo zunaj carinskega območja Unije;

(ii) da se takšno gibanje opravi med dvema krajema na carinskem območju Unije prek ozemlja tretje države;

(c) v skladu s Carinsko konvencijo o zvezku ATA za začasni uvoz blaga, sklenjeno 6. decembra 1961 v Bruslju (v nadaljnjem besedilu: Konvencija ATA), ali Konvencijo o začasnem uvozu, sklenjeno 26. junija 1990 v Istanbulu (v nadaljnjem besedilu: Istanbulska konvencija) ([39]), kadar poteka tranzit;

([39]) UL L 130, 27.5.1993, str. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/1993/329/oj.

(d) po obrazcu NATO 302, ki ga določa sporazum med pogodbenicami Severnoatlantskega pakta o statusu njihovih sil, ki je bil podpisan 19. junija 1951 v Londonu, ali po obrazcu EU 302;

(e) po poštnem sistemu v skladu z akti Svetovne poštne zveze, kadar blago prevažajo nosilci pravic in obveznosti iz takšnih aktov ali se blago prevaža zanje.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo posebnih primerov iz odstavka 2 tega člena, v katerih se unijsko blago da v postopek zunanjega tranzita.

5. Komisija ob upoštevanju potreb Unije sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za uporabo odstavka 3, točke (b) do (e), tega člena na carinskem območju Unije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 136

Notranji tranzit

1. V okviru notranjega postopka tranzita se lahko unijsko blago giblje od ene do druge točke na carinskem območju Unije in prehaja ozemlje tretje države, ne da bi se pri tem spremenil njegov carinski status.

2. Gibanje iz odstavka 1 se izvaja na enega od naslednjih načinov:

(a) v okviru notranjega unijskega postopka tranzita, če takšno možnost določa mednarodni sporazum;

(b) v skladu s Konvencijo TIR;

(c) v skladu s Konvencijo ATA oziroma Istanbulsko konvencijo, kadar gre za tranzit;

(d) po obrazcu NATO 302 ali obrazcu EU 302;

(e) po poštnem sistemu v skladu z akti Svetovne poštne zveze, kadar blago prevažajo nosilci pravic in obveznosti iz takšnih aktov ali se blago prevaža zanje.

3. Komisija ob upoštevanju potreb Unije sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za uporabo odstavka 2, točke (b) do (e), tega člena na carinskem območju Unije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 137

Enotno ozemlje za namene tranzita

Kadar se blago giblje od ene do druge točke na carinskem območju Unije v skladu s Konvencijo TIR, Konvencijo ATA oziroma Istanbulsko konvencijo, po obrazcu NATO 302 ali obrazcu EU 302 ali po poštnem sistemu, se carinsko območje Unije za namene takšnega prevoza šteje za enotno ozemlje.

Člen 138

Izključitev oseb iz operacij TIR

1. Kadar se carinski organi države članice odločijo, da bodo osebo izključili iz operacij TIR na podlagi člena 38 Konvencije TIR, ta odločba velja na celotnem carinskem območju Unije, zato zvezkov TIR, ki jih je vložila ta oseba, ne sprejme noben carinski urad.

2. Država članica o odločbi iz odstavka 1 in datumu začetka njene uporabe obvesti druge države članice, Komisijo in carinski organ EU.

Člen 139

Pooblaščeni prejemnik in pooblaščeni pošiljatelj za namene TIR

1. Carinski organi lahko na podlagi zahtevka osebi, ki je navedena kot v nadaljnjem besedilu: „pooblaščeni prejemnik“, dovoli prejeti blago, ki se je gibalo v skladu s Konvencijo TIR, na za to pooblaščenem mestu, tako da se postopek zaključi v smislu člena 1, točka (d), Konvencije TIR.

2. Carinski organi lahko na podlagi zahtevka osebi, ki je navedena kot „pooblaščeni pošiljatelj“, dovolijo poslati blago, ki se bo gibalo v skladu s Konvencijo TIR, na za to pooblaščenem mestu, tako da se postopek začne v smislu člena 1, točka (c), Konvencije TIR.

Za te namene se pooblaščenemu pošiljatelju dovoli uporaba posebnih carinskih oznak, kot je določeno v členu 140(4), točka (c), te uredbe.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pogojev za podelitev dovoljenj iz odstavkov 1 in 2 tega člena.

Oddelek 2

Tranzit Unije

Člen 140

Obveznosti imetnika unijskega postopka tranzita ter prevoznika in prejemnika blaga, ki se giblje v okviru unijskega postopka tranzita

1. Imetnik unijskega postopka tranzita je odgovoren za izpolnjevanje naslednjih obveznosti:

(a) predložitev ali dajanje na voljo zahtevanih podatkov carinskim organom;

(b) obvestilo o razpoložljivosti blaga in zahtevanih podatkov namembnemu carinskemu uradu v predpisanem roku in v skladu z ukrepi, ki so jih carinski organi sprejeli za zagotovitev identifikacije blaga;

(c) spoštovanje določb carinske zakonodaje v zvezi s postopkom tranzita Unije;

(d) predložitev zavarovanja za zagotovitev plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, ali drugih dajatev, ki so nastale v zvezi z blagom, razen če ni v carinski zakonodaji določeno drugače.

2. Obveznosti imetnika postopka so izpolnjene in postopek tranzita Unije se konča, ko so blago, ki je dano v postopek, in zahtevane informacije na voljo namembnemu carinskemu uradu v skladu s carinsko zakonodajo.

3. Prevoznik ali prejemnik blaga, ki sprejme blago vedoč, da se to blago giblje v okviru postopka tranzita Unije, je tudi odgovoren za to, da namembni carinski urad v predpisanem roku in v skladu z ukrepi, ki so jih carinski organi sprejeli za zagotovitev identifikacije navedenega blaga, obvesti o razpoložljivosti blaga in zahtevanih podatkov.

4. Carinski organi lahko na podlagi zahtevka odobrijo naslednje poenostavitve v zvezi z dajanjem blaga v postopek tranzita Unije ali zaključkom navedenega postopka:

(a) status pooblaščenega pošiljatelja, ki imetniku dovoljenja omogoča, da da blago v postopek tranzita Unije, ne da bi ga moral predložiti carini;

(b) status pooblaščenega prejemnika, ki imetniku dovoljenja omogoča, da na pooblaščenem mestu prejme blago, ki se giblje v okviru postopka tranzita Unije, da konča postopek v skladu z odstavkom 2;

(c) uporabo posebnih carinskih oznak, kadar je nameščanje carinskih oznak potrebno, da se zagotovi identifikacija blaga, danega v postopek tranzita Unije;

(d) predložitev zmanjšanega nabora podatkov ali, kadar je ustrezno, uporabo carinske deklaracije z zmanjšanim naborom podatkov za dajanje blaga v postopek tranzita Unije;

(e) uporabo elektronske prevozne listine za dajanje blaga v postopek tranzita Unije, če vsebuje potrebne informacije in so te informacije na voljo carinskim organom ob odhodu in v namembnem kraju, kar omogoča carinski nadzor blaga in zaključek postopka.

5. Carinski organi redno spremljajo dejavnosti pooblaščenih pošiljateljev in prejemnikov, da ocenijo njihovo skladnost z zahtevami za dovoljenje.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe:

(a) s podrobnejšo določitvijo zahtev glede podatkov iz odstavka 1, točki (a) in (b), tega člena ter pogojev za podelitev dovoljenj iz odstavka 4 tega člena;

(b) z opredelitvijo podatkov, ki jih je treba predložiti ali dati na voljo carinskim organom za dajanje blaga v postopek tranzita Unije, kot je določeno v odstavku 1, točka (a), tega člena.

7. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za:

(a) dajanje blaga v postopek tranzita Unije in zaključek tega postopka;

(b) izvedbo poenostavitev iz odstavka 4 tega člena.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 141

Blago, ki v okviru postopka zunanjega tranzita Unije prehaja ozemlje tretje države

1. Postopek zunanjega tranzita Unije se uporablja za blago, ki prehaja tretjo državo, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) tako možnost določa mednarodni sporazum;

(b) prevoz po tretji državi poteka na podlagi enotne prevozne listine, sestavljene na carinskem območju Unije.

2. V primeru iz odstavka 1, točka (b), se izvajanje postopka zunanjega tranzita Unije začasno prekine, ko je blago zunaj carinskega območja Unije.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za carinski nadzor blaga, ki v okviru postopka zunanjega tranzita Unije prehaja ozemlje tretje države. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

POGLAVJE 3

Hramba

Oddelek 1

Skupne določbe

Člen 142

Področje uporabe

1. V okviru postopka hrambe se neunijsko blago lahko hrani na carinskem območju Unije, ne da bi zanj veljale:

(a) uvozna dajatev;

(b) druge dajatve, določene s pravom Unije ali nacionalnim pravom;

(c) ukrepi trgovinske politike, ki niso tisti, ki prepovedujejo vstop blaga na carinsko območje Unije ali izstop blaga z njega.

2. Pogoji za dajanje blaga v postopek hrambe so naslednji:

(a) carinskim organom so bili predloženi ali dani na voljo zahtevani podatki;

(b) blago je skladno z ustrezno drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi.

(c) blago je prispelo na kraj prepustitve v postopek.

3. Unijsko blago je lahko dano v postopek carinskega skladiščenja ali v postopek proste cone v skladu z ustrezno drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, ali pa, da bi bilo upravičeno do ugodnosti na podlagi odločitve o odobritvi povračila ali odpusta uvozne dajatve.

4. Kadar obstaja gospodarska potreba, ki ne bo negativno vplivala na carinski nadzor, lahko carinski organi dovolijo vnos, hrambo, gibanje, uporabo, oplemenitenje ali porabo unijskega blaga v carinskem skladišču ali v prosti coni. V takih primerih se ne šteje, da je to blago v postopku hrambe.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo podatkov, ki se predložijo ali dajo na voljo carinskim organom za dajanje blaga v postopek hrambe, kot je določeno v odstavku 2, točka (a), tega člena.

6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek za dajanje unijskega blaga v postopek carinskega skladiščenja ali v postopek proste cone iz odstavka 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 143

Trajanje postopka hrambe

1. Blago lahko ostane v postopku hrambe brez časovne omejitve.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko carinski organi določijo rok, v katerem je treba postopek hrambe zaključiti:

(a) izjemoma, zlasti ko lahko vrsta in narava blaga v primeru dolgoročne hrambe ogrožata zdravje in življenje ljudi, živali ali rastlin ali ogrožata okolje;

(b) če je bilo dovoljenje za upravljanje skladišča preklicano.

Oddelek 2

Carinsko skladiščenje

Člen 144

Hramba v carinskih skladiščih

1. V okviru postopka carinskega skladiščenja je neunijsko blago mogoče hraniti v prostorih ali na drugih lokacijah, ki jih carinski organi odobrijo za ta postopek in so pod carinskim nadzorom (v nadaljnjem besedilu: carinska skladišča).

2. Carinska skladišča lahko uporabijo vsi uvozniki za carinsko skladiščenje blaga (v nadaljnjem besedilu: javno carinsko skladišče) ali imetnik dovoljenja za upravljanje carinskega skladišča za hrambo blaga (v nadaljnjem besedilu: zasebno carinsko skladišče).

3. Blago, dano v postopek carinskega skladiščenja, se lahko začasno iznese iz carinskega skladišča. Razen v primerih višje sile morajo tak iznos vnaprej odobriti carinski organi.

Člen 145

Carinsko skladišče za prodajo na daljavo

1. Pred prodajo na daljavo so za hrambo in uporabljanje blaga v zasebnem carinskem skladišču za prodajo na daljavo lahko pooblaščeni samo uvozniki za prodajo na daljavo, ki so se odločili za uporabo ureditve UVEM, in ki imajo status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, ali njihovi posredni zastopniki, ki imajo status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta.

2. Blago, namenjeno za prodajo na daljavo, se lahko da v postopek carinskega skladiščenja v carinskem skladišču za prodajo na daljavo le, če blago izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) je v skladu z ustrezno drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi in bi se uporabljala v zvezi s sprostitvijo v prosti promet;

(b) je pakirano v skupinskih pakiranjih, ki vsebujejo enako blago, v stanju pred pripravo posameznih pošiljk ob zaključku prodaje na daljavo;

(c) je vnesejo na carinsko območje Unije v količinah, ki olajšujejo izvajanje učinkovitih carinskih kontrol.

Ko carinski organi ocenjujejo, ali je pogoj iz točke (c) prvega pododstavka izpolnjen, upoštevajo velikost subjekta, ki načrtuje prodajo na daljavo iz carinskega skladišča.

3. Carinski organi in drugi pristojni organi imajo pravico preveriti, ali blago izpolnjuje zahteve za sprostitev v prosti promet, preden je dano v postopek carinskega skladiščenja in med njegovo hrambo.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pogojev za podelitev dovoljenja iz odstavka 1 tega člena.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov, s katerimi določi postopkovna v zvezi s pogoji iz odstavka 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 146

Oplemenitenje v carinskih skladiščih

Kadar obstaja gospodarska potreba, ki ne bo negativno vplivala na carinski nadzor, lahko carinski organi dovolijo oplemenitenje blaga v okviru postopka aktivnega oplemenitenja ali postopka posebne rabe, ki poteka v carinskem skladišču v skladu s pogoji, določenimi v navedenih postopkih.

V takih primerih se ne šteje, da je blago v postopku carinskega skladiščenja.

Člen 147

Odgovornosti imetnika dovoljenja

Brez poseganja v člen 27 sta imetnik dovoljenja iz člena 125(1), točka (b), ali člena 125(2), točka (a), in uvoznik odgovorna:

(a) da zagotovita, da blago v postopku carinskega skladiščenja ni umaknjeno iz carinskega nadzora;

(b) da so obveznosti, ki izhajajo iz hrambe blaga, zajetega v postopku carinskega skladiščenja, izpolnjene ter

(c) da so obveznosti, ki izhajajo iz dajanja blaga v postopek carinskega skladiščenja, izpolnjene.

Oddelek 3

Proste cone

Člen 148

Določitev prostih con

1. Države članice lahko dele carinskega območja Unije določijo za proste cone.

Država članica za vsako prosto cono določi območje, ki ga zajema, ter vstopne in izstopne točke.

2. Države članice Komisiji in carinskemu organu EU sporočijo informacije o svojih delujočih prostih conah.

3. Proste cone so zaprto območje.

Meja ter vstopne in izstopne točke z območja proste cone predmet carinskega nadzora.

4. Osebe, blago in prevozna sredstva, ki vstopajo v proste cone ali jih zapuščajo, so lahko predmet carinske kontrole.

Člen 149

Objekti in dejavnosti v prostih conah

1. Za postavitev kakršnih koli objektov v prosti coni je potrebno predhodno dovoljenje carinskih organov.

2. Ob upoštevanju carinske zakonodaje je v prosti coni dovoljena vsakršna industrijska, trgovinska ali storitvena dejavnost. O izvajanju takih dejavnosti so carinski organi obveščeni vnaprej.

3. Carinski organi lahko opravljanje dejavnosti iz odstavka 2 prepovejo ali omejijo zaradi narave zadevnega blaga, zaradi zahtev carinskega nadzora ali zaradi zahtev glede varstva in varnosti.

4. Carinski organi lahko izvajanje dejavnosti v prosti coni prepovejo osebam, ki ne dajo potrebnega zagotovila o spoštovanju carinskih določb.

Člen 150

Neunijsko blago v prostih conah

1. Neunijsko blago se lahko, dokler je na območju proste cone, sprosti v prosti promet ali da v postopek aktivnega oplemenitenja, začasnega uvoza ali posebne rabe, pod pogoji, določenimi za te postopke.

V takih primerih se ne šteje, da je to blago v postopku proste cone.

2. Brez poseganja v določbe, ki se uporabljajo za dobave ali hrambo blaga za oskrbo, in kadar zadevni postopek tako določa ter ne glede na odstavek 1 se neunijsko blago lahko uporabi ali porabi v prosti coni:

(a) če njegova sprostitev v prosti promet ali začasni uvoz ne bi pomenila uporabe uvozne dajatve, ukrepov, določenih v okviru skupne kmetijske ali trgovinske politike, ali ukrepov, ki prepovedujejo uporabo tega blaga v Uniji;

(b) če se carinskim organom predložijo ali dajo na voljo ustrezne informacije o tej uporabi ali potrošnji.

Člen 151

Iznos blaga iz proste cone

1. Brez poseganja v drugo ustrezno zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, se lahko blago v prosti coni izvozi ali ponovno izvozi s carinskega območja Unije ali vnese na drug del carinskega območja Unije.

2. Člena 102 in 103 se uporabljata za blago, ki se iz proste cone iznese na druge dele carinskega območja Unije.

Člen 152

Carinski status

1. Na podlagi zahtevka zadevne osebe carinski organi določijo carinski status unijskega blaga za naslednje blago:

(a) unijsko blago, ki vstopi v prosto cono;

(b) unijsko blago, ki je bilo oplemeniteno v prosti coni;

(c) blago, ki se v prosti coni sprosti v prosti promet.

2. Kadar je blago izneseno iz proste cone na drug del carinskega območja Unije ali dano v carinski postopek, se šteje za neunijsko blago, razen če se dokaže, da ima carinski status unijskega blaga.

Vendar se za potrebe uporabe izvozne dajatve in izvoznih dovoljenj ali izvoznih kontrolnih ukrepov, določenih v okviru skupne kmetijske ali trgovinske politike, takšno blago šteje za unijsko blago, razen če se ugotovi, da nima carinskega statusa unijskega blaga.

POGLAVJE 4

Določena raba

Oddelek 1

Začasni uvoz

Člen 153

Področje uporabe

1. V okviru postopka začasnega uvoza je neunijsko blago, namenjeno za ponovni izvoz, lahko predmet določene rabe na carinskem območju Unije s popolno ali delno oprostitvijo uvozne dajatve in ne da bi zanj veljale:

(a) druge dajatve, določene v pravu Unije ali nacionalnem pravu;

(b) ukrepi trgovinske politike, razen tistih, ki prepovedujejo vstop blaga na carinsko območje Unije ali izstop blaga z njega.

2. Postopek začasnega uvoza se lahko uporabi le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) predvidena ni nobena sprememba blaga, razen običajnega zmanjšanja vrednosti zaradi njegove uporabe;

(b) zagotoviti je mogoče identifikacijo blaga, danega v postopek, razen:

(i) kadar glede na naravo blaga ali predvideno uporabo ni nevarnosti za zlorabo postopka zaradi odsotnosti ukrepov za identifikacijo, ali

(ii) v primeru iz člena 133, kadar se lahko preveri usklajenost s predpisanimi pogoji glede enakovrednega blaga;

(c) po potrebi je bilo podeljeno dovoljenje v skladu s členom 125 in tem členom;

(d) carinskim organom so bili predloženi ali dani na voljo zahtevani podatki;

(e) zahteve za popolno ali delno oprostitev uvozne dajatve, določene v carinski zakonodaji, so izpolnjene;

(f) blago je prispelo na kraj prepustitve v carinski postopek ter

(g) blago je skladno z ustrezno drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe:

(a) z opredelitvijo določene rabe iz odstavka 1 tega člena;

(b) z opredelitvijo podatkov, ki jih je treba predložiti ali dati na voljo carinskim organom za dajanje blaga v postopek začasnega uvoza, kot je določeno v odstavku 2, točka (d), tega člena;

(c) z določitvijo zahtev za popolno ali delno oprostitev uvoznih dajatev iz odstavka 2, točka (e), tega člena.

Člen 154

Obdobje, v katerem lahko blago ostane v postopku začasnega uvoza

1. Carinski organi določijo obdobje, v katerem se zaključi postopek začasnega uvoza. Tako obdobje je dovolj dolgo, da se doseže cilj dovoljene uporabe.

2. Najdaljše obdobje, v katerem blago lahko ostane v postopku začasnega uvoza z istim namenom in na odgovornost istega imetnika dovoljenja, tudi če se je postopek zaključil z dajanjem blaga v drug posebni postopek in nato ponovno v postopek začasnega uvoza, je 24 mesecev.

3. Kadar v izjemnih okoliščinah ni mogoče doseči cilja dovoljene uporabe v obdobju iz odstavka 2, lahko carinski organi odobrijo razumno podaljšanje tega obdobja na podlagi utemeljenega zahtevka uvoznika.

4. Razen v primeru nepredvidljivega dogodka skupno obdobje, v katerem lahko blago ostane v postopku začasnega uvoza, ni daljše od 10 let.

Člen 155

Znesek uvozne dajatve v primeru začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvozne dajatve

1. Znesek uvozne dajatve za blago, dano v postopek začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvozne dajatve, znaša 3 % zneska uvozne dajatve, ki bi jo bilo za to blago treba plačati, če bi bilo sproščeno v prosti promet na dan, ko je bilo dano v postopek začasnega uvoza.

Ta znesek se plača za vsak mesec ali del meseca, v katerem je bilo blago dano v postopek začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvozne dajatve.

2. Skupni znesek uvozne dajatve, ki se plača v skladu z odstavkom 1, ne sme presegati zneska, ki bi se plačal, če bi bilo zadevno blago sproščeno v prosti promet na dan, ko je bilo dano v postopek začasnega uvoza.

Oddelek 2

Posebna raba

Člen 156

Postopek posebne rabe

1. V okviru postopka posebne rabe je lahko blago sproščeno v prosti promet z izvzetjem od dajatve ali po znižani stopnji dajatve, ki je določena v pravnih aktih Unije, pod pogojem, da uvoznik blago nameni za določeno rabo.

2. Pogoji za dajanje blaga v postopek posebne rabe so naslednji:

(a) podeljeno je bilo dovoljenje v skladu s členom 125 in tem členom;

(b) carinskim organom so bili predloženi ali dani na voljo zahtevani podatki;

(c) vse dolgovane uvozne ali druge dajatve, vključno s protidampinškimi dajatvami, izravnalnimi dajatvami ali zaščitnimi ukrepi, so bile plačane ali zavarovane, razen če je blago predmet zahtevka za črpanje v okviru tarifne kvote;

(d) blago je prispelo na kraj prepustitve v carinski postopek ter

(e) blago je skladno z ustrezno drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi.

3. Kadar je blago v proizvodni fazi, ki bi ekonomsko privedla le do predpisane posebne rabe, lahko carinski organi v dovoljenju določijo pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da se za navedeno blago šteje, da je bilo uporabljeno za namene, določene v pravnih aktih Unije, ki določajo izvzetje od dajatve ali znižano stopnjo dajatve.

4. Kadar je blago primerno za večkratno uporabo in se carinskim organom zaradi preprečevanja zlorab to zdi ustrezno, se carinski nadzor nadaljuje še največ dve leti od dneva njihove prve uporabe za namene, določene v zakonodajnih aktih Unije, ki določajo izvzetje od dajatve ali znižano stopnjo dajatve.

5. Če se zahteva stopnja donosa, se za postopek posebne rabe uporablja člen 157.

6. Odpadki in ostanki, nastali v postopku obdelave ali predelave blaga v skladu s predpisano posebno rabo, ter izgube zaradi naravnega kala se štejejo za blago, dano v predpisano posebno rabo.

7. Za odpadke in ostanke, nastale pri uničenju blaga, danega v postopek posebne rabe, se šteje, da so bili dani v postopek carinskega skladiščenja.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo podatkov, ki se predložijo ali dajo na voljo carinskim organom za dajanje blaga v postopek posebne rabe, kot je določeno v odstavku 2, točka (b), tega člena.

POGLAVJE 5

Oplemenitenje

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 157

Stopnja donosa

Carinski organi določijo bodisi stopnjo donosa ali povprečno stopnjo donosa za oplemenitenje, po potrebi pa tudi način določanja takšne stopnje, razen kjer je stopnja donosa določena z zakonodajnimi akti Unije, ki urejajo posamezna področja.

Stopnja donosa ali povprečna stopnja donosa operacije oplemenitenja se določi na podlagi dejanskih okoliščin, v katerih se operacije oplemenitenja izvajajo ali se bodo izvajale. Ta stopnja se po potrebi lahko prilagodi v skladu s členom 12.

Oddelek 2

Aktivno oplemenitenje

Člen 158

Področje uporabe

1. Neunijsko blago se lahko brez poseganja v člen 133 v okviru postopka aktivnega oplemenitenja uporablja na carinskem območju Unije v eni ali več operacijah oplemenitenja, ne da bi zanj veljale:

(a) uvozne ali druge dajatve, vključno s protidampinškimi dajatvami, izravnalnimi dajatvami ali zaščitnimi ukrepi;

(b) ukrepi trgovinske politike, razen tistih, ki prepovedujejo vstop blaga na carinsko območje Unije ali izstop blaga z njega.

2. Pogoji za dajanje blaga v postopek aktivnega oplemenitenja so naslednji:

(a) podeljeno je bilo dovoljenje v skladu s členom 125 in tem členom;

(b) carinskim organom so bili predloženi ali dani na voljo zahtevani podatki;

(c) blago je skladno z ustrezno drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, ter

(d) blago je prispelo na kraj prepustitve v carinski postopek.

3. Postopek aktivnega oplemenitenja se brez poseganja v uporabo proizvodnih pripomočkov lahko uporabi v primerih, ko ne gre za popravilo in uničenje, pod pogojem, da se blago, dano v zadevni postopek, lahko identificira v oplemenitenih proizvodih.

V primeru iz člena 133 se postopek aktivnega oplemenitenja lahko uporabi, kadar se lahko preveri skladnost s predpisanimi pogoji iz navedenega člena glede enakovrednega blaga.

4. Postopek aktivnega oplemenitenja se lahko poleg primerov iz odstavkov 1, 2 in 3 uporablja tudi za vse naslednje blago:

(a) blago, za katero so predvidene operacije za zagotovitev usklajenosti s tehničnimi zahtevami za sprostitev blaga v prosti promet;

(b) blago, ki je predmet običajnega ravnanja v skladu s členom 132.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo podatkov, ki se predložijo ali dajo na voljo carinskim organom za dajanje blaga v postopek aktivnega oplemenitenja, kot je določeno v odstavku 2, točka (b), tega člena.

Člen 159

Rok za zaključek postopka

1. Carinski organi določijo rok, v katerem se zaključi postopek aktivnega oplemenitenja v skladu s členom 129.

Navedeni rok začne teči od dne, ko je neunijsko blago dano v postopek aktivnega oplemenitenja, pri čemer se upošteva čas, ki je potreben za izvedbo operacij oplemenitenja in za zaključek postopka.

2. Carinski organi lahko odobrijo razumno podaljšanje roka iz odstavka 1 na podlagi utemeljenega zahtevka imetnika dovoljenja.

V dovoljenju je lahko določeno, da se rok, ki začne teči tekom meseca, trimesečja ali polletja, izteče zadnji dan naslednjega meseca oziroma trimesečja ali polletja.

3. V primeru predhodnega izvoza v skladu s členom 133(2), točka (d), se v dovoljenju določi rok, v katerem se neunijsko blago da v postopek aktivnega oplemenitenja. Carinski organi pri določanju tega roka upoštevajo čas, potreben za nabavo in prevoz na carinsko območje Unije in ga navede vložnik.

Ta rok se določi v mesecih in ni daljše od 12 mesecev. Teči začne z dnem, ko se oplemeniteni proizvodi, pridobljeni iz ustreznega enakovrednega blaga, dajo v izvozni postopek.

Člen 160

Začasni ponovni izvoz zaradi nadaljnjega oplemenitenja

1. Carinski organi lahko na podlagi zahtevka dovolijo, da se del blaga ali vse blago, dano v postopek aktivnega oplemenitenja, ali oplemeniteni proizvodi začasno ponovno izvozijo zaradi nadaljnjega oplemenitenja zunaj carinskega območja Unije.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pogojev za začasni ponovni izvoz blaga zaradi nadaljnjega oplemenitenja iz odstavka 1 tega člena.

Oddelek 3

Pasivno oplemenitenje

Člen 161

Področje uporabe

1. V okviru postopka pasivnega oplemenitenja se unijsko blago lahko začasno izvozi s carinskega območja Unije, da se izvedejo operacije oplemenitenja. Oplemeniteni proizvodi, pridobljeni iz navedenega blaga, se lahko na podlagi zahtevka imetnika dovoljenja ali katere koli osebe s sedežem na carinskem območju Unije, ki je pridobila soglasje imetnika dovoljenja, in če so pogoji iz dovoljenja izpolnjeni, sprostijo v prosti promet s popolno ali delno oprostitvijo uvozne dajatve.

2. Pogoji za dajanje blaga v postopek pasivnega oplemenitenja so naslednji:

(a) podeljeno je bilo dovoljenje v skladu s členom 125 in tem členom;

(b) carinskim organom so bili predloženi ali dani na voljo zahtevani podatki;

(c) vse izvozne in druge dajatve so plačane ali zavarovane ter

(d) blago je skladno z ustrezno drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi.

3. Carinski organi za naslednje unijsko blago ne podelijo dovoljenja za postopek pasivnega oplemenitenja:

(a) blago, ki je zaradi izvoza upravičeno do povračila ali odpusta uvozne dajatve;

(b) blago, ki je bilo pred izvozom sproščeno v prosti promet z izvzetjem od dajatve ali po znižani stopnji dajatve zaradi njegove posebne rabe, vse dokler niso izpolnjeni nameni takšne posebne rabe, razen če mora tako blago v popravilo;

(c) blago, ki je zaradi izvoza upravičeno do finančne ugodnosti, odobrene v okviru skupne kmetijske politike.

4. Carinski organi določijo obdobje, v katerem mora biti začasno izvoženo blago ponovno uvoženo na carinsko območje Unije v obliki oplemenitenih proizvodov in sproščeno v prosti promet, da je lahko upravičeno do popolne ali delne oprostitve uvozne dajatve. Odobrijo lahko razumno podaljšanje tega obdobja, če imetnik dovoljenja predloži utemeljen zahtevek.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo podatkov, ki se predložijo ali dajo na voljo carinskim organom za dajanje blaga v postopek pasivnega oplemenitenja, kot je določeno v odstavku 2, točka (b), tega člena.

Člen 162

Brezplačno popravljeno ali zamenjano blago

1. Kadar se carinski organi prepričajo, da je bilo blago brezplačno popravljeno ali zamenjano bodisi zaradi pogodbene ali zakonske obveznosti, ki izhaja iz zavarovanja, bodisi zaradi tovarniške napake ali napake v materialu ali ker blago ni izpolnjevalo specifikacij, ki jih je kupec zahteval od prodajalca, je blago upravičeno do popolne oprostitve uvozne dajatve.

2. Odstavek 1 se ne uporablja, kadar se tovarniška napaka oziroma napaka v materialu opazi že ob prvi sprostitvi zadevnega blaga v prosti promet.

Člen 163

Blago, ki je popravljeno ali spremenjeno na podlagi mednarodnih sporazumov

1. Popolna oprostitev uvoznih dajatev se odobri za oplemenitene proizvode, ki se pridobijo iz blaga, danega v postopek pasivnega oplemenitenja, kadar se carinski organi prepričajo, da:

(a) je bilo to blago popravljeno ali spremenjeno v tretji državi, s katero je Unija sklenila mednarodni sporazum za takšno oprostitev, ter

(b) so pogoji za oprostitev uvozne dajatve, določeni v sporazumu iz točke (a), izpolnjeni.

2. Odstavek 1 tega člena se ne uporablja za oplemenitene proizvode, ki se pridobijo iz enakovrednega blaga iz člena 133, in za nadomestne proizvode iz členov 164 in 165.

Člen 164

Sistem standardne zamenjave

1. V okviru sistema standardne zamenjave lahko uvoženi proizvod (v nadaljnjem besedilu: nadomestni proizvod) v skladu z odstavki 2 do 5 nadomesti oplemeniteni proizvod.

2. Carinski organi na podlagi zahtevka dovolijo uporabo sistema standardne zamenjave, kadar oplemenitenje zajema popravilo pomanjkljivega unijskega blaga, ki ni predmet ukrepov, določenih v okviru skupne kmetijske politike, ali posebnih dogovorov, ki se uporabljajo za določeno blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov.

3. Nadomestni proizvod ima enako osemmestno oznako kombinirane nomenklature, enako tržno kakovost in enake tehnične lastnosti, kot bi jih imelo pomanjkljivo blago, če bi bilo popravljeno.

4. Kadar se pomanjkljivo blago uporabi že pred izvozom, morajo biti rabljeni tudi nadomestni proizvodi.

Vendar carinski organi opustijo to zahtevo, če je bil nadomestni proizvod dobavljen brezplačno bodisi zaradi pogodbene ali zakonske obveznosti, ki izhaja iz zavarovanja, bodisi zaradi napake v materialu ali tovarniške napake.

5. Določbe, ki bi se uporabljale za oplemenitene proizvode, se uporabljajo tudi za nadomestne proizvode.

Člen 165

Predhodni uvoz nadomestnih proizvodov

1. Carinski organi pod pogoji, ki jih sami določijo, in na podlagi zahtevka zadevne osebe dovolijo uvoz nadomestnih proizvodov, preden se pomanjkljivo blago izvozi.

V primeru takega predhodnega uvoza nadomestnega proizvoda se predloži zavarovanje za znesek uvozne dajatve, ki bi se plačala, če se pomanjkljivo blago ne bi izvozilo v skladu z odstavkom 2.

2. Pomanjkljivo blago se izvozi v dveh mesecih od datuma sprostitve nadomestnih proizvodov v prosti promet.

3. Kadar v izjemnih okoliščinah pomanjkljivega blaga ni mogoče izvoziti v obdobju iz odstavka 2, lahko carinski organi odobrijo razumno podaljšanje tega obdobja na podlagi utemeljenega zahtevka imetnika dovoljenja.

NASLOV IX

TARIFNA UVRSTITEV, POREKLO IN CARINSKA VREDNOST BLAGA

POGLAVJE 1

Skupna carinska tarifa in tarifna uvrstitev blaga

Člen 166

Skupna carinska tarifa in carinsko spremljanje

1. Uvozna in izvozna dajatev temeljita na skupni carinski tarifi.

Ostali ukrepi, predpisani v določbah Unije za posebna področja v zvezi s trgovino z blagom, se po potrebi uporabljajo v skladu s tarifno uvrstitvijo zadevnega blaga.

2. Skupna carinska tarifa obsega vse, kar sledi:

(a) kombinirano nomenklaturo;

(b) vse druge nomenklature, ki v celoti ali delno temeljijo na kombinirani nomenklaturi ali jo dodatno razčlenjujejo in so uvedene z zakonodajnimi akti Unije, ki urejajo posebna področja zaradi izvajanja tarifnih ukrepov v zvezi s trgovino z blagom;

(c) konvencionalno ali običajno avtonomno carino, ki se uporablja za blago, zajeto s kombinirano nomenklaturo;

(d) preferencialne tarifne ukrepe iz sporazumov, ki jih je Unija sklenila z nekaterimi tretjimi državami ali skupinami tretjih držav;

(e) preferencialne tarifne ukrepe, ki jih je Unija enostransko sprejela glede nekaterih tretjih držav ali skupin tretjih držav;

(f) avtonomne ukrepe, ki za določeno blago predvidevajo zmanjšanje ali izvzetje od carine;

(g) ugodnejšo tarifno obravnavo, določeno za nekatero blago zaradi njegove narave ali posebne rabe, v okviru ukrepov iz točk (c) do (f) ali iz točke (h);

(h) druge ukrepe, določene v pravnih aktih Unije v zvezi s kmetijsko politiko, trgovinsko politiko ali drugimi področji, ki temeljijo na tarifni uvrstitvi blaga, zlasti začasne ali dokončne protidampinške dajatve, izravnalne dajatve ali zaščitne ukrepe.

3. Kadar zadevno blago izpolnjuje pogoje iz ukrepov, določenih v odstavku 2, točke (d) do (g), se lahko uporabljajo ti ukrepi namesto ukrepov iz točke (c) navedenega odstavka. Ukrepi iz odstavka 2, točke (d) do (g), se lahko uporabljajo retroaktivno, pod pogojem, da se upoštevajo roki in pogoji, določeni z ustreznim ukrepom ali v tej uredbi, ter da:

(a) kar zadeva ukrepe iz odstavka 2, točki (d) in (e), ti ukrepi določajo tako retroaktivno uporabo;

(b) kar zadeva ukrepe iz odstavka 2, točka (d), tudi tretja država ali skupina tretjih držav omogoča tako retroaktivno uporabo.

4. Kadar je uporaba ukrepov iz odstavka 2, točke (d) do (g), ali izvzetje od ukrepov iz točke (h) navedenega odstavka omejena na določeno količino uvoza ali izvoza, navedena uporaba ali izvzetje v primeru tarifnih ali drugih kvot preneha veljati, takoj ko je dosežena predpisana uvozna ali izvozna količina.

V primeru tarifnih plafonov zadevna uporaba preneha veljati na podlagi pravnega akta Unije.

5. Komisija lahko za namene iz člena 41(4) da pod carinsko spremljanje sprostitev blaga v prosti promet, izvoz in dajanje blaga v nekatere posebne postopke.

6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi ukrepe za enotno upravljanje tarifnih in drugih kvot ter tarifnih plafonov iz odstavka 4 tega člena in za upravljanje carinskega spremljanja iz odstavka 5 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 167

Tarifna uvrstitev blaga

1. Za uporabo skupne carinske tarife se tarifna uvrstitev blaga opravi z določitvijo ene od podštevilk ali dodatne razčlenitve kombinirane nomenklature, v katero se navedeno blago uvrsti.

2. Za uporabo netarifnih ukrepov se tarifna uvrstitev blaga opravi z določitvijo ene od podštevilk ali dodatne razčlenitve kombinirane nomenklature ali katere koli druge nomenklature, uvedene s pravnimi akti Unije in ki v celoti ali delno temelji na kombinirani nomenklaturi ali jo dodatno razčlenjuje, v katero se navedeno blago uvrsti.

3. Podštevilka ali dodatna razčlenitev, določena v skladu z odstavkoma 1 in 2, se uporablja za namene uporabe ukrepov, ki so vezani na navedeno podštevilko.

4. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi tarifno uvrstitev blaga v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi s potrebo po hitrem zagotavljanju pravilne in enotne uporabe kombinirane nomenklature sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 283(5) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

POGLAVJE 2

Poreklo blaga

Člen 168

Nepreferencialno poreklo

Pravila za določitev nepreferencialnega porekla blaga iz členov 169 in 170 se uporabljajo za namene uporabe:

(a) skupne carinske tarife, razen ukrepov iz člena 166(2), točki (d) in (e);

(b) ukrepov, ki niso tarifni ukrepi, določenih s pravnimi akti Unije, ki urejajo posebna področja trgovine z blagom, ter

(c) drugih ukrepov Unije, ki so povezani s poreklom blaga.

Člen 169

Pridobitev nepreferencialnega porekla

1. Za blago, v celoti pridobljeno v posamezni državi ali na posameznem ozemlju, se šteje, da ima poreklo navedene države ali ozemlja.

2. Za blago, katerega proizvodnja vključuje več kot eno državo ali ozemlje, se šteje, da ima poreklo države ali ozemlja, kjer sta bila v za to opremljenem podjetju opravljena njegova zadnja bistvena, gospodarsko upravičena predelava ali obdelava, katerih izid je izdelava novega proizvoda ali ki predstavljata pomembno stopnjo proizvodnje.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pravil, po katerih se za blago, katerega določitev nepreferencialnega porekla je potrebna zaradi uporabe ukrepov Unije iz člena 168, šteje, da je bilo v celoti pridobljeno v eni državi ali na enem ozemlju ali da sta bili v državi ali na ozemlju v za to opremljenem podjetju opravljeni njegovi zadnji bistveno, gospodarsko upravičeni predelava ali obdelava, katerih izid je izdelava novega proizvoda ali ki predstavljata pomembno stopnjo proizvodnje v državi ali na ozemlju v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena.

Člen 170

Dokazilo o nepreferencialnem poreklu

1. Kadar je uvoznik navedel poreklo blaga na podlagi carinske zakonodaje, lahko carinski organi od uvoznika zahtevajo, da dokaže poreklo tega blaga.

2. Kadar je treba predložiti dokazilo o poreklu blaga na podlagi carinske zakonodaje ali drugih zakonodajnih aktov Unije, ki urejajo posebna področja, lahko carinski organi v primeru utemeljenega dvoma zahtevajo predložitev vseh potrebnih dodatnih dokazil, na podlagi katerih se prepričajo, da navedeno poreklo ustreza pravilom, določenim v ustreznem zakonodajnem aktu Unije.

3. Kadar je to potrebno zaradi zahtev trgovine, se lahko v Uniji izda dokument, ki dokazuje poreklo blaga, v skladu s pravili o poreklu, veljavnimi v namembni državi ali na namembnem ozemlju, ali s katero koli drugo metodo za določitev države, v kateri je bilo to blago v celoti pridobljeno ali kjer je bila opravljena njegova zadnja bistvena predelava ali obdelava.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za predložitev in preverjanje dokazila o poreklu blaga. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 171

Preferencialno poreklo

1. Blago mora izpolnjevati pravila o preferencialnem poreklu iz odstavkov 2 do 5 tega člena, da je upravičeno do ukrepov iz člena 166(2), točki (d) ali (e), ali do netarifnih preferencialnih ukrepov.

2. V primeru blaga, upravičenega do preferencialnih ukrepov, zajetih v sporazumih, ki jih je Unija sklenila z nekaterimi tretjimi državami ali s skupinami takšnih držav, so pravila o preferencialnem poreklu pravila, določena v navedenih sporazumih.

3. V primeru blaga, upravičenega do preferencialnih ukrepov, ki se uporabljajo v trgovini med carinskim območjem Unije ter Ceuto in Melillo ter so zajeti v Protokolu št. 2 k Aktu o pristopu iz leta 1985, so pravila o preferencialnem poreklu pravila, sprejeta v skladu s členom 9 tega protokola.

4. V primeru blaga, upravičenega do preferencialnih ukrepov, zajetih v preferencialnih dogovorih v korist čezmorskih držav in ozemelj, povezanih z Unijo, so pravila o preferencialnem poreklu pravila, sprejeta v skladu s členom 203 PDEU.

5. Komisija lahko na lastno pobudo ali na zahtevo upravičene države ali ozemlja za določeno blago tej državi ali ozemlju odobri začasno odstopanje od pravil o preferencialnem poreklu iz odstavka 9 (v nadaljnjem besedilu: začasno odstopanje).

Začasno odstopanje temelji na enem od naslednjih razlogov:

(a) notranji ali zunanji dejavniki upravičeni državi ali ozemlju začasno onemogočajo izpolnjevanje pravil o preferencialnem poreklu;

(b) upravičena država ali ozemlje potrebuje čas, da se pripravi na izpolnjevanje pravil o preferencialnem poreklu.

6. Zadevna upravičena država ali ozemlje Komisiji poda zahtevo za začasno odstopanje. V tej zahtevi navede razloge, zaradi katerih se zahteva začasno odstopanje, kot je navedeno v odstavku 5, drugi pododstavek, in priloži ustrezne spremne listine.

7. Začasno odstopanje je omejeno na trajanje učinkov notranjih ali zunanjih dejavnikov, zaradi katerih je bilo izvzetje zahtevano, ali na čas, ki ga upravičena država ali ozemlje potrebuje za zagotovitev izpolnjevanja pravil.

8. Kadar je začasno odstopanje odobreno, zadevna upravičena država ali ozemlje spoštuje zahteve glede informacij, ki jih je treba predložiti Komisiji, o uporabi odstopanja in upravljanju količin, za katere je bilo začasno odstopanje odobreno.

9. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pravil o preferencialnem poreklu blaga, upravičenega do preferencialnih ukrepov, ki jih je Unija enostransko sprejela glede nekaterih tretjih držav ali skupin takih držav, razen tistih iz odstavka 4 tega člena. Ta pravila temeljijo bodisi na merilu, da je blago v celoti pridobljeno, bodisi na merilu, da je blago pridobljeno z zadostno predelavo ali obdelavo.

10. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi:

(a) določi postopkovna pravila o preferencialnem poreklu blaga za namene ukrepov iz odstavka 1;

(b) določi ukrep, s katerim se upravičeni državi ali ozemlju odobri začasno odstopanje.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Oddelek 172

Določitev porekla določenega blaga

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi ukrepe za določitev porekla določenega blaga v skladu s pravili o poreklu, ki se uporabljajo za to blago. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi s potrebo po hitrem zagotavljanju pravilne in enotne uporabe pravil o poreklu sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 283(5) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

POGLAVJE 3

Carinska vrednost blaga

Člen 173

Področje uporabe

Carinska vrednost blaga za namene uporabe skupne carinske tarife in netarifnih ukrepov, predpisanih z zakonodajnimi akti Unije, ki urejajo posebna področja, povezana s trgovino z blagom (v nadaljnjem besedilu: carinska vrednost), se določi v skladu s členoma 174 in 179.

Člen 174

Metoda carinskega vrednotenja na podlagi transakcijske vrednosti

1. Primarna osnova za carinsko vrednost je transakcijska vrednost, ki je cena, ki je bila za blago ob prodaji za izvoz na carinsko območje Unije dejansko plačana ali jo je treba plačati in je prilagojena v skladu s členoma 176 in 177.

2. Dejansko plačana ali plačljiva cena iz odstavka 1 je celoten znesek, ki ga kupec plača ali mora plačati prodajalcu ali tretji osebi v prodajalčevo korist za uvoženo blago in zajema vse zneske, ki se jih kot pogoj za prodajo uvoženega blaga plača ali jih je treba plačati.

3. Transakcijska vrednost iz odstavka 1 se uporabi, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pri razpolaganju z blagom ali njegovi uporabi za kupca ni omejitev, razen:

(i) omejitev, ki jih nalaga ali zahteva zakon ali organi oblasti v Uniji;

(ii) omejitev geografskega območja, na katerem se blago lahko proda naprej;

(iii) omejitev, ki ne vplivajo bistveno na carinsko vrednost zadevnega blaga;

(b) prodaja ali cena ni predmet pogojev ali storitev, katerih vrednost se v zvezi z blagom, ki se vrednoti, ne more določiti;

(c) noben del izkupička od katere koli poznejše ponovne prodaje, razpolaganja z blagom ali njegove uporabe s strani kupca ne gre v neposredno ali posredno korist prodajalca, razen če se lahko opravi ustrezna uskladitev, ter

(d) kupec in prodajalec nista povezana ali njun odnos ni vplival na ceno.

Člen 175

Transakcijska vrednost blaga, kupljenega pri prodaji na daljavo

1. Transakcijska vrednost blaga, kupljenega pri prodaji na daljavo, se določi na podlagi te prodaje.

2. Kadar je blago kupljeno pri prodaji na daljavo, medtem ko je bilo dano v postopek carinskega skladiščenja v skladu s členom 145, po tem, ko je bilo vneseno na carinsko območje Unije, se transakcijska vrednost določi na podlagi te prodaje.

Člen 176

Elementi transakcijske vrednosti

1. Pri določanju carinske vrednosti na podlagi člena 174 se dejansko plačani ali plačljivi ceni za uvoženo blago prištejejo naslednji elementi:

(a) naslednji stroški, kolikor bremenijo kupca, vendar niso vključeni v dejansko plačani ali plačljivi ceni za blago:

(i) provizije in stroški posredništva, razen nakupnih provizij;

(ii) stroški zabojnikov, ki se za carinske namene štejejo za celoto z zadevnim blagom, ter

(iii) stroški embalaže, ki vključujejo tako delo kot material;

(b) ustrezno porazdeljena vrednost naslednjega blaga in storitev, kadar jih zagotovi kupec neposredno ali posredno, brezplačno ali po znižani ceni in se uporabijo za izdelavo in prodajo za izvoz uvoženega blaga, kolikor ta vrednost ni bila vključena v dejansko plačano ali plačljivo ceno:

(i) materialov, sestavnih delov ter podobnih delov, vključenih v uvoženo blago;

(ii) orodij, matric, kalupov in podobnih predmetov, uporabljenih pri proizvodnji uvoženega blaga;

(iii) materialov, porabljenih pri proizvodnji uvoženega blaga, ter

(iv) inženiringa, razvojnega, umetniškega, oblikovalskega dela ter načrtov in skic, opravljenih izven Unije in potrebnih za proizvodnjo uvoženega blaga;

(c) avtorski honorarji in licenčnine za vrednoteno blago, ki jih mora kupec plačati neposredno ali posredno kot pogoj za prodajo vrednotenega blaga, kolikor ti avtorski honorarji in licenčnine niso vključeni v dejansko plačano ali plačljivo ceno;

(d) vrednost vsakršnega izkupička od vsake poznejše ponovne prodaje, razpolaganja z uvoženim blagom ali njegove uporabe, ki gre v neposredno ali posredno korist prodajalca, ter

(e) naslednji stroški, ki nastanejo do kraja vnosa blaga na carinsko območje Unije:

(i) stroški prevoza in zavarovanja za uvoženo blago ter

(ii) stroški natovarjanja in manipulativni stroški, povezani s prevozom uvoženega blaga.

2. Vsak pribitek k dejansko plačani ali plačljivi ceni na podlagi odstavka 1 se doda izključno na podlagi objektivnih in količinsko določljivih podatkov.

3. Pri določanju carinske vrednosti se dejansko plačana ali plačljiva cena ne sme povečati, razen kot je določeno v tem členu.

Člen 177

Elementi, ki se ne vključijo v carinsko vrednost

Pri določanju carinske vrednosti iz člena 174 se ne vključijo:

(a) prevozni stroški uvoženega blaga po njegovem vstopu na carinsko območje Unije;

(b) stroški za gradbena, postavitvena, montažna, vzdrževalna dela ali tehnično pomoč, ki se na uvoženem blagu, kot so industrijske naprave, stroji ali oprema, opravijo po vstopu na carinsko območje Unije;

(c) stroški obresti skladno s finančnim dogovorom, ki ga je sklenil kupec v zvezi z nakupom uvoženega blaga, ne glede na to, ali je financiranje zagotovil prodajalec ali druga oseba, če je bil finančni dogovor sklenjen v pisni obliki in če lahko kupec na zahtevo dokaže, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

(i) tovrstno blago se dejansko prodaja po ceni, ki je bila deklarirana kot dejansko plačana ali plačljiva cena;

(ii) zahtevana obrestna mera ne presega običajnih obrestnih mer za tovrstne transakcije v državi ter času, v kateri oziroma katerem je bilo financiranje zagotovljeno;

(d) stroški za pridobitev pravice reproduciranja uvoženega blaga v Uniji;

(e) nakupne provizije;

(f) uvozne dajatve ali druge dajatve, ki jih je treba v Uniji plačati zaradi uvoza ali prodaje blaga;

(g) ne glede na člen 176(1), točka (c), plačila kupca za pridobitev pravice do distribucije ali ponovne prodaje uvoženega blaga, če ta plačila niso pogoj za prodajo blaga za izvoz v Unijo.

Člen 178

Poenostavitve

1. Carinski organi lahko na podlagi zahtevka dovolijo, da se naslednji zneski določijo na podlagi posebnih meril, kadar jih ni mogoče izračunati na dan sprejema carinske deklaracije ali na dan, ko morajo biti podatki na voljo carinskim organom:

(a) zneski, ki se vključijo v carinsko vrednost v skladu s členom 174(2), ter

(b) zneski iz členov 176 in 177.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pogojev za podelitev dovoljenja iz odstavka 1 tega člena.

Člen 179

Sekundarne metode carinskega vrednotenja

1. Kadar carinske vrednosti ni mogoče določiti z uporabo člena 174, je treba po vrstnem redu uporabiti točke (a) do (d) odstavka 2 vse do prve točke, po kateri se lahko določi carinska vrednost.

Vrstni red uporabe točk (c) in (d) odstavka 2 se na zahtevo uvoznika ali, kadar je to ustrezno, deklaranta zamenja.

2. Carinska vrednost na podlagi odstavka 1 je:

(a) transakcijska vrednost enakega blaga, ki je bilo prodano za izvoz na carinsko območje Unije in izvoženo ob istem ali približno istem času kot vrednoteno blago;

(b) transakcijska vrednost podobnega blaga, ki je bilo prodano za izvoz na carinsko območje Unije in izvoženo ob istem ali približno istem času kot vrednoteno blago;

(c) vrednost na podlagi cene na enoto, po kateri se uvoženo blago ali uvoženo enako ali podobno blago v največji skupni količini proda na carinskem območju Unije osebam, ki niso povezane s prodajalci, ali

(d) izračunana vrednost, ki je enaka vsoti:

(i) stroškov ali vrednosti materiala in izdelave ali drugih operacij, uporabljenih pri proizvodnji uvoženega blaga;

(ii) zneska dobička in splošnih stroškov, ki ustreza znesku, ki ga proizvajalci v državi izvoza običajno dosežejo pri prodaji blaga enake vrste ali narave, kot je vrednoteno blago, za izvoz v Unijo;

(iii) stroškov ali vrednosti elementov iz člena 176(1), točka (e).

3. Kadar carinske vrednosti ni mogoče določiti z uporabo odstavka 1 tega člena, se ta določi na podlagi podatkov, razpoložljivih na carinskem območju Unije, in z uporabo ustreznih metod, ki so skladne z načeli in splošnimi določbami:

(a) Sporazuma o izvajanju člena VII Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini iz leta 1994;

(b) člena VII Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini;

(c) tega poglavja.

4. V primeru prodaje na daljavo, pri kateri uvoznik ne odpravi utemeljenih dvomov o tem, ali prijavljena transakcijska vrednost predstavlja celotno dejansko plačano ali plačljivo ceno, kot je navedeno v členu 174(1), lahko carinski organi uporabijo ustrezno sekundarno metodo vrednotenja za ponovno določitev carinske vrednosti navedenega blaga. To ne posega v možnost uvoznika, da v razumnem roku predloži potrebne informacije, s katerimi utemelji, da se carinska vrednost lahko določi na način, ki je predpisan v odstavku 1 tega člena.

Člen 180

Carinska vrednost za namene izvozne dajatve

1. Kadar se določijo izvozne dajatve, se vrednost za namene izvozne dajatve določi na podlagi:

(a) cene, ki je bila za blago ob prodaji za izvoz s carinskega območja Unije dejansko plačana ali plačljiva, če kupec in prodajalec nista povezana ali njun odnos ni vplival na navedeno ceno, po potrebi prilagojeno v skladu z odstavkoma 2 in 3, in kot izhaja iz podatkov, ki jih je predložil izvoznik, ali

(b) vrednosti, ki temelji na objektivnih in preverljivih podatkih, vključno s tržno ceno enakega ali podobnega blaga, izvoženega iz Unije na istem kraju in ob istem času, kadar cena iz točke (a) tega odstavka ni na voljo, je nepopolna ali ne odraža ekonomske vrednosti blaga.

2. Vrednost za namene izvozne dajatve vključuje vse stroške, neposredno povezane z izvozno transakcijo.

3. Vrednost za namene izvoznih dajatev ne vključuje stroškov, nastalih po tem, ko je blago zapustilo carinsko območje Unije, in plačil, ki niso povezana z izvoženim blagom.

4. Carinski organi lahko po potrebi zahtevajo dodatna dokazila, da preverijo podatke, ki jih je predložil izvoznik, ali določijo vrednost za namene izvozne dajatve v skladu s tem členom.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo podatkov, potrebnih za določitev carinske vrednosti za namene izvozne dajatve iz tega člena.

Člen 181

Postopkovna pravila za določitev carinske vrednosti

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila:

(a) za določitev carinske vrednosti na podlagi transakcijske vrednosti v skladu s členom 174(1) in (2), vključno s postopkovnimi pravili za prilagoditev dejansko plačane ali plačljive cene v skladu s členoma 176 in 177, ter za uporabo pogojev iz člena 174(3);

(b) za določitev carinske vrednosti s sekundarnimi metodami v skladu s členom 179;

(c) za določitev carinske vrednosti za namene izvozne dajatve v skladu s členom 180.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 182

Določitev carinske vrednosti v posebnih primerih

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi ukrepe za določitev ustrezne metode carinskega vrednotenja ali meril, ki se uporablja za določitev carinske vrednosti v posebnih primerih, vključno s prodajo na daljavo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z ukrepi iz prvega odstavka tega člena, ki se nanašajo na potrebo po hitri zagotovitvi pravilne in enotne uporabe pravil za določitev carinske vrednosti blaga, sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 283(5) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

NASLOV X

CARINSKI DOLG IN ZAVAROVANJE

POGLAVJE 1

Nastanek carinskega dolga

Oddelek 1

Carinski dolg pri uvozu

Člen 183

Sprostitev v prosti promet in začasni uvoz

1. Carinski dolg pri uvozu za dajanje blaga v postopek sprostitve v prosti promet ali postopek začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvozne dajatve ali v postopek posebne rabe nastane, ko uvoznik pošlje uradno obvestilo o razpoložljivosti blaga v skladu s členom 74(1).

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena carinski dolg nastane:

(a) ob prepustitvi blaga, kadar se uporablja člen 205(5);

(b) po potrebi ob sprejetju carinske deklaracije do 28. februarja 2034;

(c) ob sprejetju plačila s strani osebe, ki se je odločila za uporabo ureditve UVEM.

3. Uvoznik je dolžnik. Pri posrednem zastopanju sta carinski zastopnik in oseba, v imenu katere deluje carinski zastopnik, oba dolžnika in sta solidarno odgovorna za carinski dolg.

4. Kadar se zaradi informacij, predloženih ali danih na voljo za namene postopkov iz odstavka 1, uvozna dajatev ali njen del ne pobere, je dolžnik tudi oseba, ki je predložila te informacije in ki je vedela ali bi morala in mogla vedeti, da so te informacije lažne.

5. Do 28. februarja 2034 je v primeru vložitve carinske deklaracije dolžnik deklarant. Pri posrednem zastopanju je dolžnik tudi oseba, v imenu katere deluje carinski zastopnik.

Člen 184

Posebne določbe v zvezi z blagom brez porekla

1. Carinski dolg nastane v trenutku sprostitve proizvodov za ponovni izvoz, kadar:

(a) preferencialna ureditev med Unijo in nekaterimi tretjimi državami ali skupinami takih držav določa, da je za preferencialno tarifno obravnavo proizvodov s poreklom iz Unije potrebno plačilo uvoznih dajatev za blago brez porekla, ki se uporablja pri njihovi izdelavi, ter

(b) je bilo za te proizvode izdano ali sestavljeno dokazilo o poreklu.

2. Carinski dolg se izračuna kot znesek uvozne dajatve, ki ustreza dolgu, ki bi nastal, če bi bilo blago brez porekla, uporabljeno pri izdelavi proizvodov, ki se ponovno izvažajo, sproščeno v prosti promet na isti datum.

3. Izvoznik je dolžnik. Pri posrednem zastopanju sta carinski zastopnik in oseba, v imenu katere deluje carinski zastopnik, oba dolžnika in sta solidarno odgovorna za carinski dolg.

Člen 185

Carinski dolg, ki nastane zaradi neizpolnjevanja

1. Za blago, za katero velja uvozna dajatev, nastane carinski dolg pri uvozu, kadar ni izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) obveznost, ki je določena s carinsko zakonodajo za vnos neunijskega blaga na carinsko območje Unije, njegovo odstranitev izpod carinskega nadzora ali gibanje, oplemenitenje, hrambo, začasno hrambo, začasni uvoz ali razpolaganje s takim blagom na navedenem območju;

(b) obveznost, ki je določena v carinski zakonodaji glede posebne rabe blaga na carinskem območju Unije;

(c) pogoj, ki ureja dajanje neunijskega blaga v carinski postopek ali odobritev izvzetja od dajatve ali odobritev znižane stopnje uvozne dajatve zaradi posebne rabe blaga.

2. Čas nastanka carinskega dolga je:

(a) kadar neizpolnitev obveznosti povzroči nastanek carinskega dolga, trenutek, ko ta obveznost, ni izpolnjena ali ni več izpolnjena, ali

(b) trenutek, ko je blago dano v carinski postopek, kadar se pozneje izkaže, da dejansko ni bil izpolnjen pogoj, ki ureja dajanje blaga v navedeni postopek ali odobritev izvzetja od dajatve ali odobritev znižane stopnje uvozne dajatve zaradi posebne rabe blaga.

3. V primerih iz odstavka 1, točki (a) in (b), je dolžnik ena od naslednjih oseb:

(a) vsaka oseba, od katere je bila zahtevana izpolnitev zadevne obveznosti;

(b) vsaka oseba, ki je vedela ali bi morala in mogla vedeti, da obveznost po carinski zakonodaji ni bila izpolnjena, in ki je delovala za račun osebe, zavezane za izpolnitev obveznosti, ali ki je sodelovala pri dejanju, zaradi katerega obveznost ni bila izpolnjena;

(c) vsaka oseba, ki je pridobila ali je imela zadevno blago in ki se je v času pridobitve ali prejema blaga vedela ali bi morala in mogla vedeti, da obveznost po carinski zakonodaji ni bila izpolnjena.

4. V primerih iz odstavka 1, točka (c), je dolžnik oseba, ki mora izpolnjevati pogoje, ki urejajo dajanje blaga v carinski postopek ali odobritev izvzetja od dajatve ali odobritev znižane stopnje uvozne dajatve zaradi posebne rabe blaga.

5. Kadar se carinskim organom v skladu s carinsko zakonodajo predložijo informacije v zvezi s pogoji, ki urejajo dajanje blaga v ta carinski postopek, zaradi česar se uvozna dajatev ali njen del ne pobere, je dolžnik tudi oseba, ki je predložila navedene informacije in ki je vedela ali bi morala in mogla vedeti, da so te informacije lažne.

Člen 186

Odbitek že plačanega zneska uvozne dajatve

1. Kadar v skladu s členom 185(1) carinski dolg nastane v zvezi z blagom, ki se sprosti v prosti promet po znižani stopnji uvozne dajatve zaradi njegove posebne rabe, se znesek uvozne dajatve, ki je bil plačan ob sprostitvi blaga v prosti promet, odšteje od zneska uvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu.

Prvi pododstavek se uporablja tudi v primeru, ko carinski dolg nastane v zvezi z ostanki in odpadki, nastalimi pri uničenju takšnega blaga.

2. Kadar na podlagi člena 183(1) ali člena 185(1) carinski dolg nastane v zvezi z blagom, ki je dano v začasni uvoz z delno oprostitvijo uvozne dajatve, se znesek uvozne dajatve, plačan v okviru delne oprostitve, odšteje od zneska uvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu.

Oddelek 2

Carinski dolg pri izvozu

Člen 187

Izvoz in pasivno oplemenitenje

1. Carinski dolg pri izvozu za dajanje blaga v izvozni postopek ali postopek pasivnega oplemenitenja nastane v trenutku, ko izvoznik pošlje uradno obvestilo o razpoložljivosti blaga v skladu s členom 74(1).

2. Z odstopanjem od odstavka 1 carinski dolg nastane v času:

(a) prepustitve blaga, kadar se uporablja člen 205(5);

(b) po potrebi ob sprejetju carinske deklaracije do 28. februarja 2034;

3. Izvoznik je dolžnik. Pri posrednem zastopanju sta carinski zastopnik in oseba, za račun katere deluje carinski zastopnik, oba dolžnika in sta solidarno odgovorna za carinski dolg.

4. Kadar se zaradi informacij, predloženih za sprostitev blaga v izvozni postopek ali postopek pasivnega oplemenitenja, uvozna dajatev ali njen del ne pobere, je dolžnik tudi oseba, ki je predložila te informacije in ki je vedela ali bi morala in mogla vedeti, da so te informacije lažne.

Člen 188

Carinski dolg, ki nastane zaradi neizpolnjevanja

1. Za blago, za katero velja izvozna dajatev, nastane carinski dolg pri izvozu, kadar ni izpolnjen kateri koli od naslednjega:

(a) obveznost, določena s carinsko zakonodajo za izstop blaga;

(b) pogoj, pod katerim je bil dovoljen iznos blaga s carinskega območja Unije s popolno ali delno oprostitvijo izvozne dajatve.

2. Čas nastanka carinskega dolga je:

(a) trenutek, ko je blago dejansko izneseno s carinskega območja Unije, ne da bi se carinskim organom predložile ali dale na voljo informacije o tem izvozu;

(b) trenutek, ko blago prispe na namembni kraj, ki ni tisti, za katerega je bil dovoljen iznos blaga s carinskega območja Unije s popolno ali delno oprostitvijo izvozne dajatve;

(c) kadar carinski organi ne morejo določiti trenutka iz točke (b), trenutek, ko se izteče rok, določen za predložitev dokazila o izpolnjevanju pogojev, pod katerimi je blago upravičeno do takšne oprostitve.

3. V primerih iz odstavka 1, točka (a), je dolžnik ena od naslednjih oseb:

(a) vsaka oseba, od katere je bila zahtevana izpolnitev zadevne obveznosti;

(b) vsaka oseba, ki je vedela ali bi morala in mogla vedeti, da zadevna obveznost ni bila izpolnjena, in ki je delovala za račun osebe, zavezane za izpolnitev obveznosti;

(c) vsaka oseba, ki je sodelovala pri dejanju, zaradi katerega obveznost ni bila izpolnjena, in ki je vedela ali bi morala in mogla vedeti, da zahtevane informacije niso bile predložene ali, kadar je to ustrezno, da carinska deklaracija ni bila vložena, čeprav bi morala biti.

4. V primerih iz odstavka 1, točka (b), je dolžnik vsaka oseba, od katere se zahteva, da izpolnjuje pogoje, pod katerimi je bil dovoljen iznos blaga s carinskega območja Unije s popolno ali delno oprostitvijo izvozne dajatve.

Oddelek 3

Določbe, ki so skupne za carinski dolg, nastal pri uvozu ali izvozu

Člen 189

Carinski dolg, kadar za blago velja druga zakonodaja, ki jo uporabljajo carinski organi

1. Carinski dolg pri uvozu ali izvozu nastane tudi, če zadeva blago, za katero velja druga zakonodaja, ki jo uporabljajo carinski organi pri kakršnem koli uvozu ali izvozu.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 carinski dolg ne nastane:

(a) kadar se na carinsko območje Unije nezakonito vnese ponarejen denar;

(b) kadar se na carinsko območje Unije vnesejo droge in psihotropne snovi, razen kadar so ta pod strogim nadzorom pristojnih organov zaradi uporabe v medicinske in znanstvene namene.

Za namene kazni za kršitve carinske zakonodaje, se kljub temu šteje, da je carinski dolg nastal, kadar je v skladu s to uredbo ali nacionalnim pravom uvozna ali izvozna dajatev ali obstoj carinskega dolga podlaga za naložitev kazni.

Člen 190

Več dolžnikov

Kadar je več oseb zavezanih plačilu zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza enemu carinskemu dolgu, so te solidarno odgovorne za plačilo zneska.

Člen 191

Splošna pravila za izračun zneska uvozne ali izvozne dajatve

1. Znesek uvozne ali izvozne dajatve se izračuna na podlagi tarifne uvrstitve, carinske vrednosti, količine, namembnega kraja in porekla blaga. Pravila za izračun dajatve so tista, ki se uporabljajo za zadevno blago v trenutku, ko v zvezi z njim nastane carinski dolg.

2. V zvezi s prodajo na daljavo v okviru ureditve UVEM se znesek uvozne dajatve določi na podlagi pravil za izračun dajatve, ki so se za zadevno blago uporabljala ob sprejetju plačila za prodajo na daljavo.

3. Kadar ni mogoče natančno določiti časa nastanka carinskega dolga, se za navedeni čas šteje trenutek, ko carinski organi ugotovijo, da je blago v položaju, v katerem je nastal carinski dolg.

Kadar pa lahko carinski organi na podlagi razpoložljivih informacij določijo, da je carinski dolg nastal pred navedeno ugotovitvijo, se šteje, da je carinski dolg nastal v trenutku, ko se lahko takšen položaj najprej določi.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pravil iz tega člena za izračun zneska uvozne ali izvozne dajatve za blago, za katero v okviru posebnega postopka nastane carinski dolg.

Člen 192

Posebna pravila za izračun zneska uvozne dajatve

1. Kadar stroški za hrambo ali za običajno ravnanje v zvezi z blagom, danim v carinski postopek ali v začasno hrambo, nastanejo znotraj carinskega območja Unije, se takšni stroški ali vsakršno povečanje vrednosti ne upoštevajo pri izračunu zneska uvozne dajatve, če uvoznik ali, kadar je to ustrezno, deklarant predloži zadovoljivo dokazilo za te stroške.

Vendar se pri izračunu zneska uvozne dajatve upoštevajo carinska vrednost, količina in poreklo neunijskega blaga, uporabljenega v operacijah.

2. Kadar se tarifna uvrstitev blaga, ki je dano v carinski postopek, spremeni zaradi običajnega ravnanja znotraj carinskega območja Unije, se za blago, dano v postopek, na zahtevo uvoznika ali, kadar je to ustrezno, deklaranta uporabi prvotna tarifna uvrstitev.

3. Kadar carinski dolg nastane za oplemenitene proizvode iz postopka aktivnega oplemenitenja, se na zahtevo uvoznika znesek uvozne dajatve, ki ustreza dolgu, določi na podlagi tarifne uvrstitve, carinske vrednosti, količine in porekla blaga, danega v postopek aktivnega oplemenitenja, ko je bilo dano v navedeni postopek.

4. Kadar so oplemeniteni proizvodi rezultat nadaljnjih postopkov aktivnega oplemenitenja za blago, ki je bilo dano v prvi postopek aktivnega oplemenitenja v skladu z odstavkom 3, lahko uvoznik zahteva izračun dolga le na podlagi tarifne uvrstitve, carinske vrednosti, količine in porekla blaga, danega v ta prvi postopek aktivnega oplemenitenja.

5. V posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, se znesek uvozne dajatve določi v skladu z odstavki 2, 3 in 4 tega člena brez zahteve uvoznika ali izvoznika ali, kadar je to ustrezno, deklaranta, da se prepreči izogibanje ukrepom iz člena 166(2), točka (h).

6. Kadar carinski dolg nastane pri oplemenitenih proizvodih, nastalih pri postopku pasivnega oplemenitenja, ali nadomestnih proizvodih, se znesek uvozne dajatve izračuna na podlagi stroškov operacije oplemenitenja, opravljene zunaj carinskega območja Unije.

7. Kadar carinski dolg nastane v skladu s členom 185 ali členom 188 te uredbe in pod pogojem, da napaka, zaradi katere je carinski dolg nastal, ni bila storjena kot poskus goljufivega ravnanja, velja tudi naslednje:

(a) ugodna tarifna obravnava blaga na podlagi carinske zakonodaje;

(b) oprostitev ali popolno ali delno izvzetje od uvozne ali izvozne dajatve na podlagi člena 166(2), točke (d) do (g), ali členov 111, 112 in 113 ali členov 161 do 165 te uredbe ali

(c) oprostitev na podlagi Uredbe (ES) št. 1186/2009.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pravil iz tega člena za izračun zneska uvozne ali izvozne dajatve za blago, za katero v okviru posebnega postopka nastane carinski dolg, in posebnih primerov iz odstavka 5 tega člena.

Člen 193

Kraj nastanka carinskega dolga

1. Carinski dolg nastane:

(a) v primerih iz člena 6(1), točka (d)(ii): tam, kjer se blago nahaja;

(b) v primerih iz člena 6(2), točka (a): tam, kamor je treba blago dostaviti;

(c) v primerih iz člena 6(2), točka (c): tam, kjer je sedež deklaranta, pooblaščenega za uporabo centraliziranega carinjenja;

(d) v primerih iz člena 6(2), točka (b): v državi članici sedeža zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta.

V vseh drugih primerih nastane carinski dolg na kraju dogodkov, ki povzročijo njegov nastanek. Če navedenega kraja ni mogoče določiti, nastane carinski dolg na kraju, kjer carinski organi ugotovijo, da je blago v položaju, v katerem je nastal carinski dolg.

2. Če je bilo blago dano v carinski postopek, ki ni zaključen, ali če začasna hramba ni bila ustrezno končana in kraja, kjer je nastal carinski dolg, ni mogoče določiti na podlagi odstavka 1, drugi ali tretji pododstavek, v določenem roku, nastane carinski dolg na kraju, kjer je bilo blago bodisi dano v zadevni postopek bodisi je bilo v okviru navedenega postopka vneseno na carinsko območje Unije ali na kraju, kjer je bilo blago v začasni hrambi.

3. Kadar lahko carinski organi na podlagi razpoložljivih informacij določijo, da je lahko carinski dolg nastal na več krajih, se šteje, da je carinski dolg nastal na kraju, kjer je najprej nastal.

4. Če carinski organ ugotovi, da je carinski dolg nastal v drugi državi članici na podlagi člena 185 ali 188, in je znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza temu dolgu, manjši od 10 000 EUR, se šteje, da je carinski dolg nastal v državi članici, v kateri je bilo to ugotovljeno.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo rokov iz odstavka 2 tega člena.

POGLAVJE 2

Zavarovanje za morebitni ali obstoječi carinski dolg

Člen 194

Splošne določbe

1. Če ni določeno drugače, se to poglavje uporablja za zavarovanja za carinske dolgove, ki so nastali (v nadaljnjem besedilu: obstoječi carinski dolgovi), in za zavarovanja, ki so potrebna, če bi carinski dolg morda lahko nastal (v nadaljnjem besedilu: morebitni carinski dolgovi).

2. Kadar carinski organi zahtevajo zavarovanje za morebitni ali obstoječi carinski dolg, to zavarovanje pokriva znesek uvozne ali izvozne dajatve ter druge dajatve v zvezi z uvozom ali izvozom blaga, kadar:

(a) se zavarovanje uporabi za dajanje blaga v postopek tranzita Unije ali

(b) se zavarovanje lahko uporabi v več kot eni državi članici.

Zavarovanje, ki ga carinski organi sprejmejo ali odobrijo, je za namene, za katere je izdano, veljavno na celotnem carinskem območju Unije.

Kadar je zavarovanje povezano z dejavnostmi dolžnika v eni državi članici, krije vsaj znesek uvozne ali izvozne dajatve.

3. Zavarovanje zagotovi dolžnik ali oseba, ki bi lahko postal dolžnik, ali, če carinski organi to dovolijo, katera koli druga oseba.

4. Brez poseganja v člen 202 carinski organi v zvezi z določenim blagom zahtevajo predložitev samo enega zavarovanja.

Zavarovanje za določeno blago velja za znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev v zvezi s tem blagom, ne glede na to, ali so informacije, predložene ali dane na voljo za to blago, pravilne.

Če zavarovanje ni bilo sproščeno, se lahko v okviru zavarovanega zneska uporabi tudi za izterjavo zneskov uvozne ali izvozne dajatve in drugih dajatev, plačljivih po kontroli, ki sledi prepustitvi navedenega blaga.

5. Na podlagi zahtevka osebe iz odstavka 3 tega člena lahko carinski organi v skladu s členom 200(1), (2) in (3) dovolijo predložitev splošnega zavarovanja za kritje zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, v zvezi z dvema ali več operacijami ali carinskimi postopki.

6. Carinski organi spremljajo zavarovanje.

7. Zavarovanje se ne zahteva:

(a) od držav, regionalnih in lokalnih organov ali drugih oseb javnega prava v zvezi z dejavnostmi, ki jih opravljajo kot javni organi;

(b) za blago, ki se prevaža po Renu, vodnih poteh Rena, po Donavi ali vodnih poteh Donave;

(c) za blago, ki se prenaša po transportnih napeljavah;

(d) v posebnih primerih, določenih v carinski zakonodaji, v katerih se unijsko blago da v postopek začasnega uvoza, ter

(e) za blago v postopku tranzita Unije, za katerega se uporablja poenostavitev iz člena 140(4), točka (e), in se prevaža po morju ali zraku med pristanišči ali letališči Unije.

8. Carinski organi lahko opustijo zahtevo po zavarovanju, kadar znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ga je treba zavarovati, ne presega določenega praga.

9. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo posebnih primerov, v katerih se ne zahteva zavarovanje za blago, dano v postopek začasnega uvoza, kot je navedeno v odstavku 7, točka (d), tega člena, in z določitvijo praga za opustitev zahteve po predložitvi zavarovanja, kot je navedeno v odstavku 8 tega člena.

10. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za predložitev in spremljanje zavarovanja iz tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 195

Referenčni znesek obveznega zavarovanja

1. Kadar morajo carinski organi zahtevati zavarovanje in lahko določijo natančen znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev v času, ko se zavarovanje zahteva, zavarovanje krije točno ta znesek.

Kadar natančnega zneska ni mogoče določiti, se zavarovanje določi v višini, ki je po oceni carinskih organov enaka najvišjemu znesku uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, ali drugih dajatev, ki so nastale ali bodo morda nastale.

2. Kadar se predloži splošno zavarovanje za znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev, katerih znesek se časovno spreminja, se znesek takšnega zavarovanja brez poseganja v člen 200 določi v višini, ki v vsakem trenutku omogoči pokritje zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev.

Člen 196

Referenčni znesek preventivnega zavarovanja

Kadar predložitev zavarovanja ni obvezna, vendar carinski organi niso prepričani, da bo znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev, plačan v predpisanem roku, zahtevajo zavarovanje za znesek, ki ne presega ravni iz člena 195.

Člen 197

Predložitev zavarovanja

1. Zavarovanje se lahko predloži le v eni izmed naslednjih oblik:

(a) s katerim koli plačilnim sredstvom, ki ga priznavajo carinski organi, opravljenim v eurih ali v valuti države članice, v kateri se zavarovanje zahteva;

(b) z izjavo poroka ali

(c) v drugi obliki pod pogojem, da daje enakovredno zagotovilo, da bo znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev, plačan.

2. Zavarovanje v obliki katerega koli plačilnega sredstva, ki ga priznavajo carinski organi, se predloži v skladu s pravom države članice, v kateri se zavarovanje zahteva.

Carinskim organom ni treba plačati obresti.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo oblike zavarovanja iz odstavka 1, točka (c), tega člena.

Člen 198

Izbira zavarovanja

Oseba, od katere se zahteva predložitev zavarovanja, lahko izbira med oblikami zavarovanja, določenimi v členu 197(1).

Vendar lahko carinski organi zavrnejo sprejem izbrane oblike zavarovanja, kadar je nezdružljiva s pravilnim potekom zadevnega carinskega postopka.

Carinski organi lahko zahtevajo, da se izbrana oblika zavarovanja ohrani določeno obdobje.

Člen 199

Porok

1. Porok iz člena 197(1), točka (b), je tretja oseba s sedežem na carinskem območju Unije. Poroka odobrijo carinski organi, ki zahtevajo zavarovanje, razen kadar je porok kreditna ali finančna ustanova oziroma zavarovalna družba, akreditirana v Uniji v skladu z veljavnim pravom Unije.

2. Porok pisno izjavi, da bo plačal zavarovani znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev.

3. Carinski organi lahko zavrnejo odobritev poroka ali predlagane oblike zavarovanja, če obstaja negotovost glede tega, ali lahko porok ali predlagana oblika v predpisanem roku zagotovi plačilo zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo oblik zavarovanja in pravil, ki se uporabljajo za poroka iz tega člena.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za preklic in razveljavitev izjave poroka iz tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 200

Splošno zavarovanje

1. Carinski organi lahko dovoljenje iz člena 194(5) podelijo le osebam, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) imajo sedež na carinskem območju Unije;

(b) izpolnjujejo merila iz člena 30(1), točka (a), ter

(c) so redni uporabniki zadevnih carinskih postopkov ali imetniki dovoljenja za upravljanje prostorov za začasno hrambo ali izpolnjujejo merila iz člena 30(1), točka (d).

2. Carinski organi lahko gospodarskemu subjektu, ki izpolnjuje merila iz člena 30(1), točki (b) in (c), ali zaupanja vrednemu in preverjenemu gospodarskemu subjektu dovolijo, da predloži splošno zavarovanje z znižanim zneskom za morebitne carinske dolgove in druge dajatve ali da ne predloži zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: opustitev zavarovanja).

3. Carinski organi lahko pooblaščenemu gospodarskemu subjektu za carinske poenostavitve ali zaupanja vrednemu in preverjenemu gospodarskemu subjektu na podlagi zahtevka dovolijo, da predloži splošno zavarovanje z znižanim zneskom za obstoječe carinske dolgove in druge dajatve. Taka splošna zavarovanja se štejejo za enakovredna zavarovanjem, predloženim v skladu z drugimi določbami te uredbe.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pogojev za podelitev dovoljenja za uporabo splošnega zavarovanja z znižanim zneskom ali odobritev opustitve zavarovanja iz odstavkov 2 in 3 tega člena.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila za določitev zneska zavarovanja, vključno z znižanim zneskom iz odstavkov 2 in 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Člen 201

Začasne prepovedi v zvezi z uporabo splošnih zavarovanj

1. V primeru posebnih postopkov ali začasne hrambe lahko Komisija začasno prepove uporabo:

(a) splošnega zavarovanja z znižanim zneskom ali opustitve zavarovanja iz člena 200(2);

(b) splošnega zavarovanja iz člena 200 pri blagu, za katerega se ugotovi, da je bilo predmet večje goljufije.

2. Kadar se uporablja odstavek 1, se lahko uporaba splošnega zavarovanja z znižanim zneskom ali opustitev zavarovanja ali uporaba splošnega zavarovanja iz člena 200 odobri v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) kadar zadevna oseba lahko dokaže, da za zadevno blago ni nastal carinski dolg med operacijami, ki jih je ta oseba opravljala v dveh letih pred odločitvijo iz odstavka 1 tega člena;

(b) kadar so v dveh letih pred odločitvijo iz odstavka 1 tega člena nastali carinski dolgovi in lahko zadevna oseba dokaže, da je navedene dolgove dolžnik oziroma dolžniki ali porok v celoti plačal v predpisanem obdobju.

Za pridobitev dovoljenja za uporabo začasno prepovedanega splošnega zavarovanja mora zadevna oseba izpolnjevati tudi pogoje iz člena 30(1), točki (b) in (c).

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila v zvezi z začasnimi prepovedmi uporabe splošnih zavarovanj iz tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z ukrepi iz tega člena, ki se nanašajo na potrebo po hitri okrepitvi zaščite finančnih interesov Unije in njenih držav članic, Komisija v skladu s postopkom iz člena 283(5) sprejme izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

Člen 202

Dodatno ali nadomestno zavarovanje

Kadar carinski organi ugotovijo, da predloženo zavarovanje ne zagotavlja plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev v predpisanem roku oziroma za zagotovitev takega plačila ni več zanesljivo ali zadostno, od osebe iz člena 194(3) zahtevajo, da stanje odpravi bodisi s predložitvijo dodatnega zavarovanja bodisi z nadomestitvijo prvotnega zavarovanja z novim zavarovanjem. Oseba, na katero je naslovljena zahteva, lahko izbira med obema možnostma.

Člen 203

Sprostitev zavarovanja

1. Carinski organi sprostijo zavarovanje, takoj ko carinski dolg ali zavezanost za plačilo drugih dajatev ugasne ali ne more več nastati.

2. Kadar carinski dolg ali zavezanost za plačilo drugih dajatev ugasne deloma ali lahko nastane samo v zvezi z delom zavarovanega zneska, se ustrezni del zavarovanja na zahtevo zadevne osebe sprosti, razen če zadevni znesek ne upravičuje takega dejanja.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo rokov za sprostitev zavarovanja.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopkovna pravila v zvezi s sprostitvijo zavarovanja iz tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

POGLAVJE 3

Izterjava, plačilo, povračilo in odpust zneska uvozne ali izvozne dajatve

Oddelek 1

Določitev zneska uvozne ali izvozne dajatve, obvestilo o carinskem dolgu in vknjižba

Člen 204

Določitev zneska uvozne ali izvozne dajatve

1. Znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve določijo carinski organi, odgovorni za kraj, kjer carinski dolg nastane ali se šteje, da je nastal, v skladu s členom 193. Za namene te določitve carinski organi upoštevajo podatke, ki so bili predloženi ali dani na voljo.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko carinski organi do 28. februarja 2034, kadar je bila vložena carinska deklaracija, sprejmejo znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve, določen v carinski deklaraciji, brez poseganja v kontrole po prepustitvi blaga. Če se carinski organi ne strinjajo s tem zneskom, določijo znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve, takoj ko dobijo potrebne informacije.

3. Kadar znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve ne predstavlja celega števila, se lahko ta znesek zaokroži navzgor ali navzdol.

Kadar je znesek iz prvega pododstavka izražen v eurih, se zaokroži navzgor ali navzdol le do najbližje cele številke.

Država članica, katere valuta ni euro, lahko:

(a) drugi pododstavek uporablja smiselno, ali

(b) odstopa od tega pododstavka, če njena pravila glede zaokroževanja nimajo večjih finančnih posledic kot pravilo iz drugega pododstavka.

Člen 205

Obvestilo o carinskem dolgu

1. Carinski organ obvesti dolžnika o carinskem dolgu na kraju, kjer je carinski dolg nastal ali se šteje, da je nastal, v skladu s členom 193.

2. Kadar je znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve enak znesku, izračunanemu na podlagi podatkov, ki jih je predložil ali dal na voljo uvoznik ali izvoznik, prepustitev blaga s strani carinskih organov pomeni obvestilo uvozniku ali izvozniku o carinskem dolgu.

3. Uradno obvestilo iz odstavka 1 ali 2 tega člena se ne pošlje v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) kadar se pred končno določitvijo zneska uvozne ali izvozne dajatve uvede začasna protidampinška dajatev ali začasna izravnalna dajatev ali začasni zaščitni ukrep;

(b) kadar znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve presega znesek, določen na podlagi odločbe, sprejete v skladu s členom 15;

(c) kadar je bila prvotna odločitev, da se ne obvesti o carinskem dolgu ali da se o njem obvesti, pri čemer je znesek uvozne ali izvozne dajatve nižji od plačljivega zneska uvozne ali izvozne dajatve, sprejeta na podlagi splošnih določb, ki so bile pozneje s sodno odločbo izrečene za neveljavne;

(d) kadar so carinski organi v skladu s carinsko zakonodajo oproščeni obveščanja o carinskem dolgu.

4. Kadar morajo carinski organi obvestiti o znesku plačljive uvozne ali izvozne dajatve v skladu z odstavkom 1, obvestijo dolžnika o carinskem dolgu, ko ta znesek lahko določijo in o njem sprejmejo odločitev.

Kadar pa pristojni organi Unije ali nacionalni organi carinske organe obvestijo, da bi obvestilo o carinskem dolgu posegalo v kazensko preiskavo v državi članici carinskih organov ali v drugi državi članici, carinski organi to obvestilo odložijo za toliko časa, da ne posega več v navedeno kazensko preiskavo.

5. Zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt lahko izračuna carinski dolg, ki ustreza skupnemu znesku uvozne ali izvozne dajatve za vse blago, ki ga je tak gospodarski subjekt prepustil v imenu carinskih organov v obdobju, ki ni daljše od 31 koledarskih dni, in o tem carinskem dolgu, vključno z razčlenitvijo zneskov za vsako posamezno blago, obvesti carinske organe v petih dneh po izteku navedenega obdobja.

Po prejemu tega obvestila se šteje, da so carinski organi obvestili o carinskem dolgu.

6. Uvoznik za prodajo na daljavo, ki se je odločil za uporabo ureditve UVEM in ima status zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, v obvestilu iz odstavka 5 tega člena spremeni informacije, predložene v skladu s členom 74(3), ali jih izreče za neveljavne, kadar se v obdobju, ki ga zajema navedeno obvestilo, blago, ki ga ta uvoznik za prodajo na daljavo proda, vrne v carinsko skladišče za prodajo na daljavo, na naslov prvotnega pošiljatelja ali na drug naslov zunaj carinskega območja Unije. Ta uvoznik za prodajo na daljavo predloži ali da na voljo dokazilo o vstopu blaga v carinsko skladišče ali o izstopu blaga s carinskega območja Unije.

7. Kadar se vloži carinska deklaracija, lahko carinski organi do 28. februarja 2034 pod pogojem, da je bilo plačilo zavarovano, dovolijo, da se ob koncu tega obdobja obvesti o carinskem dolgu, ki ustreza skupnemu znesku uvozne ali izvozne dajatve za vse blago, sproščeno isti osebi v določenem obdobju. Obdobje, ki ga določijo carinski organi, ni daljše od 31 dni.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo:

(a) primerov iz odstavka 3, točka (d), tega člena, kadar so carinski organi oproščeni obveščanja o carinskem dolgu;

(b) informacij, ki jih morata zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt ter uvoznik za prodajo na daljavo predložiti v obvestilu iz odstavkov 5 in 6 tega člena.

Člen 206

Zastaranje carinskega dolga

1. Carinski organi imajo na voljo obdobje treh let od datuma nastanka dolga, da o njem obvestijo dolžnika. Po izteku tega roka se šteje, da je carinski dolg zastaral.

2. Kadar carinski dolg nastane kot posledica dejanja, zaradi katerega bi se lahko v času, ko je bilo storjeno, začel kazenski postopek, se rok treh let, določen v odstavku 1, podaljša na najmanj pet let in največ deset let v skladu z nacionalnim pravom.

3. Tek rokov, določenih v odstavkih 1 in 2, se začasno prekine, kadar:

(a) je vložena pritožba v skladu s členom 18, za obdobje od dneva vložitve pritožbe do konca pritožbenega postopka;

(b) carinski organi dolžnika v skladu s členom 8(6) obvestijo o razlogih, na podlagi katerih ga nameravajo obvestiti o carinskem dolgu: za obdobje od datuma tega obvestila do konca obdobja, v katerem ima dolžnik možnost, da izrazi svoje mnenje, ali

(c) se obvestilo o carinskem dolgu odloži na podlagi člena 205(4), drugi pododstavek.

4. Kadar se na podlagi člena 217(8) ponovno vzpostavi carinski dolg, se šteje, da se tek rokov, določenih z odstavkoma 1 in 2 tega člena, začasno prekine od dne, ko je bil v skladu s členom 222 vložen zahtevek za povračilo ali odpust dajatev, do datuma sprejetja odločitve o povračilu ali odpustu.

Člen 207

Vknjižba

1. Carinski organi iz člena 204 vknjižijo v skladu z nacionalno zakonodajo znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve, kakor je bilo sporočeno v skladu s členom 205.

Obveznost iz prvega pododstavka tega odstavka ne velja v primerih iz člena 205(2).

2. Carinskim organom ni treba vknjižiti zneskov uvozne ali izvozne dajatve, ki na podlagi člena 206 ustrezajo carinskemu dolgu, o katerem ni več mogoče obvestiti dolžnika.

3. Države članice določijo praktične postopke vknjižbe zneskov uvozne ali izvozne dajatve. Navedeni postopki se lahko razlikujejo glede na to, ali carinski organi so ali niso prepričani, da bodo taki zneski glede na okoliščine, v katerih je carinski dolg nastal, plačani.

Člen 208

Čas vknjižbe

1. Carinski organi vknjižijo znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve v 14 dneh po prepustitvi blaga, razen kadar je to blago dano v postopek začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvozne dajatve.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko carinski organi skupni znesek uvozne ali izvozne dajatve za vse blago, sproščeno zaupanja vrednemu in preverjenemu gospodarskemu subjektu v določenem obdobju, v skladu s členom 205(5) vknjižijo z eno samo vknjižbo na koncu navedenega obdobja, če se ta vknjižba opravi v 14 dneh po izteku navedenega določenega obdobja.

3. Kadar se v skladu s členom 205(7) pošlje obvestilo o carinskem dolgu, se ta vknjiži v 14 dneh po izteku zadevnega obdobja.

4. Kadar se blago lahko prepusti ob upoštevanju določenih pogojev, ki urejajo bodisi določitev zneska plačljive uvozne ali izvozne dajatve bodisi njegovo pobiranje, se ta znesek vknjiži v 14 dneh od datuma, ko se določi znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve ali obveznost plačila navedene dajatve.

Kadar pa je carinski dolg povezan z začasno protidampinško dajatvijo, začasno izravnalno dajatvijo ali začasnim zaščitnim ukrepom, se znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve vknjiži v dveh mesecih od datuma objave pravnega akta Unije o uvedbi dokončne dajatve ali ukrepa v *Uradnem listu Evropske unije*.

5. Kadar carinski dolg nastane v okoliščinah, ki niso zajete z odstavkom 1, se znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve vknjiži v 14 dneh od dne, ko carinski organi lahko določijo zadevni znesek uvozne ali izvozne dajatve in sprejmejo odločitev.

6. Odstavek 5 se uporabi v zvezi z zneskom uvozne ali izvozne dajatve, ki se terja ali ostane za izterjavo, kadar znesek plačljive dajatve ni bil vknjižen v skladu z odstavki 1 do 5 ali kadar je bil določen in vknjižen v višini, ki je nižja od plačljivega zneska.

7. Roki za vknjižbo, določeni v odstavkih 1 do 6, se ne uporabljajo v nepredvidljivih okoliščinah ali v primerih višje sile.

8. Vknjižba se lahko v primeru iz člena 205(4), drugi pododstavek, odloži do trenutka, ko obvestilo o carinskem dolgu ne ogroža več poteka kazenske preiskave, tudi če ta preiskava poteka v drugi državi članici.

V takem primeru se znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve vknjiži v 14 dneh od datuma, ko je bil dolžnik o znesku obveščen.

Člen 209

Podelitev izvedbenih pooblastil

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi ukrepe za zagotovitev vzajemne pomoči med carinskimi organi v primerih nastanka carinskega dolga. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

Oddelek 2

Plačilo zneska uvozne ali izvozne dajatve

Člen 210

Splošni roki za plačilo in zadržanje roka za plačilo

1. Dolžnik plača zneske uvoznih ali izvoznih dajatev, ki ustrezajo carinskemu dolgu, o katerem je bilo dano obvestilo v skladu s členom 205, v roku, ki ga predpišejo carinski organi.

Brez poseganja v člen 19(2) navedeni rok ni daljši od desetih dni po obvestilu dolžniku o carinskem dolgu.

Carinski organi lahko podaljšajo navedeni rok na podlagi zahtevka dolžnika, kadar se znesek plačljivih uvoznih ali izvoznih dajatev določi med kontrolami po prepustitvi blaga, kakor je navedeno v členu 68. Brez poseganja v člen 214(2) takšna podaljšanja niso daljša od časa, ki ga potrebuje dolžnik, da z ustreznimi ukrepi izpolni svojo obveznost.

2. Če je dolžnik upravičen do katere od možnosti plačila, ki so določene v členih 212, 213 in 214, se plačilo opravi v roku ali rokih, določenih za navedene možnosti.

3. Rok plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, se zadrži v naslednjih primerih:

(a) kadar je v skladu s členom 222 vložen zahtevek za odpust dajatev;

(b) kadar se blago odvzame, uniči ali odstopi državi ali

(c) kadar je carinski dolg nastal na podlagi člena 185 in je dolžnikov več.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pravil za zadržanje roka plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu iz odstavka 3 tega člena, in določitvijo obdobja zadržanja.

Člen 211

Plačilo

1. Plačilo se opravi s kakršnim koli plačilnim sredstvom z učinkom poplačila dolga, vključno s prilagoditvijo kreditnega salda, v skladu z nacionalnim pravom.

2. Plačilo lahko opravi tretja oseba namesto dolžnika.

3. Dolžnik lahko plača celotni ali delni znesek dolgovane uvozne ali izvozne dajatve, ne da bi počakal na iztek roka, ki mu je bil odobren za plačilo.

Člen 212

Odlog plačila

1. Carinski organi na podlagi zahtevka zadevne osebe in ob predložitvi zavarovanja odobrijo, da se plačilo plačljive dajatve odloži na enega od naslednjih načinov:

(a) ločeno za vsak znesek uvozne ali izvozne dajatve, vknjižen v skladu s členom 208(1) ali členom 208(6);

(b) skupno za vse zneske uvozne ali izvozne dajatve, vknjižene v skladu s členom 208(1) v roku, ki ga določijo carinski organi in ni daljši od 31 dni, ali

(c) skupno za vse zneske uvozne ali izvozne dajatve, ki so zajeti z eno vknjižbo v skladu s členom 208(3).

2. Pod pogojem, da predloži zavarovanje lahko zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekt odloži plačilo celotne plačljive dajatve za vse zneske uvozne ali izvozne dajatve, ki so zajeti z eno vknjižbo v skladu s členom 208(2).

Člen 213

Roki odloga plačila

1. Rok odloga plačila v skladu s členom 212 je 30 dni.

2. Kadar se plačilo odloži v skladu s členom 212(1), točka (a), teče rok odloga od dne, ki sledi dnevu, ko je bil dolžnik obveščen o carinskem dolgu.

3. Kadar se plačilo odloži v skladu s členom 212(1), točka (b), teče rok odloga od dne, ki sledi dnevu izteka združevanja vknjižb. Zmanjša se za število dni, ki ustreza polovičnemu številu dni, zajetih v obdobju združevanja vknjižb.

4. Kadar se plačilo odloži v skladu s členom 212(1), točka (c), ali členom 212(2) teče rok odloga od dne, ki sledi izteku obdobja, določenega za prepustitev zadevnega blaga. Zmanjša se za število dni, ki ustreza polovičnemu številu dni, zajetih v obdobju, določenem za prepustitev blaga.

5. Kadar je število dni v obdobju združevanja vknjižb iz odstavka 3 ali obdobja, določenega za prepustitev blaga, iz odstavka 4 neparno, ustreza število dni, ki se na podlagi navedenih odstavkov odšteje od roka odloga, polovici naslednjega najnižjega sodega števila.

6. Kadar je obdobje združevanja vknjižb iz odstavka 3 ali obdobje, določeno za prepustitev blaga, iz odstavka 4 izraženo v tednih, lahko države članice določijo, da se znesek uvozne ali izvozne dajatve, za katerega velja odlog plačila, plača najpozneje v petek četrtega tedna, ki sledi tednu, ko je zapadel v plačilo.

Kadar je obdobje združevanja vknjižb iz odstavka 3 ali obdobje, določeno za prepustitev blaga, iz odstavka 4 izraženo v mesecih, lahko države članice določijo, da se znesek uvozne ali izvozne dajatve, za katerega velja odlog plačila, plača najpozneje šestnajsti dan v mesecu, ki sledi mesecu, ko je zapadel v plačilo.

Člen 214

Druge možnosti plačila

1. Carinski organi lahko dolžniku poleg odloga plačila odobrijo še druge možnosti plačila, pod pogojem, da predloži zavarovanje.

2. Kadar se druge možnosti plačila odobrijo na podlagi odstavka 1, se znesku uvozne ali izvozne dajatve pripišejo kreditne obresti.

Za državo članico, katere valuta je euro, je kreditna obrestna mera enaka obrestni meri, objavljeni v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, ki jo je Evropska centralna banka uporabljala za svoje operacije glavnega refinanciranja prvi dan meseca, v katerem je zadevni dolg zapadel v plačilo, povečani za eno odstotno točko.

Za državo članico, katere valuta ni euro, je kreditna obrestna mera enaka obrestni meri, ki jo je prvi dan meseca, v katerem je zadevni dolg zapadel v plačilo, uporabljala zadevna nacionalna centralna banka za svoje operacije glavnega refinanciranja, povečani za eno odstotno točko, ali v primeru države članice, za katero stopnja nacionalne centralne banke ni na voljo, najbolj enakovredni obrestni meri, ki se je uporabljala na denarnem trgu države članice prvi dan v navedenem mesecu, povečani za eno odstotno točko.

3. Carinski organi lahko opustijo zahtevo po zavarovanju oziroma zaračunavanje kreditnih obresti, kadar se na podlagi dokumentirane ocene stanja dolžnika ugotovi, da bi mu takšno zaračunavanje povzročilo resne ekonomske ali socialne težave.

4. Carinski organi opustijo zaračunavanje kreditnih obresti, kadar je znesek posamezne izterjave nižji od 10 EUR.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za spremembo odstavka 4 tega člena s posodobitvijo tam določenega praga, da odraža spremembe gospodarskih razmer.

Člen 215

Prisilna izterjava plačil

Kadar se znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve ne plača v predpisanem roku, carinski organi zagotovijo plačilo navedenega zneska z vsemi sredstvi, ki jih omogoča pravo zadevne države članice.

Člen 216

Zamudne obresti

1. Zamudne obresti na znesek uvozne ali izvozne dajatve se zaračunavajo od dne izteka predpisanega roka do dne plačila.

Za državo članico, katere valuta je euro, je obrestna mera zamudnih obresti enaka obrestni meri, objavljeni v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, ki jo je Evropska centralna banka uporabljala za svoje operacije glavnega refinanciranja prvi dan meseca, v katerem znesek zapade v plačilo, povečani za dve odstotni točki.

Za državo članico, katere valuta ni euro, je obrestna mera zamudnih obresti enaka obrestni meri, ki jo je prvi dan meseca, v katerem je zadevni dolg zapadel v plačilo, uporabljala zadevna nacionalna centralna banka za svoje operacije glavnega refinanciranja, povečani za dve odstotni točki, ali v primeru države članice, za katero stopnja nacionalne centralne banke ni na voljo, najbolj enakovredni obrestni meri, ki se je uporabljala na denarnem trgu države članice prvi dan v navedenem mesecu, povečani za dve odstotni točki.

2. Kadar carinski dolg nastane na podlagi člena 185 ali 188 ali kadar obvestilo o carinskem dolgu izhaja iz kontrole po prepustitvi blaga, se zamudne obresti zaračunavajo poleg zneska uvozne ali izvozne dajatve od dne nastanka carinskega dolga do dne obvestila o tem dolgu.

Obrestna mera zamudnih obresti se določi v skladu z odstavkom 1 tega člena.

3. Carinski organi lahko opustijo zaračunavanje zamudnih obresti, kadar se na podlagi dokumentirane ocene stanja dolžnika ugotovi, da bi mu takšno zaračunavanje povzročilo resne ekonomske ali socialne težave.

4. Carinski organi opustijo zaračunavanje zamudnih obresti, kadar je znesek posamezne izterjave nižji od 10 EUR.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za spremembo odstavka 4 tega člena s posodobitvijo tam določenega praga, da odraža spremembe gospodarskih razmer.

Oddelek 3

Povračilo in odpust

Člen 217

Povračilo in odpust

1. Pod pogoji, določenimi v tem oddelku, carinski organi povrnejo ali odpustijo zneske uvoznih ali izvoznih dajatev iz katerega koli od naslednjih razlogov:

(a) zneski uvozne ali izvozne dajatve so bili obračunani previsoko;

(b) blago je bilo pomanjkljivo ali ni izpolnjevalo pogojev pogodbe;

(c) pristojni organi so storili napako;

(d) pravičnost;

(e) podatki, na podlagi katerih je bil ugotovljen carinski dolg, so bili izrečeni za neveljavne za ustrezno blago ali, kjer je primerno, je bila za neveljavno izrečena carinska deklaracija.

2. Carinski organi povrnejo ali odpustijo znesek uvozne ali izvozne dajatve iz odstavka 1, kadar je znesek 10 EUR ali več, razen kadar zadevna oseba zahteva povračilo ali odpust nižjega zneska.

3. Kadar carinski organi menijo, da je treba povračilo ali odpust odobriti na podlagi člena 220 in 221, zadevna država članica predloži zadevo v odločitev Komisiji v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) kadar carinski organi menijo, da so posebne okoliščine posledica tega, da Komisija ni izpolnila svojih obveznosti;

(b) kadar carinski organi menijo, da je Komisija storila napako v smislu člena 220;

(c) kadar se okoliščine zadeve nanašajo na ugotovitve preiskave Unije, izvedene na podlagi Uredbe (ES) št. 515/97 ali katerega koli drugega pravnega akta Unije ali katerega koli sporazuma, ki ga je Unija sklenila z državami ali skupinami držav, v katerih je predvideno izvajanje takih preiskav Unije;

(d) kadar znesek, za plačilo katerega bi bila zadevna oseba lahko odgovorna glede ene ali več uvoznih ali izvoznih operacij, zaradi napake ali posebnih okoliščin dosega ali presega 500 000 EUR.

4. Obveznost predložitve zadeve iz odstavka 3 se ne uporablja, kadar je Komisija že odločila o primeru, ki vsebuje primerljiva dejanska in pravna vprašanja, ali kadar tak primer že obravnava.

5. Kadar carinski organi sami ugotovijo v rokih, navedenih v členu 222(1), da je treba znesek uvozne ali izvozne dajatve povrniti ali odpustiti na podlagi členov 218, 220 in 221, in je to v njihovi pristojnosti, ga povrnejo ali odpustijo po uradni dolžnosti.

6. Povračilo ali odpust se ne odobri, kadar je položaj, ki je privedel do obvestila o carinskem dolgu, posledica dolžnikovega goljufivega ravnanja.

7. Povračilo ne pomeni, da morajo zadevni carinski organi plačati obresti.

Vendar v primerih iz odstavka 1, točki (a) in (c), povračilo ne pomeni, da morajo zadevni carinski organi plačati obresti, le če ti brez nepotrebnega odlašanja povrnejo znesek uvozne ali izvozne dajatve, potem ko je bilo ugotovljeno, da ga je treba povrniti. Kadar carinski organi tega zneska ne povrnejo brez nepotrebnega odlašanja in dolžnik začne postopek za pridobitev povračila, se plačajo obresti za obdobje od datuma plačila teh dajatev do datuma njihovega povračila.

Obresti se plačajo tudi, kadar se odločba o odobritvi povračila ne izvrši v treh mesecih od dne sprejetja odločbe, razen če za neupoštevanje roka niso odgovorni carinski organi. Takšne obresti se plačajo od dne izteka trimesečnega obdobja do dne povračila. Obrestna mera se določi v skladu s členom 214.

8. Kadar carinski organi pomotoma odobrijo povračilo ali odpust, se prvotni carinski dolg ponovno vzpostavi, kolikor ne zastara v skladu s členom 206(1), in povrnejo se kakršne koli obresti, izplačane na podlagi člena 7, drugi pododstavek, tega člena.

9. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za spremembo odstavka 2 tega člena s posodobitvijo tam določenega praga, da odraža spremembe gospodarskih razmer.

10. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pravil, ki jih mora upoštevati pri sprejetju odločitve iz odstavka 3 tega, in sicer zlasti o:

(a) pogojih za sprejem zadeve;

(b) roku za sprejetje odločitve in zadržanju tega roka;

(c) sporočilu o razlogih, na katerih namerava Komisija utemeljiti svojo odločitev, preden sprejme odločbo, ki bi imela negativne posledice za zadevno osebo;

(d) obvestilu o odločitvi;

(e) posledicah nesprejetja odločitve ali neobveščanja o taki odločitvi.

11. Komisija z izvedbenimi akti sprejme postopkovna pravila za povračilo in odpust. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

12. Komisija sprejme izvedbeni akt v obliki sklepa, s katerim odobri povračilo ali odpust zneska uvozne ali izvozne dajatve v katerem koli primeru iz odstavka 3 tega člena, kadar so izpolnjene zahteve iz navedenega odstavka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 283(2).

Kadar je treba mnenje odbora iz člena 283(1) pridobiti s pisnim postopkom, se uporablja člen 283(6).

Člen 218

Previsoko obračunani zneski uvozne ali izvozne dajatve

1. Znesek uvozne ali izvozne dajatve se povrne ali odpusti, kolikor znesek, ki ustreza carinskemu dolgu, o katerem je bilo dano prvotno obvestilo, presega plačljivi znesek ali je bil dolžnik o carinskem dolgu obveščen v nasprotju s členom 205(3), točki (c) in (d).

2. Kadar zahtevek za povračilo ali odpust temelji na obstoju znižane ali nične stopnje uvozne dajatve na blago v okviru tarifne kvote, tarifnega plafona ali drugih ugodnih tarifnih ukrepov v času sprostitve blaga v prosti promet, se povračilo ali odpust odobri, če je bila zahtevku ob vložitvi priložena potrebna dokumentacija in če v primeru tarifne kvote njena količina še ni bila izčrpana, v drugih primerih pa stopnja dajatve, ki se običajno plačuje, ni bila ponovno uvedena.

Člen 219

Pomanjkljivo blago ali blago, ki ne izpolnjuje pogojev pogodbe

1. Carinski organi povrnejo ali odpustijo znesek uvozne dajatve, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) obvestilo o carinskem dolgu zadeva blago, ki ga je uvoznik zavrnil, ker je bilo ob prepustitvi pomanjkljivo ali ni izpolnjevalo pogojev pogodbe, na podlagi katere je bilo uvoženo;

(b) blago se ni uporabilo ali se je uporabilo toliko, kolikor je potrebno za ugotovitev, da je pomanjkljivo ali da ne izpolnjuje pogodbenih pogojev, ter

(c) blago se iznese s carinskega območja Unije ali so carinski organi na podlagi zahtevka zadevne osebe odobrili, da se da v postopek aktivnega oplemenitenja, vključno za uničenje, ali v postopek zunanjega tranzita, postopek carinskega skladiščenja ali v postopek proste cone.

2. V naslednjih primerih carinski organi ne povrnejo ali odpustijo zneska uvozne dajatve:

(a) blago je bilo pred sprostitvijo v prosti promet dano v poseben postopek za testiranje, razen če se izkaže, da dejstva, da je blago pomanjkljivo ali ne izpolnjuje določil pogodbe, med takšnimi testi praviloma ne bi bilo mogoče ugotoviti;

(b) pomanjkljivost blaga je bila upoštevana že pri določanju pogojev pogodbe, predvsem cene, preden je bilo blago dano v carinski postopek, ki vključuje nastanek carinskega dolga;

(c) vložnik je blago prodal, potem ko je bilo ugotovljeno, da je pomanjkljivo ali da ni v skladu z določili pogodbe.

3. Pomanjkljivo blago vključuje blago, poškodovano pred prepustitvijo.

Člen 220

Napaka carinskih organov

1. Razen v primerih iz člena 217(1), točka (e), ter členov 218, 219 in 221 carinski organi povrnejo ali odpustijo znesek uvozne ali izvozne dajatve, če so zaradi napake pristojnih organov sporočili znesek carinskega dolga, ki je nižji od plačljivega zneska, in pod pogojem, da ni mogoče razumno pričakovati, da bi dolžnik lahko ugotovil navedeno napako, ter da je dolžnik ravnal v dobri veri.

2. Kadar pogoji iz člena 218(2) niso izpolnjeni, carinski organi povrnejo ali odpustijo znesek uvozne ali izvozne dajatve, če se znižana ali nična stopnja dajatve ni uporabila zaradi njihove napake in so podatki, na podlagi katerih je bilo blago sproščeno, ali, kjer je to primerno, carinska deklaracija za sprostitev v prosti promet vsebovali vse podatke in je bila priložena vsa dokumentacija, potrebna za uporabo znižane ali ničelne stopnje.

3. Kadar je odobrena preferencialna obravnava blaga na podlagi sistema upravnega sodelovanja z organi tretje države, se šteje izdaja potrdila teh organov, če se to kasneje izkaže za nepravilno, za napako, za katero ni bilo razumno pričakovati, da bi se ugotovila v smislu odstavka 1.

Izdaja nepravilnega potrdila pa se ne šteje za napako, kadar potrdilo temelji na nepravilno predstavljenih podatkih, ki jih predloži izvoznik, razen kadar je očitno, da je organ, ki je potrdilo izdal, vedel ali bi moral vedeti, da blago ne izpolnjuje pogojev, določenih za upravičenost do preferencialne obravnave.

Šteje se, da je dolžnik ravnal v dobri veri, če lahko dokaže, da si je v času zadevnih trgovinskih operacij ustrezno prizadeval zagotoviti, da bi se izpolnili pogoji za preferencialno obravnavo.

Dolžnik se ne more sklicevati na dobro vero, če je Komisija v *Uradnem listu Evropske unije* objavila obvestilo z navedbo, da obstaja utemeljen dvom o pravilni uporabi preferencialnih ureditev s strani upravičene tretje države.

Člen 221

Pravičnost

1. V primerih, ki niso navedeni v členu 217(1), točka (e), ter členih 218, 219 in 220 carinski organi v interesu pravičnosti povrnejo ali odpustijo znesek uvozne ali izvozne dajatve, kadar carinski dolg nastane v posebnih okoliščinah, v katerih dolžniku ni mogoče pripisati goljufivega ravnanja ali očitne malomarnosti.

2. Šteje se, da posebne okoliščine iz odstavka 1 obstajajo, če je iz okoliščin primera razvidno, da je dolžnik v izjemnem položaju v primerjavi z drugimi gospodarskimi subjekti, ki opravljajo enako dejavnost, in v primeru odsotnosti teh okoliščin ne bi utrpel poslabšanja položaja zaradi pobranega zneska uvozne ali izvozne dajatve.

Člen 222

Postopek pri povračilu in odpustu

1. Zahtevki za povračilo ali odpust zneska uvozne ali izvozne dajatve v skladu s členom 217 se predložijo carinskim uradom v naslednjih rokih:

(a) v primeru previsoko obračunanih zneskov uvozne ali izvozne dajatve, napake pristojnih organov ali pravičnosti v treh letih od dne obvestila o carinskem dolgu;

(b) v primeru pomanjkljivega blaga ali blaga, ki ne izpolnjuje pogodbenih pogojev, v enem letu od dne obvestila o carinskem dolgu;

(c) v primeru izreka podatkov ali, kadar je ustrezno, carinske deklaracije, na podlagi katerih je bilo blago sproščeno, za neveljavne v enem letu od datuma izreka teh podatkov ali carinske deklaracije za neveljavne, razen če je v pravilih glede neveljavnosti določeno drugače.

Rok iz prvega pododstavka, točki (a) in (b), se podaljša, kadar vložnik predloži dokazilo, da so mu nepredvidljive okoliščine ali višja sila preprečile, da bi predložil zahtevek v predpisanem roku.

2. Kadar carinski organi na podlagi zatrjevanih razlogov ne morejo povrniti ali odpustiti zneska uvozne ali izvozne dajatve, preučijo utemeljenost zahtevka za povračilo ali odpust ob upoštevanju drugih razlogov za povračilo ali odpust iz člena 217.

3. Kadar je bila v skladu s členom 18 vložena pritožba zoper obvestilo o carinskem dolgu, se ustrezni rok, določen v odstavku 1, prvi pododstavek, tega člena ter proučitev zahtevkov za odpust in povračilo ter povezani roki zadržijo od datuma vložitve pritožbe za čas trajanja pritožbenega postopka.

4. Kadar carinski organ odobri povračilo ali odpust v skladu s členom 220 ali 221, zadevna država članica o tem obvesti Komisijo.

5. Komisija z izvedbenimi akti določi postopkovna pravila za obveščanje Komisije na podlagi odstavka 4 tega člena in informacije, ki jih je treba predložiti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

POGLAVJE 4

Ugasnitev carinskega dolga

Člen 223

Ugasnitev

1. Brez poseganja v veljavne predpise v zvezi z neizterjavo zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, v primeru sodno ugotovljene plačilne nesposobnosti dolžnika carinski dolg pri uvozu ali izvozu ugasne na enega od naslednjih načinov:

(a) carinski dolg zastara v skladu s členom 206;

(b) uvozna ali izvozna dajatev se plača;

(c) znesek uvozne ali izvozne dajatve se odpusti ob upoštevanju odstavka 5 tega člena;

(d) v zvezi z blagom, prepuščenim v carinski postopek, ki vključuje obveznost plačila uvozne ali izvozne dajatve, se podatki, na podlagi katerih je bila opravljena sprostitev, ali carinska deklaracija izrečejo za neveljavne;

(e) blago, zavezano uvozni ali izvozni dajatvi, se odvzame ali zaseže in hkrati oziroma naknadno odvzame;

(f) blago, zavezano uvozni ali izvozni dajatvi, se uniči pod carinskim nadzorom ali odstopi državi;

(g) blago izgine ali obveznosti iz carinske zakonodaje niso izpolnjene zaradi popolnega uničenja ali nepovratne izgube navedenega blaga zaradi same narave blaga, nepredvidljivih okoliščin, višje sile ali navodil carinskih organov, tudi če ga ne more nihče več uporabljati in se šteje, da je nepovratno izgubljeno;

(h) kadar je carinski dolg nastal na podlagi člena 185 ali 188 in so izpolnjeni naslednji pogoji:

(i) napaka, zaradi katere je carinski dolg nastal, ni pomembneje vplivala na pravilnost operacije začasne hrambe ali zadevnega carinskega postopka in ni bila storjena kot poskus goljufivega ravnanja, ter

(ii) vse carinske formalnosti, ki jih je treba opraviti za ureditev položaja blaga, se naknadno opravijo;

(i) blago, sproščeno v prosti promet, je izvzeto od dajatve ali upravičeno do znižane stopnje uvozne dajatve zaradi svoje posebne rabe in se je izvozilo z dovoljenjem carinskih organov;

(j) kadar je carinski dolg nastal na podlagi člena 184 in se formalnosti, ki jih je treba opraviti z namenom odobritve preferencialne tarifne obravnave iz navedenega člena, prekličejo;

(k) kadar je ob upoštevanju odstavka 6 tega člena carinski dolg nastal na podlagi člena 185 in predloženo dokazilo prepriča carinske organe, da se blago ni uporabilo ali porabilo ter se je izneslo s carinskega območja Unije.

(l) kadar je carinski dolg nastal zaradi prekoračitve količine ali vrednosti blaga, določenih v dovoljenju za posebne postopke, in se je izteklo petletno obdobje od datuma, ko je carinski dolg nastal, pod pogojem, da bi bilo mogoče spremeniti dovoljenje ali podeliti novo dovoljenje, ne da bi se preverili gospodarski pogoji, ki bi zajemali to večjo količino ali vrednost, če bi bila v tem obdobju vložena zahteva za to, in pod pogojem, da sta izpolnjena naslednja pogoja:

(i) napaka, zaradi katere je carinski dolg nastal, ni pomembneje vplivala na pravilnost izvedbe zadevnega carinskega postopka in ni bila storjena kot poskus goljufivega ravnanja, ter

(ii) vse carinske formalnosti, potrebne za ureditev položaja blaga, se naknadno opravijo;

(m) v primeru blaga, ki je predmet prodaje na daljavo:

(i) se tem, da se to blago ne vnese na carinsko območje Unije in ne sprosti v prosti promet; ali

(ii) se prodaja na daljavo razveljavi pred obvestilom o carinskem dolgu in preden uvoznik za prodajo na daljavo izreče podatke, predložene za dajanje blaga v carinski postopek v skladu s členom 80(1), prvi pododstavek, za neveljavne.

2. V primerih iz odstavka 1, točka (e), se za namene kazni za kršitve carinske zakonodaje, vseeno šteje, da carinski dolg ni ugasnil, kadar je v skladu s to uredbo in pravom države članice podlaga za določitev kazni uvozna ali izvozna dajatev ali obstoj carinskega dolga.

3. Kadar v skladu z odstavkom 1, točka (i), ugasne carinski dolg za blago, sproščeno v prosti promet, izvzeto od dajatve ali upravičeno do znižane stopnje uvozne dajatve zaradi svoje posebne rabe, se šteje, da so vsi odpadki in ostanki, ki nastanejo pri njegovem uničenju, neunijsko blago.

4. Veljavne določbe, ki se nanašajo na standardne stopnje za nepovratno izgubo zaradi same narave blaga, se uporabljajo, kadar zadevna oseba ne dokaže, da realna izguba presega izgubo, izračunano z uporabo standardne stopnje za zadevno blago.

5. Kadar obveznost plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, velja za več oseb in se odpust odobri, ugasne carinski dolg samo za osebo ali osebe, ki ji (jim) je bil odpust odobren.

6. V primeru iz odstavka 1, točka (k), carinski dolg ne ugasne za osebo ali osebe, ki so poskusile goljufati.

7. Kadar je carinski dolg nastal na podlagi člena 185, ugasne le za osebe, katerih ravnanje ni bilo poskus goljufivega dejanja in ki so prispevale k boju proti goljufijam.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z vzpostavitvijo seznama napak, ki nimajo pomembnega vpliva na pravilnost začasne hrambe ali zadevnega carinskega postopka iz odstavka 1, točki (h)(i) in (l)(i), tega člena.

Člen 224

Uporaba kazni

Ugasnitev carinskega dolga na podlagi člena 223(1), točka (h) ali (l), ne preprečuje uporabe kazni zaradi povezanega kršenja carinske zakonodaje.

NASLOV XI

OMEJEVALNI UKREPI IN MEHANIZEM KRIZNEGA UPRAVLJANJA

POGLAVJE 1

Omejevalni ukrepi

Člen 225

Vloga carinskega organa EU in carinskih organov

1. Carinski organ EU prispeva k pravilni, dosledni in učinkoviti uporabi omejevalnih ukrepov, sprejetih v skladu s členom 215 PDEU (v nadaljnjem besedilu: omejevalni ukrepi), tako da spremlja njihovo izvajanje na področjih, ki so v njegovi pristojnosti, in z zagotavljanjem ustreznih smernic carinskim organom, kar pregleduje in odobri Komisija.

2. Carinski organi sprejmejo vse potrebne ukrepe za uskladitev z omejevalnimi ukrepi, pri čemer upoštevajo smernice carinskega organa EU.

Člen 226

Poročanje

1. Carinski organ EU redno in po potrebi poroča Komisiji o izvajanju omejevalnih ukrepov s strani carinskih organov, zlasti kar zadeva ugotavljanje morebitnih razlik med državami članicami.

Poleg tega zbira in analizira informacije o vplivu omejevalnih ukrepov na trgovinske tokove in izpolnjevanje carinskih obveznosti.

2. Carinski organi obvestijo carinski organ EU, Komisijo in nacionalne organe držav članic, pristojne za izvajanje omejevalnih ukrepov, o vseh primerih ali sumih primerov izogibanja omejevalnim ukrepom ter o sprejetih ukrepih za zmanjšanje tveganja. Te informacije se, kadar je to mogoče, predložijo prek carinskega podatkovnega vozlišča EU.

POGLAVJE 2

Mehanizem kriznega upravljanja

Člen 227

Protokoli in postopki

1. Carinski organ EU pripravi postopke in protokole, da se zagotovi ustrezen odziv na krizne razmere, in pri tem upošteva stališča držav članic. Ti postopki in protokoli se lahko v naslednjih primerih aktivirajo v skladu s členom 228(1):

(a) kriza v eni ali več državah članicah, ki znatno ali potencialno znatno vpliva na carinske formalnosti, ki jih je treba opraviti, in ki bi lahko ovirala pretok blaga, carinske kontrole ali povezane postopke;

(b) kriza v določenem sektorju, ki od carinskih organov zahteva usklajeno ukrepanje z ustreznimi organi.

2. Protokoli in postopki iz odstavka 1 tega člena lahko zajemajo zlasti:

(a) uporabo skupnih prednostnih kontrolnih področij, skupnih meril in standardov tveganja ter profilov tveganja, pa tudi ustreznih ukrepov za zmanjšanje tveganja, carinskih kontrol in carinskih formalnosti, ki jih je treba opraviti, vključno s plačilnimi pogoji;

(b) okvir sodelovanja za podporo začasni napotitvi carinskih uradnikov in opreme za carinske kontrole iz ene države članice v drugo;

(c) hitre pasove na mejnih prehodih za zmanjšanje zamud in zastojev v tovornih tokovih;

(d) pogoje za aktivacijo, podaljšanje in deaktivacijo različnih ukrepov in ureditev za soočanje s kriznimi razmerami na podlagi jasno opredeljenih potreb in ustrezne utemeljitve;

(e) izogibanje trgovinskim omejitvam, kar zadeva v krizi pomembno blago, kot je opredeljeno v členu 3, točka 6, Uredbe (EU) 2024/2747;

(f) mehanizem neprekinjenega poslovanja iz člena 29(9) in člena 31(11) te uredbe.

Člen 228

Aktiviranje mehanizma kriznega upravljanja

1. Komisija lahko na lastno pobudo ali na zahtevo ene ali več držav članic ali carinskega organa EU sprejme izvedbene akte, s katerimi aktivira potrebne ukrepe in ureditve, ki se uporabljajo v primeru krize. S temi izvedbenimi akti se:

(a) upoštevajo protokoli in postopki iz člena 227;

(b) opredelijo posebni ukrepi in ureditve, potrebni za obravnavanje kriznih razmer ali ublažitev njihovih negativnih učinkov;

(c) določijo trajanje ukrepov in ureditev, ki jih je treba uporabiti, ter ustrezni pogoji za njihovo podaljšanje in deaktivacijo.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4) in (5).

2. Carinski organ EU v primeru krize vzpostavi enoto za odzivanje na krize, ki je med krizo stalno na voljo.

Pristojnosti, strokovna področja in sestava enote za odzivanje na krize se določijo ob njeni ustanovitvi, pri čemer se upoštevajo protokoli in postopki iz člena 227 ter narava in obseg krize. Carinskemu organu EU lahko v fazi načrtovanja in pri vzpostavitvi enote za odzivanje na krize pomaga Komisija. Enota za odzivanje na krize se financira iz proračunskih odobritev za carinski organ EU.

3. Carinski organi izvajajo in uporabljajo ukrepe in ureditve, aktivirane na podlagi tega člena, ter o njihovem izvajanju in uporabi poročajo carinskemu organu EU. Obseg, obliko in pogostost poročanja določi carinski organ EU v posvetovanju z državami članicami, pri čemer upošteva naravo krize in uporabljene ukrepe.

4. Carinski organ EU usklajuje in nadzoruje izvajanje ukrepov in ureditev iz odstavka 1 s strani carinskih organov. Oceni učinkovitost njihovega izvajanja, pri čemer med drugim upošteva poročila carinskih organov iz odstavka 3, rezultate te ocene pa sporoči Komisiji in carinskim organom.

NASLOV XII

CARINSKI ORGAN EVROPSKE UNIJE

POGLAVJE 1

Načela

Člen 229

Ustanovitev in pravni status

1. Ustanovi se carinski organ EU, ki je organ Unije in pravna oseba.

2. Carinski organ EU ima v vseh državah članicah najširšo pravno sposobnost, ki se lahko pravnim osebam prizna na podlagi njihovih zakonov. Zlasti lahko pridobiva premičnine in nepremičnine ali z njimi razpolaga ter je stranka v sodnih postopkih.

3. Carinski organ EU zastopa izvršni direktor.

Člen 230

Sedež

Sedež carinskega organa EU je v Lillu v Franciji.

Člen 231

Naloge in cilji carinskega organa EU

1. Carinski organ EU prispeva k uresničevanju nalog carinskih organov, kot so določene v členu 2.

2. Brez poseganja v pristojnosti Komisije, urada OLAF in držav članic si carinski organ EU prizadeva za naslednje cilje:

(a) prispevati k razvoju, delovanju in vzdrževanju informacijskih tehnologij, potrebnih za izvajanje postopkov iz te uredbe, ter k optimalni uporabi razpoložljivih podatkov za namene carinskega nadzora, kontrole in obvladovanja tveganja;

(b) podpirati carinske organe pri doseganju enotnega izvajanja carinske zakonodaje, zlasti v zvezi z obvladovanjem tveganja in carinskimi kontrolami;

(c) prispevati k operativnemu upravljanju carinske unije z usklajevanjem in olajševanjem operativnega sodelovanja med carinskimi organi ter združevanjem in zagotavljanjem tehničnega strokovnega znanja za povečanje učinkovitosti in doseganje rezultatov;

(d) prispevati k izvajanju druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi;

(e) sodelovati z drugimi institucijami, organi, uradi in agencijami Unije na področjih, na katerih so njihove dejavnosti povezane z upravljanjem blaga, ki prečka zunanjo mejo carinskega območja Unije.

POGLAVJE 2

Naloge

Člen 232

Naloge

1. Carinski organ EU je od datuma, ko mu je v skladu s členom 51(2) zaupan razvoj, delovanje in vzdrževanje carinskega podatkovnega vozlišča EU, pristojen za te naloge in prispeva k učinkovitemu delovanju elektronskega carinskega okolja na ravni Unije.

2. Carinski organ EU izvaja dejavnosti upravljanja in obdelave podatkov, ki so potrebne za izpolnjevanje njegovih nalog.

3. Carinski organ EU izvaja naloge obvladovanja tveganja v skladu z naslovom IV, poglavje 2.

4. Carinski organ EU izvaja naloge v zvezi z omejevalnimi ukrepi in mehanizmi kriznega upravljanja v skladu z naslovom XI.

5. Carinski organ EU podpira Komisijo in države članice, da jim omogoči učinkovitejši nadzor nad uporabo omejevalnih ukrepov, ki jih lahko Svet sprejme v skladu s členom 215(2) PDEU in ki vplivajo na pretok blaga, da se prepreči izogibanje tem ukrepom.

6. Carinski organ EU na podlagi ocene ogroženosti, izvedene na podlagi člena 57(1) in člena 57(2), točka (c), redno pripravlja priporočila za podporo carinskim organom pri izpolnjevanju njihovih nalog iz člena 2. Carinski organ EU ta priporočila predloži Komisiji, ki jih upošteva pri opredeljevanju področij, ki zahtevajo prednostno obravnavo, da se Svet o njih obvesti in jih morebiti upošteva.

7. Carinski organ EU izvaja dejavnosti za krepitev zmogljivosti ter carinskim organom in Komisiji zagotavlja operativno podporo in usklajevanje. Izvaja zlasti naslednje naloge:

(a) razvija okvirne skupne standarde v zvezi z izvajanjem te uredbe na podlagi diagnostike in ocene carinskih uradov ter izdaja priporočila za najboljše prakse in spremlja njihovo uporabo;

(b) izvaja merjenje uspešnosti za carinsko unijo in podpira Komisijo pri ocenjevanju uspešnosti carinske unije v skladu z naslovom XV, poglavje 1;

(c) oblikuje vsebino za usposabljanje carinskih uradnikov in carinskih strokovnjakov v Uniji, da bi se po potrebi dopolnjevalo in podpiralo usposabljanje, ki ga nudijo države članice;

(d) prispeva k vzpostavitvi sistema Unije za priznavanje odličnosti izobraževalnih ustanov, ki ponujajo programe usposabljanja in izobraževalne programe na carinskem področju, tudi o statusu pooblaščenega gospodarskega subjekta ter statusu zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta;

(e) usklajuje in podpira prostovoljno ustanovitev specializiranih centrov odličnosti s strani držav članic za namene celotne Unije na ustreznih carinskih področjih, zlasti za usposabljanje carinskih uradnikov, carinskih strokovnjakov in carinskih laboratorijev;

(f) olajšuje in usklajuje raziskovalne in inovacijske dejavnosti na carinskem področju;

(g) v sodelovanju s carinskimi organi pripravlja in razširja operativne priročnike za praktično uporabo carinskih procesov in delovnih metod ter razvija skupne standarde v zvezi s tem;

(h) pripravlja poenostavljene smernice in priročnike za mikro in mala podjetja ter jih podpira pri uporabi carinske zakonodaje in carinskih formalnosti Unije.

(i) izdaja mnenja o tem, ali bi podelitev dovoljenja za posebne postopke negativno vplivala na interese proizvajalcev Unije, v skladu s členom 125(5), (6) in (7);

(j) sodeluje z institucijami, organi, uradi in agencijami Unije ter nacionalnimi organi, ki niso carinski organi, v skladu s členom 268(10);

(k) usklajuje in podpira operativno sodelovanje med carinskimi organi različnih držav članic ter med carinskimi organi in drugimi pristojnimi organi v različnih državah članicah v skladu z naslovom XIII;

(l) na zahtevo države članice olajšuje in podpira sodelovanje med carinskimi organi ter sodelovanje med carinskimi organi in drugimi pristojnimi organi v eni državi članici v skladu z naslovom XIII;

(m) načrtuje, organizira in usklajuje skupne kontrole iz člena 267;

(n) zagotavlja podporo in strokovno znanje Komisiji pri reševanju zapletenih primerov v zvezi z razvrstitvijo, vrednotenjem in poreklom ter ocenjevanjem odločitev v zvezi s tem in njihovo izvajanje;

(o) zagotavlja podporo in strokovno znanje carinskim organom za odpravo negotovosti glede določitve sedeža gospodarskih subjektov, kadar se veljavna merila nanašajo na več kot eno državo članico;

(p) Komisiji na njeno zahtevo pomaga pri upravljanju odnosov s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami v zvezi z zadevami, ki jih zajema ta uredba.

8. Carinski organ EU razvija in vzdržuje komunikacijske kanale z deležniki v zvezi s carinskim podatkovnim vozliščem EU ter olajšuje dostop do informacij o tarifah, kvotah in omejevalnih ukrepih.

9. Komisija lahko carinskemu organu EU zaupa nalogo zagotavljanja podpore pri razvoju in izvajanju operativne strategije za dejavnosti, povezane z opremo za carinske kontrole in drugimi programi, povezanimi s carino. V tem primeru carinski organ EU sodeluje s Komisijo in lahko opravlja naloge, kot so ocenjevanje potreb, upravljanje financiranja, usklajevanje skupnega javnega naročanja, nabava opreme in olajšanje njene souporabe.

Člen 233

Druge naloge

Carinskemu organu EU se lahko dodelijo dodatne naloge na področju prostega gibanja, uvoza in izvoza blaga iz tretjih držav, če je tako določeno v ustreznih pravnih aktih Unije. Kadar so carinskemu organu EU dodeljene ali zaupane take naloge, se za njihovo izvajanje zagotovijo ustrezni finančni in človeški viri.

POGLAVJE 3

Organizacija carinskega organa EU

Oddelek 1

Upravna in vodstvena struktura

Člen 234

Upravna in vodstvena struktura

Upravno in vodstveno strukturo carinskega organa EU sestavljajo:

(a) upravni odbor, ki izvaja naloge iz člena 238;

(b) izvršni odbor, ki izvaja naloge iz člena 240;

(c) izvršni direktor, ki izvaja naloge in pooblastila iz člena 242;

(d) namestnik izvršnega direktorja, ki izvaja naloge in pooblastila iz člena 244, če se upravni odbor odloči vzpostaviti takšno delovno mest;

(e) carinski svetovalni odbor, ki izvaja naloge iz člena 245.

Oddelek 2

Upravni odbor

Člen 235

Sestava upravnega odbora

1. Upravni odbor sestavljajo:

(a) po en član iz vsake države članice;

(b) dva člana, ki ju imenuje Komisija;

(c) en član, ki ga imenuje Evropski parlament.

Člani iz prvega pododstavka, točki (a) in (b), imajo glasovalne pravice.

2. Vsak član upravnega odbora ima namestnika. Namestnik zastopa člana v primeru njegove odsotnosti.

3. Člani upravnega odbora in njihovi namestniki so imenovani na podlagi njihovega znanja na carinskem področju ob upoštevanju njihovih ustreznih vodstvenih, upravnih ter proračunskih spretnosti ter njihovih izkušenj s politikami carinske unije. Vse strani, zastopane v upravnem odboru, si prizadevajo omejiti menjavanje članov, ki so jih imenovale, da se zagotovi stalnost dela odbora. Vse strani si prizadevajo za uravnoteženo zastopanost spolov v upravnem odboru.

4. Mandat članov upravnega odbora in njihovih namestnikov traja štiri leta in se lahko podaljša.

5. Evropski parlament, Komisija in države članice imajo pravico preklicati imenovanje svojih članov in njihovih namestnikov. Kadar se imenovanje člana upravnega odbora ali njegovega namestnika prekliče, Evropski parlament, Komisija ali zadevna država članica obvesti predsednika in namestnika predsednika upravnega odbora o preklicu in zamenjavi tega člana ali namestnika.

6. Vsi člani in namestniki ob nastopu funkcije predložijo pisno izjavo, da niso v nasprotju interesov. Vsak član in namestnik svojo izjavo posodobi v primeru spremembe okoliščin glede nasprotja interesov, v vsakem primeru pa najmanj enkrat letno.

Člen 236

Predsednik upravnega odbora

1. Upravni odbor izmed svojih članov z glasovalno pravico izvoli predsednika in njegovega namestnika. Če za predsednika ni izvoljen član, ki ga imenuje Komisija, je eden od članov, ki ju imenuje Komisija, samodejno imenovan za namestnika predsednika. Če je za predsednika izvoljen član, ki ga imenuje Komisija, se za namestnika predsednika izvoli eden izmed drugih članov upravnega odbora z glasovalno pravico.

2. Namestnik predsednika samodejno nadomešča predsednika, kadar ta ne more opravljati svojih dolžnosti.

3. Mandat predsednika in njegovega namestnika traja štiri leta in se lahko enkrat podaljša. Če članstvo predsednika ali njegovega namestnika v upravnem odboru preneha kadar koli med njunim mandatom, istočasno preneha tudi ta mandat.

4. Podrobna pravila za izvolitev predsednika in njegovega namestnika ter za podaljšanje njunega mandata se določijo v poslovniku upravnega odbora.

Člen 237

Seje upravnega odbora

1. Seje upravnega odbora skliče predsednik.

2. Izvršni direktor se udeležuje sej, vendar nima glasovalne pravice.

3. Upravni odbor ima vsaj dve redni seji na leto. Prav tako se sestane na pobudo svojega predsednika, na zahtevo Komisije ali na zahtevo vsaj tretjine svojih članov. Poleg tega se upravni odbor sestane v roku iz člena 240(4), če izvršni odbor sprejme začasno odločitev v skladu s členom 240(5).

4. Upravni odbor lahko k udeležbi na seji priložnostno povabi kogar koli, čigar mnenje je pomembno za razpravo, vendar ta oseba nima glasovalne pravice.

5. Članom upravnega odbora in njihovim namestnikom lahko na sejah pomagajo svetovalci ali strokovnjaki, ob upoštevanju poslovnika upravnega odbora.

6. Kadar je na dnevnem redu seje vprašanje zaupnosti ali nasprotja interesov, upravni odbor o zadevi razpravlja in odloča brez navzočnosti zadevnega člana. To ne vpliva na pravico Evropskega parlamenta, Komisije in držav članic, da jih zastopa namestnik. Podrobna pravila za uporabo te določbe se lahko določijo v poslovniku upravnega odbora.

7. Carinski organ EU upravnemu odboru zagotovi sekretariat.

Člen 238

Naloge upravnega odbora

1. Upravni odbor izvoli predsednika in namestnika ter po potrebi podaljša njun mandat v skladu s členom 236.

2. Upravni odbor ustanovi izvršni odbor do 21. septembra 2029.

3. Upravni odbor:

(a) zagotavlja splošno usmeritev dejavnosti carinskega organa EU;

(b) sprejme letni proračun carinskega organa EU in izvaja druge naloge, povezane s tem proračunom, na podlagi poglavja 4;

(c) oceni, sprejme in javno objavi konsolidirano letno poročilo o dejavnostih carinskega organa EU, vključno s pregledom izvajanja njegovih nalog in njegove splošne uspešnosti pri doseganju ciljev carinske politike, ter poročilo in svojo oceno vsako leto do 1. julija pošlje Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču;

(d) sprejme finančna pravila, ki se uporabljajo za carinski organ EU v skladu s členom 248;

(e) sprejme notranjo strategijo za boj proti goljufijam, ki je sorazmerna s tveganji goljufij, pri čemer upošteva stroške in koristi ukrepov, ki naj bi se izvajali;

(f) sprejme in javno objavi pravila za preprečevanje in obvladovanje nasprotij interesov med svojimi člani ter na spletnem mestu carinskega organa EU vsako leto objavi izjavo članov upravnega odbora, v kateri je navedeno, da ni nasprotja interesov;

(g) na podlagi analize potreb sprejme in redno posodablja načrte obveščanja in razširjanja informacij iz člena 258(3);

(h) sprejme in javno objavi svoj poslovnik;

(i) sprejme izvedbena pravila za uporabo kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Kadrovski predpisi) in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Pogoji za zaposlitev) ([40]) v skladu s členom 110(2) Kadrovskih predpisov;

(j) v skladu z odstavkom (4) v zvezi z osebjem carinskega organa EU izvaja pooblastila, ki jih Kadrovski predpisi podeljujejo organu za imenovanja in ki se na podlagi Pogojev za zaposlitev podelijo organu, pooblaščenemu za sklenitev pogodbe o zaposlitvi (v nadaljnjem besedilu: pooblastila pristojnega organa za imenovanja);

(k) sprejme pravila, ki urejajo napotitev nacionalnih strokovnjakov v carinski organ EU, kot je navedeno v členu 256(2);

(l) po potrebi vzpostavi oddelek za notranjo revizijo;

(m) sprejme varnostne predpise carinskega organa EU iz člena 260;

(n) imenuje izvršnega direktorja in, če to delovno mesto obstaja, namestnika izvršnega direktorja ter po potrebi podaljša njun mandat ali ju razreši s položaja v skladu s členom 241;

(o) sprejme kazalnike uspešnosti, ki omogočajo ocenjevanje uspešnosti izvršnega direktorja;

(p) imenuje člane izvršnega odbora in po potrebi podaljša njihov mandat ali jih razreši s položaja;

(q) imenuje računovodjo, ki je lahko računovodja Komisije, ter za katerega veljajo Kadrovski predpisi in Pogoji za zaposlitev in ki je pri opravljanju svojih dolžnosti neodvisen;

(r) sprejme vse odločitve o vzpostavitvi notranjih struktur carinskega organa EU in po potrebi njihovih spremembah ob upoštevanju njegovih potreb pri dejavnostih in dobrega proračunskega upravljanja;

(s) odobri sklenitev delovnih dogovorov v skladu s členom 268;

(t) določi in sprejme poslovnik carinskega svetovalnega odbora;

(u) ustanovi delovne skupine in strokovne odbore za podporo carinskemu organu EU pri opravljanju njegovih nalog in sprejme njihov poslovnik;

(v) sprejme osnutek enotnega programskega dokumenta iz člena 249 ter ga predloži Komisiji, ki o njem poda mnenje;

([40]) Uredba Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ter uvedbi posebnih ukrepov, ki se začasno uporabljajo za uradnike Komisije (UL L 56, 4.3.1968, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

(w) ob upoštevanju mnenja Komisije sprejme enotni programski dokument carinskega organa EU v skladu s členom 239;

(x) sprejme strategijo za povečanje učinkovitosti in sinergije;

(y) sprejme strategijo za sodelovanje s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami;

(z) sprejme strategijo za sistema organizacijskega upravljanja in notranje kontrole.

(za) opravlja naloge iz člena 258;

(zb) odobri sklenitev delovnih dogovorov v skladu s členom 270;

(zc) sprejme protokole in postopke iz člena 227;

(zd) v skladu s členom 240(5) potrdi začasne odločitve izvršilnega odbora, sprejete na podlagi člena 240(4);

(ze) sproži preverjanje carinskega organa EU iz člena 31(6);

(zf) sprejme okvir za sodelovanje s carinskimi organi ali drugimi pristojnimi organi ali telesi na ravni Unije in nacionalni ravni, kot je navedeno v členu 268(3),

4. Upravni odbor v skladu s členom 110 Kadrovskih predpisov ter na podlagi člena 2(1) Kadrovskih predpisov in člena 6 Pogojev za zaposlitev sprejme odločitev o prenosu ustreznih pooblastil organa za imenovanja na izvršnega direktorja in o določitvi pogojev, v skladu s katerimi se lahko ta prenos pooblastil začasno prekine. Izvršni direktor je pooblaščen za nadaljnji prenos teh pooblastil.

5. V primeru izjemnih okoliščin lahko upravni odbor z odločitvijo začasno zadrži prenos pooblastil organa za imenovanja na izvršnega direktorja in nadaljnji prenos pooblastil s strani izvršnega direktorja ter ta pooblastila izvaja sam ali pa jih prenese na enega od svojih članov ali uslužbenca, ki ni izvršni direktor.

Člen 239

Pravila glasovanja v upravnem odboru

1. Odločitve upravnega odbora se praviloma sprejemajo z absolutno večino njegovih članov z glasovalno pravico, razen odločitev iz člena 238(1) in člena 238(3), točke (b), (f), (n) in (w), za katere je potrebna dvotretjinska večina njegovih članov z glasovalno pravico.

2. Vsak član z glasovalno pravico ima en glas. V primeru odsotnosti člana z glasovalno pravico ima pravico do glasovanja njegov namestnik.

3. Izvršni direktor pri glasovanju ne sodeluje.

4. Podrobnejša pravila glasovanja, zlasti glede vzdržanja, uporabe pisnih postopkov in pogojev, pod katerimi lahko član deluje v imenu drugega člana, so določena v poslovniku upravnega odbora.

Oddelek 3

Izvršni odbor

Člen 240

Izvršni odbor

1. Upravnemu odboru pomaga izvršni odbor.

2. Izvršni odbor:

(a) vodi in spremlja pripravljalno delo za odločitve, ki jih sprejme upravni odbor;

(b) skupaj z upravnim odborom zagotovi, da se ugotovitve in priporočila, ki izhajajo iz notranjih ali zunanjih revizijskih poročil in ocen ter preiskav urada OLAF in EJT, ustrezno upoštevajo;

(c) preverja izvajanje odločitev upravnega odbora, da se okrepi nadzor nad upravnim poslovodenjem in upravljanjem proračuna.

3. Izvršni odbor je za svoje ravnanje odgovoren upravnemu odboru.

4. Izvršni odbor lahko, kadar je to potrebno zaradi nujnosti, sprejme nekatere začasne odločitve v imenu upravnega odbora, zlasti o naslednjih zadevah:

(a) zadeve v zvezi z upravnim poslovodenjem, vključno z začasno prekinitvijo prenosa pooblastil organa za imenovanja in proračunskimi zadevami;

(b) kadar se ugotovijo krizne razmere, kot je določeno v naslovu XI, ki zahtevajo takojšnje ukrepanje ali takojšnjo prilagoditev dejavnosti carinskega organa EU.

5. Začasna odločitev, ki jo izvršni odbor sprejme na podlagi odstavka 4, se mora potrditi z uradno odločitvijo upravnega odbora najpozneje 90 dni po sprejetju te začasne odločitve. Kadar upravni odbor v tem roku ne sprejme uradne odločitve, začasna odločitev izvršnega odbora preneha veljati.

6. Izvršni odbor sestavljajo eden od dveh članov upravnega odbora, ki ju imenuje Komisija, in štirje drugi člani, ki jih izmed svojih članov z glasovalno pravico imenuje upravni odbor. Upravni odbor si pri imenovanju članov izvršnega odbora prizadeva zagotoviti uravnoteženo zastopanost spolov.

Izvršni odbor izvoli svojega predsednika izmed svojih članov.

Izvršni direktor sodeluje na sejah izvršnega odbora, vendar nima glasovalne pravice.

7. Izvršni odbor sprejema odločitve z absolutno večino svojih članov.

8. Mandat članov izvršnega odbora traja dve leti in se lahko enkrat podaljša. Mandat članov izvršnega odbora poteče z odločitvijo upravnega odbora ali s prenehanjem njihovega članstva v upravnem odboru.

9. Izvršni odbor ima vsaj štiri redne seje na leto. Prav tako se sestane na pobudo predsednika ali na zahtevo svojih članov.

10. Upravni odbor določi poslovnik izvršnega odbora. Ta poslovnik vključuje podrobna pravila o imenovanju članov izvršnega odbora s ciljem, da se zagotovi ustrezna rotacija med člani, ki jih imenujejo države članice, pri čemer se med drugim upošteva raznolikost držav članic.

Oddelek 4

Izvršni direktor

Člen 241

Imenovanje, razrešitev in podaljšanje mandata

1. Izvršni direktor se zaposli kot začasni uslužbenec carinskega organa EU v skladu s členom 2, točka (a), Pogojev za zaposlitev.

Izvršnega direktorja imenuje upravni odbor na podlagi dosežkov in dokazanih upravnih in vodstvenih sposobnosti ter ustrezne usposobljenosti in izkušenj s seznama vsaj treh kandidatov, ki jih predlaga Komisija, po odprtem, nediskriminatornem in preglednem izbirnem postopku, zasnovanem tako, da se zagotovi uravnotežena zastopanost spolov.

Izbirni postopek vsebuje objavo razpisa za prijavo interesa v *Uradnem listu Evropske unije* in drugih ustreznih kanalih. Komisija se o osnutku razpisa za prijavo interesa posvetuje z upravnim odborom.

2. Pristojni odbor Evropskega parlamenta lahko kandidate za delovno mesto izvršnega direktorja povabi, da pred imenovanjem izvršnega direktorja odgovorijo na vprašanja njegovih članov, ne da bi se pri tem zavlekel postopek imenovanja ali omejilo odločanje upravnega odbora.

3. Za namen sklenitve pogodbe z izvršnim direktorjem carinski organ EU zastopa predsednik upravnega odbora.

4. Mandat izvršnega direktorja traja pet let. Komisija po posvetovanju z upravnim odborom pravočasno pred koncem tega obdobja opravi oceno, pri kateri upošteva oceno uspešnosti dela izvršnega direktorja ter prihodnje naloge in izzive carinskega organa EU.

5. Upravni odbor lahko na predlog Komisije, ki upošteva oceno iz odstavka 4, izvršnemu direktorju enkrat podaljša mandat, in sicer za največ pet let.

Pristojni odbor Evropskega parlamenta lahko izvršnega direktorja povabi, da pred podaljšanjem svojega mandata odgovori na vprašanja njegovih članov, ne da bi se zaradi tega zavlekel postopek za podaljšanje ali omejilo odločanje upravnega odbora.

6. Izvršni direktor, katerega mandat je bil podaljšan, ob koncu podaljšanega mandata ne sme sodelovati v drugem izbirnem postopku za isto delovno mesto.

7. Izvršni direktor je lahko odstavljen samo na podlagi odločitve, ki jo sprejme upravni odbor na predlog Komisije. Evropski parlament in Svet sta obveščena o razlogih za takšno odločitev.

8. Upravni odbor odločitev o imenovanju, podaljšanju mandata ali odstavitvi izvršnega direktorja ali namestnika izvršnega direktorja sprejme na podlagi dvotretjinske večine glasov članov z glasovalno pravico.

Člen 242

Naloge in pooblastila izvršnega direktorja

1. Izvršni direktor upravlja carinski organ EU. Za svoje ravnanje je odgovoren upravnemu odboru.

2. Brez poseganja v pristojnosti Komisije in upravnega odbora je izvršni direktor neodvisen pri opravljanju svojih nalog in ne sme zahtevati ali sprejemati navodil od nobene vlade ali drugega organa.

3. Izvršni direktor na poziv poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o opravljanju svojih dolžnosti in splošni uspešnosti carinskega organa EU. Evropski parlament ali Svet lahko izvršnega direktorja kadar koli pozove, da se udeleži zaslišanja o kateri koli zadevi, povezani z dejavnostmi carinskega organa EU.

4. Izvršni direktor je zakoniti predstavnik carinskega organa EU.

5. Izvršni direktor je odgovoren za izvajanje nalog, ki so carinskemu organu EU dodeljene s to uredbo. Izvršni direktor zlasti:

(a) pripravi priporočila iz člena 232(6) in jih predloži upravnemu odboru v sprejetje;

(b) zagotavlja trajnostno in učinkovito vsakodnevno upravljanje carinskega organa EU;

(c) izvaja odločitve upravnega odbora;

(d) pripravi enotni programski dokument iz člena 249 in ga predloži upravnemu odboru po posvetovanju s Komisijo;

(e) izvaja enotni programski dokument iz člena 249 ter o njegovem izvajanju poroča izvršnemu odboru in upravnemu odboru;

(f) pripravi konsolidirano letno poročilo o dejavnostih carinskega organa EU ter ga predloži v oceno in sprejetje upravnemu odboru;

(g) pripravi akcijski načrt na podlagi ugotovitev notranjih ali zunanjih revizijskih poročil in ocen ter preiskav urada OLAF in EJT ter o napredku dvakrat letno poroča Komisiji, izvršnemu odboru in upravnemu odboru pa redno;

(h) brez poseganja v preiskovalne pristojnosti urada OLAF in EJT ščiti finančne interese Unije, kar zadeva notranje delovanje carinskega organa EU, z uporabo notranjih preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in vsem drugim nezakonitim dejanjem z učinkovitimi preverjanji, in, če odkrije nepravilnosti, z izterjavo nepravilno izplačanih zneskov ter, kadar je ustrezno, naložitvijo učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih upravnih in finančnih kazni;

(i) pripravi notranjo strategijo za boj proti goljufijam, strategijo za povečanje učinkovitosti in sinergije, strategijo za sodelovanje s carinskimi in drugimi organi tretjih držav ali mednarodnimi organizacijami ter strategijo za organizacijsko upravljanje in sisteme notranjih kontrol carinskega organa EU ter jih predloži upravnemu odboru v odobritev;

(j) pripravi osnutek finančnih pravil, ki se uporabljajo za carinski organ EU, ter jih predloži upravnemu odboru v sprejetje;

(k) pripravi predhodne osnutke izjav o ocenah prihodkov in odhodkov carinskega organa EU v skladu s členom 250 ter izvršuje njegov proračun;

(l) v zvezi z osebjem carinskega organa EU izvaja pooblastila organa za imenovanja iz člena 238(3), točka (j), kolikor so bila ta pooblastila nanj prenesena v skladu s členom 238(4);

(m) sprejema odločitve v zvezi z notranjimi strukturami carinskega organa EU, po potrebi z delegiranjem nalog, ki lahko zajemajo tekoče upravljanje carinskega organa EU, po potrebi pa tudi v zvezi z njihovim spreminjanjem, pri čemer upošteva potrebe, povezane z dejavnostmi carinskega organa EU, in dobro proračunsko upravljanje;

(n) se pogaja o sporazumu o sedežu carinskega organa EU in ga po odobritvi upravnega odbora podpiše, prav tako pa po potrebi tudi podobne sporazume z državami članicami gostiteljicami, kjer so lokalni uradi;

(o) določi praktične ureditve za uporabo Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 ([41]) in jih predloži upravnemu odboru v sprejetje;

([41]) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

(p) spodbuja raznolikost in si prizadeva za uravnoteženo zastopanost spolov pri zaposlovanju osebja carinskega organa EU;

(q) si prizadeva za zaposlovanje osebja carinskega organa EU z najširšega možnega geografskega območja, pri čemer upošteva, da morajo merila za zaposlovanje temeljiti izključno na dosežkih.

Člen 243

Namestnik izvršnega direktorja

Upravni odbor se lahko odloči, da vzpostavi delovno mesto namestnika izvršnega direktorja, ki pomaga izvršnemu direktorju. Če se vzpostavi delovno mesto namestnika izvršnega direktorja, se zanj ustrezno uporablja člen 241.

Člen 244

Naloge in pooblastila namestnika izvršnega direktorja

Če je delovno mesto namestnika izvršnega direktorja vzpostavljeno, namestnik izvršnega direktorja pomaga izvršnemu direktorju pri upravljanju carinske agencije EU in izvajanju nalog iz člena 242. Če je izvršni direktor odsoten ali zadržan ali delovno mesto ni zasedeno, ga nadomesti njegov namestnik.

Člen 245

Carinski svetovalni odbor

1. Carinski organ EU ustanovi carinski svetovalni odbor.

2. Carinski svetovalni odbor pomaga carinskemu organu EU tako, da deluje kot mehanizem za posvetovanje z ustreznimi deležniki o zadevah, ki spadajo v pristojnosti carinskega organa EU. Svetuje:

(a) o izvajanju tehničnih ukrepov in odločitev;

(b) o vprašanjih izvajanja in standardizacije, vključno z dejavnostmi usklajevanja;

(c) o operativnih vidikih druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi;

(d) po potrebi in na zahtevo o vseh drugih dejavnostih carinskega organa EU.

3. Carinski svetovalni odbor sestavljajo predstavniki deležnikov, pomembnih za delo carinskega organa EU, vključno s predstavniki poslovnega sektorja, in predstavniki njihovih združenj. Upravni odbor določi sestavo carinskega svetovalnega odbora.

4. S carinskim svetovalnim odborom redno opravlja posvetovanja in carinskemu organu EU lahko na lastno pobudo svetuje o zadevah iz odstavka 2, točke (a), (b) in (c).

5. Carinski svetovalni odbor ima redno sejo vsaj vsakih šest mesecev. Poleg tega se lahko sestane na zahtevo upravnega odbora, izvršnega odbora ali izvršnega direktorja.

Oddelek 5

Skrbnik podatkov

Člen 246

Imenovanje, položaj in neodvisnost skrbnika podatkov

1. Skrbnika podatkov imenuje upravni odbor na podlagi dosežkov in dokazanih strokovnih spretnosti ter ustrezne usposobljenosti in izkušenj na področju varnosti podatkov, kibernetske varnosti in varstva podatkov.

2. Skrbnik podatkov je uslužbenec carinskega organa EU in deluje neodvisno.

3. Skrbnik podatkov pri svojem delu v celoti spoštuje pravo Unije o zaupnosti in tajnosti.

Člen 247

Pristojnosti in naloge skrbnika podatkov

1. Skrbnik podatkov spremlja in ocenjuje zakonitost dostopa do carinskega podatkovnega vozlišča EU v skladu z veljavnim pravom Unije.

2. Skrbnik podatkov o svojih dejavnostih vsako leto poroča upravnemu odboru.

3. Skrbnik podatkov se pri opravljanju svojih nalog usklajuje s pooblaščeno osebo za varstvo podatkov carinskega organa EU in brez poseganja v spoštovanje pristojnosti drugih nadzornih organov Unije ali nacionalnih nadzornih organov.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo neodvisni položaj ter podrobne naloge in pristojnosti skrbnika podatkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 283(2).

POGLAVJE 4

Določitev in sestava proračuna carinskega organa EU

Člen 248

Splošne določbe

Finančna pravila, ki se uporabljajo za carinski organ EU, sprejme upravni odbor po posvetovanju s Komisijo. Pravila ne odstopajo od Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/715 ([42]), razen če je tako odstopanje izrecno potrebno za delovanje carinskega organa EU in je Komisija dala predhodno soglasje.

Člen 249

Enotni programski dokument

1. Izvršni direktor ob upoštevanju smernic, ki jih določi Komisija, vsako leto pripravi osnutek enotnega programskega dokumenta, ki vsebuje zlasti večletno in letno načrtovanje programov v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2019/715 ter ustreznimi določbami finančnih pravil carinskega organa EU, sprejetih v skladu s členom 248 te uredbe. Takšno letno in večletno načrtovanje programov sta v skladu s carinsko politiko in splošnimi prednostnimi nalogami carinske unije.

2. Upravni odbor pošlje osnutek enotnega programskega dokumenta Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Evropskemu računskemu sodišču do 31. januarja v letu pred programskim obdobjem.

3. Upravni odbor vsako leto do 30. novembra sprejme enotni programski dokument. Ta enotni programski dokument posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji, prav tako pa tudi vse njegove poznejše posodobljene različice. Enotni programski dokument postane dokončen po dokončnem sprejetju splošnega proračuna Unije in se po potrebi ustrezno prilagodi.

4. Letni delovni program carinskega organa EU določa podrobne cilje in pričakovane rezultate, vključno s kazalniki uspešnosti. Vsebuje tudi opis ukrepov, ki se bodo financirali, ter navedbo zneskov finančnih in človeških virov, dodeljenih za posamezni ukrep. Letni delovni program je skladen z večletnim delovnim programom iz odstavka 5. V njem so jasno navedene naloge, ki so bile v primerjavi s predhodnim proračunskim letom dodane, spremenjene ali črtane.

Upravni odbor spremeni sprejeti letni delovni program, kadar se carinskemu organu EU znotraj področja uporabe te uredbe dodelijo nove naloge. Vsaka bistvena sprememba letnega delovnega programa se sprejme po enakem postopku kot prvotni letni delovni program. Upravni odbor lahko na izvršnega direktorja prenese pooblastilo, da v letni delovni program vnese nebistvene spremembe.

([42]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/715 z dne 18. decembra 2018 o okvirni finančni uredbi za organe, ustanovljene na podlagi PDEU in Pogodbe Euratom, iz člena 70 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 122, 10.5.2019, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj).

5. Večletni delovni program carinskega organa EU določa splošno strateško načrtovanje dejavnosti, vključno s cilji, pričakovanimi rezultati in kazalniki uspešnosti. Prav tako za vsako dejavnost navaja okvirne finančne in človeške vire, ki naj bi bili potrebni za doseganje zastavljenih ciljev. Strateško načrtovanje dejavnosti se po potrebi posodobi in kaže prispevek carinskega organa EU k uresničevanju političnih prednostnih nalog Unije.

Člen 250

Določitev proračuna

1. Izvršni direktor vsako leto pripravi predhodni osnutek načrta prihodkov in odhodkov carinskega organa EU za naslednje proračunsko leto, vključno s kadrovskim načrtom, ter ga pošlje upravnemu odboru. Informacije v začasnem osnutku načrta so skladne z osnutkom enotnega programskega dokumenta iz člena 249(1).

2. Upravni odbor na podlagi predhodnega osnutka načrta iz odstavka 1 sprejme osnutek načrta prihodkov in odhodkov carinskega organa EU za naslednje proračunsko leto (v nadaljnjem besedilu: osnutek načrta).

3. Upravni odbor pošlje osnutek načrta pošlje Komisiji vsako leto do 31. januarja.

4. Komisija osnutek načrta skupaj s predlogom splošnega proračuna Unije pošlje proračunskemu organu.

5. Komisija na podlagi osnutka načrta v predlog splošnega proračuna Unije vključi ocene, za katere meni, da so potrebne za kadrovski načrt, in znesek prispevka v breme splošnega proračuna ter ga predloži proračunskemu organu v skladu s členoma 313 in 314 PDEU.

6. Proračunski organ odobri proračunska sredstva za prispevek carinskemu organu EU iz splošnega proračuna Unije.

7. Proračunski organ sprejme kadrovski načrt carinskega organa EU.

8. Upravni odbor sprejme proračun carinskega organa EU. Proračun postane dokončen po dokončnem sprejetju splošnega proračuna Unije. Po potrebi se proračun carinskega organa EU ustrezno prilagodi.

Člen 251

Sestava proračuna

1. Za vsako proračunsko leto se ocenijo vsi prihodki in odhodki carinskega organa EU ter prikažejo v njegovem proračunu. Proračunsko leto se ujema s koledarskim letom.

2. Proračun carinskega organa EU je uravnotežen v smislu prihodkov in odhodkov.

3. Brez poseganja v druge vire prihodki carinskega organa EU zajemajo:

(a) prispevek Unije iz splošnega proračuna Unije;

(b) morebitne prostovoljne finančne prispevke držav članic;

(c) morebitna sredstva Unije v obliki sporazumov o prispevku ali dodelitev nepovratnih sredstev v skladu s finančnimi pravili carinskega organa EU iz člena 248 ter določbami ustreznih instrumentov, ki podpirajo politike Unije;

(d) prihodke od publikacij in drugega blaga ali storitev, ki jih zagotavlja carinski organ EU, ali plačila zanje.

4. Odhodki carinskega organa EU vključujejo prejemke osebja, upravne odhodke in odhodke za infrastrukturo ter odhodke iz poslovanja.

5. Proračunske obveznosti za ukrepe v okviru velikih projektov, ki trajajo več kot eno proračunsko leto, se lahko razdelijo na več letnih obrokov.

Člen 252

Izvrševanje proračuna

1. Izvršni direktor izvršuje proračun carinskega organa EU ob upoštevanju načel gospodarnosti, učinkovitosti, uspešnosti in dobrega finančnega poslovodenja.

2. Izvršni direktor proračunskemu organu vsako leto pošlje vse informacije, potrebne za izvedbo dolžnosti v zvezi z ocenjevanjem.

Člen 253

Priprava zaključnega računa in razrešnica

1. Računovodja carinskega organa EU do 1. marca naslednjega proračunskega leta (leto N+1), pošlje računovodji Komisije in Računskemu sodišču začasni zaključni račun za proračunsko leto (leto N).

2. Carinski organ EU do 31. marca leta N+1 Evropskemu parlamentu, Svetu in Računskemu sodišču pošlje poročilo o upravljanju proračuna in finančnem poslovodenju za leto N.

3. Računovodja Komisije do 31. marca leta N+1 Računskemu sodišču pošlje začasni zaključni račun carinskega organa EU, konsolidiran z zaključnim računom Komisije.

4. Računovodja carinskega organa EU po prejemu pripomb Računskega sodišča o začasnem zaključnem računu carinskega organa EU v skladu s členom 252 Uredbe (EU, Euratom) št. 2024/2509 Evropskega parlamenta in Sveta ([43]) pripravi končni zaključni račun carinskega organa EU za zadevno leto. Izvršni direktor ta zaključni račun pošlje izvršnemu odboru v mnenje. Mnenje sprejme upravni odbor.

([43]) Uredba (EU, Euratom) 2024/2509 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2024 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

5. Računovodja carinskega organa EU do 1. julija leta N+1 Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču pošlje končni zaključni račun za leto N, skupaj z mnenjem upravnega odbora.

6. Končni zaključni računi za leto N se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije* do 15. novembra leta N+1.

7. Izvršni direktor Računskemu sodišču do 30. septembra leta N+1 pošlje odgovor na njegove pripombe. Izvršni direktor ta odgovor pošlje tudi upravnemu odboru.

8. Izvršni direktor Evropskemu parlamentu na njegovo zahtevo v skladu s členom 267(3) Uredbe (EU, Euratom) 2024/2509 predloži vse potrebne informacije za nemoteno izvedbo postopka razrešnice za proračunsko leto N.

9. Na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, Evropski parlament do 15. maja leta N+2 izvršnemu direktorju podeli razrešnico v zvezi z izvrševanjem proračuna za leto N.

Člen 254

Boj proti goljufijam

1. Za boj proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejanjem v carinskem organu EU se brez omejitev uporablja Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013.

2. Carinski organ EU najkasneje do 21. marca 2027 pristopi k Medinstitucionalnemu sporazumu z dne 25. maja 1999 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Komisijo Evropskih skupnosti o notranjih preiskavah urada OLAF ([44]) in sprejme ustrezne določbe, ki se uporabljajo za njegovo osebje, pri čemer uporabi predlogo iz Priloge k navedenemu sporazumu.

3. Računsko sodišče ima pooblastila za opravljanje revizij na podlagi dokumentov in na kraju samem pri vseh prejemnikih nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so od carinskega organa EU prejeli sredstva Unije.

4. Urad OLAF lahko v skladu z določbami in postopki, določenimi v Uredbi (EU, Euratom) št. 883/2013 in Uredbi Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ([45]), izvaja preiskave, vključno s pregledi na kraju samem in inšpekcijskimi pregledi, da ugotovi, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali kakršne koli druge nezakonite dejavnosti, ki vpliva na finančne interese Unije, v zvezi z nepovratnimi sredstvi ali pogodbami, ki jih financira carinski organ EU

([44]) UL L 136, 31.5.1999, str. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/1999/531/oj.

([45]) Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj).

5. Ne glede na odstavke 1 do 4 naročila, sporazumi in odločitve carinskega organa EU o dodelitvi nepovratnih sredstev vsebujejo določbe o izrecnem pooblastilu Računskega sodišča in urada OLAF za izvedbo takih revizij in preiskav v skladu z njunimi pristojnostmi. Delovni dogovori s pristojnimi organi tretjih držav in mednarodnimi organizacijami zajemajo pomoč in sodelovanje teh organov in mednarodnih organizacij v zvezi z revizijami in preiskavami, ki jih izvajata Računsko sodišče in urad OLAF.

6. EJT lahko v skladu z Uredbo (EU) 2017/1939 preiskuje in preganja goljufije in druge nezakonite dejavnosti, ki vplivajo na finančne interese Unije, kot je določeno v Direktivi (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta ([46]). Za poročanje EJT o vsakem zadevnem kaznivem ravnanju se uporablja člen 24 Uredbe (EU) 2017/1939.

POGLAVJE 5

Določbe v zvezi z osebjem

Člen 255

Splošne določbe

Za osebje carinskega organa EU se uporabljajo Kadrovski predpisi in Pogoji za zaposlitev ter pravila za izvajanje Kadrovskih predpisov in Pogojev za zaposlitev, sprejeta z dogovorom med institucijami Unije.

Člen 256

Napoteni nacionalni strokovnjaki in drugo osebje

1. Carinski organ EU lahko uporabi napotene nacionalne strokovnjake ali drugo osebje, ki ni zaposleno pri njem.

2. Upravni odbor sprejme odločitev, s katero določi pravila za napotitev nacionalnih strokovnjakov v carinski organ EU.

Člen 257

Privilegiji in imunitete

Za carinski organ EU in njegovo osebje se uporablja Protokol št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in PDEU.

([46]) Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL L 198, 28.7.2017, str. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj).

POGLAVJE 6

Splošne in končne določbe

Člen 258

Preglednost in obveščanje

1. Za dokumente, ki jih hrani carinski organ EU, se uporablja Uredba (ES) št. 1049/2001. Upravni odbor v šestih mesecih od datuma svoje prve seje sprejme podrobna pravila za uporabo navedene uredbe.

2. Carinski organ EU obdeluje osebne podatke v skladu z Uredbo (EU) 2018/1725. Upravni odbor v šestih mesecih od datuma svoje prve seje določi ukrepe, na podlagi katerih carinski organ EU uporablja navedeno uredbo, vključno z ukrepi v zvezi z imenovanjem uradne osebe za varstvo podatkov v carinskem organu EU. Ti ukrepi se sprejmejo po posvetovanju z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov.

3. Carinski organ EU lahko na lastno pobudo na področju svojih pristojnosti izvaja dejavnosti obveščanja. Dodelitev sredstev za dejavnosti obveščanja prispeva k učinkovitemu izvajanju nalog carinskega organa EU. Dejavnosti obveščanja se izvajajo v skladu z ustreznimi načrti obveščanja in razširjanja informacij, ki jih sprejme upravni odbor.

Člen 259

Obveznost varovanja poslovne skrivnosti

1. Za člane upravnega odbora in izvršnega odbora, izvršnega direktorja, namestnika izvršnega direktorja, skrbnika podatkov in vse uslužbence carinskega organa EU, vključno z uradniki, ki jih začasno napotijo države članice, ter vse druge osebe, ki opravljajo naloge za carinski organ EU na pogodbeni podlagi, veljajo zahteve o varovanju poslovne skrivnosti na podlagi člena 339 PDEU in člena 67 Direktive (EU) 2024/1640, tudi po prenehanju njihovih dolžnosti.

2. Za posameznike, ki neposredno ali posredno, stalno ali občasno opravljajo katero koli storitev, povezano z nalogami carinskega organa EU, veljajo zahteve o varovanju poslovne skrivnosti, enakovredne tistim iz odstavka 1.

3. Carinski organ EU je za izvajanje svojih nalog v skladu s to uredbo pooblaščen, da v mejah in pod pogoji, določenimi v tej uredbi, izmenjuje informacije z drugimi institucijami, organi, uradi in agencijami Unije ali nacionalnimi organi in telesi.

4. Carinski organ EU določi praktično ureditev za izvajanje zahtev o varovanju poslovne skrivnosti iz odstavkov 1 in 2.

Člen 260

Varnostni predpisi za varovanje tajnih in občutljivih netajnih podatkov

1. Carinski organ EU sprejme lastna varnostna pravila na podlagi načel in pravil iz varnostnih predpisov Komisije za varovanje tajnih podatkov in občutljivih netajnih podatkov Evropske unije, med drugim določbe o izmenjavi takih podatkov s tretjimi državami ter o njihovi obdelavi in hrambi, kakor so določena v sklepih Komisije (EU, Euratom) 2015/443 ([47]) in (EU, Euratom) 2015/444 ([48]). Vsak upravni dogovor o izmenjavi tajnih podatkov z zadevnimi organi tretje države ali, če takega dogovora ni, izredno *ad hoc* posredovanje tajnih podatkov EU tem organom mora predhodno odobriti Komisija.

2. Upravni odbor sprejme varnostna pravila carinskega organa EU po odobritvi Komisije. Pri ocenjevanju predlaganih varnostnih pravil Komisija zagotovi, da so skladna s sklepoma (EU, Euratom) 2015/443 in (EU, Euratom) 2015/444.

3. Carinski organ EU lahko sprejme vse potrebne ukrepe za olajšanje izmenjave informacij, pomembnih za njegove naloge, s Komisijo in državami članicami ter po potrebi z drugimi ustreznimi institucijami, organi, uradi in agencijami Unije. Komisija mora predhodno odobriti vsak upravni dogovor, sklenjen v ta namen, v zvezi z izmenjavo tajnih podatkov EU ali, če takega dogovora ni, vsako izredno *ad hoc* posredovanje tajnih podatkov EU.

Člen 261

Jezikovna ureditev

1. Za carinski organ EU se uporablja Uredba Sveta št. 1 ([49]).

2. Notranjo ureditev glede rabe jezika v carinskem organu EU določi upravni odbor.

3. Prevajalske in vse druge jezikovne storitve, potrebne za delovanje carinskega organa EU, razen tolmačenja, zagotavlja Prevajalski center za organe Evropske unije.

Člen 262

Ocenjevanje

1. Komisija najpozneje 21. septembra 2031 in nato vsakih pet let zagotovi, da se v skladu s smernicami Komisije oceni uspešnost carinskega organa EU v zvezi z njegovimi cilji, pooblastili, nalogami, upravljanjem in lokacijami.

([47]) Sklep Komisije (EU, Euratom) 2015/443 z dne 13. marca 2015 o varnosti v Komisiji (UL L 72, 17.3.2015, str. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

([48]) Sklep Komisije (EU, Euratom) 2015/444 z dne 13. marca 2015 o varnostnih predpisih za varovanje tajnih podatkov EU (UL L 72, 17.3.2015, str. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

([49]) Uredba Sveta št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL 17, 6.10.1958, str. 385, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1958/1(1)/oj).

2. Pri oceni iz odstavka 1 se obravnavajo zlasti morebitna potreba po spremembi pooblastil carinskega organa EU in finančne posledice kakršnih koli tovrstnih sprememb.

3. Pri vsaki drugi oceni iz odstavka 1 se ocenijo rezultati, ki jih je dosegel carinski organ EU, glede na njegove cilje, pooblastila, naloge in upravljanje, vključno z oceno, ali je nadaljnji obstoj carinskega organa EU glede na te cilje, pooblastila, upravljanje in naloge še vedno upravičen.

4. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o ugotovitvah ocene iz odstavka 1. Ugotovitve iz te ocene se objavijo.

Člen 263

Odgovornost carinskega organa EU

1. Pogodbeno odgovornost carinskega organa EU ureja pravo, ki se uporablja za zadevno pogodbo.

2. Za odločanje na podlagi katere koli arbitražne klavzule iz pogodb, ki jih sklene carinski organ EU, je pristojno Sodišče Evropske unije.

3. Pri nepogodbeni odgovornosti carinski organ EU v skladu s splošnimi načeli, skupnimi zakonodajam držav članic, nadomesti vso škodo, ki jo pri opravljanju svojih dolžnosti povzročijo njegovi oddelki ali njegovo osebje.

4. V odškodninskih sporih glede škode iz odstavka 3 je pristojno Sodišče Evropske unije.

5. Osebno odgovornost osebja carinskega organa EU do samega urada urejajo določbe Kadrovskih predpisov oziroma Pogojev za zaposlitev, ki se uporabljajo zanj.

6. Finančna odgovornost Unije in držav članic za dolgove carinskega organa EU je omejena na njihov že vplačani prispevek za upravne stroške.

Člen 264

Sporazum o sedežu in pogoji delovanja

1. Potrebna ureditev glede prostorov carinskega organa EU v državi članici gostiteljici in opreme, ki jo da na voljo ta država članica, ter posebna pravila, ki se v državi članici gostiteljici uporabljajo za izvršnega direktorja, člane upravnega odbora, osebje carinskega organa EU in njihove družinske člane, se določijo v sporazumu o sedežu med carinskim organom EU in državo članico gostiteljico, ki se sklene po odobritvi upravnega odbora in najpozneje do 21. septembra 2028.

2. Država članica gostiteljica carinskega organa EU zagotovi najboljše možne pogoje za njegovo delovanje, vključno z večjezičnim in evropsko usmerjenim izobraževanjem ter ustreznimi prometnimi povezavami.

3. Izvršni direktor se lahko v izjemnih okoliščinah odloči, da vzpostavi lokalni urad v drugi državi članici za učinkovitejše, uspešnejše in skladnejše izvajanje nalog carinskega organa EU.

Izvršni direktor pred odločitvijo o vzpostavitvi lokalnega urada pridobi predhodno soglasje Komisije, upravnega odbora in zadevne države članice. Odločitev temelji na ustrezni analizi stroškov in koristi, ki dokazuje zlasti dodano vrednost take odločitve. Z navedeno odločitvijo se opredeli obseg dejavnosti, ki naj bi se izvajale v lokalnem uradu, in sicer tako, da se preprečijo nepotrebni stroški in podvajanje upravnih funkcij carinskega organa EU.

Člen 265

Začetek delovanja carinskega organa EU

Za ustanovitev in začetno delovanje carinskega organa EU je odgovorna Komisija, dokler carinski organ EU ne pridobi operativnih zmogljivosti za izvrševanje svojega proračuna. V ta namen:

(a) lahko Komisija, dokler upravni odbor v skladu s členom 241 ne imenuje izvršnega direktorja in ta ne začne opravljati svojih dolžnosti, imenuje uradnika Komisije, ki deluje kot začasni izvršni direktor ter opravlja naloge, dodeljene izvršnemu direktorju;

(b) z odstopanjem od člena 238(3), točka (j), in do sprejetja odločitve iz člena 238(4) začasni izvršni direktor izvaja pooblastila organa za imenovanja;

(c) lahko Komisija carinskemu organu EU ponudi pomoč, zlasti z napotitvijo svojih uradnikov za izvajanje dejavnosti carinskega organa EU v pristojnosti začasnega izvršnega direktorja ali izvršnega direktorja;

(d) lahko začasni izvršni direktor odobri vsa plačila, ki se krijejo z odobrenimi sredstvi iz proračuna carinskega organa EU, in lahko sklepa pogodbe, vključno s pogodbami o zaposlitvi, po sprejetju kadrovskega načrta carinskega organa EU;

(e) lahko z odstopanjem od člena 237(1) do izvolitve predsednika upravnega odbora začasni izvršni direktor sklicuje in vodi sestanke upravnega odbora, vendar nima glasovalne pravice.

NASLOV XIII

CARINSKO SODELOVANJE

POGLAVJE 1

Sodelovanje med carinskimi organi znotraj Unije

Člen 266

Notranje carinsko sodelovanje

1. Brez poseganja v Uredbo (ES) št. 515/97 carinski organi sodelujejo med seboj, s Komisijo in carinskim organom EU v skladu s carinsko zakonodajo in drugimi pravnimi akti Unije, ki določajo tako sodelovanje, da bi zagotovili pravilno in enotno izvajanje teh pravnih aktov ter podprli doseganje svojih nalog, kot so določene v členu 2 te uredbe.

2. Carinski organi lahko na zahtevo carinskih organov druge države članice začasno dajo na voljo carinske uradnike za delo pri carinskih organih te druge države članice. Carinski organi o takih začasnih napotitvah obvestijo carinski organ EU. Carinski organ EU lahko predlaga svojo podporo in s soglasjem zadevnih carinskih organov usklajuje take napotitve. Zadevne države članice lahko potrebne pogoje za take napotitve določijo v sporazumu ali delovnem dogovoru.

3. Carinski organi različnih držav članic lahko poleg skupnih kontrol iz člena 267 izvajajo skupne kontrole na lastno pobudo. O takih skupnih kontrolah obvestijo carinski organ EU.

4. Komisija, OLAF in carinski organ EU lahko izmenjujejo podatke v skladu z naslovom III za namene sodelovanja iz tega naslova. Kadar take izmenjave vključujejo informacije o tveganju, carinski organ EU zagotovi učinkovito uporabo takih informacij pri svojih dejavnostih obvladovanja tveganja v skladu s tem naslovom in naslovom XII.

Člen 267

Skupne kontrole

1. Carinski organ EU v sodelovanju z državami članicami načrtujejo, organizirajo in usklajujejo skupne kontrole, ki jih izvajajo carinski organi.

Kadar je to ustrezno, lahko skupne kontrole vključujejo sodelovanje s Komisijo ali drugimi institucijami, organi, uradi ali agencijami Unije v skladu s členom 268.

2. Carinski organ EU za namene skupnih kontrol iz odstavka 1 upošteva prednostne naloge carinske politike in zagotavlja sodelovanje pri dejavnostih za boj proti goljufijam, ki jih izvajajo ustrezne institucije, organi, uradi ali agencije Unije, ter pri preiskavah, ki jih izvajajo carinski organi.

3. Da bi carinski organ EU lahko pripravil poročilo in opravil oceno, mu carinski organi posredujejo povratne informacije o dejavnostih in kontrolah, ki so jih izvedli v okviru katere koli skupne kontrole iz odstavka 1.

POGLAVJE 2

Sodelovanje z drugimi organi znotraj Unije

Člen 268

Carinsko sodelovanje z organi znotraj Unije

1. Brez poseganja v Uredbo (ES) št. 515/97 in člene 41, 42 in 43 te uredbe carinski organ EU in carinski organi v okviru veljavnih pravnih okvirov sodelujejo z drugimi pristojnimi organi ali telesi na ravni Unije in nacionalni ravni, tudi z organi za nadzor trga, sanitarnimi in fitosanitarnimi organi, organi ali telesi odkrivanja in pregona, statističnimi organi in davčnimi organi.

2. Sodelovanje iz odstavka 1 tega člena poteka redno in na strukturiran način. Njegovi cilji so zlasti naslednji:

(a) prispevanje k zakonodajnemu razvoju na področjih politike, ki so pomembna za carino, in spremljanje tega razvoja;

(b) izmenjava podatkov, zlasti podatkov, ki so pomembni za obvladovanje tveganja v skladu z naslovom IV, poglavje 2;

(c) razvoj skladnih in usklajenih nadzornih strategij za obvladovanje tveganja za blago v okviru področij pristojnosti carinskih in drugih organov v skladu z naslovom IV, poglavje 2;

(d) olajšanje operativnega izvajanja, tudi z izvajanjem skupnih kontrol v skladu s členom 267;

(e) po potrebi izmenjava spretnosti in dobrih praks s skupnimi usposabljanji o tem, kako odkrivati neskladne proizvode;

(f) na področjih, pomembnih za carino, prispevanje k inovacijskim in raziskovalnim dejavnostim, razvoj novih tehnologij in olajšanje skupnega javnega naročanja.

3. Carinski organ EU brez poseganja v pooblastila Komisije in na podlagi njene predhodne odobritve v sodelovanju s carinskimi organi sprejme in redno posodablja okvir, ki podpira sodelovanje iz tega člena, in sicer s predlaganjem ciljev in ključnih področij sodelovanja ter zagotavljanjem smernic za njegovo praktično izvajanje. Carinski organ EU lahko sklene delovne dogovore za razvoj in posodobitev takega okvira. Carinski organ EU pri pripravi okvira ali delovnih dogovorov iz tega odstavka vključi druge ustrezne strani.

4. Kadar carinski organi v okviru sodelovanja iz odstavka 1 od drugih pristojnih organov na nacionalni ravni prejmejo zahtevo za pridobivanje in sporočanje podatkov, ki so na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU, se taki podatki predložijo le na utemeljeno zahtevo in z odobritvijo carinskih organov, ki jih podatki zadevajo.

To pridobivanje in sporočanje sta omejena na podatke, do katerih je organ prejemnik upravičen v skladu s pravnim okvirom, v katerem deluje, in ki so nujno potrebni za namen, naveden v zadevni zahtevi. Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo spoštovanje pravil Unije o zaupnosti in varstvu podatkov.

Carinski organi določijo centralno enoto za sprejemanje zahtev iz tega odstavka in njihovo obdelavo.

5. Carinski organi in carinski organ EU obveznosti iz odstavka 4 izpolnjujejo z elektronskimi sredstvi.

6. Kadar carinski organ sumi, da blago ni skladno z drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi, te informacije s tehničnimi sredstvi in v rokih, določenih v veljavni zakonodaji, nemudoma posreduje ustreznim pristojnim organom.

7. Kadar carinski organ sodeluje z drugim organom v drugi državi članici, carinski organ te države članice obvesti, da takšno sodelovanje poteka. Kadar sodelovanje vključuje več kot dve državi članici, sodelujoči carinski organi o tem uradno obvestijo carinski organ EU, ki lahko na zahtevo zagotovi operativno podporo in podporo pri usklajevanju v skladu s členom 232.

8. Kadar države članice uporabljajo okvir za sodelovanje iz odstavka 3 tega člena, carinskemu organu EU redno in vsaj vsaki dve leti poročajo o njegovi uporabi. Carinski organ EU ugotovitve tega poročanja upošteva pri svojih dejavnostih spremljanja iz člena 232(7), točka (a), in svojih nalogah merjenja uspešnosti iz člena 232(7), točka (b).

9. Do 21. septembra 2027 lahko Komisija opravlja naloge carinskega organa EU.

10. Carinski organ EU lahko sodeluje z drugimi nacionalnimi organi ter s Komisijo in drugimi institucijami, uradi, agencijami, mrežami in organi Unije, da bi prispeval k ciljem iz odstavka 2. Kadar carinski organ EU sodeluje z drugimi nacionalnimi organi države članice, o tem obvesti carinski organ te države članice.

11. Carinski organ EU tesno sodeluje z uradom OLAF in EJT, kadar pri kateri koli dejavnosti sodelovanja pride do goljufije ali suma goljufije.

12. Carinski organ EU lahko sodeluje pri strateških analizah in ocenah ogroženosti, inovacijskih programih, dejavnostih usposabljanja, mrežah in drugih dejavnostih, ki so pomembne za izvajanje njegovih nalog in jih organizirajo ustrezne institucije, organi, uradi in agencije Unije, ter prispeva k njim.

Člen 269

Ukrepi, ki jih sprejmejo carinski organi

1. Carinski organi izvajajo ukrepe, določene v drugi zakonodaji, ki jo uporabljajo carinski organi, v skladu z določbami te druge zakonodaje, kot so:

(a) zbiranje posebnih podatkov za vse pošiljke, vključno z avtomatiziranim preverjanjem unijskih necarinskih formalnosti, če so shranjeni v centralnem registru Unije;

(b) zagotavljanje statističnih podatkov, analitike in trendov, zlasti na področju tveganj;

(c) olajševanje in usklajevanje kontrol, ki jih izvajajo drugi organi;

(d) izvajanje kontrol določenih pošiljk, izbranih na podlagi obvladovanja tveganja v skladu z naslovom IV in ob upoštevanju analize iz točke (b) tega odstavka;

(e) posvetovanje z drugimi organi pred prepustitvijo blaga v skladu s členom 77;

(f) sprejetje vseh potrebnih ukrepov v zvezi z neskladnim blagom, vključno s prodajo ali uničenjem tega blaga;

(g) izvajanje okvira za sodelovanje iz člena 268;

(h) opozarjanje drugih organov na tveganja, pomembna za njihovo delo, in poročanje o sumih goljufije in kaznivih dejanj;

(i) nadaljnje ukrepanje, kadar pretok blaga krši drugo zakonodajo, ki jo uporabljajo carinski organi;

(j) kakršni koli drugi dopolnilni ukrepi.

2. Kadar država članica določi specializiran carinski mejni prehod za uporabo določene druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, o tej določitvi uradno obvesti carinski organ EU. Carinski organ EU pripravi in redno posodablja seznam takih specializiranih carinskih mejnih prehodov ter ga objavi na svojem spletnem mestu. Omejitve, ki izhajajo iz obveznosti prečkanja takega določenega specializiranega carinskega mejnega prehoda, kar zadeva gospodarske subjekte, ne smejo biti nesorazmerne glede na zasledovani cilj, ob upoštevanju okoliščin, ki upravičujejo to obveznost.

3. Da bi olajšala identifikacijo, uporabo in izvrševanje druge zakonodaje, ki jo uporabljajo carinski organi, Komisija pripravi in redno posodablja integriran seznam pravnih aktov Unije, ki določajo zahteve, ki se uporabljajo za blago, ki je predmet carinskih kontrol, da se zaščitijo javni interesi, in ga objavi na svojem spletnem mestu.

POGLAVJE 3

Carinsko sodelovanje z drugimi organi zunaj Unije

Člen 270

Carinsko sodelovanje z organi tretjih držav in mednarodnimi organizacijami

1. Carinski organ EU lahko, kolikor je to potrebno za izvajanje njegovih nalog ter po posvetovanju s Komisijo in na podlagi njene predhodne odobritve, sklene delovne dogovore s carinskimi organi tretjih držav in mednarodnimi organizacijami. Ti delovni dogovori lahko vključujejo skupne dejavnosti in izmenjavo dobrih praks.

2. Delovni dogovori iz odstavka 1 so omejeni na naloge carinskega organa EU in ne ustvarjajo pravnih obveznosti za Unijo ali države članice.

3. Carinski organ EU carinske organe držav članic obvesti o delovnih dogovorih iz odstavka 1.

Člen 271

Dvostranski sporazumi s tretjimi državami

1. Kadar država članica začne pogajanja s tretjo državo za sklenitev dvostranskega sporazuma o izvajanju carinske zakonodaje, Komisijo brez nepotrebnega odlašanja uradno obvesti o osnutku sporazuma, ki ga namerava podpisati.

2. Preden država članica s sosednjo tretjo državo sklene ali spremeni kateri koli dvostranski sporazum o skupnih mejnih prehodih, se posvetuje s Komisijo o združljivosti sporazuma s pravom Unije. Če Komisija meni, da je sporazum nezdružljiv s pravom Unije, o tem uradno obvesti zadevno državo članico. Država članica stori vse potrebno, da sporazum v razumnem roku spremeni tako, da se ta nezdružljivost odpravi.

3. Države članice o svojih obstoječih dvostranskih sporazumih uradno obvestijo Komisijo do 21. septembra 2027.

Člen 272

Izmenjava podatkov s tretjimi državami

1. Komisija, carinski organi in carinski organ EU lahko v skladu z veljavnim pravom Unije izmenjujejo in delijo podatke, obdelane v skladu s to uredbo, s carinskimi organi in drugimi organi tretjih držav za namene carinskega sodelovanja, vključno s sistematičnimi in avtomatiziranimi izmenjavami, kadar:

(a) mednarodni sporazum, sklenjen med Unijo in zadevno tretjo državo ali državami, omogoča tako izmenjavo;

(b) pravni akti Unije na carinskem področju, področju skupne trgovinske politike ali skupne zunanje in varnostne politike ali druga zakonodaja Unije, ki jo uporabljajo carinski organi, določajo tako izmenjavo, ali

(c) takšno izmenjavo določa dvostranski sporazum, sklenjen ali ohranjen v skladu s postopkom in pogoji iz odstavkov 6 do 9 med državo članico in tretjo državo.

2. Kadar carinski organi ali carinski organ EU izmenjujejo podatke s carinskimi organi in drugimi organi tretjih držav, o taki izmenjavi obvestijo Komisijo.

3. Izmenjave iz odstavka 1 tega člena:

(a) zagotavljajo, da je prenos osebnih podatkov skladen s poglavjem V Uredbe (EU) 2016/679, kot je ustrezno;

(b) zagotavljajo zaupnost informacij v skladu s to uredbo ter

(c) zagotavljajo, da izmenjava podatkov poteka z ustreznimi varnimi komunikacijskimi sredstvi.

4. Izmenjava iz odstavka 1 se lahko nanaša zlasti na naslednje kategorije podatkov:

(a) podatkovni elementi, ki so vključeni v odločbe carinskih organov ali podobne odločbe, sprejete v tretjih državah, v zvezi z zavezujočimi informacijami, statusom pooblaščenega gospodarskega subjekta, statusom zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta, carinsko vrednostjo blaga, carinskim statusom blaga ali posebnimi postopki;

(b) podatkovni elementi, ki so vključeni v deklaracije, obvestila in dokazila o carinskem statusu blaga ter v spremne listine ali drugače predloženi ali dani na voljo carinskim organom držav članic, Komisiji ali carinskim organom tretjih držav ali ki jih izdajo ti organi;

(c) podatki o ugotovljenih tveganjih ter ugotovitve in rezultati, ki jih v analizi tveganj in pri kontrolah pridobijo carinski organi držav članic ali Komisija na eni strani in carinski organi tretjih držav na drugi strani.

5. Izmenjava iz odstavka 1 tega člena ne posega v izmenjavo informacij, ki poteka na podlagi določb o medsebojni upravni pomoči iz sporazumov med Unijo in tretjimi državami ali v Uredbo (ES) št. 515/97.

6. Država članica, je lahko pooblaščena za začetek pogajanj s tretjo državo za sklenitev dvostranskega sporazuma o izmenjavi informacij iz odstavka 1 v skladu s splošnimi postopki in pogoji, določenimi v delegiranem aktu, sprejetem v skladu z odstavkom 8.

Ko začne veljati sporazum o izmenjavi informacij iz odstavka 1 med Unijo in zadevno tretjo državo, ima ta sporazum prednost pred vsemi ustreznimi deli obstoječih dvostranskih sporazumov, ki se ne smejo več uporabljati.

7. Države članice ob začetku veljavnosti te uredbe Komisijo uradno obvestijo o svojih obstoječih dvostranskih sporazumih, ki določajo izmenjavo s carino povezanih informacij. Če Komisija meni, da je sporazum nezdružljiv s pravom Unije, o tem uradno obvesti zadevno državo članico. Država članica stori vse potrebno, da sporazum v razumnem roku, ki ga določi Komisija, spremeni tako, da se ta nezdružljivost odpravi.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo pogojev in postopkov, v skladu s katerimi se lahko na državo članico prenese pooblastilo za začetek pogajanj iz odstavka 6. Ti pogoji vključujejo zahtevo, da zadevna država članica Komisijo, carinski organ EU in vse druge države članice uradno obvesti o svoji nameri, da sklene tak dvostranski sporazum, in o njegovi vsebini. Komisija oceni njegov vpliv na pravo Unije in prihodnja pogajanja na ravni Unije. Delegirani akt določa tudi spremljanje izvajanja teh sporazumov.

9. Komisija lahko v 60 dneh od prejema uradnega obvestila iz odstavka 8 tega člena z izvedbenim aktom zadevno državo članico pooblasti za sklenitev zadevnega dvostranskega sporazuma. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 283(2).

V ustrezno utemeljenih izredno nujnih primerih, povezanih s tako pooblastitvijo in s potrebo po tem, da se hitro omogoči zahtevana izmenjava informacij, Komisija v skladu s postopkom iz člena 283(5) sprejme izvedbeni akt, ki se začne uporabljati takoj.

Komisija v istem obdobju obvesti zadevno državo članico, kadar se odloči, da ne bo sprejela izvedbenega akta na podlagi tega odstavka.

NASLOV XIV

KRŠITVE CARINSKE ZAKONODAJE IN NEKAZENSKE SANKCIJE

Člen 273

Predmet urejanja in splošne določbe

1. Ta naslov določa minimalni seznam kršitev carinske zakonodaje in nekazenskih sankcij za te kršitve.

Države članice v svojem nacionalnem pravu opredelijo kršitve carinske zakonodaje in nekazenske sankcije, ki se uporabljajo za te kršitve, v skladu s tem naslovom.

2. Ta naslov državam članicam ne preprečuje, da opredelijo dodatne kršitve carinske zakonodaje ali sprejmejo strožje ukrepe za kršitve carinske zakonodaje.

3. Kazni za kršitve carinske zakonodaje so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

4. Države članice Komisijo uradno obvestijo o določbah svojega nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na podlagi tega naslova, do 19. marca 2028 in jo brez odlašanja uradno obvestijo o kakršnih koli naknadnih spremembah, ki vplivajo na take določbe.

Člen 274

Kršitve carinske zakonodaje

1. Brez poseganja v člene 224, 273 in 275 države članice zagotovijo, da se v njihovem nacionalnem pravu določijo kazni za vsaj naslednje kršitve carinske zakonodaje:

(a) imetnik carinske odločbe ne izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz te odločbe;

(b) ni izpolnjena obveznost predložitve ali dajanja na voljo popolnih in točnih podatkov carinskim organom v skladu s carinsko zakonodajo;

(c) ni izpolnjena obveznost vodenja evidenc, ki ga zahteva carinska zakonodaja;

(d) niso spoštovana pravila o odstranitvi blaga izpod carinskega nadzora;

(e) niso izpolnjene obveznosti v zvezi s carinskimi postopki;

(f) niso izpolnjene obveznosti uvoznika iz člena 27(2);

(g) niso izpolnjene obveznosti izvoznika iz člena 28(1).

2. Odstavek 1 ne posega v pravico držav članic, da določijo nadaljnja ravnanja, dejanja ali opustitve dejanj, ki pomenijo kršitve carinske zakonodaje.

Člen 275

Kazni

1. Države članice zagotovijo, da se pri odločanju o vrsti kazni, in o njeni teži ustrezno upošteva naslednje:

(a) ali je bila kršitev carinske zakonodaje storjena namerno ali iz malomarnosti;

(b) vrsta, resnost, ponavljanje in trajanje kršitve carinske zakonodaje;

(c) vpliv kršitve carinske zakonodaje na finančne in druge interese Unije in držav članic glede varstva in varnosti;

(d) stopnja sodelovanja s carinskim organom za odpravo kršitve carinske zakonodaje in ublažitev njenih morebitnih škodljivih učinkov;

(e) vse druge olajševalne ali obteževalne okoliščine primera v skladu z nacionalnim pravom.

2. Kazni so lahko v eni ali več naslednjih oblikah:

(a) denarna kazen, ki jo naložijo carinski organi, ali po potrebi kazen, ki jo naložijo pristojni carinski organi s postopkom poravnave, ki se uporablja namesto kazenske sankcije;

(b) razveljavitev, zadržanje ali sprememba dovoljenja, ki se nanaša na zadevno osebo;

(c) odvzem blaga, vpletenega v kršitev carinske zakonodaje;

(d) opomin;

(e) druga kazen.

3. Vse nekazenske sankcije za kršitve carinske zakonodaje, ki jih naložijo carinski organi, se evidentirajo z navedbo narave kršitve in zneska denarne kazni ali opredelitvijo katere koli druge nekazenske sankcije, naložene za navedeno kršitev. Te informacije se dajo na voljo carinskemu organu EU prek carinskega podatkovnega vozlišča EU.

4. Komisija najkasneje 21. septembra 2032 v posvetovanju s carinskim organom EU oceni uporabo tega člena in preveri, ali se denarne kazni učinkovito nalagajo v vseh državah članicah, ne da bi to povzročilo izkrivljanje notranjega trga, oziroma ali je treba določiti harmonizirane denarne kazni za kršitve. Na podlagi rezultatov tega ocenjevanja lahko Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe.

Člen 276

Kazni za sistematično neizpolnjevanje obveznosti v primeru prodaje na daljavo

1. Kadar carinski organi v okviru sprostitve blaga, ki se prodaja na daljavo, v prosti promet ugotovijo, da isti gospodarski subjekt sistematično ne izpolnjuje obveznosti iz člena 274(1), to šteje za sistematično kršitev. Države članice zagotovijo, da je kazen, naložena za sistematično kršitev, vsaj v obliki denarnih kazni v višini vsaj 1 % do 4 % skupne vrednosti blaga, ki ga je ta gospodarski subjekt uvozil v Unijo v preteklih 12 mesecih.

2. Za namene tega člena se neizpolnjevanje obveznosti s strani gospodarskega subjekta šteje za sistematično, če rezultati znatnega števila carinskih kontrol v enem koledarskem mesecu pokažejo neizpolnjevanje v dovolj reprezentativnem številu primerov.

3. V primeru sistematične kršitve iz odstavka 1 pristojni organi tudi začasno odvzamejo, prekličejo ali razveljavijo vsakršen status pooblaščenega gospodarskega subjekta ali zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta ali enakovreden ukrep za poenostavitev, dodeljen v skladu s to uredbo gospodarskemu subjektu, ki je storil navedeno kršitev.

4. Kadar se v obdobju šestih mesecev po naložitvi kazni iz odstavka 1 carinski organi ugotovijo nadaljnjo sistematično kršitev s strani istega gospodarskega subjekta, so kazni, naložene za to kršitev, vsaj v obliki denarnih kazni v višini od vsaj 3 % do 6 % skupne vrednosti blaga, ki ga je ta gospodarski subjekt uvozil v Unijo v predhodnih 12 mesecih.

5. Kadar se v obdobju šestih mesecev po naložitvi kazni iz odstavka 4 tega člena carinski organi ugotovijo nadaljnjo sistematično kršitev s strani istega gospodarskega subjekta, je kazen za tako nadaljnjo sistematično kršitev vsaj v obliki ene od kazni iz navedenega odstavka. Kadar je to ustrezno in ob upoštevanju resnosti take nadaljnje sistematične kršitve, se lahko dostop do spletnega vmesnika navedenega gospodarskega subjekta začasno omeji. V ta namen pristojni carinski organ informacije o kršitvi brez nepotrebnega odlašanja posreduje ustreznim organom. Poleg tega se sprejmejo ukrepi v skladu s členom 77(5), prvi pododstavek, točka (a).

6. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 282 za dopolnitev te uredbe z določitvijo znatnega števila carinskih kontrol, pri čemer upošteva obseg in učinek zadevne prodaje na daljavo, ter praga primerov, glede na resnost kršitve, ki velja za dovolj reprezentativnega za ugotovitev sistematičnega neizpolnjevanja obveznosti, kot je navedeno v odstavku 2 tega člena.

Člen 277

Razvrstitev med gospodarske subjekte z visokim tveganjem

1. Če se naloži kazen na podlagi člena 276, se zadevni uvoznik za prodajo na daljavo razvrsti med gospodarske subjekte z visokim tveganjem v carinskem podatkovnem vozlišču EU v skladu s členom 55(2).

2. Razvrstitev med gospodarske subjekte z visokim tveganjem se upošteva pri:

(a) obvladovanju tveganja na carinskem področju v skladu s členom 55 ter

(b) vzpostavitvi in izvajanju skupnih prednostnih kontrolnih področij in skupnih meril in standardov tveganja v skladu s členi 56, 57 in 58.

Člen 278

Sodelovanje med državami članicami

1. Kadar je za kršitev carinske zakonodaje pristojna več kot ena država članica, pristojni organi teh držav članic sodelujejo v skladu z veljavnim pravom.

2. Carinski organ EU lahko podpira in olajšuje sodelovanje med pristojnimi organi držav članic za namene iz odstavka 1.

NASLOV XV

KONČNE DOLOČBE

POGLAVJE 1

Merjenje uspešnosti carinske unije

Člen 279

Ocena in poročanje

1. Komisija vsaj enkrat letno preveri in oceni uspešnost carinske unije. To vključuje merjenje carinskih dejavnosti, ki jih izvajajo carinski organi držav članic in, kadar je mogoče, držav kandidatk na nacionalni in lokalni ravni. Merjenje lahko temelji na obstoječih orodjih, ki so jih v ta namen razvile Komisija in države članice.

2. Komisiji pri nalogi iz odstavka 1 pomagajo države članice in carinski organ EU. Države članice carinskemu organu EU predvsem predložijo podatke, ki vsebujejo informacije na nacionalni in lokalni ravni. Podatki so taki, da omogočajo pripravo kazalnikov uspešnosti na podlagi vložkov, dejavnosti in rezultatov.

Carinski organ EU na podlagi teh podatkov in drugih razpoložljivih informacij opredeli, kako carinske dejavnosti in operacije ter viri, namenjeni tem dejavnostim in operacijam, podpirajo doseganje strateških ciljev in prednostnih nalog carinske unije ter prispevajo k poslanstvu carinskih organov iz člena 2. Carinski organ EU bo v sodelovanju s carinskimi organi zlasti pripravil osnutke letnih poročil in druge vrste dokumentov, v katerih bo opredelil ključne trende, prednosti, pomanjkljivosti, vrzeli in morebitna tveganja, ter Komisiji predložil priporočila za izboljšave. Ti osnutki letnih poročil vključujejo informacije o delovanju statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta ter zaupanja vrednega in preverjenega gospodarskega subjekta iz člena 31.

3. Carinski organ EU osnutke letnih poročil iz odstavka 2, drugi pododstavek, predloži Komisiji v odobritev in posredovanje državam članicam v vednost.

4. Komisija najpozneje 21. septembra 2027 oceni delovanje pristojbine Unije za obdelavo iz člena 20(2), vključno z njenim vplivom na delovanje prodaje na daljavo. Komisija to oceno predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

5. Komisija z izvedbenimi akti določi podatke, ki jih morajo predložiti države članice v skladu z odstavkom 2, prvi pododstavek, tega člena in njihovo raven zaupnosti ter zasnovo okvira za merjenje uspešnosti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 283(4).

POGLAVJE 2

Spremljanje, ocenjevanje in poročanje

Člen 280

Spremljanje

Komisija redno spremlja izvajanje te uredbe, pri čemer med drugim upošteva informacije in analize, pomembne za namene spremljanja, ki jih carinski organi in carinski organ EU predložijo ali dajo na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU.

Člen 281

Ocenjevanje in poročanje

1. Komisija do 31. decembra 2027 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo z oceno centraliziranega carinjenja iz člena 91. Nezaupni del tega poročila se javno objavi. Komisija lahko Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog za zagotovitev pravične porazdelitve pravic in obveznosti držav članic v zvezi z oceno carinskega dolga pri uvozu in odgovornostjo zanj.

2. Komisija do 21. septembra 2031 in nato vsakih pet let oceni izvajanje te uredbe glede na cilje, za katere si prizadeva, ter o tem predloži poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru.

Poročilo vključuje:

(a) pregled napredka pri izvajanju te uredbe;

(b) oceno uspešnosti, učinkovitosti, skladnosti, ustreznosti in dodane vrednosti Unije te uredbe, zlasti v zvezi s cilji iz člena 2.

(c) pregled razčlenjenih stroškov, ki jih imajo Unija in države članice zaradi izvajanja te uredbe.

3. Države članice na zahtevo Komisije in v skladu s poglavjem 1 predložijo informacije o izvajanju te uredbe, ki so potrebne za pripravo poročila iz odstavka 1 tega člena in niso na voljo v carinskem podatkovnem vozlišču EU.

4. Komisija do 31. decembra 2031 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni zlasti:

(a) učinkovitost carinskega nadzora zaupanja vrednih in preverjenih gospodarskih subjektov, ki ga izvajajo carinski organi države članice sedeža, in izvajanja določb, ki urejajo kraj nastanka carinskega dolga;

(b) učinkovitost carinskega nadzora gospodarskih subjektov, ki niso zaupanja vredni in preverjeni gospodarski subjekti;

(c) možni učinek sprememb, predvidenih v odstavku 5.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 282 za spremembo člena 6(2) in člena 193(1), točke (b), (c) in (d), s črtanjem ali spremembo tam predvidenih odstopanj, če je to ustrezno glede na poročilo iz odstavka 4 tega člena.

POGLAVJE 3

Prenos pooblastila in postopek v odboru

Člen 282

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 4, člena 6(6), člena 8(8) in (9), člena 9(9), člena 12(6), člena 16(13), člena 20(10), člena 26(6), člena 29(10), člena 33(8), člena 38(5), člena 41(11), člena 43(7), člena 49, člena 71(4), člena 73(3), člena 74(8), člena 77(10), člena 78(7,) člena 79(4), člena 80(3), člena 81(4), člena 83(3), člena 84(6), člena 89(4), člena 91(7), člena 92(5), člena 94(4), člena 97(11), člena 98(3), člena 99(3), člena 101(11), člena 103(5), člena 104(8), člena 105(4), člena 106(3), člena 107(2), člena 108(8), člena 109(4), člena 111(7), člena 114(7), člena 116(7), člena 117(12), člena 118(3), člena 119(3), člena 121(5), člena 125(10), člena 128(3), člena 129(5), člena 130(2), člena 131(2), člena 132(3), člena 133(5), člena 135(4), člena 139(3), člena 140(6), člena 142(5), člena 145(4), člena 153(3), člena 156(8), člena 158(5), člena 160(2), člena 161(5), člena 169(3), člena 171(9), člena 178(2), člena 180(5), člena 191(4), člena 192(8), člena 193(5), člena 194(9), člena 197(3), člena 199(4), člena 200(4), člena 203(3), člena 205(8), člena 210(4), člena 214(5), člena 216(5), člena 217(9) in (10), člena 223(8), člena 272(8), člena 276(6) in člena 281(5).

3. Evropski parlament ali Svet lahko kadar koli prekličeta prenos pooblastila iz člena 4, člena 6(6), člena 8(8) in (9), člena 9(9), člena 12(6), člena 16(13), člena 20(10), člena 26(6), člena 29(10), člena 33(8), člena 38(5), člena 41(11), člena 43(7), člena 49, člena 71(4), člena 73(3), člena 74(8), člena 77(10), člena 78(7,) člena 79(4), člena 80(3), člena 81(4), člena 83(3), člena 84(6), člena 89(4), člena 91(7), člena 92(5), člena 94(4), člena 97(11), člena 98(3), člena 99(3), člena 101(11), člena 103(5), člena 104(8), člena 105(4), člena 106(3), člena 107(2), člena 108(8), člena 109(4), člena 111(7), člena 114(7), člena 116(7), člena 117(12), člena 118(3), člena 119(3), člena 121(5), člena 125(10), člena 128(3), člena 129(5), člena 130(2), člena 131(2), člena 132(3), člena 133(5), člena 135(4), člena 139(3), člena 140(6), člena 142(5), člena 145(4), člena 153(3), člena 156(8), člena 158(5), člena 160(2), člena 161(5), člena 169(3), člena 171(9), člena 178(2), člena 180(5), člena 191(4), člena 192(8), člena 193(5), člena 194(9), člena 197(3), člena 199(4), člena 200(4), člena 203(3), člena 205(8), člena 210(4), člena 214(5), člena 216(5), člena 217(9) in (10), člena 223(8), člena 272(8), člena 276(6) in člena 281(5). S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v navedenem sklepu. Učinkovati začne dan po objavi sklepa v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njem določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 4, člena 6(6), člena 8(8) in (9), člena 9(9), člena 12(6), člena 16(13), člena 20(10), člena 26(6), člena 29(10), člena 33(8), člena 38(5), člena 41(11), člena 43(7), člena 49, člena 71(4), člena 73(3), člena 74(8), člena 77(10), člena 78(7,) člena 79(4), člena 80(3), člena 81(4), člena 83(3), člena 84(6), člena 89(4), člena 91(7), člena 92(5), člena 94(4), člena 97(11), člena 98(3), člena 99(3), člena 101(11), člena 103(5), člena 104(8), člena 105(4), člena 106(3), člena 107(2), člena 108(8), člena 109(4), člena 111(7), člena 114(7), člena 116(7), člena 117(12), člena 118(3), člena 119(3), člena 121(5), člena 125(10), člena 128(3), člena 129(5), člena 130(2), člena 131(2), člena 132(3), člena 133(5), člena 135(4), člena 139(3), člena 140(6), člena 142(5), člena 145(4), člena 153(3), člena 156(8), člena 158(5), člena 160(2), člena 161(5), člena 169(3), člena 171(9), člena 178(2), člena 180(5), člena 191(4), člena 192(8), člena 193(5), člena 194(9), člena 197(3), člena 199(4), člena 200(4), člena 203(3), člena 205(8), člena 210(4), člena 214(5), člena 216(5), člena 217(9) in (10), člena 223(8), člena 272(8), člena 276(6) in člena 281(5), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu ali Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

7. Z odstopanjem od odstavka 6 tega člena prvi delegirani akt, sprejet na podlagi člena 20(10), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku 30 dni od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala.

Člen 283

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za carinski zakonik. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 4 Uredbe.

4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

5. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.

6. Kadar je treba pridobiti mnenje Odbora za carinski zakonik na podlagi pisnega postopka, ob sklicevanju na ta odstavek, se ta postopek zaključi brez izida le, kadar v roku za izdajo mnenja tako odloči predsednik odbora.

POGLAVJE 4

Končne določbe

Člen 284

Razveljavitev

1. Uredba (EU) št. 952/2013 se razveljavi.

Vendar se obstoječi delegirani in izvedbeni akti, sprejeti na podlagi Uredbe (EU) št. 952/2013 ali na podlagi pravnih aktov, nadomeščenih z navedeno uredbo ali prejšnjimi različicami navedene uredbe, še naprej uporabljajo, dokler niso razveljavljeni z delegiranimi ali izvedbenimi akti, ki jih Komisija sprejme na podlagi te uredbe.

Sklicevanja na Uredbo (EU) št. 952/2013 se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi k tej uredbi.

2. Od 1. julija 2028:

(a) se sklicevanja na carinsko deklaracijo štejejo, kot da zajemajo posredovanje podatkov, potrebnih za dajanje blaga v carinski postopek z uporabo zmogljivosti carinskega podatkovnega vozlišča EU, kot je ustrezno;

(b) se sklicevanja na deklaranta štejejo kot sklicevanja na prevoznika, uvoznika, izvoznika ali imetnika postopka tranzita, kot je ustrezno.

Člen 285

Prehodni ukrepi, povezani z vzpostavitvijo carinskega podatkovnega vozlišča EU

1. Do 30. junija 2028 je za vse blago, namenjeno za dajanje v carinski postopek, potrebna carinska deklaracija, ki ustreza temu postopku.

2. Uvozniki za prodajo na daljavo in osebe, ki so se odločile za uporabo ureditve UVEM, od 1. julija 2028 za dajanje blaga v postopek carinskega skladiščenja v carinskem skladišču za prodajo na daljavo ali v okviru postopka sprostitve v prosti promet predložijo ali dajo na voljo podatke prek carinskega podatkovnega vozlišča EU v skladu s členom 74. Da bi to omogočili, funkcije carinskega podatkovnega vozlišča EU začnejo delovati najpozneje 1. junija 2028.

3. Do 28. februarja 2031 uvozniki, razen oseb iz odstavka 2, izvozniki in imetniki postopka tranzita za dajanje blaga v carinski postopek vložijo carinsko deklaracijo, ki ustreza navedenemu postopku.

4. Od 1. marca 2031 lahko uvozniki, izvozniki in imetniki postopka tranzita za dajanje blaga v carinski postopek vložijo carinsko deklaracijo ali predložijo ali dajo na voljo ustrezne informacije, ki so primerne za zadevni postopek, z uporabo carinskega podatkovnega vozlišča EU v skladu s členom 74.

5. Od 1. marca 2034 uvozniki, izvozniki in imetniki postopka tranzita za dajanje blaga v carinski postopek predložijo ali dajo na voljo informacije, ki so primerne za zadevni postopek, z uporabo carinskega podatkovnega vozlišča EU v skladu s členom 74.

6. Funkcije carinskega podatkovnega vozlišča EU iz člena 38 začnejo v celoti delovati najpozneje 1. februarja 2034.

7. V izjemnih okoliščinah, ko ustrezna funkcija carinskega podatkovnega vozlišča EU ne deluje v rokih iz te uredbe, Komisija v sodelovanju z državami članicami v istih rokih zagotovi prehodno rešitev. Prehodna rešitev se uporablja največ šest mesecev po rokih iz te uredbe. Komisija zagotovi, da ustrezna funkcionalnost carinskega podatkovnega vozlišča EU začne delovati pred iztekom prehodne rešitve.

Člen 286

Datum sprejetja določenih delegiranih in izvedbenih aktov

1. Komisija prvič sprejme naslednje akte v naslednjih rokih:

(a) delegirani akt o določitvi zneska pristojbine Unije za obdelavo iz člena 20(2) in (3), na podlagi pooblastila iz člena 20(10) do 29. septembra 2026;

(b) delegirani akt iz člena 276(6) do 1. marca 2028.

2. Komisija sprejme:

(a) delegirane in izvedbene akte iz člena 38(5) in (6) ter člena 49, ki so potrebni za uporabo člena 285(2), do 1. julija 2027;

(b) delegirane in izvedbene akte iz člena 38(5) in (6) ter člena 49, ki so potrebni za uporabo člena 285(4), do 1. marca 2029;

(c) delegirane in izvedbene akte iz člena 38(5) in (6) ter člena 49, ki so potrebni za uporabo člena 285(5), do 31. januarja 2033.

Člen 287

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Ta uredba se uporablja od 21. septembra 2027.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena se naslednje določbe uporabljajo od datuma začetka veljavnosti te uredbe:

(a) člen 5, točke 15, 16, 44 in 78;

(b) člen 20, razen odstavkov 1, 2 in 4;

(c) členi 35 do 39 in člen 51;

(d) člen 41(10);

(e) člen 85(2);

(f) člen 175 in člen 179(4);

(g) člen 180;

(h) členi 229, 230, 231, 234 do 244 in 255 do 265;

(i) člen 268(9);

(j) člen 272(7);

(k) vse določbe te uredbe, ki Komisijo pooblaščajo za sprejemanje delegiranih in izvedbenih aktov, ter člena 282 in 283.

4. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena se člen 20(2) začne uporabljati 10 dni po začetku veljavnosti delegiranega akta, sprejetega na podlagi člena 20(10).

5. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena se naslednje določbe uporabljajo od 1. julija 2028:

(a) člen 20(4), člena 74 in 75, člen 109(3), točka (b), člen 145, člen 183(2), točka (c), člen 191(2) in člen 223(1), točka (m);

(b) člen 41, razen odstavka 10, in členi 42 do 45;

(c) člen 78;

(d) člen 205(5) in (6) ter člen 208(2).

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 16. septembra 2026

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednica	*predsednik*
R. METSOLA	T. BYRNE

PRILOGA

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Naslov I	Naslov I
Člen 1(1)	Člen 1(1)
Člen 1(2)	Člen 1(3)
Člen 1(3)	Člen 1(4)
Člen 2	Člen 4
Člen 3	Člen 2
Člen 4	Člen 3
Člen 5, točka (1)	Člen 5, točka (1)
Člen 5, točka (2)	Člen 5, točka (2)
Člen 5, točka (3)	Člen 5, točka (27)
Člen 5, točka (4)	Člen 5, točka (5)
Člen 5, točka (5)	Člen 5, točka (6)
Člen 5, točka (6)	Člen 5, točka (20)
Člen 5, točka (7)	Člen 5, točka (23)
Člen 5, točka (8)	Člen 5, točka (12)
Člen 5, točka (9)	Člen 5, točka (49)
Člen 5, točka (10)	Člen 5, točka (50)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 5, točka (11)	Člen 5, točka (51)
Člen 5, točka (12)	Člen 5, točka (52)
Člen 5, točka (13)	Člen 5, točka (55)
Člen 5, točka (14)	Člen 5, točka (56)
Člen 5, točka (15)	Člen 5, točka (54)
Člen 5, točka (16)	Člen 5, točka (11)
Člen 5, točka (17)	Člen 5, točka (59)
Člen 5, točka (18)	Člen 5, točka (67)
Člen 5, točka (19)	Člen 5, točka (68)
Člen 5, točka (20)	Člen 5, točka (69)
Člen 5, točka (21)	Člen 5, točka (70)
Člen 5, točka (22)	Člen 5, točka (45)
Člen 5, točka (23)	Člen 5, točka (46)
Člen 5, točka (24)	Člen 5, točka (47)
Člen 5, točka (25)	Člen 5, točka (25)
Člen 5, točka (26)	Člen 5, točka (48)
Člen 5, točka (27)	Člen 5, točka (26)
Člen 5, točka (28)	Člen 5, točka (71)
Člen 5, točka (29)	Člen 5, točka (72)
Člen 5, točka (30)	Člen 5, točka (62)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 5, točka (31)	Člen 5, točka (7)
Člen 5, točka (32)	Člen 5, točka (8)
Člen 5, točka (33)	Člen 5, točka (53)
Člen 5, točka (34)	Člen 5, točka (32)
Člen 5, točka (35)	—
Člen 5, točka (36)	Člen 5, točka (4)
Člen 5, točka (37)	Člen 5, točka (63)
Člen 5, točka (38)	Člen 5, točka (65)
Člen 5, točka (39)	Člen 5, točka (10)
Člen 5, točka (40)	Člen 5, točka (33)
Člen 5, točka (41)	Člen 5, točka (73)
Člen 6(1)	Člen 9; člen 74(1); člen 77(4); člen 81(1); člen 108(4); člen 125(8)
Člen 6(2)	Člen 49
Člen 6(3)	Člen 74(6); člen 81(2) in (4)
Člen 6(4)	Člen 53
Člen 7, točka (a)	Člen 49
Člen 7, točki (b) in (c)	—
Člen 8(1)	—
Člen 8(2)	Člen 53
Člen 9(1)	Člen 26(1)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 9(2)	Člen 26(3)
Člen 9(3)	Člen 26(4)
Člen 9(4)	Člen 26(5)
Člen 10, točka (a)	Člen 26(6), točka (b)
Člen 10, točka (b)	Člen 26(6), točka (c)
Člen 10, točka (c)	Člen 26(6), točka (d)
Člen 11	Člen 26(7)
Člen 12(1)	Člen 23(1)
Člen 12(2)	Člen 272(1)
Člen 12(3)	Člen 23(4)
Člen 13	Člen 24
Člen 14	Člen 25
Člen 15	—
Člen 16	—
Člen 17	—
Člen 18(1)	Člen 33(1)
Člen 18(2)	Člen 33(4)
Člen 18(3), prvi stavek	—
Člen 18(3), drugi stavek	Člen 33(7), točka (a)
Člen 18(4)	—

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 19(1)	Člen 34(1)
Člen 19(2), prvi pododstavek	Člen 34(2)
Člen 19(2), drugi pododstavek	—
Člen 19(3)	Člen 34(3)
Člen 20, točka (a)	Člen 33(8)
Člen 20, točka (b)	—
Člen 21po	—
Člen 22(1), prvi in drugi pododstavek	Člen 8(1)
Člen 22(1), tretji pododstavek	Člen 6(1), točka (a)
Člen 22(2)	Člen 8(2), prvi in drugi pododstavek
Člen 22(3)	Člen 8(3), prvi, drugi in tretji pododstavek
Člen 22(4)	Člen 8(4)
Člen 22(5)	Člen 8(5)
Člen 22(6)	Člen 8(6)
Člen 22(7)	Člen 8(7)
Člen 23(1)	Člen 9(1)
Člen 23(2)	Člen 9(2)
Člen 23(3)	Člen 9(7), prvi stavek
Člen 23(4), točka (a)	Člen 9(8)
Člen 23(4), točka (b)	Člen 12(2)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 23(5)	Člen 9(4)
Člen 24, točka (a)	Člen 6(6)
Člen 24, točka (b)	Člen 8(8), točka (b)
Člen 24, točka (c)	Člen 8(8), točka (c)
Člen 24, točka (d)	Člen 8(8), točka (d)
Člen 24, točka (e)	Člen 8(8), točka (e)
Člen 24, točka (f)	Člen 8(8), točka (f)
Člen 24, točka (g)	Člen 8(8), točka (g)
Člen 24, točka (h)	Člen 9(9), točka (b)
Člen 25, točka (a)	Člen 8(10), točka (a)
Člen 25, točka (b)	Člen 8(10), točka (b)
Člen 25, točka (c)	Člen 9(9), točka (a)
Člen 26	Člen 10
Člen 27	Člen 11
Člen 28(1)	Člen 12(1)
Člen 28(2)	Člen 12(3)
Člen 28(3)	Člen 12(4)
Člen 28(4)	Člen 12(5)
Člen 29	Člen 13
Člen 30	Člen 14

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 31, točka (a)	Člen 12(6), točka (a)
Člen 31, točka (b)	Člen 12(6), točka (b)
Člen 32	Člen 11(4)
Člen 33	Člen 15
Člen 34(1)	Člen 16(1)
Člen 34(2)	Člen 16(2)
Člen 34(3)	Člen 16(4)
Člen 34(4)	Člen 16(5)
Člen 34(5)	Člen 16(6)
Člen 34(6)	Člen 16(7)
Člen 34(7), točka (a)	Člen 16(8)
Člen 34(7), točka (b)	—
Člen 34(8), točka (a)	Člen 16(9)
Člen 34(8), točka (b)	—
Člen 34(9)	Člen 16(10)
Člen 34(10)	Člen 16(11)
Člen 34(11)	Člen 16(12), prvi pododstavek
Člen 35	—
Člen 36	
Člen 37(1), točka (a)	Člen 16(14), točka (a)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 37(1), točka (b)	Člen 16(14), točka (b)
Člen 37(1), točki (c) in (d)	—
Člen 37(2), točka (a)	Člen 16(12)
Člen 37(2), točka (b)	—
Člen 38(1), prvi pododstavek	Člen 29(1)
Člen 38(1), drugi pododstavek	Člen 29(2)
Člen 38(2)	Člen 29(2)
Člen 38(3)	Člen 29(3)
Člen 38(4)	Člen 29(5)
Člen 38(5)	Člen 29(6)
Člen 38(6)	Člen 29(7)
Člen 38(7)	Člen 29(8)
Člen 39, točka (a)	Člen 30(1), točka (a)
Člen 39, točka (b)	Člen 30(1), točka (b)(i)
Člen 39, točka (c)	Člen 30(1), točka (c)
Člen 39, točka (d)	Člen 30(1), točka (d)
Člen 39, točka (e)	Člen 30(1), točka (e)
Člen 40, točka (a)	Člen 29(10), točka (a)
Člen 40, točka (b)	Člen 29(10), točka (b)
Člen 40, točka (c)	Člen 29(10), točka (b)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 41	Člen 30(2)
Člen 42(1)	Člen 273(1), drugi pododstavek, in člen 273(3)
Člen 42(2), točka (a)	Člen 275(2), točka (a)
Člen 42(2), točka (b)	Člen 275(2), točka (b)
Člen 42(3)	Člen 273(4)
Člen 43	Člen 17
Člen 44	Člen 18
Člen 45	Člen 19
Člen 46(1), prvi pododstavek	Člen 63(1)
Člen 46(1), drugi pododstavek	Člen 63(2)
Člen 46(2)	Člen 55(1)
Člen 46(3)	—
Člen 46(4), prvi pododstavek	Člen 55(2)
Člen 46(4), drugi pododstavek	Člen 55(3)
Člen 46(5)	—
Člen 46(6)	Člen 59(2)
Člen 46(7)	Člen 59(1)
Člen 46(8)	Člen 5, točka (41)
Člen 47(1)	Člen 63(3)
Člen 47(2)	Člen 268(2)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 48, prvi odstavek	Člen 68(1), točke (a), (b) in (c)
Člen 48, drugi odstavek	Člen 68(2)
Člen 49(1)	Člen 70(1)
Člen 49(1)	Člen 70(2)
Člen 50(1), prvi in drugi pododstavek	Člen 62(1)
Člen 50(1), tretji pododstavek	Člen 62(2)
Člen 50(2)	Člen 70(3)
Člen 51(1)	Člen 76(6)
Člen 51(2), prvi pododstavek	Člen 76(7)
Člen 51(2), drugi pododstavek	Člen 76(8)
Člen 52(1)	Člen 20(1)
Člen 52(2)	Člen 20(9)
Člen 53(1)	Člen 21(1)
Člen 53(2)	Člen 21(2)
Člen 54	Člen 21(3)
Člen 55	Člen 22
Naslov II	Naslov IX
Člen 56(1)	Člen 166(1)
Člen 56(2)	Člen 166(2)
Člen 56(3)	Člen 166(3)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 56(4)	Člen 166(4)
Člen 56(5)	Člen 166(5)
Člen 57(1)	Člen 167(1)
Člen 57(2)	Člen 167(2)
Člen 57(3)	Člen 167(3)
Člen 57(4)	Člen 167(4)
Člen 58(1)	Člen 166(6)
Člen 58(2)	Člen 167(4)
Člen 59	Člen 168
Člen 60(1)	Člen 169(1)
Člen 60(2)	Člen 169(2)
Člen 61(1)	Člen 170(1)
Člen 61(2)	Člen 170(2)
Člen 61(3)	Člen 170(3)
Člen 62	Člen 169(3)
Člen 63	Člen 170(4)
Člen 64(1)	Člen 171(1)
Člen 64(2)	Člen 171(2)
Člen 64(3)	Člen 171(9)
Člen 64(4)	Člen 171(3)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 64(5)	Člen 171(4)
Člen 64(6), prvi in drugi pododstavek	Člen 171(5)
Člen 64(6), tretji pododstavek	Člen 171(6)
Člen 64(6), četrti pododstavek	Člen 171(7)
Člen 64(6), peti pododstavek	Člen 171(8)
Člen 65	Člen 171(9)
Člen 66	Člen 171(10)
Člen 67	Člen 172, prvi pododstavek
Člen 68	Člen 172
Člen 69	Člen 173
Člen 70	Člen 174
Člen 71	Člen 176
Člen 72	Člen 177
Člen 73	Člen 178(1)
Člen 74(1)	Člen 179(1)
Člen 74(2)	Člen 179(2)
Člen 74(3)	Člen 179(3)
Člen 75	Člen 178(2)
Člen 76	Člen 181
Naslov III	Naslov X

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 77(1)	Člen 183(1); člen 183(2), točka (a)
Člen 77(2)	Člen 183(2), točka (b)
Člen 77(3)	Člen 183(3) in (4)
Člen 78	Člen 184
Člen 79(1)	Člen 185(1)
Člen 79(2)	Člen 185(2)
Člen 79(3)	Člen 185(3)
Člen 79(4), prvi pododstavek	Člen 185(4)
Člen 79(4), drugi pododstavek	Člen 185(5)
Člen 80	Člen 186
Člen 81(1)	Člen 187(1); člen 187(2), točka (a)
Člen 81(2)	Člen 187(2), točka (b)
Člen 81(3), prvi pododstavek	Člen 187(3)
Člen 81(3), drugi pododstavek	Člen 187(4)
Člen 82	Člen 188
Člen 83(1)	Člen 189(1)
Člen 83(2)	Člen 189(2), prvi pododstavek
Člen 83(3)	Člen 189(3
Člen 84	Člen 190
Člen 85(1)	Člen 191(1)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 85(2)	Člen 191(3)
Člen 86(1)	Člen 192(1)
Člen 86(2)	Člen 192(2)
Člen 86(3)	Člen 192(3)
Člen 86(4)	Člen 192(5)
Člen 86(5)	Člen 192(6)
Člen 86(6)	Člen 192(7)
Člen 87(1)	Člen 193(1)
Člen 87(2)	Člen 193(2)
Člen 87(3)	Člen 193(3)
Člen 87(4)	Člen 193(4)
Člen 88, točka (a)	Člen 191(4); člen 192(8)
Člen 88, točka (b)	Člen 192(8)
Člen 88, točka (c)	Člen 193(5)
Člen 89(1)	Člen 194(1)
Člen 89(2)	Člen 194(2)
Člen 89(3)	Člen 194(3)
Člen 89(4)	Člen 194(4)
Člen 89(5)	Člen 194(5)
Člen 89(6)	Člen 194(6)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 89(7)	Člen 194(7), točka (a)
Člen 89(8), točka (a)	Člen 194(7), točka (b)
Člen 89(8), točka (b)	Člen 194(7), točka (c)
Člen 89(8), točka (c)	Člen 194(7), točka (d)
Člen 89(8), točka (d)	Člen 194(7), točka (e)
Člen 89(9)	Člen 194(8)
Člen 90	Člen 195
Člen 91	Člen 196
Člen 92(1)	Člen 197(1)
Člen 92(2)	Člen 197(2)
Člen 93	Člen 198
Člen 94(1)	Člen 199(1)
Člen 94(2)	Člen 199(2)
Člen 94(3)	Člen 199(3)
Člen 95(1)	Člen 200(1)
Člen 95(2)	Člen 200(2)
Člen 95(3)	Člen 200(3)
Člen 95(4)	Člen 200(3)
Člen 96(1)	Člen 201(1)
Člen 96(2)	Člen 201(2)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 97	Člen 202
Člen 98(1)	Člen 203(1)
Člen 98(2)	Člen 203(2)
Člen 99, točka (a)	Člen 194(9)
Člen 99, točka (b)	Člen 197(3); člen 199(4)
Člen 99, točka (c)	Člen 200(4)
Člen 99, točka (d)	Člen 203(3)
Člen 100(1), točka (a)	Člen 200(5)
Člen 100(1), točka (b)	Člen 194(10); člen 199(5); člen 203(4)
Člen 100(1), točka (c)	Člen 201(3)
Člen 100(2)	Člen 201(3)
Člen 101	Člen 204
Člen 102(1), prvi pododstavek	Člen 205(1)
Člen 102(1), drugi pododstavek	Člen 205(3)
Člen 102(2)	Člen 205(2)
Člen 102(3)	Člen 205(4)
Člen 102(4)	Člen 205(7)
Člen 103	Člen 206
Člen 104	Člen 207
Člen 105(1), prvi pododstavek	Člen 208(1)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 105(1), drugi pododstavek	—
Člen 105(2)	Člen 208(4)
Člen 105(3)	Člen 208(5)
Člen 105(4)	Člen 208(6)
Člen 105(5)	Člen 208(7)
Člen 105(6)	Člen 208(8), prvi pododstavek
Člen 106	Člen 205(8), točka (a)
Člens 107	Člen 209
Člen 108(1)	Člen 210(1)
Člen 108(2)	Člen 210(2)
Člen 108(3)	Člen 210(3)
Člen 109	Člen 211
Člen 110	Člen 212(1)
Člen 111	Člen 213
Člen 112(1)	Člen 214(1)
Člen 112(2)	Člen 214(2)
Člen 112(3)	Člen 214(3)
Člen 112(4)	Člen 214(4)
Člen 113	Člen 215

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 114(1)	Člen 216(1)
Člen 114(2)	Člen 216(2)
Člen 114(3)	Člen 216(3)
Člen 114(4)	Člen 216(4)
Člen 115	Člen 210(4)
Člen 116(1), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 217(1), točka (a)
Člen 116(1), prvi pododstavek, točka (b)	Člen 217(1), točka (b)
Člen 116(1), prvi pododstavek, točka (c)	Člen 217(1), točka (c)
Člen 116(1), prvi pododstavek, točka (d)	Člen 217(1), točka (d)
Člen 116(1), drugi pododstavek	Člen 217(1), točka (e)
Člen 116(2)	Člen 217(2)
Člen 116(3), prvi pododstavek	Člen 217(3)
Člen 116(3), drugi pododstavek	Člen 217(4)
Člen 116(4)	Člen 217(5)
Člen 116(5)	Člen 217(6)
Člen 116(6)	Člen 217(7)
Člen 116(7)	Člen 217(8)
Člen 117	Člen 218
Člen 118(1), prvi pododstavek	Člen 219(1), točka (a)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 118(1), drugi pododstavek	Člen 219(3)
Člen 118(2)	Člen 219(1), točki (b) in (c)
Člen 118(3)	Člen 219(2)
Člen 118(4)	Člen 219(1), točka (c)
Člen 119	Člen 220
Člen 120	Člen 221
Člen 121(1)	Člen 222(1)
Člen 121(2)	Člen 222(2)
Člen 121(3)	Člen 222(3)
Člen 121(4)	Člen 222(4)
Člen 122	Člen 217(10)
Člen 123(1), točka (a)	Člen 217(11)
Člen 123(1), točka (b)	Člen 222(5)
Člen 123(2)	Člen 217(12)
Člen 124(1), točka (a)	Člen 223(1), točka (a)
Člen 124(1), točka (b)	Člen 223(1), točka (b)
Člen 124(1), točka (c)	Člen 223(1), točka (c)
Člen 124(1), točka (d)	Člen 223(1), točka (d)
Člen 124(1), točka (e)	Člen 223(1), točka (e)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 124(1), točka (f)	Člen 223(1), točka (f)
Člen 124(1), točka (g)	Člen 223(1), točka (g)
Člen 124(1), točka (h)	Člen 223(1), točka (h)
Člen 124(1), točka (i)	Člen 223(1), točka (i)
Člen 124(1), točka (j)	Člen 223(1), točka (j)
Člen 124(1), točka (k)	Člen 223(1), točka (k)
Člen 124(2)	Člen 223(2)
Člen 124(3)	Člen 223(3)
Člen 124(4)	Člen 223(4)
Člen 124(5)	Člen 223(5)
Člen 124(6)	Člen 223(6)
Člen 124(7)	Člen 223(7)
Člen 125	Člen 224
Člen 126	Člen 223(8)
Naslov IV	Naslov VI
Člen 127(1)	Člen 97(1)
Člen 127(2), točka (a)	Člen 97(10), točka (a)
Člen 127(2), točka (b)	Člen 97(10), točka (e)
Člen 127(3), prvi pododstavek	Člen 97(1)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 127(3), drugi pododstavek	Člen 97(13)
Člen 127(4), prvi pododstavek	Člen 97(1)
Člen 127(4), drugi pododstavek, točka (a)	Člen 97(4)
Člen 127(4), drugi pododstavek, točka (b)	Člen 97(13)
Člen 127(5)	Člen 97(3) in (8)
Člen 127(6)	Člen 97(7)
Člen 127(7)	Člen 97(13)
Člen 127(8)	Člen 97(13)
Člen 128	Člen 98(1) in (5)
Člen 129(1), prvi pododstavek	Člen 99(1)
Člen 129(1), drugi pododstavek, točka (a)	Člen 99(2), točka (b)
Člen 129(1), drugi pododstavek, točka (b)	Člen 99(2), točka (c)
Člen 129(1), drugi pododstavek, točka (c)	Člen 97(13)
Člen 129(2)	Člen 100(1)
Člen 130	Člen 97(13)
Člen 131, točka (a)	—
Člen 131, točka (b)	Člen 97(11), točka (c)
Člen 131, točka (c)	Člen 97(11), točka (d)
Člen 132, točka (a)	Člen 97(12)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 132, točka (b)	Člen 97(12)
Člen 132, točka (c)	Člen 98(3)
Člen 132, točka (d)	Člen 99(4)
Člen 132, točka (e)	Člen 100(3)
Člen 133(1), prvi pododstavek	Člen 101(1)
Člen 133(1), drugi pododstavek	Člen 101(13)
Člen 133(2)	Člen 101(7)
Člen 134(1), prvi pododstavek	Člen 54(1) in (2)
Člen 134(1), drugi pododstavek	Člen 54(3) do (7)
Člen 134(1), tretji pododstavek	Člen 54(3), točka (b)
Člen 134(1), četrti pododstavek	Člen 54(3), točka (a)
Člen 134(2)	Člen 54(8)
Člen 135(1)	Člen 102(1)
Člen 135(2)	Člen 102(2)
Člen 135(3)	Člen 97(13)
Člen 135(4)	Člen 102(5)
Člen 135(5)	Člen 102(6)
Člen 135(6)	Člen 102(7)
Člen 136(1)	Člen 97(10), točka (b)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 136(2)	Člen 97(10), točka (c)
Člen 136(3)	Člen 97(10), točka (d); člen 101(8), točka (b); člen 103(4)
Člen 137(1)	Člen 102(3)
Člen 137(2)	Člen 102(3)
Člen 137(3)	Člen 102(4)
Člen 138, točka (a)	Člen 101(12)
Člen 138, točka (b)	—
Člen 139(1) do (6)	Člen 103(1)
Člen 139(7)	Člen 103(3)
Člen 140(1)	Člen 101(9) in (10); člen 101(13)
Člen 140(2)	Člen 65(1)
Člen 141	—
Člen 142	Člen 103(5)
Člen 143	Člen 103(6)
Člen 144	Člen 104(1)
Člen 145(1)	Člen 105(1)
Člen 145(2)	Člen 105(1)
Člen 145(3)	Člen 105(2)
Člen 145(4)	—

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 145(5)	—
Člen 145(6)	—
Člen 145(7)	Člen 64
Člen 145(8)	—
Člen 145(9)	Člen 105(3), točka (a)
Člen 145(10)	—
Člen 145(11)	—
Člen 146(1), prvi pododstavek	Člen 106(1)
Člen 146(1), drugi pododstavek, točka (a)	Člen 106(2), točka (a)
Člen 146(1), drugi pododstavek, točka (b)	Člen 106(2), točka (b)
Člen 146(2)	Člen 107(1)
Člen 147(1)	Člen 104(3)
Člen 147(2)	Člen 104(4), točka (b)
Člen 147(3)	Člen 104(4), točka (a)
Člen 147(4)	Člen 104(7)
Člen 148(1)	Člen 108(1)
Člen 148(2)	Člen 108(2)
Člen 148(3)	Člen 108(3)
Člen 148(4), prvi in drugi pododstavek	Člen 108(4)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 148(4), tretji pododstavek	Člen 108(5)
Člen 148(5)	Člen 108(6)
Člen 148(6)	Člen 108(7)
Člen 149	Člen 104(5)
Člen 150	—
Člen 151, točka (a)	Člen 104(8)
Člen 151, točka (b)	Člen 108(8), točka (a)
Člen 151, točka (c)	Člen 108(8), točka (c)
Člen 152, točka (a)	Člen 105(5)
Člen 152, točka (b)	Člen 106(4)
Člen 152, točka (c)	Člen 107(3)
Člen 152, točka (d)	Člen 108(9)
Naslov V	Naslov V
Člen 153(1)	Člen 71(1)
Člen 153(2)	Člen 71(2)
Člen 153(3)	Člen 71(3)
Člen 154	Člen 72
Člen 155(1)	Člen 73(1)
Člen 155(2)	Člen 73(2)
Člen 156, točka (a)	Člen 71(4), točka (a)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 156, točka (b)	Člen 71(4), točka (b)
Člen 156, točka (c)	Člen 71(4), točka (c)
Člen 156, točka (d)	Člen 73(3)
Člen 157	Člen 71(5)
Člen 158(1)	—
Člen 158(2)	Člen 81(2)
Člen 158(3)	Člen 54(5) in (6)
Člen 159(1)	Člen 7(1)
Člen 159(2)	Člen 7(2)
Člen 159(3)	Člen 81(3)
Člen 160	Člen 81(4)
Člen 161, točka (a)	Člen 81(5), točka (b)
Člen 161, točka (b)	Člen 81(5), točka (a)
Člen 162	Člen 82(1)
Člen 163(1), prvi pododstavek	Člen 76(2)
Člen 163(1), drugi pododstavek	Člen 76(3)
Člen 163(2)	Člen 76(4)
Člen 163(3)	Člen 76(5)
Člen 164	—
Člen 165, točka (a)	Člen 82(2)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 165, točka (b)	—
Člen 166(1)	Člen 83(1)
Člen 166(1)	Člen 83(2)
Člen 167(1)	Člen 84(1)
Člen 167(2)	Člen 84(2)
Člen 167(3)	Člen 84(3)
Člen 167(4)	Člen 84(4)
Člen 167(5)	Člen 84(5)
Člen 168, točka (a)	Člen 83(3)
Člen 168, točka (b)	Člen 84(6), točka (a)
Člen 168, točka (c)	Člen 84(6), točka (b)
Člen 168, točka (d)	Člen 84(6), točka (c)
Člen 169, točka (a)	Člen 83(4)
Člen 169, točka (b)	Člen 84(7)
Člen 170(1)	Člen 85(1)
Člen 170(2)	Člen 85(3)
Člen 170(3)	Člen 85(4)
Člen 170(4)	—
Člen 171	Člen 86(1)
Člen 172(1)	Člen 87(1)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 172(2)	Člen 87(2)
Člen 173(1)	Člen 88(1)
Člen 173(2)	Člen 88(2)
Člen 173(3)	Člen 88(3)
Člen 174(1)	Člen 89(1)
Člen 174(2)	Člen 89(3)
Člen 175	Člen 89(4)
Člen 176, točka (a)	Člen 86(2)
Člen 176, točka (b)	Člen 87(3)
Člen 176, točka (c)	Člen 88(4)
Člen 177(1)	Člen 90(1)
Člen 177(2)	Člen 90(2), točka (b)
Člen 178	—
Člen 179(1)	Člen 91(1)
Člen 179(2)	Člen 91(2)
Člen 179(3)	Člen 91(3)
Člen 179(4)	Člen 91(4)
Člen 179(5)	Člen 91(5)
Člen 179(6)	Člen 91(6)
Člen 180	Člen 91(7)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 181, točka (a)	Člen 91(8)
Člen 181, točka (b)	Člen 92(6)
Člen 182(1)	Člen 92(1)
Člen 182(2)	Člen 92(2)
Člen 182(3)	Člen 92(3)
Člen 182(4)	Člen 92(4)
Člen 183	Člen 92(5)
Člen 184	Člen 92(6)
Člen 185	—
Člen 186	—
Člen 187	—
Člen 188, točka (a)	Člen 64(1), točka (a)
Člen 188, točka (b)	Člen 64(1), točki (b) in (c)
Člen 188, točka (c)	Člen 64(1), točka (d)
Člen 188, točka (d)	Člen 64(1), točka (e)
Člen 189(1)	Člen 65(2)
Člen 189(2)	Člen 65(3)
Člen 189(3)	Člen 65(4)
Člen 190(1)	Člen 65(5), prvi in drugi pododstavek

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 190(2)	—
Člen 191(1)	Člen 66(1)
Člen 191(2)	Člen 66(3)
Člen 191(3)	Člen 66(2)
Člen 192(1)	Člen 67(1)
Člen 192(1)	Člen 67(2)
Člen 193	Člen 64(2); člen 65(6); člen 66(5)
Člen 194(1)	Člen 77(1) in (3)
Člen 194(2)	—
Člen 195	—
Člen 196	—
Člen 197	Člen 95(1)
Člen 198(1)	Člen 94(1)
Člen 198(2)	Člen 94(2)
Člen 198(3)	Člen 94(3)
Člen 199	Člen 96(1)
Člen 200, točka (a)	Člen 95(3)
Člen 200, točka (b)	Člen 94(5)
Člen 200, točka (c)	Člen 96(2)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Naslov VI	Naslov VI (del)
Člen 201(1)	Člen 109(1)
Člen 201(2)	Člen 109(3), točki (c) in (e)
Člen 201(3)	Člen 109(2)
Člen 202	Člen 110
Člen 203(1)	Člen 111(1)
Člen 203(2)	Člen 111(2)
Člen 203(3)	Člen 111(3)
Člen 203(4)	Člen 111(4)
Člen 203(5)	Člen 111(5)
Člen 203(6)	Člen 111(6)
Člen 204	—
Člen 205(1)	Člen 112(1)
Člen 205(2)	Člen 112(3)
Člen 205(3)	Člen 112(4)
Člen 206, točka (a)	Člen 111(7)
Člen 206, točka (b)	—
Člen 207	Člen 111(8)
Člen 208(1)	Člen 113(1)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 208(2)	Člen 113(2)
Člen 209	Člen 113(3)
Naslov VII	Naslov VIII
Člen 210	Člen 124
Člen 211(1)	Člen 125(1) in (3)
Člen 211(2)	Člen 126
Člen 211(3)	Člen 125(4), prvi pododstavek, točke (a), (b), (c), (e) in (f)
Člen 211(4)	Člen 125(4), prvi pododstavek, točki (d) in (g); člen 125(12)
Člen 211(5) in (6)	Člen 125(5) do (9)
Člen 212, točka (a)	Člen 125(10), točka (a)
Člen 212, točka (b)	Člen 125(10), točka (b)
Člen 212, točka (c)	Člen 125(10), točke (c), (d) in (e)
Člen 213	Člen 125(11), točka (b)
Člen 214(1)	Člen 128(1)
Člen 214(2)	Člen 128(2)
Člen 215(1)	Člen 129(1)
Člen 215(2)	Člen 129(2)
Člen 215(3)	Člen 129(3)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 215(4)	Člen 129(4)
Člen 216	Člen 129(5)
Člen 217	Člen 129(6)
Člen 218	Člen 130(1)
Člen 219	Člen 131(1)
Člen 220	Člen 132(1)
Člen 221, točka (a)	Člen 131(2)
Člen 221, točka (b)	Aricle 132(3)
Člen 222, točka (a)	Člen 130(3)
Člen 222, točka (b)	Člen 131(3)
Člen 223(1)	Člen 133(1)
Člen 223(2)	Člen 133(2)
Člen 223(3)	Člen 133(3)
Člen 223(4)	Člen 133(4)
Člen 224	Člen 133(5)
Člen 225	Člen 133(6)
Člen 226(1)	Člen 135(1)
Člen 226(2)	Člen 135(2)
Člen 226(3)	Člen 135(3)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 227(1)	Člen 136(1)
Člen 227(2)	Člen 136(2)
Člen 228	Člen 137
Člen 229	Člen 138
Člen 230	Člen 139(1)
Člen 231	Člen 135(4); člen 139(3)
Člen 232	Člen 135(5); člen 136(3)
Člen 233(1)	Člen 140(1)
Člen 233(2)	Člen 140(2)
Člen 233(3)	Člen 140(3)
Člen 233(4)	Člen 140(4)
Člen 234(1)	Artcle 141(1)
Člen 234(2)	Člen 141(2)
Člen 235	Člen 140(6), točka (a)
Člen 236	Člen 140(7); člen 141(3)
Člen 237(1)	Člen 142(1)
Člen 237(2)	Člen 142(3)
Člen 237(3)	Člen 142(4)
Člen 238	Člen 238(1); člen 238(2), točka (a)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 239	Člen 142(6)
Člen 240	Člen 144
Člen 241	Člen 146
Člen 242	Člen 147
Člen 243	Člen 148
Člen 244	Člen 149
Člen 245	Člen 102(1), (2) in (4); člen 103
Člen 246(1)	Člen 142(4)
Člen 246(2)	Člen 152(1)
Člen 247	Člen 150
Člen 248	Člen 151
Člen 249	Člen 152(2)
Člen 250(1)	Člen 153(1)
Člen 250(2)	Člen 153(2)
Člen 251	Člen 154
Člen 252	Člen 155
Člen 253, točki (a) in (b)	Člen 153(3), točki (a) in (c)
Člen 254	Člen 156

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 255	Člen 157
Člen 256	Člen 158
Člen 257	Člen 159
Člen 258	Člen 160
Člen 259	Člen 161
Člen 260	Člen 162
Člen 260a	Člen 163
Člen 261	Člen 164
Člen 262	Člen 165
Naslov VIII	Naslov VII
Člen 263(1)	Člen 117(1)
Člen 263(2)	Člen 117(9)
Člen 263(3)	Člen 117(14)
Člen 263(4)	Člen 117(2)
Člen 264	Člen 118(1)
Člen 265, točki (a) in (b)	Člen 117(12), točki (b) in (c)
Člen 266	Člen 118(3)
Člen 267(1)	Člen 54(5); člen 118(2), točka (d)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 267(2)	Člen 122
Člen 267(3)	Člen 114(2) in (3)
Člen 267(4)	Člen 117(11) in (14)
Člen 268	Člen 114(8)
Člen 269(1)	Člen 114(1)
Člen 269(2)	Člen 114(4)
Člen 269(3)	Člen 114(5)
Člen 270(1)	Člen 116(1)
Člen 270(2)	Člen 116(3)
Člen 270(3)	Člen 116(4)
Člen 271	Člen 117(14)
Člen 272(1)	Člen 119; člen 117(14)
Člen 272(2)	Člen 120; člen 117(14)
Člen 273, točka (a)	Člen 117(13) in (14)
Člen 273, točka (b)	Člen 119(4); člen 117(14)
Člen 273, točka (c)	Člen 120(3); člen 117(14)
Člen 274	Člen 116(5) in (6); člen 117(14)
Člen 275	Člen 116(6); člen 117(14)
Člen 276	Člen 116(8)

Uredba (EU) št. 952/2013	Ta uredba
Člen 277	Člen 115
Naslov IX	Naslov XV (del)
Člen 278	—
Člen 278a	—
Člen 279	—
Člen 280	—
Člen 281	—
Člen 282	—
Člen 283	—
Člen 284	Člen 282
Člen 285	Člen 283
Člen 286	Člen 284
Člen 287	Člen 287(1)
Člen 288	Člen 287(2) do (5)